

STREDA 9. MARCA 2011

PRESEDÁ: JERZY BUZEK

predseda

(Rokovanie sa začalo o 08.35 hod.)

1. Otvorenie rokovania

Predseda. – Víтам podpredsedníčku Komisie a vysokú predstaviteľku Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku.

Dámy a páni, dnes začíname skoro, pretože nás čaká dôležitá rozprava.

2. Žiadosť o zbavenie parlamentnej imunity: pozri zápisnicu

3. Zloženie politických skupín: pozri zápisnicu

4. Vykonávacie opatrenia (článok 88 rokovacieho poriadku): pozri zápisnicu

5. Predložené dokumenty: pozri zápisnicu

6. Južné susedstvo a najmä Líbya vrátane humanitárnych hľadísk (rozprava)

Predseda. – Ďalším bodom programu je vyhlásenie podpredsedníčky Komisie a vysokej predstaviteľky Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku o južnom susedstve a najmä Líbyi vrátane humanitárnych hľadísk [2011/2616(RSP)].

Ako viete, situácia v severnej Afrike je kľúčovou skúškou pre Európsku úniu. Teraz, keď už funguje Európska služba pre vonkajšiu činnosť (ESVČ), máme nové nástroje na prácu za hranicami Únie. Sme, samozrejme, presvedčení, že táto činnosť je plne opodstatnená, pokiaľ ide o Tunisko a Egypt, ako aj o Líbyu. Dnes budeme hovoriť najmä o Líbyi, ale nielen o nej. Máme tiež povinnosť voči občanom, ktorí očakávajú, že predstavíme akčný plán pre južné susedstvo, program pre krátkodobú, strednodobú a dlhodobú spoluprácu a podporu. Musíme na to teraz myslieť. V Európskom parlamente sú dnes prítomní aj predstavitelia líbyjskej Dočasnej prechodnej národnej rady. Znamená to, že máme skvelú príležitosť nadviazať priamy kontakt a rozhovory s líbyjskou opozíciou. Najskôr musíme prekonať humanitárnu krízu.

Vážená pani podpredsedníčka a vysoká predstaviteľka, sme presvedčení, že všetky aktivity Európskej únie ako celku by veľmi pomohli južnej časti nášho kontinentu a našim susedom na opačnej strane Stredozemného mora.

Catherine Ashton, *podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku.* – Ďakujem vám za možnosť diskutovať s týmto Parlamentom o situácii v našom južnom susedstve a, samozrejme, ako povedal pán predseda, predovšetkým o situácii v Líbyi.

Dovoľte mi začať zdôraznením evidentnej skutočnosti, a to, že južné susedstvo sa rýchlo mení a v celom regióne sa ľudia usilujú naplniť základnú ľudskú túžbu: schopnosť formovať svoje vlastné životy, a to hospodársky i politicky. Žiadajú politickú účasť s dôstojnosťou

a zodpovednosťou, žiadajú spravodlivosť a žiadajú prácu. Som presvedčená, že na tieto požiadavky musíme reagovať. Som presvedčená, že sú oprávnené a že musíme konať rýchlo.

Kľúčovým aspektom tejto situácie je skutočnosť, návštev Tuniska a Egypta som mnohokrát počula: „Toto je naša krajina, toto je naša revolúcia. Chceme robiť veci po svojom, chceme však s vami spolupracovať a potrebujeme vašu pomoc.“

Domnievam sa, že tieto zásady by mali byť základom opatrení, ktoré podnikneme. Tento demokratický prechod musí patriť ľuďom, musí vzniknúť doma. Na základe toho sa ukáže, čo bude ďalej. Musíme však byť pripravení ponúknuť podporu s tvorivosťou a odhodlaním a musíme to urobiť v miere, ktorá zodpovedá historickej povahe zmien, ktoré vidíme.

V takejto premenlivej situácii musia naše kroky vychádzať z našich kľúčových hodnôt a záujmov. Máme všetky dôvody na to, aby sme podporili prebiehajúce zmeny. Tunisia, Egyptania, Líbyjčania a ďalší žiadajú rešpektovanie presne tých hodnôt, ktoré sú srdcom európskeho ideálu. Vznik demokratických spoločností pomôže udržať bezpečnosť a prinesie spoločnú prosperitu v našom susedstve a práve preto sme Komisia a ja vypracovali spoločný dokument pre Európsku radu, ktorá sa stretne v piatok, obsahujúci opatrenia, ktoré, dúfame, k tomu prispievajú: viac finančnej podpory Európskej únie zo strany inštitúcií, ale aj prostredníctvom mobilizácie Európskej investičnej banky (EIB) – a ja vzdávam hold Parlamentu za to, že si tak rýchlo uvedomil potrebu pomôcť Investičnej banke s jej mandátom, aby dokázala poskytnúť ľuďom túto podporu. Toto opatrenie bolo mimoriadne úspešné.

Potrebujeme vašu pomoc, aby sme dokázali urobiť viac pre EIB a Európsku banku pre obnovu a rozvoj (EBOD), ktoré so mnou diskutovali o svojich možnostiach z hľadiska zmeny svojich mandátov a schopnosti poskytnúť tomuto susedstvu novú podporu – chcem rýchlo dodať, že nie na úkor práce, ktorú momentálne vykonávajú, ale popri nej. Čo sa týka Európskej investičnej banky, vieme, že môžeme mobilizovať ďalšiu 1 miliardu EUR. Len aby ste dokázali oceniť sumu, ktorú to predstavuje, súčasná činnosť Investičnej banky v Egypte má hodnotu 488 miliónov EUR. Takto bude môcť minimálne zdvojnásobiť investície, čo umožní začať realizovať niektoré veľké infraštruktúrne projekty, ktoré sú jednoznačne potrebné a ľudia ich chcú.

Prostredníctvom tohto dokumentu chceme tiež dosiahnuť podporu odbornej prípravy a výmeny študentov. Sú to mladí obyvatelia. Jedným zo spoločných faktorov v celom južnom susedstve je to, že ide o mladú spoločnosť. Sú to mladí ľudia, niektorí s kvalitným vzdelaním, niektorí žiadajúci viac možností na vzdelávanie a odbornú prípravu. Aj na tieto požiadavky by sme mali reagovať – s členskými štátmi budeme o tejto možnosti hovoriť a vyzývam aj Parlament, aby sa do toho zapojil.

Vzniká živá občianska spoločnosť. Pri stretnutiach s občianskou spoločnosťou v Tunisku som sa stretla s ľuďmi, ktorí nikdy predtým neboli spolu v jednej miestnosti, pretože to nebolo povolené. Ich vôľa a túžba etablovať sa do väčšej miery ako mimovládne organizácie, ako organizácie schopné venovať sa otázkam dôležitým pre spoločnosť a vyvodíť zodpovednosť voči vláde je, ako dobre viete, mimoriadne dôležitým aspektom rozvoja tejto spoločnosti. Z toho vyplýva aj viac začleňujúce riadenie: aby ľudia cítili, že majú vplyv a slovo, pokiaľ ide o riadenie ich spoločnosti.

Samozrejme, celkový balík, ktorý bude predložený Európskej rade, bude obsahovať aj otázky potravinovej bezpečnosti – čo je obrovský a čoraz významnejší problém v regióne

–, ďalšieho otvárania trhov, možnosti dosiahnuť lepší prístup na trh a partnerstiev pre mobilitu. Opäť zdôrazňujem, ako som to už urobila predtým, že chceme, aby to bol prístup založený na stimuloch, ktorý umožní ľuďom rýchly pokrok, ale zohľadní aj rozdiely medzi nimi. Všetky tieto krajiny sa medzi sebou líšia a naliehavo hovoria: „Prosím, nehádzte nás do jedného vreca a nepovažujte za rovnaké. Sme rozdielne krajiny, chceme, aby sa naše spoločnosti vyvíjali tak rôznorodo, ako sa vyvíjali vaše. Áno, sú tu podobnosti, ale chceme, aby ste naše odlišnosti rešpektovali a pracovali s nimi.“ Chceme použiť prístup, ktorý hovorí, že za viac dáme viac, teda že tí partneri, tie krajiny, ktoré chcú zájsť s reformami ďalej a rýchlejšie, budú môcť počítať s väčšou podporou zo strany Európskej únie.

V nasledujúcich dňoch a týždňoch budeme diskutovať – ako sme to robili aj doteraz – s našimi medzinárodnými partnermi o tom, ako sa môžeme koordinovať, aby sa naša činnosť neprekrývala a aby sme dokázali rýchlejšie reagovať. Dňa 23. februára som usporiadala stretnutie vysokých predstaviteľov, na ktorom sa zúčastnili zástupcovia inštitúcií, Svetovej banky, Investičnej banky, EBOD, MMF, ale aj vysokí predstavitelia z Číny, Ruska, Austrálie, Kórey, z 27 členských štátov, z USA a z arabských krajín. Cieľom tohto stretnutia nebolo rozhodnúť, čo týmto krajinám urobíme, ale pripraviť sa na rýchle poskytnutie podpory.

Vážené poslankyne a vážení poslanci vedia, že jednou z vecí, ktoré nám možno vyčítať, je to, že niekedy reagujeme pomaly. Chcem, aby sme boli pripravení, a vo svojich rozhovoroch najmä s Ligou arabských štátov a s krajinami, ktorých sa to týka, som sa snažila jasne zdôrazniť, že mojím cieľom je zaistiť, aby sme boli schopní reagovať a aby táto reakcia bola koordinovaná a účinná a využila to najlepšie, čo máme k dispozícii nielen v Európe, ale aj na celom svete.

Po zajtrajšom stretnutí ministrov zahraničných vecí, piatkovom zasadnutí Európskej rady, stretnutí NATO, na ktorom sa zúčastním zajtra, a neoficiálnom stretnutí ministrov zahraničných vecí cez víkend v Maďarsku odletím do Káhiry na stretnutie s Amrom Moussom, teda s Ligou arabských štátov, aby som ich všetkých oboznámila s tým, o čom sme hovorili. Stretnem sa aj s novým egyptským ministrom zahraničných vecí, s ktorým som už hovorila. Ale, kolegovia, viem, že chcete hovoriť najmä o Líbyi, takže teraz, keď som vám priblížila stav práce, ktorú vykonávame, prejdem k otázkam, ktoré sa týkajú nás všetkých v súvislosti s Líbyou.

Vidím dve okamžité priority: po prvé, riešiť humanitárnu krízu a pomôcť s evakuáciou a po druhé, zabezpečiť zastavenie násilia a vyvedenie zodpovednosti voči tým, ktorí sa tohto násilia dopustili.

Čo sa týka humanitárnej pomoci, konáme rýchlo. Komisia zvýšila svoju pomoc na 30 miliónov EUR. Moja kolegyňa komisárka Kristalina Georgievová (Kristalina Georgieva) bola minulý týždeň skontrolovať situáciu na tunisko-líbyjskej hranici a uistiť sa, že naša činnosť prebieha tak, ako má. Samozrejme, sme v nepretržitom kontakte s OSN, s ktorou koordinujeme naše aktivity, a členské štáty vyčlenili dôležité zdroje na riešenie tejto naliehavej úlohy, ktorú predstavuje neustály prúd ľudí, a to aj prostredníctvom agentúry FRONTEX.

Čo sa týka evakuácie občanov EÚ, Európska služba pre vonkajšiu činnosť prispela k zaisteniu rýchlej výmeny informácií a najúčinniejšieho využitia našich zdrojov. Spolu s predsedníctvom som 23. februára aktivovala mechanizmus civilnej obrany EÚ na pomoc pri evakuácii občanov EÚ. Ako vážené poslankyne a vážení poslanci vedia, získavanie informácií v reálnom čase je náročná úloha, musíme však urobiť správne rozhodnutia,

takže na moje požiadanie odcestoval v nedeľu a pondelok do Tripolisu Agostino Miozzo, výkonný riaditeľ Európskej služby pre vonkajšiu činnosť (ESVČ) pre krízové opatrenia, aby vyhodnotil situáciu priamo na mieste.

Stretol sa s predstaviteľmi a veľvyslancami a situáciu mi opísal ako pokojnú, ale mimoriadne napätú. Naši európski veľvyslanci privítali možnosť podrobne diskutovať a priamo nám poskytnúť svoje analýzy toho, čo sa deje priamo na mieste. To nám spolu s kontaktmi, ktoré všade získavame, pomôže vytvoriť si jasnejší obraz situácie.

Samozrejme, na začiatku sme veľa úsilia venovali evakuácii európskych občanov a musíme ukázať solidaritu s Tuniskom, ktoré znáša ťarchu evakuácie takého veľkého množstva ľudí, najmä Egyptanov, ktorí končia na tuniskej hranici a treba ich dopraviť do Egypta. Vážené poslankyne a vážení poslanci vedia, že v Líbyi je približne milión Egyptanov a približne jeden a pol milióna až dva milióny ľudí z afrických krajín obklopujúcich Líbyu. Z toho, čo sme počuli o situácii v Tripolise, vieme, že približne dvetisíc až tritisíc Afričanov čaká na letisku na odchod.

Musíme však byť pripravení vystupňovať aj našu podporu líbyjského obyvateľstva. Ako som povedala, situácia je veľmi premenlivá a musíme ju veľmi pozorne analyzovať. Požiadala som preto naše služby – na prísne plánovacom základe –, aby preskúmali možnosť zapojenia spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky (SBOP), ktoré by bolo vo forme podpory súčasnej evakuácie a humanitárneho úsilia. Tak ako vždy v prípade akejkolvek možnosti zapojenia SBOP je nutná veľmi dôkladná analýza a budeme potrebovať primerané odpovede na otázky mandátu, zdrojov a cieľov. Môžem vám povedať, že táto práca bude prebiehať tento týždeň.

Účinné riešenie humanitárnej krízy je rozhodujúce a zastavenie násilia je predpokladom akýchkoľvek ďalších krokov. Preto ma teší, že medzinárodné spoločenstvo ako celok prostredníctvom Bezpečnostnej rady OSN jasne povedalo, že násilie je neprijateľné, musí sa zastaviť a musí byť vyvodená zodpovednosť voči ľuďom.

Som rada, že sa v New Yorku dosiahla dohoda v súvislosti s európskou požiadavkou zahrnúť pridelenie vecí prokurátorovi Medzinárodného trestného súdu. Bola to európska iniciatíva a už sa začalo predbežné vyšetrovanie údajných vojnových zločinov.

Neprekvapuje, že veľmi úzko spolupracujeme s našimi partnermi: OSN, NATO, USA, Tureckom, Ligou arabských štátov a mnohými, mnohými ďalšími krajinami, s ktorými sme v každodennom kontakte. Hovoríme s nimi o všetkých otázkach týkajúcich sa južného susedstva, ale najmä o zaistení účinnej spolupráce z hľadiska prístupu, ktorý použijeme v našom južnom susedstve, a to, ako som povedala, zahŕňa všetkých našich partnerov. Podľa očakávania poviem, že máme svoju vlastnú zodpovednosť.

Okamžite sme prerušili rokovania o rámcovej dohode medzi EÚ a Líbyou, ako aj akúkoľvek spoluprácu technického charakteru.

(potlesk)

Začali sme prípravné práce na reštriktívnych opatreniach ešte pred zasadnutím Bezpečnostnej rady OSN. Okrem sankcií OSN sme 28. februára prijali ďalšie reštriktívne opatrenia: embargo na vývoz zariadenia, ktoré by sa mohlo použiť na vnútorné represie, autonómne označenia v rámci cestovných obmedzení a zmrazenie majetku. Momentálne prebieha proces pridávania ďalších subjektov kontrolovaných Kaddáfim a jeho najbližšími spolupracovníkmi do tohto zoznamu.

Vážené poslankyne, vážení poslanci, aj naďalej zostaneme v čele medzinárodného úsilia o obnovu mieru a stability v Líbyi. Keď sa nám podarí zastaviť násilie, musíme sa snažiť o vznik novej Líbye s demokraticky zvolenými zástupcami, ktorá bude dodržiavať ľudské práva. V súlade s tým, čo som hovorila od samého začiatku, nebudeme diktovať výsledky, ale podporíme pluralizmus, zodpovednosť, silnú demokraciu a spoločnú prosperitu.

Svojím charakterom sú krízy skúškou našich politík, našich zdrojov a našej schopnosti reagovať v reálnom čase a udalosti v južnom susedstve predstavujú pre Európsku úniu obrovskú úlohu. Ako podpredsedníčka Komisie som presvedčená, že to, ako zareagujeme, bude definovať Komisiu na nasledujúce roky.

Takže sa obraciam na Európsky parlament a potrebujem vašu podporu, pretože len naše spoločné úsilie pomôže spojiť Európsku úniu a potvrdiť našu silnú pozíciu. Nemôžeme si dovoliť myslieť v malom, nemôžeme si dovoliť, aby sa nám do cesty stavala nepružnosť. Môžeme a musíme reagovať strategicky a jednotne. Myslím si, že ak sa nám to podarí, môžeme naozaj niečo zmeniť, podporiť ľudí v tomto regióne, ktorí nás žiadajú o pomoc, ale podporiť ich tak, aby dokázali formovať vlastnú budúcnosť.

(potlesk)

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *v mene poslaneckého klubu PPE.* – (ES) Európska únia je rozpoltená medzi dvomi frustráciami tejto líbyjskej krízy, teda medzi tým, čo je žiaduce – čo najskôr odstrániť zločinný režim, ktorý je odhodlaný zomrieť v boji –, a tým, čo je dosiahnuteľné.

Ak máme byť úprimní, pán predseda, musíme uznať, že Európska únia napriek všetkému svojmu úsiliu nesplnila očakávania verejnosti. To nie je kritika, pani Ashtonová, ale skôr otázka právomocí.

V rámci svojich právomocí sme konali rýchlo a správne, keď Európska únia plne podporila rezolúciu Bezpečnostnej rady OSN č. 1970. Nie sme však vojenská únia. Chceme byť politickou úniou a stále sme len zárodokom hráča na medzinárodnej scéne.

A práve preto, pán predseda, zatiaľ čo tu máme túto rozpravu, zatiaľ čo dnes zasadá Rada OSN pre ľudské práva a zatiaľ čo zajtra zasadnú Rada ministrov obrany, Rada pre zahraničné veci a Európska rada, ľudia v Líbyi stále umierajú. Práve na tomto pozadí musíme uvažovať o tom, čo môžeme urobiť.

Môžeme stáť stranou, keď sú masakrovaní nevinní civilisti? Môžeme zostať ľahostajní voči „somalizácii“ Líbye, kým Bezpečnostná rada OSN nedosiahne ďalšie pomalé rozhodnutie?

Posolstvo Európskej únie musí byť dôrazné a jasné a musí znieť takto: „Kaddáfího režim musí skončiť hneď teraz.“ Toto posolstvo musí byť sprevádzané súborom opatrení, ktoré vystupňujú tlak. V prvom rade, pán predseda, to musí byť bezletová zóna, neutralizácia Kaddáfího komunikácií – a myslím si, že musíme zablahoželať Skupine Aliancie liberálov a demokratov za Európu k tomu, že do Európskeho parlamentu priviedla predstaviteľov líbyjskej opozície – a, samozrejme, medzinárodná koordinácia, predovšetkým s Africkou úniou a Lígou arabských štátov.

Toto, pán predseda, očakáva od nás verejnosť a budete mať plnú podporu nášho poslaneckého klubu v úsilí dosiahnuť to, pani Ashtonová.

Martin Schulz, *v mene skupiny S&D.* – (DE) Pani Ashtonová, chcem vám poďakovať za vaše slová a za skvelý a nezávislý spôsob, akým ste predstavili svoju pozíciu i svoju analýzu situácie v našom južnom susedstve a v Líbyi.

Stojíme pred obrovskou úlohou. Zažívame skutočne historickú zmenu politickej rovnováhy vo svete a najmä v našom bezprostrednom susedstve. Musíme sa vyrovnáť s mimoriadne rozdielnymi vývoji. Nemôžeme hovoriť o jednotnom procese. Jednotným procesom je revolúcia, tá je však v jednotlivých krajinách veľmi špecifická a veľmi sa medzi nimi líši. Je iná v Maroku než v Tunisku, je iná v Alžírsku než v Egypte a Líbya je osobitný prípad, o ktorom intenzívne diskutujeme. Kaddáfí je zločinec. Je to vrah, ktorý patrí pred Medzinárodný trestný súd. Pravdepodobne sa všetci zhodneme na tom, že tento muž neunikne takému či onakému trestu. Najlepšie by bolo, keby si Líbyjčania dokázali tento problém vyriešiť sami.

Stojíme pred veľkou úlohou, ktorá vyžaduje chladnú hlavu. Musíme sa rozhodnúť, a to aj pokiaľ ide o to, čo tu hovoríme. Na jednej strane nám cit hovorí, že tohto zločinca treba zastaviť, že treba zastaviť bratovraždy v jeho krajine a že by sme nemali vylučovať žiadne nevyhnutné prostriedky na dosiahnutie týchto cieľov vrátane vojenských. To nám hovorí naše svedomie. Na druhej strane však všetci vieme, ako funguje medzinárodná politika a že nesprávne rozhodnutie v tejto veci môže mať ďalekosiahle a dlhodobé následky.

Je, samozrejme, ľahké povedať, že rýchlo zasiahneme, ale aj realizácia bezletovej zóny vyžaduje, aby sme prijali rozhodnutie poslať bojové lietadlá do vzduchu a zničiť líbyjské vzdušné sily na zemi. Tieto vojenské útoky, ktoré má vykonať NATO, by možno vyriešili problém v Líbyi, ale priniesli by množstvo problémov v širšom regióne.

Preto naliehavo radím, aby sme všetko, čo robíme, robili v rámci medzinárodného práva a najmä na základe rezolúcie Bezpečnostnej rady OSN a – toto je hlavný spoločný menovateľ – so zapojením Ligy arabských štátov a Africkej únie. Táto požiadavka je súčasťou uznesenia, a to je rozumné. Ak chceme v Líbyi zasiahnuť, jedinou rozumnou možnosťou je, aby sa to stalo na základe rezolúcie bezpečnostnej rady a s účasťou arabských štátov. Preto stojí za to zopakovať, že síce by sme nemali nič vylučovať, ale nemali by sme ani unáhlene uspokojovať svoje krátkodobé pocity banálnymi slovami, ktoré inštinktívne znejú dobre, ale – a to chcem zopakovať – z dlhodobého hľadiska by mohli byť nebezpečné. To by bolo nebezpečné.

V Európskej rade – a tu sa obraciam na vás, pán Buzek, pretože budete zastupovať Parlament na zasadnutí Európskej rady v nasledujúcich dňoch – bola otvorená otázka, či potrebujeme Marshallov plán pre celý región. Moja odpoveď by bola áno, potrebujeme niečo ako Marshallov plán pre celý región. Chcel by som však všetkým pripomenúť, čo Marshallov plán znamenal pre Európu. Znamenal, že George Marshall navrhol Spojeným štátom americkým, aby určité percento svojho celkového hospodárskeho produktu venovali Európe. Výsledok tohto kroku je dobre známy – dnes sa nazýva Európskou úniou a má úroveň prosperity, demokratického rozvoja a mieru, akú tento kontinent nikdy predtým nezažil.

Tiež si však myslím, že tie isté vlády, ktoré o tom teraz diskutujú, budú považovať aj 1 % celkového hospodárskeho produktu za príliš vysokú cenu pre Európsku úniu. Nemôžete vyslovovať tieto banálne požiadavky a potom nič neurobiť. Ak chceme do nášho južného susedstva priniesť stabilitu, budeme musieť poskytnúť značné množstvo finančných prostriedkov. Ľudia v tejto oblasti totiž potrebujú jednu vec, a to vyhladku na možnosť života v mieri, demokracii a prosperite, inými slovami, nádej, že aj oni získajú to, čo máme

my. To musí byť cieľom všetkých snáh, ktoré vyvinieme v nasledujúcich dňoch, týždňoch a mesiacoch, a to aj tu v Európskom parlamente. Koniec koncov, všetky tie milé slová a pekné uznesenia, ktoré spoločne prijímame, neprinesú ľuďom z nášho južného susedstva vôbec nič – oni potrebujú konkrétne činy. Z tohto dôvodu musí byť spoločným cieľom nás všetkých vytvorenie zóny voľného obchodu, ktorej cieľom bude hospodárska rovnocennosť severnej Afriky a Európskej únie.

Guy Verhofstadt, v mene skupiny ALDE. – Pani Ashtonová, myslím si, že teraz potrebujeme veľmi jasné poslanstvo a vyhlásenie od vás a od Európskej rady v súvislosti s Líbyou. Myslím si, že v rámci tohto poslanstva sú dôležité tri veci. Ľudí stále zabíjajú, takže to, čo hovoríme, nie je neutrálne: to, čo hovoríme, môže priamo na mieste pomôcť.

Po prvé, musíme uznať – alebo aspoň začať proces uznávania – Dočasnú prechodnú národnú radu ako zástupcu líbyjského ľudu. Myslím si, že človek, ktorý zabíja vlastných ľudí v obrovských množstvách, stratil všetku legitimitu. Musíme preto začať proces uznávania, pretože to môže pomôcť opozícii vyhrať túto bitku proti Kaddáfimu na politickej úrovni.

Druhá vec, ktorú musíme urobiť – a druhé poslanstvo, ktoré musíte vyslať –, je zintenzívniť všetky druhy pomoci. Opozícia potrebuje lieky, potraviny, telefónne linky, teda všetko veci, ktoré môžeme poskytnúť.

Po tretie, musíme čo najrýchlejšie paralyzovať Kaddáfího vražednú silu. V líbyjskej spoločnosti panuje jasná zhoda: nemalo by dôjsť k žiadnemu priamemu vojenskému zásahu v Líbyi. Je to líbyjská revolúcia a musí to aj zostať líbyjskou revolúciou. To, čo potrebujú, je bezletová zóna. Európska únia – Rada a vy – musí čo najskôr požiadať OSN, aby v tejto veci prijala rezolúciu na vytvorenie bezletovej zóny a zastavenie bombardovania miest, ktoré sú v rukách opozície.

Toto sú tri jasné poslanstvá, ktoré potrebujeme, a potrebujeme ich hneď. Nepotrebujeme ich o týždeň či o dva týždne, potrebujeme ich dnes, zajtra a určite v piatok, keď Európska rada vydá svoje prvé politické vyhlásenie o tejto otázke. Toto sú tri kľúčové prvky, ktoré sú dnes potrebné.

(FR) Chcel by som využiť tento prejav na trocha všeobecnejšiu poznámku, pretože to, čo sa dnes deje, je, samozrejme, historické a myslím si, že je to dôležité.

Som pevne presvedčený, že to, čo sa dnes deje v Líbyi, Tunisku a Egypte, je bezprecedentnou príležitosťou vytvoriť podmienky potrebné na mierové riešenie konfliktu, ktorý prebieha už celé desaťročia medzi Izraelom a Palestínou.

Naliehavo žiadam Izrael, aby dnes našiel dosť odvahy na prijatie politických opatrení, ktoré by umožnili rýchlo začať mierový proces s palestínskym štátom. Príležitosti ukázať, že demokratický proces prebiehajúci v tomto regióne je darom histórie, ktorý môže tento región a svet zbaviť konfliktu, ktorý spôsobil už toľko bolesti, toľko nedorozumení a toľko tragédií, sa treba chopiť oboma rukami. Toto poslanstvo je dnes nutné vyslať tomuto regiónu.

Daniel Cohn-Bendit, v mene skupiny Verts/ALE. – (FR) Pani Ashtonová, pred chvíľou ste povedali, že musíme rešpektovať ľudí a ich túžbu po slobode.

Buďme úprimní. Roky sme to nerobili. Zúčastňovali sme sa na diktatúrach – my Európska únia a všetky členské štáty. Takže teraz ste zastavili rokovania s plukovníkom Kaddáfim? Mazel tov! Myslíte to vážne? Naozaj si myslíte, že ste v nich mohli pokračovať? Celé roky

Európska únia, tieto členské štáty a pán Berlusconi rokovali napríklad o návrate utečencov do Líbye. Nikoho nezaujímalo, ako plukovník Kaddáfí s týmito utečencami zaobchádzal?

(potlesk)

Pokiaľ ide o túto vec, mali by sme si konečne dovoliť trochu sebakritiky.

Dnes povstal jeden národ. Má svojich zástupcov. Keď povstal poľský ľud, nikto sa nepýtal, či bola Solidarita demokraticky zvolená, ale hneď bola uznaná a pomáhala sa jej. Vyzývam vás, aby ste uznali túto dočasnú vládu, pretože to je jediná sila, ktorá môže priniesť demokraciu. Áno, pán Schulz, musíme si zachovať chladnú hlavu, ale musíme sa aj rozhodnúť, na ktorej sme strane.

Potrebuje dve veci.

Po prvé, plukovník Kaddáfí nesmie vyhrať, pretože ak vyhrá, zničí to všetky nádeje na demokraciu v mnohých regiónoch a bude to víťazstvom diktátorov. Naša politika musí teda smerovať k vyhláseniu, že plukovník Kaddáfí musí prehrať a Líbyjčania musia v boji proti nemu zvíťaziť.

Po druhé, Líbyjčania nechcú žiaden zahraničný vojenský zásah, to je pravda. Hovoria však, že chcú bezletovú zónu. Africká únia hovorí o bezletovej zóne. Liga arabských štátov hovorí o bezletovej zóne. Takže to nie je NATO.

Dohoda o vytvorení bezletovej zóny v prvom rade slúži na vytvorenie novej rovnováhy moci z politického hľadiska, na izolovanie plukovníka Kaddáfího z OSN a na vyhlásenie, že pôjdeme buď cez Bezpečnostnú radu OSN, alebo cez Valné zhromaždenie OSN, ktoré so 100 % väčšinou odhlasovalo vylúčenie Líbye z Rady pre ľudské práva. To znamená, že plukovník Kaddáfí je úplne izolovaný. Posiela sa mu tým odkaz, že nemá žiadnu budúcnosť, žiadnu šancu.

Výhradná vojenská zóna je predovšetkým politickým činom. Ako sa dá dosiahnuť? Nápadov je nespočetné množstvo. Samozrejme, nikto nebude Líbyu bombardovať, bolo by však možné napríklad zostreliť štartujúce lietadlo. Plukovníkovi Kaddáfímu treba ukázať, že mu nedovolíme bombardovať líbyjské mestá. Sú tu rôzne možnosti. Toto je politický čin, ktorý musíme vykonať.

(potlesk)

Som skutočne presvedčený, že ak do toho skočíme rovnými nohami a uznáme túto dočasnú vládu, Európska únia, OSN a Liga arabských štátov sa pohnú dopredu. Urýchlime izoláciu plukovníka Kaddáfího a potom budú, myslím si, jeho dni ako diktátora Líbye spočítané.

Je tu aj otázka humanitárnej pomoci. Sú potrební lekári a musíme nájsť spôsob, ako dostať ranených z Líbye. Niektoré prístavy sú otvorené a všetka humanitárna pomoc by mala prúdiť cez východnú časť Líbye. A nakoniec, je potrebná aj potravinová a vojenská pomoc. Toto je voľba, ktorá je pred nami: ak má plukovník Kaddáfí prehrať, tí druhí musia vyhrať.

Zaistíme, aby sa nezopakovalo to, čo sa stalo v Bosne. Na Bosniakov i Srbov bolo uvalené embargo. Všetci s tým súhlasili. Nie, tu je to jedna strana proti druhej. Chceme vojenské embargo, embargo na vývoz zbraní proti plukovníkovi Kaddáfímu. Chceme dať obyvateľom Líbye možnosť oslobodiť sa pomocou zbraní, pretože taká je situácia – toto chcel plukovník Kaddáfí.

Na záver by som chcel hovoriť o téme utečencov a humanitárnej pomoci. Použijeme všetky nástroje, ktoré má EÚ k dispozícii, na dočasné prijatie utečencov a zaistenie ich uznania Radou OSN pre ľudské práva. V táboroch sú tisíce utečencov uznaných Radou OSN pre ľudské práva. Mali by sme im dovoliť prísť do Európy. Ak to dovolíme, urobíme veľmi silné humanitárne a politické gesto a bude to krok, vďaka ktorému bude Európa konečne ocenená, budú ocenené jej hodnoty, pretože konáme práve s cieľom presadzovať tieto hodnoty a zaistiť slobodu v Líbyi, Tunisku a Egypte.

(potlesk)

Charles Tannock, *v mene skupiny ECR*. – Toto je mimoriadna rozprava. Súhlasím takmer so všetkým, čo dnes povedal Daniel Cohn-Bendit, a to ma trochu znepokojuje. Ako som vždy hovoril, Kaddáfí je africkým Fidelom Castrom, hoci dokonca ani Castro by sa neuchýlil k takému brutálnemu násiliu, aké sme v poslednej dobe videli zo strany Kaddáfího režimu a jeho psychopatických synov proti civilným protestujúcim.

V januári minulého roka som upozornil na skutočnosť, že Kaddáfí býval obrovským sponzorom terorizmu. Teraz je, samozrejme, obvinený z terorizovania vlastných ľudí. Kaddáfí minul veľa peňazí a času na nadviehanie Západu a snažil sa nás presvedčiť, že sa zmenil. To sa, samozrejme, nestalo. Keďže má k dispozícii obrovské zisky z ropy, mohol rozsievať štedrosť výmenou za politické akceptovanie naprieč Európou a Afrikou a v neposlednom rade aj v našej krajine Spojenom kráľovstve, a to najmä za predchádzajúcej vlády.

Našou hlavnou prioritou je teraz ukončiť nezmyselné násilie v Líbyi. Bol som jedným z prvých v tomto Parlamente, kto žiadal bezletovú zónu. Ďakujem Francúzsku a Spojenému kráľovstvu za to, že ju dôrazne presadzujú nad celou krajinou s cieľom zastaviť Kaddáfího bombardovanie vlastných ľudí a prílev žoldnierov najmä z Alžírsku a subsaharskej Afriky. Domnievam sa, že Bezpečnostná rada OSN – najmä vzhľadom na právo veta Ruska a Číny – nemusí túto bezletovú zónu potvrdiť.

Teraz by sme mali vážne uvažovať o uznaní Dočasnej prechodnej národnej rady v Benghází ako legitímnej líbyjskej vlády, aby mohla pozvať vojenskú pomoc bez potreby čakať na rezolúciu OSN. To by zabránilo ďalším masakrom civilistov a dalo demokratickým rebelom skutočné šance.

Našťastie bola väčšina občanov EÚ z Líbye bezpečne evakuovaná – a to efektívnym spôsobom –, je mi však jasné, že väčšinu členských štátov EÚ zaujímala len pomoc vlastným štátnym príslušníkom. Zdá sa, že počas procesu evakuácie sa úplne zabudlo na ustanovenia Maastrichtskej zmluvy, ktoré umožňujú občanom EÚ bez ohľadu na to, kde sa nachádzajú, požiadať v prípade naliehavej potreby ktorýkoľvek členský štát o konzulárnu ochranu.

Miguel Portas, *v mene skupiny GUE/NGL*. – (PT) Povstaniu v Líbyi nemôžeme porozumieť bez pochopenia revolúcií v Tunisku a Egypte. Práve preto, že toto povstanie v Líbyi je súčasťou historického, revolučného a ľudového procesu, ktorý prinesie demokraciu do južného Stredozemia a do celého arabského sveta, je mimoriadne dôležitá pozícia Európy – a zmena tejto pozície – v súvislosti s tým, ako sa správala v Líbyi.

Dni Kaddáfího režimu sú spočítané, pretože je to diktatúra a ľudia sa jej prestali báť. Nemôže prežiť, pretože jej susedia sú v procese prechodu na demokraciu a tiež preto, lebo je izolovaná v rámci medzinárodného spoločenstva.

Keď však uvažujeme o tejto zmene európskej pozície, treba niečo povedať aj o minulosti, pretože Európska únia bola jedným z pilierov podpory starého režimu. V uznesení sa o tom nehovorí, ale zbrane, ktoré sa používajú na útlak líbyjského ľudu, sú do veľkej miery európske zbrane a bomby.

Chcem preto veľmi jednoznačne povedať, že ľavica je za zmrazenie majetku, za embargo na vývoz zbraní, za posilnenie vzťahov s povstalcami a za všetky opatrenia humanitárnej pomoci. Chcem však jasne povedať aj to, že sme proti akejkoľvek forme vojenského zásahu vrátane opatrenia, ktoré by tomuto zásahu mohlo otvoriť dvere: bezletovej zóny.

Jasne sa tu o tom hovorilo. Máme s tým skúsenosti: vieme, ako sa vojenské zásahy začínajú, a vieme, že keď sa raz začnú, nikdy neskončia.

Bastiaan Belder, v mene skupiny EFD. – (NL) Na našej južnej hranici sa pred očami Európy odohráva skutočná líbyjská dráma, keď Kaddáfího násilnícky režim nielenže drží svoje pozície, ale zjavne útočí aj proti odštiepeným regiónom krajiny. V hlavnom meste Tripolise sú vraždy na dennom poriadku a nespočetné množstvo líbyjských občanov mizne bez stopy. Toto je tragická situácia, ktorá potvrdzuje názor skúseného návštevníka Líbye, že jediným účinným prostriedkom je pravdepodobne ozbrojený zásah.

Pán predseda, dokážem pochopiť neochotu Západu použiť tieto krajné prostriedky. Oveľa menej však chápem oneskorenie a odklady vytvorenia bezletovej zóny nad Líbyou. Koniec koncov, nečinnosť v tejto veci má vysokú cenu, a to predlžovanie veľkého utrpenia obyvateľov Líbye. Európska únia môže a musí pomôcť vytvoriť základy Líbye po Kaddáfího a lepšej perspektívy pre budúcnosť tohto kmeňového štátu. Porazme najskôr Kaddáfího vzdušné sily a paralyzujeme „brata vodcu“, ako sa rád nazýva.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Domnievam sa, že zhovievavosť a bezmocnosť, ktoré sme veľmi dlho prejavovali, by nás nemali viesť k túžbe po chaotickom zásahu, ktorého nepriaznivé dôsledky by boli okamžite evidentné.

Aspoň tentoraz môžem povedať, že vo všeobecnosti súhlasím s opatrným prejavom pána Schulza. Naozaj sa domnievam, že množstvo dobrých úmyslov v tomto Parlamente, túžba po humanitárnom zásahu a zasahovanie do vecí druhých majú skutočne nepriaznivé dôsledky. Chcete, aby diktátori opustili svoje krajiny, a máte pravdu. Ak však naozaj chcete, aby odišli, musíte im umožniť cestu von. Nemôžete začať tým, že im odopriete víza na opustenie vlastnej krajiny, ani im nemôžete sľubovať doživotné väzenie ako ich jedinú perspektívu do budúcnosti. Ak to budete robiť – a to je fakt, pán Cohn-Bendit – nedáte im inú možnosť, ako bojovať, dokým ich ľud úplne nevykrváca. To je fakt! Tradičné medzinárodné právo malo teda značnú výhodu oproti všetkému, čo počívame dnes, a je naozaj škoda, že sa prehliada, pričom predovšetkým ho prehliadajú tí, ktorí týchto diktátorov nie tak dávno chválili. Nebol som to ja, kto pozval pána bin Alího do tohto Parlamentu a s rešpektom počúval jeho prejav. Boli ste to vy všetci, dámy a páni, a vtedy sme počuli len málo protestov.

Ioannis Kasoulides (PPE). – Na začiatku malo povstanie v Líbyi rovnakú motiváciu a charakteristiky ako udalosti v Tunisku a Egypte. Kaddáfího režim sa podujal na bezprecedentný smrtiaci útlak s použitím vzdušných síl, bojových vrtuľníkov a nemilosrdných žoldnierov strieľajúcich do neozbrojených civilistov. Masaker viedol k dezerciam z armády, vlády a diplomatickej služby. Ľudia v Benghází a inde sa chopili zbraní od dezertujúcej armády a povstanie je teraz ozbrojeným konfliktom s nerovnomerným rozložením síl.

Kaddáfí stratil akúkoľvek legitímnosť vládnuť, pretože spáchal zločiny proti ľudskosti proti vlastným ľuďom. Zdlhavý konflikt vedie k veľkej humanitárnej katastrofe vnútri Líbye a na jej hraniciach. Hrozí, že vzniknú migračné toky smerujúce do EÚ a najmä do južných členských štátov. Konflikt tiež zvyšuje svetové ceny ropy na úrovne nebezpečné pre svetové hospodárstvo.

Je preto nevyhnutné, aby sa konflikt okamžite skončil, ale Kaddáfí nesmie zvíťaziť. Naliehavo sa musí vytvoriť bezletová zóna a musíme využiť aj všetky ostatné možné prostriedky na pomoc demokratickým Líbyjčanom poraziť sily, ktoré prostredníctvom podplácania, zastrašovania a kmeňovej manipulácie stále podporujú Kaddáfího.

Vieme si predstaviť, čo by znamenal Kaddáfího úspech. Boli by sme svedkami situácie horšej ako v Rwande a bola by to hanba celého ľudstva. Teraz potrebujeme razantné opatrenia.

Ana Gomes (S&D). – Európsky parlament podporuje OSN v jej jednohlasnom posolstve líbyjskému diktátorovi, že musí odstúpiť, zastaviť krviprelievania a čeliť spravodlivosti.

Vzhľadom na Kaddáfího odvetné útoky proti vlastným ľuďom musí EÚ prijať zodpovednosť za ich ochranu vytvorením bezletovej zóny, ako navrhla Liga arabských štátov, Organizácia islamskej konferencie a Africká únia, a prijatím ďalších opatrení, o ktorých rozhodla Bezpečnostná rada OSN, s použitím všetkých dostupných prostriedkov vrátane SBOP – a to si uvedomte, pani Ashtonová – s cieľom zaistiť embargo na vývoz zbraní.

EÚ musí viac pomáhať všetkým tým, ktorí sa pokúšajú utiecť alebo uviazli v Líbyi, prostredníctvom podpory Úradu vysokého komisára OSN pre utečencov (UNHCR) a humanitárnych organizácií priamo na mieste a prostredníctvom pomoci pri presídľovaní utečencov, ktorých nemožno vrátiť do vlasti, napríklad Somálčanov, Eritrejčanov a Etiópcanov. Akčný plán presídľovania utečencov, ktorý by rozdelil záťaž, spoločný azylový systém, dočasné ochranné opatrenia – to všetko by Európska únia mala naliehavo prijať v súlade s doložkou o solidarite a zásadou nenavracania a ako súčasť ucelenej a dlhodobej stratégie riešenia dosahov politickej premeny na severe Afriky a odstraňovania základných príčin migrácie.

EÚ musí revidovať južnú Európsku susedskú politiku, musí dať prioritu podpore budovania kapacít a inštitúcií s cieľom trvalého dodržiavania princípov právneho štátu a ľudských práv vrátane práv žien, ako aj prípravy skutočných volieb. EÚ musí okamžite nadviazať vzťahy so vznikajúcimi politickými silami v Líbyi, konkrétne s Dočasnou prechodnou národnou radou, s cieľom podporiť demokratický prechod a zaistiť, aby demokracia priniesla slobody, rozvoj a dôstojnosť, ktoré si Líbyjčania, ako nám ukazujú, želajú.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Táto rozprava tu v Európskom parlamente jasne ukazuje jednu vec, a to, že pokiaľ ide o tento konflikt, nie sme neutrálni. Sme na strane demokratickej revolúcie. Kaddáfí musí odísť a Európa musí zohrať aktívnu úlohu pri dosahovaní tohto cieľa.

Práca tu na medzinárodnej úrovni je rozdelená. Diskutujeme o bezletovej zóne, ktorú – ako správne povedal pán Schulz – musí podporiť Bezpečnostná rada OSN. Čo urobíme, ak Moskva a Peking neudelia svoj súhlas? Nuž, potom budeme musieť zaplátať túto dieru v medzinárodnom práve. Museli by sme prevziať zodpovednosť za ochranu neozbrojených obyvateľov bez ohľadu na to s pomocou Ligy arabských štátov a Africkej únie, ale aj s pomocou aktívnej úlohy zo strany Európskej únie. Vojenská realizácia by potom bola úlohou NATO a jeho partnerov, ale na politickej a hospodárskej úrovni by aj Európska

únia naďalej zohrávala kľúčovú úlohu ešte dlho po tom, ako by v takomto prípade prestali zohrávať svoje rozhodujúce úlohy NATO a OSN.

Jednu vec chcem povedať veľmi jasne, a to, že ma veľmi potešilo, pán Schulz, že ste povedali, že potrebujeme zónu voľného obchodu. Ak totiž do EÚ nepustíme výrobky týchto ľudí, budú aj naďalej v obrovských množstvách prichádzať cez Stredozemné more na svojich pltiach a zaplavia Lampedusu. To rozhodne nechceme. Vytvoríme teda zónu voľného obchodu, pustíme do EÚ ich výrobky, aby aj ľudia v tejto oblasti mali hospodársku budúcnosť vo svojich demokratizovaných krajinách.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Vývoj v Líbyi je poslednou v sérii udalostí v severnej Afrike a na Blízkom východe. Ustanovenia Lisabonskej zmluvy umožňujú Európskej únii využiť Európsku službu pre vonkajšiu činnosť, ale doteraz bola táto služba vo svojom prístupe k udalostiam v tomto regióne pomalá. Dvakrát som vyzýval, aby tam bola vyslaná aspoň misia. Treba uvítať, že v prípade Líbye táto misia vyslaná bola. Jej cieľom je hodnotiť humanitárne úsilie, ale sú potrebné aj konkrétne politické opatrenia. Podľa OSN už v Líbyi zomrelo 1 000 ľudí a podľa organizácií na ochranu ľudských práv môže byť toto číslo až 6 000. Turbulencie v tomto regióne sa prejavujú zvyšovaním cien ropy na svetových trhoch, čo veľmi silno pociťujú všetci ľudia žijúci v Európskej únii. Je v našom životnom záujme, aby na svojom nasledujúcom samite Únia prijala konečné rozhodnutie a opatrenia, ktoré budú korelovať s úsilím diplomacie USA. Ďakujem veľmi pekne.

Gerard Batten (EFD). – Významné udalosti v severnej Afrike môžu mať hlboké následky – pozitívne alebo negatívne – na budúcu prosperitu a mier západnej civilizácie, ale sledujeme len výsledok procesu, ktorý sa začal pred 40 rokmi. Západ sa stal rukojemníkom štátov ťažiacich ropu a skorumpovaným a despotickým režimom sme posielali miliardu za miliardou dolárov. Bez ropy by bol plukovník Kaddáfí len bezvýznamným lokálnym diktátorom.

Musíme dúfať, že v štátoch, ako je Líbya, vzniknú demokratické a liberálne režimy – pre ich i pre naše dobro –, ale nemôžeme sa na to spoliehať. Západné krajiny musia koncentrovať finančné prostriedky a vedecký výskum na hľadanie alternatív ropy. Ak existuje v tejto kríze jedno ponaučenie, ktoré si musíme predovšetkým vziať, je to, že západné civilizácie nesmú byť závislé od iných, pokiaľ ide o životne dôležité dodávky energie.

PRESEDÁ: GIANNI PITTELLA

podpredseda

Elmar Brok (PPE). – (DE) Chcel by som úprimne poďakovať vysokej predstaviteľke za správu, ktorú nám podala, a za jej úsilie za posledné týždne, ktoré by mohlo aspoň trochu dostať Európu do povedomia, ak budeme aj naďalej pristupovať k tomuto problému s potrebnou odvahou a prijmeme potrebné opatrenia.

Napriek rozdielom sú udalosti v severnej Afrike mimoriadne podobné tým z roku 1989. Ľudia žiadajú slobodu a lepšie životné podmienky. Popri humanitárnej pomoci, ktorú musíme poskytnúť okamžite, musíme ľuďom v severnej Afrike ponúknuť aj našu pomoc pri rozvoji demokracie, ak ju budú chcieť. Demokracia však prežije len vtedy, keď týmto ľuďom zároveň pomôžeme dosiahnuť lepšie životné podmienky. V tejto súvislosti sme počuli slová o Marshallovom pláne a o zóne voľného obchodu – to všetko je potrebné, pretože ak by sa v týchto krajinách uchytila demokracia, sloboda a lepšie životné

podmienky, mohlo by to byť pre nás pozitívne v ohromne dramatickom a historickom zmysle. Preto nesmieme tento vývoj považovať za bežnú situáciu a musíme rýchlo konať.

Ak chceme zabrániť tomu, aby vrah Kaddáfí potvrdil svoju moc, musíme ľuďom dodať odvahu a ukázať im, že sme na ich strane. Preto je dôležité nadviazať vzťahy s dočasnou radou. Musíme fungovať ako kontakt a jasne tým povedať, že dávame do pohybu aj ďalšie prvky. Musíme dosiahnuť úplnú izoláciu Kaddáfího, aby bol oddelený od vlastných ľudí a aby nemal žiadnu budúcnosť, aby sa tak ľudia od neho odvrátili. V rámci toho musíme zabrániť aj tomu, aby Kaddáfí bombardoval vlastných ľudí. To znamená, že je potrebná bezletová zóna – alebo čokoľvek iné – s cieľom poskytnúť ľuďom ochranu a povzbudenie, aby tí, ktorí bojujú za slobodu, nestrácali morálku. Navyše, keďže to môžeme urobiť spolu s Ligou arabských štátov v súlade s Chartou OSN, nebude potrebná rezolúcia OSN, ak sa do toho zapojí Rusko. Následne musíme pomôcť ľuďom v tejto krajine, aby boli schopní vybojovať si v tomto konflikte slobodu a aby nezačala dlhodobá občianska vojna s týmto vrahom.

(Rečník prijal otázku podľa postupu zdvihnutia modrej karty v súlade s článkom 149 ods. 8.)

Miguel Portas (GUE/NGL). – *(PT)* Chcem sa len uistiť, či som pána Broka dobre počul. Povedali ste, že vojenské riešenie alebo rozhodnutie vojenského charakteru si podľa vás nevyžaduje rozhodnutie OSN? Ak ste to naozaj povedali, potom musím povedať, že s vami tisíckrát nesúhlasím.

Elmar Brok (PPE). – *(DE)* Konkrétne som povedal, že by sa to muselo uskutočniť v spolupráci s Ligou arabských krajín a s arabskými krajinami.

Po druhé, je žiaduce, aby sa legitímnosť získala prostredníctvom rezolúcie OSN. Ak by to však malo byť vetované jedným zo stálych členov Bezpečnostnej rady OSN, je plno príkladov, ako možno správne uplatniť Chartu OSN. Nemôžeme dovoliť, aby nám veto zo strany jedného zo stálych členov zabránilo zastaviť Kaddáfího vraždenie vlastných ľudí.

Adrian Severin (S&D). – Nedávne udalosti historického významu pre naše južné susedstvo vyžadujú zmenu našich politík v tejto oblasti, ale najskôr sa musíme poučiť.

Po prvé, musíme sa poučiť, že spoliehanie sa na autoritárskych vládcov či vnucovanie nášho modelu je chybou. Musíme nechať týchto ľudí, aby budovali svoju demokraciu svojím spôsobom a podľa svojich podmienok.

Po druhé, musíme pochopiť, že národná fragmentácia našej politiky „pomoc za rozvoj“, ktorá niekedy umožňuje podporu národných geopolitických agend, nás i krajiny v tejto oblasti oberá o výhody bezpečnosti prostredníctvom rozvoja.

Po tretie, chýbajúca vízia a politická vôľa z našej strany pri riešení regionálnych bezpečnostných problémov, najmä izraelsko-palestínskej otázky, nás vedie do ešte väčších kríz.

Čo sa týka Líbye – popri iných krajinách –, musíme pamätať na to, že nie všetci tí, ktorí bojujú proti diktátorovi, sú demokrati a že zmena ako taká nie je vždy zmenou k lepšiemu.

Môžeme teda hovoriť o dialógu, zapojení, humanitárnej pomoci, ale na uznanie je možno príliš skoro a použitie vojenských prostriedkov by sa malo vylúčiť alebo aspoň v každom prípade podmieniť schválením OSN a spoluprácou s Ligou arabských štátov. V opačnom prípade sa môžeme ocitnúť v dobrodružstve, s ktorého výsledkom môže byť ťažké sa vyrovnáť.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Tentoraz musí byť Európa na stretnutí prítomná. Piatkový samit musí jednohlasne a bezvýhradne uznať legitímnosť národnej rady, ktorej požiadavky sú jednoduché. Po prvé, naliehavá humanitárna pomoc. V Líbyi prebieha občianska vojna. Musíme desaťnásobne vystupňovať úsilie, pokiaľ ide o posielanie potravín, liekov a lekárov, a musíme ponúknuť podporu tisícom utečencov zaplavujúcim Tunisko a Egypt. Európa sa však nemôže uspokojiť len s humanitárnou reakciou. Európska rada musí prevziať zodpovednosť a ako súčasť rozhodnutia OSN v spojení s Ligou arabských štátov a Africkou úniou realizovať projekt vytvorenia bezletovej zóny, aby zabránila vzdušným silám plukovníka Kaddáfího masakrovať svojich ľudí.

Nakoniec by som rada niečo povedala predstaviteľom, ktorí hrajú s kartou všetkých týchto obáv: migranti opúšťajúci Líbyu chcú len jedinú vec, a to vrátiť sa do svojej krajiny. Tí, ktorí dnes riskujú svoje životy za slobodu a demokraciu, chcú žiť a pracovať v slobodnej krajine, na ktorú môžu byť hrdí, takže keď nastane čas obnovy, Európska únia sa s odhodlaním a odvahou bude musieť snažiť o ich hospodársky rozvoj.

Derk Jan Eppink (ECR). – Všetci sa zhodneme na tom, že pán Kaddáfí je vrah, a súhlasím s pánom Schulzom. Len sa čudujem, prečo sa v posledných rokoch predstavitelia EÚ snažili naňho zapôsobiť.

Tu mám fotografiu pána Van Rompuya, ktorý len nedávno nastúpil do úradu a už je v zlej spoločnosti, a tu máme pána Verhofstadta, ako prijíma diktátora s vojenskými poctami, čo sa mu rozhodne páči. Tu, pán Cohn-Bendit, máme pána Berlusconiho. Vieme, že pán Berlusconi sa rád bozkáva, ale bozkáva úplne nesprávnu osobu. A mám tu, pani Ashtonová, aj Tonyho Blaira, vášho bývalého šéfa, ako bozkáva diktátora.

Ide mi o toto: chápem, že sa musíte stretávať s ľuďmi nepríjemnejšími, ako ste vy sami, ale nemusíte ich bozkávať. Nemusíte ich objímať. Nemusíte sa snažiť zapôsobiť na nich.

Živili ste monštrum, s ktorým teraz ľudia bojujú, a práve preto teraz zomierajú. Takže hovorím všetkým predstaviteľom EÚ, ktorí bozkávali a objímali Kaddáfího: hanbite sa!

Mario Mauro (PPE). – (IT) Bol to správny muž v správnom čase. Pán Cohn-Bendit povedal, že pán Kaddáfí je zločinec a že uzatváral dohody s pánom Berlusconiho.

Ja hovorím, že pán Kaddáfí je zločinec, ktorý uzatváral dohody s Európskou komisiou vedenou pánom Prodim, s talianskou vládou pána D'Alema, s labouristickou vládou pána Blaira a okrem toho so stovkami ďalších vlád. Pán Kaddáfí je zločinec, ktorý viac ako 20 rokov stojí na čele štátu, ktorý má stále strategický a kľúčový význam pre záujmy polovice sveta. Musíme mať dosť zdravého rozumu, aby sme to uznali, lebo ako sa inak chceme podieľať na Marshallovom pláne, o ktorom sa zmienil pán Schulz?

Marshallov plán naozaj existoval, Američania nám dali peniaze, popri tom však žiadali, aby európske vlády vyhnali komunistov z politiky vo svojich krajinách, teda diktovali nám podmienky. Aké podmienky chceme my nadiktovať krajinám na južnom pobreží Stredozemného mora, aby sme sa zapojili do Marshallovho plánu? Chceme nahradiť diktátorov z uplynulých rokov novými diktátormi, ktorí budú pomáhať našim záujmom, alebo má náš Marshallov plán za cieľ pomôcť rozvoju silných, zdravých inštitúcií, ktoré budú odzrkadľovať ducha, ktorý je stále živý a zdravý v občianskej spoločnosti a ktorý sa, ako sme videli, v nedávnych dňoch začal v týchto krajinách prebúdzat?

To je skutočná otázka, ktorú si musíme položiť, a návrhy, ktoré musíme predložiť Rade, a to vrátane bezletovej zóny a hliadok na líbyjskom pobreží. To je povinnosťou európskych lodí v zálive Sidra, nie amerických. Toto musí byť teraz vhodná reakcia Európy.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Domnievam sa, že táto rozprava jasne ukazuje, že celý Európsky parlament si uvedomuje, že táto transformačná kríza v severnej Afrike už nie je len skúškou európskej zahraničnej politiky, ale teraz je skúškou samotného významu existencie vonkajšej politiky Európy. Preto je absolútne kľúčové, aby Európska únia dokázala odovzdať medzinárodnému spoločenstvu jednotné a rozpoznateľné posolstvo.

Chcel by som využiť svoj minútový prejav a pridať svoj hlas k tým, ktorí zdôrazňujú význam humanitárneho rozmeru tejto transformačnej krízy. To umožní Európe konať s cieľom zmierniť dôsledky na humanitárnej úrovni, predovšetkým čo sa týka vysídlených ľudí, prípadných žiadateľov o azyl a utečencov opúšťajúcich oblasť konfliktu smerom k najbližšej hranici, čo je hranica s Európskou úniou.

Preto chcem zdôrazniť, že je naliehavo potrebné, aby Európska únia dokončila svoj stále čakajúci balík týkajúci sa azylu, aby revidovala smernicu č. 2001/55/ES o opatreniach na ochranu vysídlených osôb v núdzových humanitárnych situáciách a na riešenie neočakávaného hromadného prílevu migrantov, aby dokázala dať prioritu Európskej agentúre pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie a Európskemu podpornému úradu pre azyl, čo sú nástroje, ktoré má k dispozícii, a aby predovšetkým naplnila doložku o ľudských právach v rámci svojej zahraničnej politiky skutočným významom, aby to nebola len doložka plná slov, ale podmienka samotnej existencie zahraničnej politiky Európskej únie.

Kristiina Ojuland (ALDE). – Včera sa mnohí poslanci nášho Parlamentu stretli so zástupcami líbyjskej dočasnej rady, ktorých odkaz bol úplne jasný: potrebujú medzinárodnú podporu a pomoc a potrebujú ju veľmi rýchlo.

Prvá vec, ktorú preto musíme urobiť, ako už povedali mnohí kolegovia, je začať nadväzovať vzťahy s dočasnou radou a legitimizovať tak jej činnosť. Musíme ju uznať.

Po druhé, všetci vieme a mnohí kolegovia to povedali, že Kaddáfího vzdušné sily v Líbyi každú minútu zabíjajú ďalších ľudí, a preto musíme byť ako Európska únia spolu s OSN a Ligou arabských štátov pripravení konať rýchlo s cieľom vytvoriť bezletovú zónu.

Moja posledná poznámka sa týka humanitárnych otázok. Títo ľudia potrebujú jednoduché, základné veci ako potraviny, vodu a zdravotnícky materiál a potrebujú aj technickú pomoc. Dokonca aj armáda na strane opozície potrebuje technickú pomoc, aby sa jej členovia mohli navzájom spojiť prostredníctvom internetu.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Našťastie nie je pravda, že v posledných rokoch celá Európa a všetci svetoví politici bozkávali Kaddáfího, ako tvrdí pán Eppink. Už pred 25 rokmi Ronald Reagan nemal o Kaddáfími žiadne pochybnosti. Potrebovali sme 25 rokov, aby sme dnes dospeli k tomu istému záveru. Tie bozky, samozrejme, neboli úplne bez významu. Boli ospravedlňované slovom „stabilita“. Dnes musíme namiesto slova „stabilita“ napísať „demokracia“. Toto je príležitosť, ktorej sa musíme chopiť, a musíme sa jej chopiť teraz. O niekoľko dní sa má uskutočniť samit. Očakávame, že prinesie výsledky. Nemôžeme si dovoliť stratiť ďalších 25 rokov. Naším problémom nie je nepochopenie tejto doby. Často tu hovoríme správne veci. Naším problémom je, že konáme pomaly. Naším problémom je, že to, čo robíme, nie je účinné. Toto je možno naša najvýznamnejšia

príležitosť týkajúca sa všetkých našich susedov vrátane Lukašenka. Je dôležité, aby sa nám podarilo zareagovať včas, inak sa o 25 rokov opäť budeme pozeráť na fotografie s bozkami. Ďakujem.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Všetci chceme pomôcť obyvateľom severnej Afriky dosiahnuť ich oprávnené ciele. Ľudia v týchto krajinách si vyberú cestu vpred, ale my musíme byť pripravení s okamžitou humanitárnou pomocou, ak nás o to požiadajú. Je preto dobré, že Úrad Európskej komisie pre humanitárnu pomoc (ECHO) je už na mieste v Tunisku a Egypte.

Teraz však všetci prežívame skutočný záťažový test v súvislosti s kapacitami a schopnosťami EÚ a jej členských štátov, pretože musíme robiť všetko naraz: dostať našich občanov preč, uspokojovať základné potreby utečencov zo susedných štátov a dopravovať ich domov, zaoberať sa utečencami prichádzajúcimi do EÚ po mori a vyvíjať odpor proti nelegitímnemu nároku diktátora na moc.

Aké konkrétne kroky sú potrebné na zbavenie Kaddáfího legitímnosti?

Prvým je, že musíme spoločne stiahnuť našich veľvyslancov z Tripolisu.

Druhým je, že musíme uznať Dočasnú prechodnú národnú radu ako legitímny orgán, s ktorým v Líbyi rokujeme, a dosiahnuť s ním dohodu o poskytovaní humanitárnej pomoci.

Tretím krokom je, že naše členské štáty v Bezpečnostnej rade OSN by mali spoločne predložiť návrh na vytvorenie bezletovej zóny, o ktorom by sa mohlo v blízkej dobe hlasovať.

Štvrtým krokom je, že ak Bezpečnostnú radu OSN zablokuje veto, mali by sme podporiť rozvoj regionálneho medzinárodného práva. Inými slovami, ak budú súhlasiť Africká únia, Liga arabských štátov aj EÚ, mali by sme v rámci regiónu nájsť spoločný spôsob, ako vhodnými prostriedkami dosiahnuť bezletovú zónu.

Samozrejme, zo strednodobého hľadiska musíme diskutovať o tom, ako by sme mohli vytvoriť príležitosti na rozvoj týchto krajín, napríklad prostredníctvom zóny voľného obchodu, aby mohli ľudia nájsť budúcnosť vo svojej vlasti.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Chcem prejaviť svoju podporu uzneseniu o situácii v Líbyi predloženému naším Parlamentom. Je naozaj námetom na zamyslenie pre európske inštitúcie. Jasne a rozhodne vysvetľuje, ako môžeme pomôcť prekonať ťažkosti v čase, keď sa situácia v Líbyi každým dňom zhoršuje.

Čo sa týka mňa, chcela by som zdôrazniť dve veci: po prvé, z krátkodobého hľadiska je našou prioritou chrániť civilistov, či ide o vysídlené osoby utekajúce pred bojmi, alebo Líbyjčanov uväznených pod paľbou plukovníka Kaddáfího na vlastných ľuďoch. Všetky dostupné zdroje sa musia investovať do núdzovej humanitárnej pomoci, okrem iného aj na pomoc susedným krajinám, ktoré sú najviac zasiahnuté nutnosťou poskytovať ľuďom útočisko: Tunisku, Egyptu a Nigeru.

Po druhé, máme aj strednodobú a dlhodobú zodpovednosť: využiť historickú príležitosť, ktorá sa nám ponúka, v prospech týchto povstaní, podporiť proces demokratického prechodu a pozrieť sa ďalej do budúcnosti s cieľom reformovať spoločnú európsku azylovú a prisťahovaleckú politiku na základe skutočne vyváženého partnerstva, ktoré konečne ukončí využívanie krajín oblasti Stredozemia ako policajtov Európy.

Edward McMillan-Scott (ALDE). – Od svojho menovania za podpredsedu pre demokraciu a ľudské práva som sa snažil využívať svoj hlas a hovoriť za tých, ktorí hovoriť nemôžu. Dnes tu v Parlamente máme hostí z Líbyjskej dočasnej prechodnej národnej rady, ktorí sa včera večer stretli s podpredsedníčkou/vysokou predstaviteľkou, ale ktorí sa nemôžu zúčastniť na tejto rozprave. Podľa môjho názoru a myslím si, že aj podľa názoru mnohých ľudí v tomto Parlamente, musí Európska únia uznať Líbyjskú dočasnú prechodnú národnú radu ešte pred víkendom bez ohľadu na to, čo iné má ešte na práci, a videl som niektoré z myšlienok, ktoré bude prezentovať pani Ashtonová.

Porážka Kaddáfího nie je dôležitá len pre Líbyu: je dôležitá aj pre milióny Arabov v ďalších častiach arabského sveta, ktorí bojujú za slobodu. Ak oficiálne uznáme dočasnú radu, umožní to, aby sa humanitárne a iné potreby, ako aj strategické potreby danej chvíle riešili prostredníctvom tejto dočasnej rady. EÚ musí jednohlasne podporovať demokraciu všade tam, kde začína rásť.

Tokia Saïfi (PPE). – (FR) V týchto dramatických hodinách, keď je v stávke budúcnosť Líbye, je humanitárna pomoc dôležitá, ale nestačí. Európska únia musí zaujať jasnú pozíciu v súvislosti s bezletovou zónou, aby zastavila neľútostný útlak ľudí. Chápeme váhanie a riziká, ale tento problém sa netýka len Líbye. Týka sa politickej budúcnosti celého tohto regiónu i politickej budúcnosti Európy.

Európska únia musí tiež bezodkladne uznať národnú radu ako legitímny líbyjský orgán. Máme príležitosť vyslať silné posolstvo všetkým ľuďom bojujúcim za slobodu, že Európa stojí za nimi, pretože ich boj je aj naším bojom.

Musí sa tiež zmeniť orientácia susedskej politiky smerom k pomoci demokratickému prechodu, podpore hospodárstva a posilneniu vzťahov s inými krajinami a organizáciami v regióne.

A nakoniec, musíme naliehavo pomôcť týmto krajinám riadiť migračné toky. Scény s utekajúcimi ľuďmi sú dôkazom toho, že tento problém sa týka tak vzťahov medzi krajinami na juhu, ako aj vzťahov medzi krajinami na juhu a na severe.

Dámy a páni, pani Ashtonová, nastal čas voľby: buď Európa vyšle jasné posolstvo podpory a mobilizácie na pomoc týmto ľuďom, alebo vybuduje múr, aby sa uchýlila do iluzornej, sebeckej pevnosti.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Duch tejto rozpravy mi dovoľuje pripomenúť vám, pani Ashtonová, že minulý týždeň sa v Ríme skončilo zasadnutie parlamentného zhromaždenia Únie pre Stredozemie. Určilo viaceré cesty, ku ktorým by sa Komisia mala vrátiť, najmä pokiaľ ide o návrhy na to, ako podporiť prebiehajúce procesy demokratického prechodu.

Preto naliehavo žiadam vás i Komisiu, aby ste pozorne sledovali vývoj v Tunisku. Táto krajina je objektívne hnacou silou demokracie a je vzorom pre celý región.

Čo sa týka Líbye, musíme si v plnej miere uvedomiť, že vzhľadom na to, že sme ju urobili súčasťou medzinárodného spoločenstva, bude mať závažnosť vzťahov s Kaddáfího režimom následky, a to najmä preto, lebo jeho režim prejavuje väčší odpor ako režimy bin Alího a Mubaraka.

To znamená, že teraz musíme pôsobiť na štyroch frontoch – pričom rozhodujúce sú politické časové rámce –, a to dôveryhodne, úprimne a stabilne. Musíme vypracovať primeraný európsky finančný plán. Rozumiem sugestívnym poznámkam zo strany

mnohých ľudí, ale namiesto Marshallovho plánu potrebujeme skôr Ashtonovej plán. Potrebujeme tiež európsku prístahovaleckú a azylovú politiku, odstrašujúcu politiku, ktorá bude zahŕňať uzavretie vzdušného priestoru, a plnú podporu pre odporcov Kaddáfího režimu.

Pani Ashtonová, je na vás a na vašich zahraničnopolitických väzbách s Radou dosiahnuť, aby sa tieto body v nasledujúcich dňoch podarilo presadiť, ale tiež zabrániť tomu, aby udalosti, ktoré menia Stredozemie, opäť zastihli zahraničnú politiku Európy nepripravenú.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Pred niekoľkými dňami poslal Kaddáfího režim Bezpečnostnej rade OSN list, v ktorom vyjadril prekvapenie nad sankciami prijatými 26. februára, tvrdiac, že – podľa Kaddáfího slov – bola použitá len „mierna“ sila proti niektorým „podvratným činom“. To je jasná známka diktátora, ktorý vie, že prehral zápas, a už nedokáže rozpoznať závažnosť činov, ktoré pácha. Neuveriteľne cynickým spôsobom tak zľahčuje brutalitu, ku ktorej došlo v Líbyi počas posledných troch týždňov.

Na druhej strane, reakcia Kaddáfího režimu jasne ukazuje, že ani zďaleka mu nie sú ľahostajné sankcie, ktoré boli doteraz prijaté. Preto som presvedčený, že musíme prijať najprísnejšie možné sankcie, samozrejme, na základe mandátu OSN. Myslím si však, že musíme zájsť ďalej, ako sú len bezletové zóny, a poskytnúť podporu tým, ktorí musia poraziť Kaddáfího, a zároveň prejsť solidaritu s našimi južnými členskými štátmi, ktoré budú prijímať vlnu utečencov. Aj k tomu totiž určite dôjde.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Udalosti, ktoré prebiehajú v arabskom svete a vo všetkých krajinách arabského sveta, sú nádherným snom, ktorý sa stal skutočnosťou. Ak však chceme zabrániť tomu, aby sa tento sen zmenil na nočnú moru, musíme zohrať svoju úlohu a zaistiť, aby sa títo ľudia nielen zbavili svojich diktátorov, ale odstránili aj diktatúry. To si vyžaduje, aby prešli fázou prechodu, ktorá bude potrebovať masívnu pomoc z našej strany.

Je pravda, že všetci sme rozvíjali vzťahy s týmito krajinami a ich režimami. Keď sme však videli šokujúce násilie, ku ktorému dochádza, prehovorili sme jednotným hlasom proti tomuto násiliu a proti režimu, ktorý ho pácha. Ďalším krokom je zastaviť toto násilie, a to nielen pomocou slov, ale aj našimi činmi. Každý deň, ktorý prejde a prinesie násilie, je ďalším dňom, keď sme dovolili vraždenie a krviprelievania.

Musíme posilniť humanitárnu prítomnosť Európskej únie. To sa už deje a Cathy Ashtonová vykonáva dobrú prácu, musíme však zvýšiť humanitárnu pomoc pre obyvateľov Líbye i pre tých, ktorí utekajú pred režimom do Tuniska a Egypta. Navyše, ak sa tento prílev dostane do Európy, musíme byť pripravení. Je to všetko pekné, keď vyhlasujeme, že by sme mali otvoriť dvere líbyjským utečencom, ale uvidí sa, či všetci prevezmeme zodpovednosť, ak táto situácia nastane.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Pani Ashtonová, opakovane sa musíte vyrovnávať s kritickými poznámkami tohto Parlamentu. Chcel by som využiť príležitosť, ktorú ponúka dnešná rozprava, a jasne povedať, že Európska únia a najmä vy osobne a vaši zamestnanci ste reagovali rýchlo, dobre a efektívne počas celej tejto krízy. Aj to posunulo Európu o krok bližšie k úlohe, ktorú si spoločne predstavujeme ako spoluzakladatelia globálneho sveta.

Je správne a dôležité uvedomiť si, že okolnosti sú v každej krajine a najmä v Líbyi odlišné. V prípade Líbye Európska únia včas zaujala politický postoj proti genocíde a v prospech občianskej spoločnosti. Tlak na Kaddáfího režim sa správne stupňuje v spojení s NATO, OSN a ďalšími. Samozrejme, nemožno vylúčiť ani vojenský zásah, ak by bol vykonaný v rámci dohôd podľa medzinárodného práva. Okrem toho sa tým, ktorí boli nútení

utiecť z vojnového územia, musí poskytnúť humanitárna pomoc, čo znamená potraviny, zdravotnícky materiál a strechu nad hlavou.

Musíme však uvažovať aj o tom, čo sa stane v prvý deň éry po Kaddáfím. V tejto súvislosti by som chcel ešte raz spomenúť zhromaždenie Únie pre Stredozemie v Ríme, ktoré navrhlo niektoré dôležité pozitívne kroky: po prvé, osobnú bezpečnosť pre občanov, po druhé, politickú bezpečnosť, ktorá zahŕňa úzku spoluprácu s dočasnou vládou, a po tretie, hospodársku bezpečnosť.

Musíme urobiť všetko, čo je v našich silách, s cieľom zaistiť, aby sa hospodársky život v týchto krajinách vrátil do normálu a aby si ľudia mohli nájsť prácu.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Myslím si, že na tieto udalosti v severnej Afrike a Líbyi sa musíme pozeráť aj ako na súčasť určitého historického procesu. Nie je to tak dávno, čo sme všetci boli svedkami vraždenia na Balkáne – žiaľ, do určitej miery sme sa na ňom podieľali – a situácie, keď sa obyvatelia Európy navzájom zabíjali. Dnes musíme vyvinúť všetko úsilie, aby sme takémuto scenáru predišli. Preto dúfam, že na blížiacom sa samite Európskej únie ukážeme odhodlanie potrebné na rýchlu reakciu, a myslím si, že rozhodujúcimi budú opatrenia ako bezletová zóna a faktické prerušenie diplomatických vzťahov s Kaddáfího režimom a so samotným Kaddáfím ako zločincom.

Myslím si, že sa tiež musíme pozrieť na to, čo sa stalo v Poľsku a v ďalších krajinách v roku 1989. Je pred nami príležitosť, pretože títo mladí ľudia, ktorí dnes demonštrujú v uliciach Líbye a ďalších afrických krajín, naozaj chcú demokraciu. Musíme im pomôcť dosiahnuť ju.

Tunne Kelam (PPE). – Pani Ashtonová, vaše úvodné vyhlásenie ma povzbudilo, najmä keď ste povedali, že naša činnosť musí vychádzať zo základných hodnôt EÚ, pretože spontánne protesty v severnej Afrike ukázali, že nedemokratickí vládcovia nedokážu poskytnúť skutočnú stabilitu. Musíme si uvedomiť, že pokusy domestikovať brutálnych diktátorov, ako je Kaddáfí, zlyhali a spôsobili nám veľkú hanbu. Ľudia v Líbyi bojujú za rovnaké hodnoty, aké máme aj my, a musíme sa jasne postaviť na ich stranu.

Rovnaký prístup založený na hodnotách platí aj pre naše budúce politiky voči štátom ako Irán, Bielorusko, Kuba, Čína a Rusko.

V priebehu týchto dvoch dní musíme podporiť bezletovú zónu, okamžite uznať Dočasnú prechodnú národnú radu a zaoberať sa sociálnymi a hospodárskymi príčinami týchto revolúcií.

Myslím si, že bez dlhodobého plánu Marshallovoho typu sa nezaobídeme.

Nadežda Neinská (PPE). – (BG) V roku 1999 Kaddáfí s cieľom vyhnúť sa nepokojom v opozičnom meste Benghází potreboval obetných baránkov, na ktorých by mohol zvaliť zodpovednosť za deti nakazené AIDS v dôsledku zlého líbyjského zdravotníctva. Našiel na tento účel šesť bulharských mediciek a palestínskeho doktora, ktorí strávili dlhé, trpké roky v líbyjských väzniciach.

Kaddáfího manipulácia tejto situácie však zlyhala v jeho vlastnej krajine, čo potvrdzuje skutočnosť, že práve v Benghází sa teraz začala táto revolúcia. Zdravotné sestry, ktoré boli obeťami Kaddáfího diktatúry, sa stali jednoznačným symbolom európskej solidarity. Túto európsku solidaritu dnes očakávajú aj občania Líbye a mladí ľudia v Líbyi. Očakávajú ju tí, ktorí si nemyslia, že arabský svet stojí pred dilemou diktatúry alebo islamizmu, a ktorí každý deň dokazujú – a to aj vlastnou krvou –, že v tomto svete je aj miesto pre demokraciu.

Preto dnes, keď diskutujeme o budúcnosti Líbye, musíme byť my Európania nestranní vo svojom hodnotení, rozhodní vo svojich činoch a, čo je zo všetkého najdôležitejšie, jednotní vo svojich rozhodnutiach. Musíme podporovať zásady, slobodu a demokraciu v tomto svete.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Sú tu tisíce utečencov a tisíce vysídlených ľudí. Riešením tohto núdzového stavu je evakuácia. Potrebujeme dopravu. Ako povedal pán Guterres, títo ľudia nechcú prísť do Európskej únie, chcú sa vrátiť domov.

Sú tu 2 milióny prisťahovalcov, 1 milión Egypťanov a 80 000 Bangladéšanov. Musíme sa zamerať na tých najslabších z najslabších: Eritrejčanov, Somálčanov, obyvateľov subsaharskej Afriky zamieňaných za žoldnierov a Palestínčanov. Úrad vysokého komisára OSN pre utečencov (UNHCR) hovorí, že potrebuje 160 miliónov USD na tri mesiace na vodu, lieky, potraviny a dopravu.

V piatok očakávame od Únie jasnú odpoveď. Kaddáfí nesmie uniknúť medzinárodnej trestnej justícii. Hromadné útoky proti vlastným ľuďom predstavujú zločiny proti ľudskosti. Prokurátor Luis Moreno-Ocampo už podniká kroky.

Pán predseda, zapojiť sa musí aj Európsky parlament. Sme aj demokratickým nástrojom na vyvíjanie tlaku a informovanie slobodného sveta. Potrebujeme mandát od tohto Parlamentu na vyslanie delegácie do utečeneckých táborov UNHCR, Červeného kríža a Červeného polmesiaca.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Neustále sa šíriace a mohutnejšie povstania, ktoré v súčasnosti vidíme v Stredozemí, rozhodne ukazujú silnú túžbu po demokratickej účasti predovšetkým zo strany mladých ľudí, ktorých Facebook a Twitter tlačia do iného sveta, ktorý viac zodpovedá ich ambíciám.

V každom prípade sú regióny Stredozemia úplne odlišné svety a dnes viac než kedykoľvek predtým trpia krvavým násilím diktátorov, s ktorými, a to treba povedať, v podstate všetci svetoví lídri rozvíjali nejaké vzťahy.

Chcel by som spomenúť niekoľko vecí: naliehavú humanitárnu pomoc, ochranu dôstojnosti utečencov – pričom zároveň treba pamätať na to, že táto kríza by sa rýchlo mohla zmeniť na núdzovú situáciu z hľadiska verejného zdravia –, nadmernú koncentráciu vysídlených osôb bez primeranej zdravotnej starostlivosti, zastavenie násilia, prácu na hypotéze bezletovej zóny, nový a odlišný druh solidarity – pán predsedajúci a pani Ashtonová – v rámci stredomorskej politiky, ktorá bude skutočne chrániť podstatnú skupinu ľudí, ktorí odhodlane bojujú v Stredozemí, a zmeny v agentúre Frontex. Ďalej – prečo nie – pripomeňme Rade (ktorá tu dnes nie je), že existujú dve smernice na ochranu sezónnych pracovníkov a vnútropodnikového presunu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré by tiež mohli poskytnúť odpoveď – aj pokiaľ ide o zamestnanosť – na tieto mimoriadne požiadavky, ktoré naozaj musíme riešiť efektívnejšie.

Predsedajúci. – Teraz začína postup „catch-the-eye“. Chcem vás hneď upozorniť, že tu mám 19 žiadostí o slovo, ale všetkým vyhovieť nemôžem. Môžem prijať len päť či šesť žiadostí. Nechcem sa tým ostatných poslancov nijako dotknúť, ale rozprava trvala dlho, vypočuli sme si veľmi dlhú úvodnú správu pani Ashtonovej a nemôžeme ovplyvniť nasledujúcu rozpravu. Preto mi to, prosím, odpusťte. Dám slovo tým, ktorí sa prihlásili ako prví, pričom budú, samozrejme, spravodlivo zastúpené všetky politické skupiny.

Arnaud Danjean (PPE). – (FR) Pani Ashtonová, zdôraznili ste naliehavú potrebu začať konať v reakcii na líbyjskú krízu a my všetci si to uvedomujeme. Správne ste poukázali na to, čo robí Európska únia – a robí to pomerne dobre –, pokiaľ ide o humanitárne otázky a evakuáciu európskych občanov.

Myslím si, že Európska únia by len získala, keby zverejnila tieto opatrenia a oveľa viac ich zviditeľnila, pretože ľudia majú príliš často dojem, že tieto operácie vykonávajú členské štáty samy, pričom ste poukázali na to, že v tomto prípade sa využili európske mechanizmy.

Na politickej a vojenskej úrovni je teraz rozhodne potrebné pripomenúť potrebu bezletovej zóny – ak nie len z politického hľadiska, tak aj z vojenského. To však nebude stačiť, pretože – nezabúdajme – bezletové zóny nezabránili zverstvám na zemi v Bosne a Kosove napriek tomu, že v prípade preletov boli uplatňované veľmi dôsledne.

Zatiaľ čo budeme čakať na rozhodnutia Bezpečnostnej rady OSN, máme nástroje európskej spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky. Môžeme ich využiť na účely námorného dohľadu, monitorovania embarga a poskytovania humanitárnej pomoci. V tejto chvíli musí byť počuť hlas Európy a vy máte nástroje, pomocou ktorých možno konať.

Richard Howitt (S&D). – Súhlasím so všetkými, ktorí v tejto rozprave vyzývajú Európsku úniu, aby sa zapojila, aby konala a aby prijala zodpovednosť za ochranu. Vítam aj skutočnosť, že vysoká predstaviteľka pani Ashtonová vysiela do Líbye misiu, čo je lepšie, ako keby to urobil napríklad jeden z našich členských štátov.

Ale vy všetci, ktorí používate v tejto rozprave silné slová, používali ste ich aj počas 42 rokov brutálnej vojenskej diktatúry? Protestovali ste, keď bolo pred viac ako desaťročím chladnokrvne zavraždených 1 200 väzňov? Alebo proti Kaddáfího historickému zoznamu prípadov mučenia, nedobrovoľných zmiznutí a mimosúdnych popráv?

Sťažovali ste sa, keď Európska komisia začala rokovať o rámcovej dohode s Líbyou, ktorá sa mala šťastne uzavrieť tento rok? Tvrdé sankcie voči odchádzajúcim diktátorom v čase krízy vyzerajú z hľadiska európskej verejnej mienky dobre, ale tvrdé normy pred krízou vyzerajú ešte lepšie z pohľadu ľudí, ktorým sa, ako tvrdíme, snažíme pomôcť.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Ako už niektorí povedali, pani Ashtonová, prejavili ste veľkú odvahu, keď ste do toho v tomto prípade skočili rovnými nohami, myslím si však, že treba vykonať niekoľko základných krokov.

Hovorili ste aj o tom, že vinníkov treba postaviť pred súd. Nazvime ich pravými menami: musíme postaviť pred súd pána Kaddáfího. Hovorili ste aj o násilí. Myslím si, že namiesto toho je oprávnené povedať, že na týchto územiach opäť dochádza ku genocíde.

Nemôžeme si aj naďalej strkať hlavy do piesku. Myslím si, že prvá vec, ktorú musíme urobiť, je uznať líbyjskú Dočasnú prechodnú národnú radu. Musíme mať partnera do diskusie, nemôžeme už hovoriť len o výrazne obmedzenej humanitárnej pomoci.

Niet pochyb o tom, že všetci musíme presadzovať bezletovú zónu. Nemôžeme ďalej akceptovať vetá Číny a Ruska, krajín, ktorým vládnu diktátori. Čína cenzuruje internet a Rusko zabíja novinárov, ako napríklad Annu Politkovskú. Myslím si, že prvá vec, ktorú hneď teraz musíme urobiť, je začať vytvárať si východiskovú pozíciu a uznať Líbyjskú dočasnú prechodnú národnú radu.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (DE) Rada by som sa ešte raz v stručnosti vyjadřila k otázke južnej susedskej politiky

a k návrhom, ktoré včera predložili Komisia a pani Ashtonová. Myslím si, že ešte stále sme si neuvedomili, čo sa deje, napríklad v súvislosti s našimi vzťahmi so Saudskou Arábiou a rokovaniami so Sýriou. Ako ich zmeníte? Ako sa zmenia ony? Budete aj naďalej udržiavať súčasný stav v súvislosti s rokovaniami so Sýriou a čo urobíte so Saudskou Arábiou? Ako budeme komunikovať s týmito krajinami?

Podľa mňa vo vašom návrhu – ktorý celkovo považujem za dobrý – chýba spôsob, akým stanovíme kritériá na zlepšenie vzťahov. Ako zrealizujete stratégiu „my zaplatíme viac“? Na základe akých kritérií a kto ich overí? Myslím si, že potrebujeme niečo ako proces rozširovania, pričom Komisia by mala stanoviť kritériá a overovať ich.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Cítíme solidaritu s arabskými národmi v ich boji za slobodu, demokraciu a sociálny pokrok v Tunisku, Egypte a Líbyi, pričom máme na pamäti špecifické okolnosti v každej z týchto krajín. Nemôžeme však opomenúť podporu, ktorú vlády a vedúci predstavitelia EÚ poskytovali diktátorom, pričom im predávali zbrane, pomocou ktorých teraz zabíjajú vlastných ľudí.

Podobne nemôžeme akceptovať ani žiaden zahraničný vojenský zásah či zasahovanie do boja ľudu týchto krajín. Vieme, ako zahraničné zásahy začínajú, ale nikdy nevieme, ako skončia, ako dokazujú príklady Iraku, Afganistanu a mnohých ďalších krajín. Musia sa rešpektovať politické, hospodárske a sociálne rozhodnutia ľudí v týchto krajinách v bezprostrednej budúcnosti a musí sa im poskytnúť všetka humanitárna pomoc, ktorú potrebujú, bez podmienok či akéhokoľvek zasahovania.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Musíme, samozrejme, priznať vážne chyby, ktoré Západ urobil. My v Taliansku sme urobili tú chybu, že sme pána Kaddáfího považovali za „nášho sukinho syna“, ako by povedal prezident Roosevelt, zatiaľ čo on bol len jedným z mnohých ... synov, ktorí ovládli svoj ľud a teraz doň dokonca strieľajú alebo doň nechávajú strieľať iných.

Ako je, preboha, možné, že nikto v tomto Parlamente nespomenul zodpovednosť vedúcich predstaviteľov afrických štátov alebo vlád, ktorí ho až do včera rána považovali za jedného zo svojich bratov, rozmaznávali ho, vysielali ho do OSN ako zástupcu pre ochranu ľudských práv a dokonca ho naviedli na to, aby sám seba vyhlásil za kráľa kráľov medzi africkými krajinami. Alebo hovorím o nesprávnej osobe?

Teraz robí Európa ďalšiu chybu: predstiera, že ignoruje evidentnú hrozbu, keď z líbyjských hraníc utekajú veľké množstvá Somálčanov, Eritrejčanov a ďalších. Musíme to riešiť skutočne energicky. Mali by sme použiť Marshallov plán vrátane siete malých a stredných podnikov, ktoré by týmto ľuďom pomohli, nie posieľať zbrane.

Predseda júci. – Predtým, ako dám slovo pani Ashtonovej, aby mohla reagovať, chcem vám povedať, že v galérii pre návštevníkov sedia dvaja predstavitelia Líbyjskej dočasnej prechodnej národnej rady doktor al-Welfalí a doktor al-Eisawí, ktorých vítame.

Sila potlesku svedčí o podpore a solidarite Parlamentu a o silnej podpore slobody a demokracie v Líbyi, ktorú prejavil v tejto rozprave. Ďakujem vám a prajem vám veľa šťastia. Stojíme za vami.

Catherine Ashton, *podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku*. – Veľmi pekne vám ďakujem za túto dôležitú a, myslím si, veľmi významnú rozpravu v tomto Parlamente.

Spoločnou témou je, samozrejme, túžba vidieť zmenu v Líbyi, vďaka ktorej sa želania ľudí dostávajú do popredia záujmu Európskej únie a medzinárodného spoločenstva.

Myslím si, že pán Schulz to povedal ako prvý, ale bolo to veľmi často opakované: musíme si zachovať veľmi chladnú hlavu v súvislosti s tým, čo urobíme, a byť veľmi odhodlaní, pokiaľ ide o to, čo by sme mali urobiť. Predovšetkým sa musíme postarať o to, aby sa humanitárna pomoc a podpora dostali do krajiny a na tie správne miesta. V celej krajine od Benghází až po Tripolis sme v kontakte s organizáciou Lekári bez hraníc a Medzinárodným výborom Červeného kríža. Z rozhovorov však viem, že do niektorých oblastí v krajine je mimoriadne ťažké dostať pomoc a lieky z dôvodu prebiehajúcich bojov a toho, že sa tam ľudia nevedia dostať.

Pracuje na tom komisárka pre humanitárnu pomoc pani Georgievová a v OSN koordinuje úsilie aj pani Amosová. Dobrá správa je, že z niektorých miest máme správy, že sa im darí dobre a dostáva sa k nim podpora, ale, samozrejme, ešte treba veľa urobiť.

Vypočula som si aj názory vážených poslankyň a poslancov na otázky utečencov. Usilovne spolu s členskými štátmi pracujeme na podpore návratu ľudí domov. Domovom mnohých utečencov, ktorí prišli na tuniskú hranicu, je Egypt a niektoré členské štáty úzko spolupracujú s Tunisami a poskytujú ľuďom dopravu domov po mori alebo letecky a tiež dohliadajú na tých, ktorí sa budú vracieť späť do Afriky.

Treba však urobiť oveľa viac. Domnievam sa, že ak sa nám podarí krajinu viac stabilizovať, ľudia budú môcť zostať doma, teda tam, kde chcú byť. Jednou z úloh EÚ – a to hovorím veľmi otvorene – teda bude, aby sme stabilizáciou nášho južného susedstva umožnili ľuďom zostať tam, kde zostať chcú, kde nájdu hospodársku prosperitu a demokraciu, aby už nemali pocit, že musia utekať pred násilím, nedostatkom príležitostí či inými problémami.

Potom je tu celá problematika bezletovej zóny a úlohy vojenských možností. Hovorila som o práci na takzvanom prísnom plánovaní, ktorá prebieha s Politickým a bezpečnostným výborom (PBV) a ktorá pokračovala aj minulú noc. O týchto diskusiách hovoríme aj v rozhovoroch s OSN, ktoré, ako som povedala, tiež prebiehajú, i s NATO, na ktorého zasadnutí sa zúčastním zajtra. Samozrejme, uskutočňujú sa v spojení s našimi partnermi. Liga arabských štátov bude o bezletovej zóne diskutovať v sobotu.

Musím však zohľadniť aj to, čo mojej delegácii, ktorá ho včera navštívila, povedal generálny tajomník Ligy arabských štátov: že musíme definovať, čo potrebujeme, pretože bezletová zóna zo svojej definície znamená pre rôznych ľudí rôzne veci. Myslím si, že tento Parlament by veľmi potešilo, keby sme dokázali zaistiť, že čokoľvek sa urobí, urobí sa správne. Musíme si byť istí, že bez ohľadu na to, aké možnosti zvolíme, bude to pri plnom vedomí toho, čo robíme, a s podporou ľudí, ktorých sa to bude týkať. V tejto súvislosti opakujem, že je potrebné, aby sme pokračovali v diskusiách a dialógu s Africkou úniou a Ligou arabských štátov.

Mohli by sme uskutočniť rozsiahlu diskusiu – a možno by sme mali – o téme, o ktorej som začala písať do novín, teda o izolacionizme proti angažovanosti. Je to skutočná výzva a pánovi, ktorý ukazoval fotografie, chcem povedať, že, samozrejme, ak ste predsedom Európskej rady a ako predseda idete na africký samit, ktorý sa koná v Líbyi, určite sa nájde

fotografia predsedu s Kaddáfím. Samozrejme. Existujú fotografie mnohých ľudí. Medzi týmito fotografiami bol aj obrázok nášho váženého predsedu skupiny ALDE. Existujú fotografie, ktoré môžete urobiť pri mnohých príležitostiach, keď tí z nás, ktorí dostali zodpovednú funkciu, sa musia stretávať s ľuďmi, s ktorými by sa radšej nestretávali.

Takže si myslím, že je nespravodlivé ukazovať fotografiu Hermana Van Rompuya vykonávajúceho svoje povinnosti predsedu Európskej rady v mene nás všetkých v hosťiteľskej krajine s osobou, ktorá bola hosťiteľom tejto udalosti. Či by sa nám viac nepáčilo, keby Africká únia organizovala svoj samit niekde inde, a či sme ich naozaj nemohli pri mnohých príležitostiach upozorniť na to, že by to možno mali urobiť, sú iné otázky. Ale nakoniec sa stretneme s Africkou úniou v podstate tam, kde to Africká únia navrhne. Nemusí sa nám to páčiť a môžeme o tom vážne diskutovať. Myslím si, že v určitom momente to musíme urobiť, pretože mojou všeobecnou zásadou je, že angažovanosť je lepšia ako izolácia. Izolácia je za istých okolností účinná, ale angažovanosť je lepšia.

Ako som teda jasne povedala, je možné, že sme dostali Kaddáfího na výsledie. Teraz je čas poslať ho naspäť, a to úplne a jednoznačne. Aj toto je veľmi dôležité: aby sme vyhodnotili, do čoho sa zapájame a ako sa zapájame, a aby sme boli pripravení prehodnotiť to a dokázali sa postaviť a povedať, že toto sme urobili z dôvodov, ktoré považujeme za správne, bez ohľadu na to, o akú krajinu ide, a že veríme, že angažovanosť je za týchto okolností lepšia, ale sú aj okolnosti, za ktorých to nie je vhodné, a okolnosti, za ktorých, hoci sme toto predtým urobili, to už teraz vhodné nie je.

Ale buďme čestní, neprovokujme sa tu fotografiami či inými vecami, keď ľudia urobili toto a ľudia urobili tamto. Ľudia sa väčšinou snažia konať najlepšie, ako vedia, za veľmi náročných okolností a myslím si, že by sme mali byť hrdí na predsedu Rady, ktorý sa snaží byť zástupcom členských štátov.

Chcela by som ešte niečo povedať o nálepkách. Veľa počúvame o Marshallovom pláne, niekto to dokonca nazval Ashtonovej plán. Nie, vypracujme líbyjský plán alebo egyptský plán alebo tuniský plán, ktoré budú mať na starosti ľudia z týchto krajín, v ktorých sa angažujeme a ktorým ponúkame podporu.

Nechcem vypracovať plán, na ktorom sa dohodneme a povieme: pozrite, priniesli sme vám plán pre vašu krajinu. Nie, to nerobme. Buďme naozaj ľuďmi, ktorí ponúknu podporu na zaistenie toho, aby ich plán bol všetkým tým, čím by sme aj my chceli, aby bol, s cieľom podporiť demokraciu.

V tomto Parlamente sú ľudia, ktorí majú roky skúseností, ktorí prešli revolúciou a zmenou a ktorí toho môžu veľmi veľa ponúknuť. Pevne verím – a povedala som to aj v týchto krajinách –, že ak budú mať pocit, že by to mohlo byť prospešné, požiadajú o pomoc ľudí, ktorí si tým prešli a ktorí nielen vedia, čo fungovalo, ale môžu im aj povedať, čo nefungovalo. Poznať veci, ktorým sa treba vyhnúť, môže byť možno rovnako dôležité, ako vedieť, čo robiť.

Súhlasím s tým, že musíme preskúmať to, čo EÚ robí, aké nástroje máme k dispozícii, či ich máme dosť, či sa máme opäť zamyslieť nad tým, čo môžeme urobiť. Pretože máte pravdu, pracujem v rámci mandátu, ktorý mi bol udelený, a môžem pracovať len v rámci tohto mandátu. Tento mandát mi umožňuje robiť určité veci, ale predovšetkým odo mňa vyžaduje, aby som spájala inštitúcie a 27 krajín v koordinovanom a spoločnom úsilí.

Ešte posledná poznámka k reklame a počúvaniu. Myslím si, že o tomto všetkom som mala viac tlačových konferencií ako ktokoľvek iný na celom svete. Som neustále vo vysielaní.

Ako prví sme oznámili odstúpenie prezidenta Mubaraka a uskutočnila som obrovské množstvo tlačových konferencií. Urobila som však ešte oveľa viac bez novinárov v miestnosti. A opäť chcem povedať, že práve to je podľa mňa dôležité, pretože viac ako čokoľvek iné musíme počúvať. Všetci navštevujeme tieto krajiny, majú veľa návštevníkov z celého sveta a to je skvelé – hoci si niekedy myslím, že im musíme dať viac priestoru a času, aby dokázali pracovať spoločne a plánovať a potom sa mohli s nami zapojiť do ešte informovanejšej diskusie. Ale musíme aj počúvať, a ak existuje niečo, čo musíme všetci naliehavo urobiť, potom je to nutnosť byť trpezliví a počúvať – poviem to aj členským štátom –, čo hovoria ľudia priamo na mieste, ísť na námestie Tahrír, ako som to urobila ja, a hovoriť s mladými ľuďmi z Egypta, hovoriť s občianskou spoločnosťou v Tunisku a stretávať sa s ľuďmi z Líbye, vždy, keď sa to dá, diskutovať s nimi o tom, čo chcú pre svoju budúcnosť, a urobiť všetko, čo je v našich silách, aby sme im pomohli.

Edward McMillan-Scott (ALDE). – Možno by sa pani Ashtonová mohla vyjadriť k tejto veci. Tento Parlament sa prakticky jednohlasne zhodol na tom, že uznanie Líbyjskej dočasnej prechodnej národnej rady, ktorá momentálne sídli v Benghází, zo strany Európskej únie by bolo mimoriadne dôležitým politickým signálom, ktorý by umožnil vstup humanitárnej a inej strategickej pomoci do krajiny. K tejto otázke sa nevyjadrila. Hovorili o tom mnohí rečníci. Možno by nám len mohla povedať, aký má na to názor a či by mohla v piatok odovzdať toto posolstvo Rade.

Catherine Ashton, *podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku.* – Nereagovala som na túto otázku, ale počula som ju a som si jej veľmi dobre vedomá. Sú dva dôvody, prečo som neodpovedala. Prvým je to, že som predpokladala, že predseda Európskeho parlamentu, ktorý vystúpi na zasadnutí Európskej rady, tam bude tlmočiť – ako vždy – to, čo Parlament povedal a na čom sa dohodol vo svojich uzneseniach. Myslím si, že to je vhodný spôsob primeraného zastúpenia tohto Parlamentu. Druhým je to, že bude na členských štátoch, aby o tom rozhodli. Takže to nebola chyba z mojej strany, že som o tom nehovorila. Napokon, s týmto pánom som sa stretla včera večer. Chcela som len prejaviť úctu voči Parlamentu tým, že uznám úlohu jeho predsedu.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Na základe toho, čo povedal pán McMillan-Scott, mi nie je jasné, či bude návrh na uznanie Líbyjskej dočasnej prechodnej národnej rady medzi návrhmi, ktoré vy a Komisia predložíte Rade.

Pochopil som, že vás teší, že o tom Parlament hovorí, ale predloží Komisia a pani Ashtonová tento návrh na zasadnutí Rady 11. marca spolu so svojimi návrhmi alebo ako iniciatívny návrh? To je naša otázka.

Catherine Ashton, *podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku.* – V rámci svojho mandátu môžem robiť len to, čo mám dovolené. Moje osobné názory sa tu nepočítajú. Vážené poslankyne a vážení poslanci to musia pochopiť.

Stretla som sa s Radou a počula som, čo povedal Parlament. Predseda Parlamentu podá správu. Ako hovorí pán Cohn-Bendit, je to veľmi dôležité, ale nemôžem sa tu dnes postaviť a povedať, že to teda odporučím. Musíme pracovať s tým, na čom sa Parlament dohodne vo svojom uznesení, a videla som, čo navrhuje. Následne podáme správu predsedovi Európskej rady, aby Európska rada mohla dospieť k rozhodnutiu – čo je v jeho rukách –, aby sa Rada pre zahraničné veci mohla stretnúť a diskutovať a aby Parlament

prostredníctvom svojho predsedu mohol tieto veci prezentovať. Potom Európska rada rozhodne.

Nesnažím sa vyhnúť tomuto problému. Len hovorím, že je nutné dať všetky tieto veci dohromady a potom prijať rozhodnutie. Nechcem uraziť prechodnú radu, ale ešte raz: musíme to urobiť správne a uistiť sa, že v tom, čo robíme, si veríme a súhlasíme s tým.

Predsedajúci. – Dám ešte slovo pánovi Cohnovi-Benditovi a to bude posledný prejav, po ktorom skončíme. Chcem len pripomenúť pani Ashtonovej – hoci som si istý, že to vie –, že svoj mandát podpredsedníčky Európskej komisie má aj od Parlamentu, teda nie iba od Rady.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – Chcem povedať pani Ashtonovej – a môžem to povedať v angličtine –, že v jej mandáte sa tiež píše, že musí predkladať návrhy členským štátom. Je to súčasťou jej mandátu, takže chceme, aby svoj mandát brala vážne. Viete, pani Ashtonová, že po rozprave v Parlamente a po uznesení, ktoré prečítate, tu bude obrovská väčšina, takže by ste to mali brať vážne a predložiť tento návrh Rade. Ak nie, nastane veľká kríza medzi vami a Európskym parlamentom.

Catherine Ashton, *podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku.* – Neprijímam túto myšlienku veľkej krízy. Veľmi jasne som vám povedala, pán Cohn-Bendit, aký presne je môj mandát. Uznať nejakú vládu môže Európska rada. Mandátom vysokej predstaviteľky je pracovať s myšlienkami, ktoré sú jej prezentované, diskutovať o nich najskôr s inštitúciami a v piatok na zasadnutí Európskej rady prezentovať názory, ktoré boli vyjadrené. Rozhodnúť musia členské štáty.

Z tohto budem vychádzať pri diskusii s predsedom Európskej rady – ktorého zástupca je tu – a budem o tom hovoriť s predsedom Komisie. S účasťou inštitúcií budeme tieto názory prezentovať v piatok a na zajtrajšom zasadnutí Rady pre zahraničné veci. Nevyhýbam sa tomu, je však úplne správne a vhodné, aby členské štáty rozhodovali o uznaní vlády. Veľmi dobre som počula, čo hovorí Parlament.

Nedovoľme, aby z toho bola kríza. Ničomu sa nevyhýbam. Len vám hovorím, že to musíme urobiť správne v prospech týchto ľudí a ľudu Líbye.

Predsedajúci. – V súlade s článkom 110 ods. 2 rokovacieho poriadku som dostal šesť návrhov uznesení⁽¹⁾.

Rozprava sa skončila.

Hlasovanie sa uskutoční vo štvrtok 10. marca 2011.

Louis Grech (S&D), *písomne.* – Je škoda, že Európa sa len málo poučila zo svojej minulosti. Neskorá reakcia Únie na situáciu v Líbyi je dôkazom, že Európa si dodnes zachovala nekoherentný a rozdrobený prístup k južnému Stredozemiu. Ak sa Európa bude držať tohto postoja, je možné, že humanitárna kríza týchto rozmerov sa zopakuje. Európa musí pôsobiť na dvoch frontoch:

1) Politická a humanitárna reakcia. Musí zaistiť splnenie oprávnených ambícií líbyjských obyvateľov prostredníctvom demokracie, ktorá vznikne doma, pričom režim musí odstúpiť, aby umožnil ľuďom z tohto regiónu aktívne sa podieľať na prechode tejto krajiny k demokracii.

(1) Pozri zápisnicu.

2) Migračné toky. Momentálne je možnosť veľkých migračných tokov z tohto regiónu druhotným problémom, ale musí sa riešiť. Únia si to už v minulosti uvedomila, ale nepodarilo sa jej vytvoriť žiaden koordinovaný a komplexný plán. Preto vyzývam na vypracovanie plánu Marshallovho typu, ktorý bude zahŕňať integrovanú prisťahovaleckú politiku založenú na zásadách solidarity a rozdelenia bremena, pričom všetky členské štáty uznajú, že žiadna krajina nedokáže sama riešiť obrovské a zložité problémy spojené s veľkými migračnými tokmi, a to najmä v prípade menších členských štátov.

Andreas Mölzer (NI), *písomne.* – (DE) Povstania v Maghrebe už majú účinky aj na Európu, a to vo forme lodí plných utečencov, klesajúcich cien akcií a cenových šokov na čerpacích staniciach, pričom EÚ naivne očakávala maximálne tak ten posledný. Vzhľadom na vysoké ceny ropy v kombinácii so silným eurom a zvýšením úrokových sadzieb Európskou centrálnou bankou je len malá nádej na pokles cien vykurovacieho oleja. To nám opäť raz ukazuje, akí sme závislí od dodávok ropy a že musíme tlačiť na využívanie alternatívnych zdrojov.

Žiadosť rebelov o bezletovú zónu nás stavia pred dilemu. Je nutné, aby tento priamy zásah do suverenity štátu a následné zničenie jeho protiletadlových zariadení – ako varujú odborníci – schválila OSN. Štáty EÚ musia uvažovať nielen o tomto, ale aj o dôsledkoch otvorenej občianskej vojny. A ďalej, aká by bola pozícia EÚ, keby Kaddáfí zmenil svoj postoj? Je jasné, že diktátor sa nenechá zastrašiť len agresívnymi gestami. Kaddáfí ukázal, ako sa dá vysmievať Západu, a ostatní diktátori sa so záujmom prizerajú. EÚ teraz musí ukázať svoje zahraničnopolitické svaly a podniknúť jasné kroky smerom k zníženiu napätia v Líbyi a jej demokratizácii.

Marija Nedelcheva (PPE), *písomne.* – (FR) Odchod Muammara Kaddáfího je dnes naliehavou nutnosťou. Sú tu však aj všetky ostatné veci a dôležití sú ľudia. Sústreďujeme sa na diktátorov, ale často prehliadame ľudí, ktorí ako prví trpia následkami. Proces oslobodzovania líbyjského ľudu nemožno začať bez skutočnej politickej premeny krajiny. Demokratická premena však nikdy nebude úspešná bez skutočných opozičných lídrov. V súčasnosti je táto opozícia veľmi slabá. Jej väčšie zviditeľnenie je prvým nevyhnutným krokom smerom k vytvoreniu pozitívnej atmosféry. Na druhej strane je potrebná aj silná regionálna stratégia. Čo sa týka samotnej otázky utečencov, susedné krajiny nedokážu dosiahnuť dohodu, ktorá by zabránila zadržiavaniu prílevu utečencov na hraniciach. Výsledkom je, že sa zhoršujú zdravotné podmienky, čo podporuje napätie vnútri komunity. Ak sa táto humanitárna kríza nevyrieši, riskujeme, že táto situácia sa rýchlo vymkne spod kontroly.

Edward Scicluna (S&D), *písomne.* – Gratulujem mojej kolegyni Ane Gomesovej k jej uzneseniu. Som však sklamaný tým, že poslanecký klub PPE nepodporil dohodu naliehavo vyzývajúcu EÚ, aby pripravila plán a vybavila sa prostriedkami na riešenie situácie po líbyjskej kríze, najmä čo sa týka migračnej politiky a premiestňovania. Nemáme ani plán A, nieto ešte plán B.

Jeden malý ostrovný členský štát ležiaci v blízkosti Líbye doteraz pomáhal, ako len vedel. Hovorím o Malte. Malta pomocou vlastnej leteckej spoločnosti a vlastných lodí, ktoré tým vystavila veľkému riziku, evakuovala 13 000 ľudí 89 rôznych národností. Malťania to urobili nie z dôvodu nejakých právnych predpisov EÚ a rozhodne nie vďaka agentúre Frontex. Naopak, konali z humanitárnych dôvodov a zrušili vízovú povinnosť. Išlo o zásadu solidarity. Či čelíme prílevu prisťahovalcov biblických rozmerov, alebo nie, nedokážeme povedať. Pre Maltu však bude určite veľký a veľmi významný. Malťania nežiadajú

o uplatnenie nariadenia Dublin II či nariadenia o agentúre Frontex. Žiadajú solidaritu a politiku premiestňovania založenú na zásade rozdelenia bremena. Je veľkým sklamaním a je nepochopiteľné, že poslanecký klub PPE sa vyhýba tejto zodpovednosti.

Traian Ungureanu (PPE), *písomne*. – Udalosti v Líbyi a v južnom susedstve EÚ sú dôkazom zlyhania minulých politík a skúškou budúcich politík. Prístup založený na udržiavaní nemenného stavu bol prevládajúcou voľbou takmer 40 rokov. Táto politika priniesla Európe výhody stability a bezpečného prístupu k energii. Ignorovala však spoločnosť severnej Afriky a arabského sveta. Vieme to, lebo táto spoločnosť sa za dramatických okolností opäť objavila a všetkých prekvapila. Je potrebná zásadná zmena politiky smerom k aktívnej podpore vznikajúcej občianskej spoločnosti v arabských krajinách. To by však nemalo byť výhovorkou pre unáhlené rozhodnutia, ktoré by poškodili našu susedskú politiku.

Európska susedská politika by mala zostať funkčná ako politika. Nemali by ju nahradiť nekoordinované opatrenia. Zaznela myšlienka, že by sa mali zobrať finančné prostriedky z európskych programov Východného partnerstva a mali by sa presunúť na juh. To by vyslalo negatívny signál spoločnosti v našom východnom susedstve. Toto presunutie navyše nemá žiaden racionálny základ. Objem finančných prostriedkov na obyvateľa na juhu a na východe nie je nevyrovnaný. Je približne rovnaký. Problém nie je, koľko míňame, ale ako míňame.

7. Zmena a doplnenie Zmluvy o fungovaní Európskej únie v súvislosti s mechanizmom pre stabilitu pre členské štáty, ktorých menou je euro (rozprava)

Predsedajúci. – Ďalším bodom programu je správa, ktorú predkladajú pán Brok a pán Gualtieri v mene Výboru pre ústavné veci, o zmene a doplnení Zmluvy o fungovaní Európskej únie v súvislosti s mechanizmom pre stabilitu pre členské štáty, ktorých menou je euro (00033/2010 – C7-0014/2011 – 2010/0821/NLE) (A7-0052/2011).

Elmar Brok, *spravodajca*. – (DE) Euro je veľkým príbehom o úspechu. Je jednou z najstabilnejších mien na svete a na trhoch prekonalo dolár. Môžeme vidieť, že hospodárske ukazovatele Spojených štátov sú oveľa horšie než tie európske. Predsa však sme stále svedkami toho, že preto, lebo nemáme jednotné podmienky, niektoré časti eurozóny, jednotlivé členské štáty, sa ocitli v problémoch a my na to musíme reagovať.

Je to tak, že neúspech eura by nás všetkých v tomto globalizovanom systéme mohol vyjsť neobyčajne drahó, a chcem otvorene povedať, že naša krajina, ktorá sa sama niekedy stavia do pozície, že musí prinášať najväčšie obety, má, možno s inými krajinami, z eura najväčší prospech. A tak tu nerobíme žiadne sebaobetovanie, ale aj my konáme v spoločnom záujme všetkých členských štátov – veľkých aj malých, bohatých aj chudobných – a musíme konať jednotne.

Musí nám byť tiež jasné, že musíme vystupovať jednotne, aby sme boli dôveryhodní. Nemôžeme dovoliť úverovej ratingovej agentúre ako Moody's zhoršiť rating krajiny o tri stupne za jednu noc. Keď sa to stane, pod tlakom Spojených štátov sa opätovne dostávame do problémov. Aj tu musíme byť schopní dôraznejšie sa prezentovať ako celok. Preto som rád, že sa snažíme vytvoriť podmienky na získanie dôveryhodnosti, a to tromi spôsobmi. Sú to: sprísnenie Paktu stability a rastu s väčšími možnosťami zásahu, posilnenie úlohy Komisie a systém včasného varovania, tzv. európsky semester, ktorého súčasťou má byť schopnosť v ranom štádiu rozpoznať, či a do akej miery členské štáty dokážu dodržať

rozpočtovú disciplínu a či tak robia. Všetko toto posilňuje naše schopnosti, aby sme sa opäť neocitli v situácii, akou je tá súčasná, a to nám umožní dosiahnuť trvalú dôveryhodnosť.

Po druhé, túto krízu nedokážeme prekonať len rozpočtovou disciplínou. Z tejto dlhovej pasce vyviazneme len vtedy, ak rozpočtovú disciplínu spojíme s rastom. Z tohto dôvodu má význam snaha o podporu rastu a konkurencieschopnosti. Teší ma, že návrhy, ktoré boli v tejto oblasti predložené, sa pomaly upravujú tak, aby neboli založené len na čisto medzivládnom prístupe, ale aby sa tiež v rastúcej miere integrovali do metódy Spoločenstva, pri ktorej má Európska únia náležité kompetencie. Výsledkom toho je, že viaceré pochybnosti, ktoré sa v tomto Parlamente právom objavili v súvislosti s jedným konkrétnym návrhom, sa pomaly rozptyľujú. Tieto dva faktory – konkurencieschopnosť a rozpočtová disciplína – predsa len patria k sebe.

Tretia vec sa vzťahuje na revíziu zmluvy, pre ktorú sme pripravili pôdu a o ktorej môže Európska rada 24. marca rozhodnúť, len ak dovedy poskytneme naše stanovisko. Bol predložený pozmeňujúci a doplňujúci návrh článku 136 ods. 3 zmluvy. Pán Gualtieri a ja, ako aj Výbor pre ústavné veci, si myslíme, že by bolo lepšie zmeniť a doplniť článok 136 ods. 1 a preformulovať ho tak, aby lepšie uspokojoval naše požiadavky.

Rovnako však vieme, že implementovať tento prístup by mohlo byť ťažšie, keďže z politických a časových dôvodov by mal byť našim cieľom zjednodušený postup a nemali by sa konať žiadne referendá. Ak to z uvedených dôvodov nie je možné, mali by sme zabezpečiť aspoň to, aby Rada prijala záväzky, z ktorých bude jasné, že medzivládny prístup v tomto prípade neznamená, že sa v Európskej únii vytvoria nové trvalé štruktúry, ale že sa bude naďalej, tak ako v minulosti, používať ako metóda len v prípade potrebnej inovácie. Tieto podmienky však treba dodržať, aby sme vytvorili predpoklady na to, že v prípade prechodu k metóde Spoločenstva bude k dispozícii možnosť prepojenia, a aby sme takého zlepšenie dosiahli tak, aby sme mohli dlhodobo konať ako spoločenstvo.

Znamená to, že vnímame aj slabinu medzivládneho prístupu. Medzivládny prístup znamená nulový, alebo takmer nulový, oprávnenosť Parlamentu a pre podmienku jednomyselnosti má za následok úplnú neschopnosť konať v mnohých oblastiach. Znamená to, že riešenie Spoločenstva, tzv. Monnetova metóda, je tiež vždy legitímnejšia a vedie k väčšej schopnosti konať. Nemali by sme na to v tejto diskusii zabúdať.

Európsky parlament chce vytvoriť také podmienky, aby sme sa pri prijímaní opatrení v rôznych oblastiach mohli vrátiť k prístupu využívania inštitúcií Spoločenstva. V tomto smere pritom nejde až tak o Európsky parlament, keďže pri medzivládnom prístupe máme v najlepšom prípade právo na vypočutie. Ide však o väčšie zapojenie sa zo strany Komisie, ktorá všetko pripravuje, vykonáva hodnotenie a predkladá návrhy. Komisia by tiež mala navrhnúť nariadenie upravujúce tieto veci s cieľom začleniť ich medzi právne predpisy Spoločenstva.

Dúfam, že Európska rada je pripravená – a ja vítam pána Corbetta ako zástupcu Európskej rady – do 24. marca vytvoriť v diskusiách s nami potrebné podmienky a ubezpečiť Parlament, že tento prístup možno využiť tak, že sa rozumným spôsobom budú môcť naplánovať potrebné kroky a že svoju zodpovednosť budeme môcť niesť spoločne.

Roberto Gualtieri, *spravodajca*. – (IT) Neprežením, ak poviem, že toto je historické obdobie v procese budovania Európy. Hospodárska kríza jasne ukázala, že jednotná mena potrebuje skutočné európske hospodárske riadenie, a prvý krát sa v tomto smere robia významné a inováčne kroky.

Zároveň sme svedkami nebezpečného trendu, ktorý dáva tomuto novému riadeniu medzivládnu príchuť, čo nielenže ohrozuje inštitucionálnu štruktúru Európskej únie, ale tiež spôsobuje neefektívnosť nových mechanizmov.

A tak je trvalá stabilita mechanizmu otázkou symbolického a kľúčového významu. Na druhej strane však vytvorenie trvalého mechanizmu pre stabilitu predstavuje rozhodujúci a dôležitý krok vpred. Parlament podporuje toto rozhodnutie, hoci je dôležité zdôrazniť, že nesmie vylúčiť možnosť použitia mimoriadnych mechanizmov solidarity, napríklad tých, ktoré sú založené na článku 122, ktoré sa používajú v súčasnosti.

Na druhej strane, ak bude zavedenie trvalého mechanizmu pozitívne, Európska rada sa rozhodla vytvoriť čisto medzivládny mechanizmus, čím jedinečným spôsobom odoprela európskym inštitúciám akúkoľvek rolu vrátane postupu, ktorý vedie k jeho zavedeniu.

Okrem iného by to počas ratifikačného procesu mohlo roznieť spory o vhodnosti zjednodušeného postupu, keďže sa sotva dá pochybovať o tom, že obmedzenie právomocí Európskej únie by vyžadovalo riadny revízny postup. Navyše, keďže v zmluve sú jasne uvedené dve veci, že menová politika členských štátov, ktorých menou je euro, je vo výlučnej právomoci Európskej únie a že členské štáty musia koordinovať svoju hospodársku politiku v rámci Únie, ako je uvedené v zmluve, mechanizmus, ktorý funguje úplne mimo inštitucionálnej štruktúry Európskej únie, by bol sotva zlučiteľný s týmito zásadami, a jeho následkom by preto bolo obmedzenie právomocí Európskej únie, čo by nebolo zlučiteľné so zjednodušeným revíznym postupom. Viaceré národné parlamenty by s tým mohli mať problém aj počas ratifikačného procesu, ktorý, ako vieme, bude komplikovaný a riskantný.

Z rovnakého dôvodu by Parlament uprednostnil iný, inštitucionálne vhodnejší a politicky menej riskantný postup, napríklad článok 352, a to buď sám, alebo v kombinácii s článkom 136. V správe je to všetko podrobne popísané čierne na bielom, no my sme sa radšej viac sústredili na podstatu než na postupy, aby sme docielili realistický, ale aj rozhodný prístup.

Hlavným bodom je to, že trvalý fond pre stabilitu budú tvoriť členské štáty, pretože tak rozhodli, ale môže tiež položiť základy novej štruktúry mimo inštitúcií EÚ, prípadne by mohol byť medzivládnym vozňom vlaku Európskej únie jazdiacim po koľajniciach európskeho práva.

Parlament chce prispieť, pretože my ideme tou druhou cestou. Preto v našej správe žiadame, aby sa plnili dve podmienky: pozmeňujúci a doplňujúci návrh musí byť preformulovaný tak, aby sa zavedenie rozdeľovania mechanizmu nejakým spôsobom stalo súčasťou postupu EÚ alebo aby boli do praktického použitia mechanizmu, a to najmä pri určovaní opatrení podmienenosti, významne zapojené inštitúcie EÚ.

Aké zásady a pravidlá by sa mali zaviesť pre poskytovanie pomoci? Kto ich vytvorí a ako? Potrebujeme na to právny predpis v súlade s riadnym legislatívnym postupom a čakáme na to, že tieto otázky budeme konzultovať s Európskou radou a členskými štátmi.

Maroš Šefčovič, *podpredseda Komisie*. – V dnešnom prepojenom svete nemôže žiadna krajina zostať neovplyvnená tým, čo sa deje u jej susedov.

Len sa pozrime na udalosti v severnej Afrike a pozrime sa aj na rozpravu, ktorá sa tu práve skončila. Myslím si, že to, čo platí pre politiku, určite platí aj v hospodárstve.

Kríza ukázala, aké veľké je riziko nákazy – predovšetkým pre krajiny v eurozóne –, keď sa jeden členský štát ocitne vo vážnych hospodárskych problémoch, a ako rýchlo sa to šíri do ostatných krajín.

Minulý rok sme prejavili odhodlanie urobiť všetko, čo treba, na obranu spoločnej meny. Dočasné nástroje ako európsky nástroj finančnej stability a európsky mechanizmus pre finančnú stabilitu dokázali, že majú cenu, ale nadišiel čas pre trvalé riešenie.

Na doplnenie nášho posilneného systému hospodárskeho riadenia, ktorý bol uvedený do praxe v januári tohto roku prostredníctvom prvého ročného prieskumu rastu, musíme vytvoriť odolný inštitucionálny a finančný mechanizmus na riešenie budúcich možných kríz.

Preto Komisia podporuje malú zmenu článku 136 zmluvy. Viem, že niektorí z vás sú týmto prístupom sklamaní. Musím povedať, že aj Komisia je sklamaná. Ako obaja spravodajcovia, pán Brok a pán Gualtieri, ktorým veľmi pekne ďakujem za výbornú spoluprácu na týchto dokumentoch – a som si istý, že aj väčšina Parlamentu – by sme boli radšej, aby bola Únia plne zodpovedná za tento trvalý mechanizmus.

No chápeme, prečo si členovia eurozóny v tomto štádiu zvolili medzivládny mechanizmus. Uisťujem vás však, že Komisia bude plne spolupracovať s ministrami financií eurozóny na vytvorení budúceho stabilizačného mechanizmu, a ak to bude potrebné, sme pripravení podeliť sa o naše odborné vedomosti pri riadení stabilizačného fondu tak, ako sme to urobili v prípade Grécka, a tak, ako sme to urobili aj v prípade Írska.

Komisia bude zároveň bedlivo dohliadať na zabezpečenie toho, aby právomoci EÚ neboli nijako dotknuté.

Konkrétne pán predseda Barroso sa, ako viete, nestotožnil s týmto vyhlásením, hoci európski vedúci predstavitelia štátov alebo vlád súhlasili s tým, aby sa článok 122, právny základ európskeho mechanizmu pre finančnú stabilitu, viac nepoužíval na udržanie finančnej stability v eurozóne ako celku. V tomto smere preto nehovoríme o záveroch Európskej rady, ale o vyhlásení vedúcich predstaviteľov štátov alebo vlád. Komisia to považuje za čisto politické vyhlásenie, ktoré nemá vplyv na právomoci EÚ.

Komisia tiež prijme všetky potrebné legislatívne aj iné opatrenia na zabezpečenie toho, aby tento nový mechanizmus fungoval v úplnom súlade so záväzkom EÚ koordinovať hospodárske a finančné politiky vo všetkých členských štátoch a dohliadať na ne.

Jean-Paul Gauzès, *spravodajca Výboru pre hospodárske a menové veci požiadaného o stanovisko.* – (FR) Ako spravodajca Výboru pre hospodárske a menové veci požiadaného o stanovisko súhlasím, samozrejme, s tým, čo povedal pán Brok.

Rád by som upozornil na dve veci: dnes je dôležité mať právnu istotu. Inak povedané, nemala by pretrvávať diskusia o právnych základoch opatrení, ktoré možno vykonať na európskej úrovni, či už ide o medzivládne opatrenia, alebo opatrenia Spoločenstva. Našou prioritou sú, samozrejme, opatrenia Spoločenstva.

Prečo potrebujeme túto právnu istotu? Lebo Európa a eurozóna sú pod neustálym tlakom trhov. Nemôžeme zrušiť trhy, ale môžeme sa pokúsiť dostať ich pod kontrolu. Aby sa nám to podarilo, musíme odstrániť neistotu a každým dňom odkladané rozhodnutia a musíme prestať s neustálym pýtaním sa, či rozhodnutia prijať môžeme alebo nie.

Edward Scicluna, *spravodajca Výboru pre hospodárske a menové veci požiadaného o stanovisko.* – (MT) Všetci súhlasíme s tým, že potrebujeme trvalý finančný mechanizmus pre krajiny eurozóny. Úlohou mechanizmu je mobilizovať financovanie za prísnych podmienok v prospech členských štátov eurozóny, ktoré sa ocitnú vo vážnych finančných problémoch, na zabezpečenie stability eura. Ide o to, že hoci všetci s touto koncepciou súhlasia, v návrhu

Rady nie je nikde sformulovaná. Máme návrh, ktorý vysvetľuje, prečo a kto má tento mechanizmus financovať, ktorý ale nešpecifikuje, komu prospeje. Parlament robí to, čo neurobila Rada: jasne určuje, kto z neho bude mať prospech, a presne uvádza, že sa musí vzťahovať na všetky členské štáty a nie iba na eurozónu ako celok. Čo sa stane, ak sa v kríze ocitne malá krajina, ktorá ale nie je dostatočne veľká na to, aby mohla negatívne ovplyvniť silu eura? Dnešná situácia je taká, že predbežný návrh Rady nedáva žiadne právne záruky, že by krajiny v tomto prípade mali prístup k tomuto mechanizmu. Malé členské štáty budú prispievať to tohto fondu bez toho, aby k nemu mali prístup, keď sa ocitnú vo finančnej kríze. To je neprijateľné a porušilo by to zásadu solidarity, ktorú Európska únia stelesňuje. Je to ako s platením poisťky, ktorú vám nikdy nevyplatia. Preto vítam správu, ktorá jasne stanovuje, že žiadny členský štát eurozóny, ktorý prispieva do tohto fondu, nemôže byť vynechaný z dôvodov súvisiacich s jeho veľkosťou. Po druhé, máme tu otázku úrokových mier, ktoré by sa nemali vypočítavať podľa trestných úrokových mier, ako sa to deje v Írsku a v Grécku. Rada preto musí túto otázku preskúmať v zmysle paragrafu 14 a v tomto smere zohľadniť programy Komisie, napríklad nástroj na podporu platobnej bilancie a makrofinančnú pomoc. Skutočnosť, že sa v takejto dôležitej veci prijíma len medzivládny prístup, je znepokojujúca. Komisia sa musí zapojiť do navrhovania právnych predpisov, ktoré umožnia tento mechanizmus riadiť, vykonávať a monitorovať. Preto ma veľmi teší práca, ktorú pri tomto návrhu vykonal Parlament, a som presvedčený, že je dôležité, aby ich Rada prijala také, aké sú, a také, ako ich odsúhlasili dva parlamentné výbory.

Paulo Rangel, *v mene poslaneckého klubu PPE.* – (PT) Prvá vec, o ktorej si myslím, že ju tu treba zdôrazniť, nadväzuje na to, čo povedal môj kolega pán Brok o zapojení inštitúcií EÚ a čo Parlament touto správou žiada od Rady: totiž to, aby sa do riešenia otázky tohto trvalého mechanizmu pre stabilitu v rámci stabilizačného fondu zahrnuli inštitúcie EÚ a metóda Spoločenstva. Správa výslovne žiada toto zapojenie, pričom rešpektuje úlohu Komisie. Toto je veľmi dôležité pre Parlament a ja som presvedčený, že to je pre tento mechanizmus veľmi dôležité.

Druhou vecou, ktorá je pre nás veľmi dôležitá, je to, že stabilizačný fond je iba jedným z faktorov. Hospodárske riadenie a potenciálne aj záležitosti EÚ sú ďalšími faktormi pri riešení finančnej a hospodárskej krízy, ktorá v súčasnosti sužuje niektoré členské štáty eurozóny, a preto by si Rada mala uvedomiť, že fond sám osebe nič nevyrieši a že sa musí pridružiť k mechanizmu hospodárskeho riadenia a rastovej stratégii EÚ do roku 2020.

Na druhej strane by chcel zdôrazniť tri veľmi dôležité odseky tejto správy: odsek 6, ktorý zahŕňa všetky členské štáty bez ohľadu na ich veľkosť; odsek 12, ktorý stanovuje, že prístup k fondu nemožno odoprieť žiadnemu štátu z dôvodu jeho malej veľkosti; a odsek 14, o ktorom si myslím, že je najdôležitejší, keďže na jednej strane ustanovuje, že úrokové miery by sa mali ponúkať za výhodných podmienok tak, aby sa neopakovalo to, čo sa teraz deje v Grécku a v Írsku, ktorých problémy sa neriešia z pomoci EÚ alebo Medzinárodného menového fondu. Je veľmi dôležité, aby existovali výhodné podmienky a prístup sprostredkovania bez marže nad nákladmi na prijaté úvery a pôžičky, aby sa mohli vyriešiť finančné krízy v najmenej stabilných členských štátoch.

Enrique Guerrero Salom, *v mene skupiny S&D.* – (ES) Chcel by som Parlamentu zdôrazniť význam odporúčania, ktoré musí Parlament poskytnúť. Toto je prvá reforma Lisabonskej zmluvy od jej schválenia a nadobudnutia platnosti. Je to krok smerom k vytvoreniu hospodárskeho riadenia Únie a je to pravdepodobne prvý príklad toho, ako sa do možných budúcich reforiem zmluvy začlenia niektoré prvky tohto hospodárskeho riadenia.

Podľa mňa musí Parlament urobiť všetko potrebné, a to vytvoriť tento mechanizmus a pomôcť premeniť tento mechanizmus pre finančnú stabilitu na skutočnosť, a pritom zabezpečiť, aby sa všetko potrebné urobilo najlepším a najvhodnejším spôsobom.

Potrebujeme stabilný mechanizmus, teda taký, ktorý bude schopný brániť špekuláciám a odrádzať od nich a ktorý bude použiteľný vždy, keď to bude potrebné. Mal by to byť mechanizmus, ktorý bude spoľahlivý, s právnym základom, ktorý terajší dočasný mechanizmus nemá, a mal by mať dostatočný hospodársky dosah.

Preto som za zjednodušený postup, hoci by bolo vhodné, aby šlo o mimoriadny krok; aby reformy nadobudli inú formu; aby prvky Únie boli zahrnuté do tzv. medzivládosti, v ktorej by hlavnú úlohu hrala Komisia; a na záver, aby Parlament mohol hovoriť do zodpovednosti.

Napokon dúfame, že po prijatí našej správy Výborom pre ústavné veci bude Rada na našu žiadosť citlivo reagovať, lebo sme presvedčení, že posilní tento trvalý mechanizmus pre stabilitu, a preto prispeje k hospodárskemu riadeniu Únie.

Andrew Duff, v mene skupiny ALDE. – Pán premiér nám povedal, že by sme mali urobiť všetko, čo je potrebné urobiť na stabilizáciu eura, ale to je v skutočnosti len minimum toho, čo je nutné urobiť.

Skupina liberálov to vidí len ako prvý krok série opatrení, ktoré časom povedú k vytvoreniu súdržného, dôveryhodného hospodárskeho riadenia. Kľúčovým krokom je zjavne to, aby bol mechanizmus vypracovaný tak, aby v budúcnosti mohol byť plne začlenený do systému Únie. Je dôležité, aby Komisia bola v správnej rade mechanizmu a najmä aby pravidlá pre fungovanie mechanizmu vrátane podmienok prísnej podmienenosti boli predpísané nariadením, ktoré navrhne Komisia a o ktorom rozhodne spoločne s Parlamentom a Radou.

Toto je prvá veľká zmena Maastrichtskej zmluvy o hospodárskej a menovej únii. Je veľmi dôležité, aby sme ju urobili dobre. Dôverujem pánovi Brokovi a pánovi Gualtierimu, že budú do 24. marca v mene Parlamentu pokračovať v rokovaníach.

(Rečník prijal otázku podľa postupu zdvihnutia modrej karty v súlade s článkom 149 ods. 8.)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Chcel by som položiť rečníkovi nasledujúcu otázku: podľa neho, aký mandát majú EÚ a Komisia na hospodárske riadenie? Nebude rečník súhlasiť, že bez prítomnosti mandátu strana, ktorú zastupuje, nie je ani liberálna, ani demokratická?

Andrew Duff (ALDE). – Chcel by som grófovi z Dartmouthu povedať, že mandát na vytvorenie hospodárskej a menovej únie bol jasne vytvorený Maastrichtskou zmluvou, o ktorej rokovala britská vláda konzervatívcov a ktorú potvrdil westminsterský parlament pri niekoľkých nasledujúcich príležitostiach. Musím povedať, že ak si britskí poslanci myslia, že sa môžu zahrávať s budúcnosťou jednotnej meny, dopúšťajú sa vážnej chyby.

Gerald Häfner, v mene skupiny Verts/ALE. – (DE) Pri všetkej vážnosti som presvedčený, že môžeme povedať, že my v Európe stojíme na križovatke, a to je križovatka, kde si dve veľké krízy naraz od nás vyžadujú činy.

Prvou z nich je hospodárska a finančná kríza a hneď nato aj kríza eura, ktoré sú podľa mňa dramatickými následkami jednostranného a neudržateľného rozvojového modelu založeného na zadlžovaní a deregulácii, ktoré v našich členských štátoch a v celej Európe narastajúcou mierou narušili udržateľnosť, ako aj sociálnu súdržnosť a výkonný potenciál verejných rozpočtov, ktoré tvorili ich základ.

Ďalšou veľkou krízou, o ktorej vieme oveľa menej, je, myslím si, kríza demokracie a legitimacy, ktorá súvisí so skutočnosťou, že sme schopní prijímať viac a viac rozhodnutí nie na vnútroštátnej úrovni, ale mimo nej, čoho výsledkom je, keďže sa pod tým chápe nie posilnenie, ale oslabenie demokracie, že strácame súhlas a prijatie zo strany verejnosti. Preto by sme mali veľmi starostlivo zvážiť, čo urobíme.

Sme presvedčení, že mechanizmus pre stabilitu naozaj potrebujeme, iba si myslíme, že tento nejde dosť do hĺbky, keďže sa zaoberá príznakmi a nie príčinami. Intervencia je jednostranná a má vplyv na verejné výdavky, mzdy, platy, dôchodky a systém sociálneho zabezpečenia. Obrovské zisky zo špekulácií, ktoré sa robili a ktoré sa aj naďalej robia, a čoraz nerovnejšie rozdeľovanie bohatstva a príjmov v Európe sa neriešia. Nežiadame tých, ktorí na týchto špekuláciách zarobili, aby siahli do svojich vreciek, a to znamená, že nejdeme dostatočne ďaleko.

Mojou druhou pripomienkou je, že to, čo teraz robíme, je tvorba mechanizmu mimo metódy Spoločenstva. Európa je však presným vzorom toho, ako sa taká spolupráca medzi štátmi na základe ich slobodnej iniciatívy môže zakladať na sociálnej súdržnosti a väčšej demokracii. Lisabonskou zmluvou sme sľúbili pripraviť budúce revízie zmluvy prostredníctvom dohovoru tak, aby boli predmetom intenzívnej demokratickej diskusie. Teraz pri úplne prvej revízii zmluvy robíme opak. Chceme tento mechanizmus pre stabilitu, ale nechceme ho na úkor európskej demokracie, účasti občanov, ani na úkor odstúpenia od metódy Spoločenstva. Nechceme ho vo forme návratu k medzivládnej Európe, ale ako krok smerom k spoločnej Európe s väčšou účasťou a s väčšou mierou demokracie.

Preto sme predložili zodpovedajúce pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, ktoré sa týkajú obsahu aj metodiky. Sme v úzkom kontakte so spravodajcami. Rozhodli sme sa, že dnes nebude konečné hlasovanie. Dúfam, že pokrok, ktorý sa objavil v týchto dňoch, bude znamenať, že napokon budeme môcť dať súhlas. Súhlas však dáme len vtedy, ak nás tento pakt posunie ďalej a nie ak nás vráti niekoľko krokov späť v našom budovaní spoločnej, demokratickej a sociálnej Európy.

Ashley Fox, *v mene skupiny ECR*. – Naša skupina rada podporí zmenu a doplnenie zmluvy, ktoré navrhujú členské štáty. Robíme tak preto, lebo chceme, aby euro prežilo a aby krajiny, ktoré ho používajú, prosperovali. My v Spojenom kráľovstve sme radi, že nie sme súčasťou eurozóny, ale želáme vám len dobre.

Síce podporujeme zmenu a doplnenie zmluvy, no nepodporujeme túto správu, lebo to, čo tu máme, je len zoznam požiadaviek na nepotrebné zmeny vysnívaných na poslednú chvíľu. Je poľutovaniahodné, že sa Parlament takto správa.

Takéto afektované správanie je o to zarážajúcejšie, lebo o tomto stanovisku budeme hlasovať iba niekoľko hodín predtým, než Európska rada formálne odsúhlasí zmenu zmluvy. Naozaj si tu niekto myslí, že nás Rada počúva? Ak Parlament chce, aby nás brali vážne, musíme sa prestať hrať na úžasných, a namiesto toho začať prinášať výsledky pre občanov našich členských štátov.

Lothar Bisky, *v mene skupiny GUE/NGL*. – (DE) Považujem za pozoruhodné, že vo väčšine skupín v tomto parlamente teraz vládne nepokoj, pokiaľ ide o schválenie použitia zrýchleného postupu pri zmene a doplnení článku 136 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Táto správa jasne potvrdzuje naše očakávanie ako poslancov EP, že žiadny budúci mechanizmus pre krízové riadenie nevytvorí paralelné štruktúry mimo Únie a že by sa

v každom štádiu mala zachovať demokratická parlamentná kontrola. Akosi však tomu neverím.

Pán Barroso včera jasne povedal, že podporuje cieľ sociálnej súdržnosti v Únii, ako aj metódu Spoločenstva. Všetci rečníci s ním súhlasili. Doteraz však o tom nebol urobený návrh uznesenia a to mi naozaj chýba. Predložený – alebo ani nie – bol pakt Merkelovej a Sarkozyho. Vzbudzuje to vo mne nedôveru a istý skepticizmus.

V našej skupine je jasné, že nemôžeme dať súhlas takej politike, ktorej cieľom je konsolidácia rozpočtu na základe ďalších škrtov v sociálnej sfére. Európsky parlament musí najskôr odsúhlasiť konkrétne návrhy, ktoré sa týkajú budúcej hospodárskej a menovej politiky a s ňou súvisiacich mechanizmov, keďže o tie tu v podstate ide. To je zas také dôležité rozhodnutie, že sa nesmie prijať podľa motta „Európa podľa dekrétu“, ale iba v súlade s metódou konventu, ktorá je zakotvená v zmluve.

Naša skupina preto nemôže hlasovať za túto vo viacerých smeroch pozitívnu správu. Napokon, napriek neustálym tvrdeniam opaku by to, samozrejme, vytvorilo precedens.

Godfrey Bloom, *v mene skupiny EFD*. – Som tu už šesť a pol roka a, panebože, počul som viaceré nezmysly. Nepočul som však ešte nahovoriť toľko nezmyslov, ako to bolo dnes.

Pred mnohými rokmi som prednášal na túto tému na Cambridgeskej univerzite a povedal by som, že by ste urobili dobre, ak by ste si prečítali niektoré poznámky z mojich starých prednášok. Zdá sa, že nikto z vás nerozumie pojmu medzinárodné financie. Pán Brok, ktorý sa neodtrhol od telefónu, lebo prišiel len počúvať samého seba, bol dosť zaujímavý. Začal túto diskusiu s tvrdením, že euro je veľkým úspechom. Môžeme sa pýtať, na ktorej planéte pán Brok žije. Ó, bože, bože! Je to úplná katastrofa.

Ak si myslí, že je to taký úspech, mal by to podľa mňa povedať miliónom nezamestnaných ľudí, najmä mladým na Pyrenejskom polostrove, v južnom Taliansku a vo zvyšku Európy, ktorí trpia touto nehanebnou, nečestnou a zradnou menou, ktorú Európanom nanútili proti ich vôli.

Neexistuje žiadny mandát, pán Duff. Neexistuje žiadny mandát, to vám teda poviem, hoci už dvíhate modrú kartu. Na toto neexistuje žiadny mandát. Britský ľud nedostal možnosť o celej tejto Európskej únii hlasovať, a ani nikto iný. Existuje len jeden spôsob, ako môže táto smiešna mena spájajúca rôzne ekonomiky prežiť napriek celej histórii nenaplnených ideálov – a ak by ste aspoň trochu rozumeli medzinárodným financiám, rozumeli by ste tomu – a to v prípade existencie finančnej, centrálne riadenej, štátnej rozpočtovej politiky. Ak si myslíte, že máte na to mandát, ste naničhodník a darebák.

(Rečník prijal otázku podľa postupu zdvihnutia modrej karty v súlade s článkom 149 ods. 8.)

Andrew Duff (ALDE). – Chcel by som sa len pána Blooma opýtať, ako boli v Cambridgi prijaté jeho štvavé reči. Nevie si predstaviť, že by takéto hlúpe a prehnané nezmysly niekto na hodine ekonómie toleroval. Chcel by som mu položiť aj túto otázku: Nezistil ešte, že v Spojenom kráľovstve je nezamestnanosť? Nevie o nadmernom deficite rozpočtu Spojeného kráľovstva? Je mu jedno, že inflácia v Británii je väčšia než v eurozóne a že libra je nestabilná mena?

Godfrey Bloom (EFD). – Musím pánovi Duffovi povedať, že v tom čase, v polovici 90. rokov minulého storočia, boli niektorí študenti voči mojím názorom skeptickí. Ešte aj teraz chodievam na príležitostné stretnutia pri večeri a väčšina z nich príde za mnou a povie: „Panebože, Godders, mal si pravdu“.

A to som teda mal! Do veľkej miery som pravdu mal, nie?

(potlesk)

Andrew Henry William Brons (NI). – Briti majú pokušenie považovať mechanizmus pre stabilitu za niečo, čo sa nás nijako netýka len preto, že nie sme v eurozóne. Domnievam sa, že to by mohlo byť vážnou chybou.

Je nepochybné, že existujú mnohí britskí politici, tu aj doma, ktorí by chceli, aby Británia prijala euro. Všetky strany sľúbili, že pred akýmkoľvek pokusom o prijatie eura bude referendum, ale všetci vieme, akú cenu majú v Spojenom kráľovstve sľuby o referende. Labouristická strana aj Konzervatívna strana prisľúbili hlasovanie o Lisabonskej zmluve. Tá prvá sa z toho vykrútila z falošného dôvodu, že ústavná zmluva a Lisabonská zmluva sa odlišujú. Druhá sa zo svojho záväzku vykrútila s tým, že Lisabonská zmluva už bola ratifikovaná, a teda nebolo možné uskutočniť referendum. Okrem toho súčasná vláda rozhodla, že referendum nebude ani o zmene tejto zmluvy.

Navrhovaná zmena a doplnenie zmluvy ráta s tým, že sa do nákladného mechanizmu pre stabilitu zapoja aj tie krajiny, ktoré nie sú v eurozóne. Celý mechanizmus pre stabilitu je, samozrejme, pripustenie vrodenej chyby do experimentu s eurom. Hodnota meny by mala odrážať relatívnu hodnotu dovozu a vývozu krajiny, teda stav jej hospodárstva. Jednotná mena nemôže presne odrážať stav 17, prípadne 27, rôznych hospodárstiev. Našou prioritou musí byť zabezpečiť, aby sa tento katastrofálny experiment nikdy nerozšíril do Spojeného kráľovstva.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Na návrhu Rady je zvláštne to, že keď už raz bude prijatý, pripraví pôdu pre vytvorenie trvalého mechanizmu pre stabilitu prostredníctvom nástroja medzinárodného práva, a teda bez priameho prepojenia na inštitucionálnu štruktúru Únie.

Táto skutočnosť vyvolala veľké znepokojenie vo Výbore pre ústavné veci, ktorému predsedám a ktorého úlohou je dohliadať na súdržnosť inštitucionálneho rámca EÚ. Zjednodušený revízny návrh preto podnietil živú diskusiu, v ktorej sa argumenty založené na pevných zásadách procesu európskej integrácie ocitli v protiklade k pragmatizmu a tzv. reálpolitike.

Stručne povedané, Výbor pre ústavné veci si myslí, že na to, aby bolo možné uvažovať o návrhu na zmenu a doplnenie zmluvy, musí Parlament zhodnotiť kontext hospodárskeho riadenia, do ktorého tento návrh patrí. Potrebujeme vedieť viac o tom, ako budúci mechanizmus nadviaže na už existujúce inštitucionálne štruktúry. Bolo by chybou vytvoriť paralelné štruktúry, ktoré by z dlhodobého hľadiska priniesli riziko rozpadu Únie.

Cieľom návrhov a odporúčaní v správe pána Broka a pána Gualtieriho je trvalo premostiť inštitucionálnu štruktúru Únie s týmto novým mechanizmom. Okrem toho by som chcel zdôrazniť, že tieto otázky musí Rada vnímať ako podstatné pre harmonickú spoluprácu medzi európskymi inštitúciami.

Preto naliehavo vyzývam Európsku radu, aby prihliadala na túto požiadavku a stanovisko, ktoré nám musí dať pred naším hlasovaním 24. marca. Keďže očakávame pozitívny signál, rád by som sa srdečne poďakoval za výbornú prácu spravodajcov pána Broka a pána Gualtieriho.

Proinsias De Rossa (S&D). – Vôbec nepochybujem o tom, že Európa potrebuje trvalý mechanizmus pre stabilitu. Zúčastnil som sa viacerých politických bojov a referend o demokraticky legitímnom spoločnom rozhodovaní. Mám preto vážne výhrady

k mechanizmu zmluvy, ktorý navrhli hlavy štátov na vytvorenie a riadenie európskeho mechanizmu pre stabilitu.

Naliehavo žiadam vedúcich predstaviteľov štátov, aby veľmi hlboko zvážili následky pre Európu, ak odmietnu široký konsenzus tohto priamo voleného Parlamentu. Áno, potrebujeme rýchle rozhodnutie, ale pri takej dôležitej otázke musíme konať v súlade so zmluvami. Zjavným, ale ignorovaným faktom je možnosť, že zmena znenia alebo prechod k riadnemu postupu by mohli vyvolať referendum v Írsku. Moja reakcia ako demokrata je celkom jednoduchá: no a čo? Rešpektujem ľudí. Nebojím sa ľudí. Som presvedčený, že Írsko je vyspelá demokracia schopná rozoznať, čo je v našom najlepšom záujme, a to je základom Európy.

Sharon Bowles (ALDE). – Reakcia na hlavné aspekty hospodárskej krízy bola pomalá. Na úvod trhy potrestali neprimerané reakcie. Nedávno došlo k uvoľneniu. Teraz sa úrokové miery niektorých dlhopisov znova približujú k neutržateľnej zóne.

Ukázalo sa, že záchranné opatrenia, ktoré sa prijali, treba zmeniť, a aj pri najlepšej vôli pochybujem, že ďalší pokus bude stopercentne správny, ale to nech ukáže budúcnosť sama.

Preto potrebujeme trvalý mechanizmus financovania, ktorý bude flexibilný a ktorý v neposlednom rade umožní včasný zásah, ak to bude najúčinnjším liekom. Nie je to až taký bláznivý nápad. Medzinárodný menový fond to robí. Ale, prirodzene, musia existovať hranice, priority a dozor.

A tak potrebujeme zmenu zmluvy, ktorá umožní ísť vpred, nie zmenu zmluvy, ktorá spôsobí zmätok z toho, čo sa myslí pod slovami „nenahraditeľné pre eurozónu ako celok“, čo je prinajmenšom diskrimináciou z dôvodu veľkosti.

Aj silné krajiny eurozóny potrebujú mechanizmus pre stabilitu z dôvodu prepojenia bankového systému a štátneho dlhu. Nie náhodou Európska centrálna banka žiada, aby bol fond dostatočne veľký na to, aby zvládol zvyšovanie základného imania bánk v eurozóne.

A čo sa týka úrokových sadzieb, treba nájsť rovnováhu medzi udržateľnosťou a morálnym rizikom, ale konečným stanoviskom nemôže byť, aby členské štáty vybrali nájomné, ktoré vysoko prevyšuje náklady.

Vicky Ford (ECR). – Zmena zmluvy je citlivá téma v našom členskom štáte, kde Lisabonská zmluva napriek sľubom prešla bez referenda. Chápem však, prečo vás kríza v eurozóne súri vytvoriť trvalý mechanizmus pre stabilitu, a hoci Spojené kráľovstvo nie je členom eurozóny, chceme, aby ste boli hospodársky úspešní. Z týchto dôvodov naša vláda povedala, že nebude blokovať zmenu zmluvy, ktorú si vyžaduje vytvorenie tohto mechanizmu. Toto uznesenie však ide ďalej a z histórie vieme, že nepresné vyjadrovanie vedie k neistotám.

V odôvodneniach sa píše o koncepcii eurobondov, no bez jasnej formulácie a bez podrobností. Poslanci z našej skupiny sú znepokojení. Dáva tento návrh zvrchované právo na riadenie našich vlastných štátnych pokladníc? A čo otázky morálneho rizika?

Aby som to zhrnula, nebudeme hlasovať proti textu zmluvy, na ktorom sa dohodli členské štáty a ktorého cieľom je výlučne umožniť vytvorenie tohto mechanizmu, ale nemôžeme podporiť toto uznesenie obsahujúce vtieravé, nejasné myšlienky.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Lisabonská zmluva nadobudla platnosť len pred niečo vyše rokom. Napriek tomu prebieha tvorba už druhého pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu k tejto zmluve. Vlastne si myslím, že je veľmi zaujímavé, že Lisabonská zmluva bola očividne taká slabá, že ju treba neustále meniť a dopĺňať. Prečo sa stále mení a dopĺňa a čo s tým urobíme? Nie prostredníctvom riadneho postupu, ale pomocou špeciálneho zrýchleného postupu. Prečo? Je to preto, lebo nie je dôležité zmluvu zmeniť a doplniť? Nie, v skutočnosti práve naopak. Napriek tomu sa plánuje postupovať tak rýchlo, že ľudia nebudú mať reálnu možnosť zapojiť sa do hĺbkovej diskusie.

Keď sa Lisabonská zmluva predkladala ľuďom, jedným z uvádzaných argumentov bolo, že Európskemu parlamentu dodá väčší vplyv. Navrhovaná zmena a doplnenie bude znamenať, že veľké rozhodnutia sa na úrovni EÚ budú môcť prijímať bez toho, aby sa k veci mohol vyjadriť Európsky parlament. Čo teda bude výsledkom zmeny a doplnenia zmluvy? V tomto smere úplne súhlasíme s Európskou konfederáciou odborových zväzov (ETUC). Zmenou a doplnením zmluvy sa pripraví pôda pre zhora riadené útoky na kolektívne dohody v celej Európe, a teda aj pre zhoršenie podmienok pre pracujúcich. Naozaj si niekto myslí, že toto je spôsob, ako získať podporu ľudí pre spoločný európsky projekt? Ďakujem vám za slovo.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Hlavná vec, ktorá mi napadne, keď čítam túto správu a tento pozmeňujúci a doplňujúci návrh k zmluve, je, že ide o absolútnu urážku – urážku voličov, ktorí sa teraz, už druhýkrát, cítia úplne ignorovaní v súvislosti so zmluvou – zmluvou, na ktorú sa ich dokonca ani v prvom kole nikto nepýtal, či ju chcú. Ide o urážku platiteľov daní, najmä tých v severnej Európe, ktorí musia platiť za nadmerné míňanie v niekoľkých krajinách južnej Európy. Ide tiež o absolútnu urážku hospodárstiev južnej Európy, ktoré môžu mať dojem, že ide o otázku nedostatku peňazí v príslušných krajinách. Nie je to tak. Problémom týchto krajín sú štrukturálne nedostatky. Tieto krajiny by mali podstúpiť viaceré štrukturálne reformy, ak chcú fungovať podľa vzoru, ktorý euro vyžaduje a o ktorý sa usiluje. Iba zmenou svojej finančnej politiky tak, aby sa viac podobala tej nemeckej, budú tieto krajiny môcť nakopnúť svoje hospodárstva. Rovnako môžeme povedať tak, ako to je, že neustále dávanie stále väčších súm peňazí a stále lacnejších úverov a pôžičiek iba predĺži bolesť. Ďakujem, pán predsedajúci.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Chcel by som povedať, že súhlasím s názorom poslancov, ktorí tu dnes ráno hovorili a ktorí trvajú na rešpektovaní Parlamentu a Komisie.

Preto moje skromné hlasovanie za bude závisieť od toho, či je Európska rada pripravená prijať úlohu týchto inštitúcií. To preto, lebo nové mechanizmy, o ktorých hovoríme, musia tvoriť významný prvok hospodárskeho riadenia, ktoré bude riadiť Európska únia, ktorá je schopná zabezpečiť súdržnosť medzi spoločnou hospodárskou politikou, ktorá musí vytýčiť jasné, presné a časovo ohraničené ciele, a týmto stabilizačným nástrojom. Inými slovami, musíme za každú cenu zabezpečiť, aby naše snahy v tejto oblasti neskončili zostúpením na cestu tzv. medzivládnosti, ktorá je slepou uličkou, resp. takou, ktorej dominuje zopár krajín, pretože to by sťažilo reformu.

Vážený kolegovia poslanci, Európa sa buduje postupným kladením tehál a toto je jedna tehla, ktorá posilní a vyváži túto krehkú stavbu.

Werner Langen (PPE). – (DE) V tejto diskusii nesmieme zabúdať na to, že tu ide o zjednodušenú revíziu zmluvy podľa článku 136 a že my ako Parlament – v súvislosti s akýmkoľvek mechanizmom – by sme mali byť zapojení oveľa viac. Toto je východiskový bod. V tomto ohľade bol predložený zoznam požiadaviek. Chcel by som vysloviť súhlas

s pánom Brokom, keď hovorí, že treba plánovať účasť Komisie a Parlamentu. Preto tu teraz o tom diskutujeme a odkladáme prijatie rozhodnutia na 24. marec, aby sme dali Rade možnosť premeniť túto účasť na realitu.

Plné zapojenie Komisie vyvoláva otázky, keďže Komisia v minulosti nedodrжала svoj záväzok vystupovať ako strážkyňa zmlúv tým, že nezačala konať. Ani samotné členské štáty neplnili svoje záväzky. Je preto nutné, aby sme pri tejto zjednodušenej revízii zmluvy urobili nový krok smerom k dokončeniu hospodárskej a menovej únie.

Mám aj nápad, ako to možno uskutočniť, a to tak, že Komisia v mene Rady všetko – vrátane návrhov – pripraví a Rada bude potom povinná, skoro tak ako pri menovom dialógu, ktorý vedieme s nezávislou Európskou centrálnou bankou, informovať nás a prediskutovať to s nami. To by bol rozumný prístup.

Monika Flašíková Beňová (S&D). - (SK) Zmena zmluvy je z právneho hľadiska pri zavedení stáleho eurovalu nevyhnutná a bezpochybná je aj potreba zavedenia mechanizmu pre stabilitu eurozóny.

Mechanizmus vzájomnej pomoci, ak sa správne nastaví, môže Úniu stmeliť a viesť k prehĺbovaniu integrácie a solidarity medzi členskými štátmi. Rozhodne by však nemalo zostať len pri ňom. Ak má mať mechanizmus význam, koordinácia sa musí prehĺbiť v oblasti hospodárskej, ale aj v oblasti sociálnych politík.

Každopádne, zámer vybudovať mechanizmus pre stabilitu mimo systému európskych inštitúcií považujem za zlý signál. Medzivládny či dokonca súkromno-právny charakter navrhovaného mechanizmu môže posunúť projekt európskej integrácie o niekoľko rokov späť.

Chcela by som preto vyzvať nielen Komisiu, ale najmä zástupcov členských štátov, aby od podobných úvah upustili. Ak máme krízu využiť aspoň v niečom pozitívne, tak jej musíme pripísať mobilizačný, a nie odstredivý význam. Nastavenie a fungovanie trvalého mechanizmu pre stabilitu by sa malo odohrať v čo najtesnejšom zväzku s rámcom Európskej únie a mali by sme pri tom využiť inštitucionálne postupy posilnenej spolupráce.

Záverom mi len dovoľte vyjadriť nádej, že z predloženého návrhu sa materializujú len tie dobré signály.

Ryszard Czarnecki (ECR). - (PL) Meníme a dopĺňame Lisabonskú zmluvu, ktorú sme prijali vlastne len nedávno. Možno by nás to malo priviesť k tomu, aby sme zvažili, či sa zmluva, okolo ktorej bolo toľko rozruchu a o ktorej sa hovorilo, že je všeliekom na všetky problémy Európy, predsa len neukázala v zásade ako úplne nadhodnotená.

Prirodzene, kríza, ktorá je teraz pre Úniu problémom, vyžaduje rúzne činy. Nie je však isté, či to, čo navrhuje Komisia a Rada, je naozaj dobré riešenie. Nejde iba o eurozónu, pretože to bude mať vplyv aj na krajiny, ktoré do eurozóny nepatria. O to viac, že týmto štátom – medzi ktoré patrí aj naša krajina Poľsko – budú v podstate nanútené rozhodnutia, ktoré boli urobené bez ich účasti. Nie je to dobrý signál pre občanov, ktorým raz bolo povedané, že Lisabonská zmluva bude všeliekom na každý problém.

Gunnar Hökmark (PPE). - Mám tri pripomienky. Po prvé, deficit nespôsobujú meny. Spôsobujú ich vlády a nadmerné mňanie. Myslím, že to je možno zlá správa pre pána Blooma, ktorý tu už vystúpil, lebo ak by mal pravdu a zodpovednosť by niesli meny, bola by to mimoriadne zlá správa pre libru aj dolár, v prípade ktorých dnes máme celosvetovo najvyššie deficity. Zodpovednosť nesú vlády.

Preto je dôležité, aby sme mechanizmus pre stabilitu zabezpečili a vytvorili spôsobom, ktorý pomôže členským štátom dostať sa z problémov, ale tiež pomôže zabezpečiť, aby sa členské štáty nedostali do problémov. Preto si myslím, že je dôležité, aby sa financovanie mechanizmu pre stabilitu zostavilo tak, aby tí, ktorí nás vystavujú väčším rizikám tým, že majú vyššie deficity, boli povinní platiť vyššie príspevky na mechanizmus. Potom tu máme zásadu podľa hesla „znečisťovateľ platí“ a máme tu tiež preventívne opatrenie v mechanizme pre stabilitu, ktoré prispieva k stabilite eura ako takého.

Preto si myslím, že nemusíme diskutovať len o formálnej štruktúre mechanizmu pre stabilitu, ale aj o tom, ako ho budeme financovať. Potrebujeme zabezpečiť stabilitu v dlhodobom, ako aj krátkodobom meradle.

Vital Moreira, (S&D). – (PT) Svoj postoj môžem zhrnúť do troch bodov. Po prvé, myšlienka vytvorenia trvalého mechanizmu pre stabilitu eura je sama osebe dôležitým prínosom k posilneniu jednotnej meny, k väčšej menovej integrácii v EÚ a k stabilizácii trhov s verejným dlhom. Z tohto dôvodu by sme ho mali bezvýhradne podporiť.

Po druhé, mechanizmus pre trvalú stabilitu možno bezpečne a s právnou istotou vytvoriť len vtedy, ak bude jasným spôsobom zahrnutý do zmlúv. Preto by sme mali podporiť opatrnú zmenu a doplnenie Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Po tretie, očividne by bolo vhodnejšie, keby spomínaný mechanizmus vytvorili a riadili samotné európske inštitúcie a nie aby sa objavil ako medzivládna iniciatíva pre eurozónu. Jednako všetci dobre vieme, že je to nemožné vzhľadom na neprekonateľné námietky istých členských štátov, a stačí jedna taká námietka a zmena a doplnenie zmluvy neprejde. Preto by sme mali podporiť návrh Rady na zmenu a doplnenie zmluvy taký, aký je.

Rafał Trzaskowski (PPE). – V prvom rade chcem poďakovať spravodajcom za ich výbornú prácu, ktorú urobili. Je dosť povzbudivé, že máme rovnaký názor ako Európska komisia. Čo je najdôležitejšie, chcel by som sa im poďakovať za obranu právomocí tohto Parlamentu. Mojim kolegom zo skupiny ECR by som povedal, že sa nerobíme úžasnými, ale že legitímne presadzujeme svoju úlohu v tomto procese.

V časoch krízy potrebujeme účinné riešenia, stabilitu a predvídateľnosť a všetky tieto veci môžeme najlepšie dosiahnuť vtedy, keď využijeme inštitúcie Spoločenstva.

Medzivládne riešenia nás z dlhodobého hľadiska nikam nepovedú. Čo je najdôležitejšie, ak to s bojom proti hospodárskej kríze a s konkurencieschopnosťou myslíme vážne, musíme postupovať spoločne bez ohľadu na to, či daný členský štát je súčasťou eurozóny alebo nie.

Preto vítam skutočnosť, že v našom stanovisku – o ktorom sme vo Výbore pre ústavné veci tohto Parlamentu hlasovali včera – sme súhlasili s otvorením tohto mechanizmu pre všetky krajiny, ktoré sa na ňom chcú podieľať, čím sme rozptýlili neopodstatnené obavy o dvojrychlostnej Európe.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Lisabonská zmluva, na ktorej sa pracovalo tak dlho, niesla dve jasné posolstvá: po prvé, posilniť metódu Spoločenstva s hlavnou úlohou pre Komisiu a po druhé, posilniť demokraciu za účasti Európskeho parlamentu.

Niečo vyše roka po tom, čo Lisabonská zmluva nadobudla platnosť, sa už podstata Lisabonu ignoruje a šliape sa po nej. To, čo Európska rada touto revíziou zmluvy navrhuje, je jasne v rozpore s odkazmi Lisabonskej zmluvy. Metóda Spoločenstva sa neposilňuje – namiesto toho tu máme návrat na vnútroštátnu a medzivládnu úroveň v dôležitej oblasti budúcej

politiky EÚ a úplné vylúčenie orgánov EÚ. To je neprijateľné a Parlament vlastne musí byť proti tomuto návrhu. Udivuje ma, že sa Komisia ako strážkyňa zmlúv nevyjadřila jasnejšie a že my tu v Parlamente musíme konať do istej miery ako zástupcovia Komisie. Musíme Komisiu tlačiť do opatrení, ktoré už mala prijať.

Vzniká tu nebezpečný precedens. V dôsledku hospodárskej krízy pozorujeme, že menová únia nemôže existovať osamote. Vzhľadom na prílev utečencov zo severnej Afriky a neistotu v našom susedstve hľadáme doplnkové politiky EÚ a odmietame návrat na vnútroštátnu úroveň. Dúfam, že spravodajcovia ešte stále môžu vykonať vylepšenia, lebo inak nemôžem hlasovať za túto revíziu zmluvy.

Frank Engel (PPE). – (FR) Mechanizmus pre stabilitu, ktorý máme pred sebou, je navrhnutý z pohľadu predchádzajúcich núdzových situácií. Je to záchranný mechanizmus. Ale z dlhodobého hľadiska členské štáty nemôžu byť zachránené, a ani by zachránené nemali byť. Cieľom by malo byť zdokonalenie európskej hospodárskej únie a vytvorenie európskej rozpočtovej zóny schopnej podporovať členské štáty a jednotnú menu.

S týmto cieľom musíme ísť ďalej, než diktujú súčasné krízy. Napokon, európske inštitúcie sa musia ujať vedenia a my musíme prestať so závislosťou od nekonečných medzivládnych iniciatív, či už francúzsko-nemeckých, alebo pochádzajúcich odinakiaľ.

Pierre Werner, ktorého plán možno chápať ako základ eura, zahrnul do svojej práce pojem európskeho hospodárskeho rozhodovacieho centra, ktoré sa zodpovedá Parlamentu. V súčasnosti môže byť týmto hospodárskym rozhodovacím centrom len Komisia a Parlament.

Ďalším krokom potom, keď prekonáme prekážku malej úpravy zmluvy, o ktorej budeme zakrátko hlasovať, musí v podstate byť návrat do obdobia pred 40 rokmi a konečne splniť želanie Pierra Wernera.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Zmena a doplnenie zmluvy je vždy zložitá a citlivá téma, o to viac prvýkrát, pretože môže vytvoriť precedens pre budúce intervencie.

Takisto z tohto dôvodu si myslím, že práca pána Broka a pána Gualtieriho je veľmi prezieravá, vyvážená a určite si zasluhuje podporu. V správe, ktorú nám predstavili, by som rád zdôraznil tri veci.

Po prvé, trvalý mechanizmus nemôže a nesmie byť mimo európskeho inštitucionálneho rámca. Z tohto dôvodu bude prítomnosť Komisie v správnej rade kľúčom k zabezpečeniu spoločnej nite vo vzťahu medzi súčasným inštitucionálnym rámcom a mechanizmom, ktorý má byť zmenený a doplnený.

Druhou vecou je v súčasnej situácii vhodné pokračovanie dočasných opatrení. Ak to nedosiahneme, nastanú problémy. Napokon, väzba na hospodárske inštitúcie je veľmi dôležitá pre budúci rozvoj hospodárskeho riadenia. Musíme zabrániť tvorbe duplicitných systémov, ktoré by viac uškodili, než pomohli.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Dnes ráno nebudeme hlasovať o správe pána Broka a pána Gualtieriho. Urobíme to na bruselskej schôdzi. Urobíme to potom, aby sme pánovi Brokovi a pánovi Gualtierimu dali čas rokovať s Európskou radou o podmienkach týkajúcich sa článku 136.

Robíme tak preto, že Európsky parlament je tiež *der Hüter der Verträge* – strážcom zmlúv –, ako povedal pán Leinen. Takisto chceme, aby euro fungovalo s účasťou všetkých a s angažovanosťou všetkých. Napokon, pán predseda, chceme, aby bolo účinné.

O to sme žiadali. Nejde o nejaký spor medzi inštitúciami. Nejde o získanie sily pre Parlament. Ide o výsledok – a o mechanizmus založený na ňom –, ktorý bude pre európsku verejnosť užitočný.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Len pred rokom, vzhľadom na to, aké ťažké bolo ratifikovať Lisabonskú zmluvu, nikto neuvažoval o možnosti, že budeme musieť meniť a dopĺňať jej ustanovenia. Hospodárska situácia v Európe však ukázala, že to, čo len pred rokom nebolo možné, sa stalo niečím, čo sa dá urobiť, a dokonca s tým súhlasí väčšina členských štátov.

Hospodárska a finančná kríza nás neučí len solidarite, ale tiež odhaľuje silné hospodárske väzby medzi jednotlivými členskými štátmi. To, že niektoré štáty nie sú v eurozóne a že nepoužívajú spoločnú menu, ich nechráni pred rozpočtovou krízou v eurozóne. Práve naopak, finančné problémy členov eurozóny majú nepriaznivý vplyv na situáciu v celej Únii. Preto by trvalý mechanizmus pre finančnú stabilitu mal byť otvorený pre všetky členské štáty vrátane tých, ktoré nie sú v eurozóne. Upustenie od členských štátov, ktoré nie sú súčasťou eurozóny, aj prostredníctvom silnejšej hospodárskej a sociálnej integrácie tak, ako to navrhuje francúzsko-nemecký pakt konkurencieschopnosti, podporí zväčšenie rozdielov v dvojrychlostnej Európe, čo nám nepomôže pri budovaní silnej, súdržnej a konkurencieschopnej Európy a čo nevytvorí podmienky na to, aby Únia mohla pracovať spoločne, čo nám pán Brok odporúča robiť. Ďakujem.

Zita Gurmai (S&D). – Všetci si uvedomujeme súčasnú hospodársku krízu a nebezpečenstvo, ktoré vo všeobecnosti predstavuje pre naše životy, najmä pre euro, ktoré je veľmi dôležité pre európsky politický a hospodársky projekt. Musíme udržať stabilitu eurozóny podľa zásady zodpovednosti za všetky členské štáty v núdzi a solidarity s nimi. Preto by som chcela zdôrazniť tri veci.

Aj keď si zúfalé časy vyžadujú zúfalé opatrenia a zjednodušené postupy, z dlhodobého hľadiska nie je možné ignorovať transparentnosť, parlamentnú kontrolu a demokratickú zodpovednosť. Mechanizmus pre stabilitu by mal predstavovať prvú časť komplexného prístupu a trvalých opatrení, ktorých cieľom je pracovať na projekte hospodárskeho riadenia Únie. Trvalý mechanizmus pre stabilitu by po vytvorení nemal existovať mimo inštitucionálneho rámca EÚ.

Dovoľte mi na záver poďakovať našim spravodajcom za výbornú prácu, ktorú vykonali v tejto mimoriadne dôležitej, akútnej a komplikovanej veci. Hoci o mechanizme pre stabilitu nemáme veľa informácií, zaslúži si miesto v inštitucionálnom rámci EÚ. Som veľmi rada, že maďarský prezident sem príde už čoskoro.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Pred tromi rokmi nám bolo povedané: „Toto je zmluva, ktorá skončuje so všetkými zmluvami; nebude revidovaná“. Realita nás dnes doviedla k tomu, aby sme ju revidovali. Prvýkrát zabezpečuje Lisabonská zmluva Európskemu parlamentu skutočné právomoci, pokiaľ ide o revíziu zmlúv. Máme pred sebou návrh, ktorý ignoruje práva tohto Európskeho parlamentu a ktorý navrhuje medzivládny mechanizmus pre vec Spoločenstva – menovú politiku.

Vyvodila som z toho dva závery. Po prvé, dúfam, že naši kolegovia, ktorí budú v našom mene rokovať, budú schopní zmeniť a doplniť v návrhu, ktorý nám bol predložený, čo

najviac tak, aby sa mechanizmus vrátil k metóde Spoločenstva. Po druhé, dúfam tiež, že táto revízia zmluvy bude poslednou vykonanou bez súhlasu alebo účasti Európskeho parlamentu.

Európsky parlament chce predložiť návrhy a vieme, že ak má eurozóna prežiť, budeme musieť zájsť ďalej v súvislosti s revíziou zmluvy a v súvislosti s rozšírenou spoluprácou.

Sven Giegold (Verts/ALE). – (DE) Máme teraz pred sebou tri rôzne balíky týkajúce sa hospodárskeho riadenia: šesť návrhov Komisie, pakt konkurencieschopnosti – o ktorom sa práve rokuje pod vedením pána Van Rompuya a pána Barrosa – a návrhy na zmenu a doplnenie zmluvy a s nimi súvisiace vytvorenie európskeho mechanizmu pre stabilitu. Po tejto diskusii je jasné, že toto všetko sa musí udiť pod dohľadom Parlamentu a na základe návrhu od Komisie.

Faktom však je, že podľa zmlúv má Parlament vo vzťahu k trom rôznym balíkom iné práva. Tieto balíky sa pritom prekrývajú. Čo by sme mali preto urobiť z politického hľadiska? Podľa mňa je dôležité, aby sme súhlas so šiestimi návrhmi Komisie spojili so splnením našich požiadaviek v iných oblastiach tak, aby sa všetko stalo jedným vyváženým balíkom v záujme občanov.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Viaceré členské štáty Európskej únie sa dohodli na vytvorení a používaní jednej spoločnej meny. Rozdielny hospodársky potenciál však viedol k tomu, že niektorým členským štátom väzba na spoločnú menu komplikuje možnosti využitia štandardných postupov vyrovnania sa s insolventnosťou. Preto sa všetky krajiny používajúce spoločnú menu dohodli na vytvorení mechanizmu, ktorý by im umožnil riešiť vzniknuté finančné problémy a predchádzať im aj v budúcnosti.

Riešenie, na ktorom sa zainteresované krajiny dohodli, však vyžaduje zmenu a doplnenie článku 136 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a akceptáciu tohto riešenia všetkými členskými štátmi Európskej únie. Zodpovednosť za spoločnú menu však dnes nesie najmä sedemnášť krajín európskej menovej únie, a preto je logické, že európsky mechanizmus pre stabilitu má mať medzivládny charakter a pozícia Európskej komisie v polohe jednoduchého pozorovateľa je podľa mňa dostatočná.

Maroš Šefčovič, *podpredseda Komisie.* – Ako už bolo niekoľkokrát povedané, ak má byť Komisia počuť, musí zdvihnúť hlas. Teraz sa o to pokúsim.

Najskôr by som sa chcel poďakovať spravodajcom za vynikajúcu spoluprácu a poslancom za veľmi dôležitú diskusiu. Myslím, že rozhodne môžeme súhlasiť s viacerými pripomienkami, ktoré v tejto diskusii odznali, najmä s tým, že potrebujeme presvedčivé opatrenia na európskej úrovni a že budúci mechanizmus by mal byť čo najbližšie k podstate Spoločenstva a k jeho metóde.

Budem reagovať na poznámky týkajúce sa našej pomoci Grécku a Írsku. Myslím si, že to, že sa ukazuje, že by sme mali neustále hľadať krehkú rovnováhu medzi zachovaním udržateľnosti zadlženosti a vyhnutím sa morálnym rizikám. Myslím si, že to, že sa učíme zo skúseností, v uplynulých dňoch vo svojich stanoviskách jasne ukázal môj kolega komisár Olli Rehn.

Zároveň sa domnievam, že si musíme pripomenúť, že pomery, v ktorých žijeme, sú naozaj výnimočné. Kríza tu stále je, oživenie je krehké a na trhoch je zmätok, ako môžeme vidieť na neustálych pohyboch na burze. Čo je dôležitejšie, európske krajiny sužuje neúnosný tlak a svoju budúcnosť vidia zaťaženú vysokými úrokovými mierami za požičané peniaze.

Musíme preto konať a musíme konať rýchlo. Jasne musíme ukázať svoje odhodlanie. Trvalý mechanizmus preto treba vytvoriť v čo najkratšom čase a tak rýchlo, ako sa len dá.

Je veľmi dôležité – a to bolo tou jednou podmienkou, na ktorej Komisia veľmi trvala –, že sa to musí urobiť v rámci zmlúv. Súhlasím s pánom Gauzèsom, že je potrebné rýchlo konať, pretože potrebujeme právnu istotu. Tiež súhlasím s pánom Guerrerom Salomom, ktorý povedal, že by sme to nemali považovať za precedens. Môžem ho ubezpečiť, že postup, ktorý je použitý, a typ spolupráce, ktorý je navrhnutý, Komisia rozhodne nevníma ako precedens.

Musím vám oznámiť, že Komisia sa úzko podieľa na prípravných prácach a že považujeme za veľmi dôležité, aby sme aj my boli zapojení do tvorby a fungovania tohto mechanizmu. Ako je uvedené v prílohe 2 k záverom Európskej rady, očakáva sa, že Komisia bude mať hlavnú úlohu pri príprave analýz a programov pre krajiny, ktoré v ňom v budúcnosti budú. Sme však presvedčení, že hlavnú úlohu Komisie treba zdôrazniť ešte viac.

Pokiaľ ide o kritiku metódy, ktorú sme vybrali, musím povedať, že sme videli dobré príklady, k akým môže taká metóda viesť, napríklad Schengen alebo tretí pilier.

Na záver poviem iba jednu vetu. Keď sa zostavovala Lisabonská zmluva, tento typ spolupráce, táto oblasť spolupráce, sa pre členské štáty považovala za príliš ambicióznou. Teraz nám však reálny život, reálna skúsenosť, ktorú máme so vzájomnou závislosťou a s hospodárskou spoluprácou, jasne ukazuje, že potrebujeme európske riešenie tohto veľmi závažného európskeho problému. Som presvedčený, že ho nájdeme.

Predsedajúci. – Ďakujem, pán Šefčovič. Slovo má pán Gualtieri, aj keď ho dôrazne žiadam, aby dodržal jednu minútu.

Roberto Gualtieri, *spravodajca.* – (IT) Bola to dôležitá diskusia, ktorá, myslím si, jasne dokázala existenciu širokého konsenzu medzi politickými skupinami o záveroch a všeobecnom smerovaní tejto správy.

Až na pár výnimiek Parlament skutočne hovorí jednohlasne a to je dôležité. Súhlasíme s vytvorením trvalého mechanizmu pre stabilitu, hoci nemôžeme skryť isté rozpaky a obavy, ktoré, ako sme počuli, má aj Komisia, hoci by sme sa o týchto obavách radi dočítali v stanovisku Komisie o vybranom postupe.

Vítame prejavy praktickosti a zmyslu pre zodpovednosť, pokiaľ ide o konštatovanie, že na vytvorenie európskeho mechanizmu dnes neexistujú politické podmienky, a napriek tomu sme prejavili a naďalej prejavujeme odhodlanosť v našej túžbe pomôcť začleniť tento mechanizmus do právneho a procedurálneho rámca Únie a zároveň dodržať zmluvy.

Naše návrhy sú jasné, ale teraz si myslím, že kľúčovou otázkou je niečo iné. Je Európska rada ochotná začať s Parlamentom skutočnú diskusiu o jeho návrhoch a je Komisia ochotná v tejto diskusii prevziať aktívnu úlohu?

Rád by som zdôraznil, že Parlament prijal takpovediac obvyklé rozhodnutie o odložení hlasovania na 24. marec. Myslím, že dôležitým signálom je, že toto je zodpovedný Parlament, ale myslím si, že Rada by tiež mala prejsť svoj zmysel pre zodpovednosť tým, že návrhy Parlamentu zoberie do úvahy.

PREDSEDÁ: STAVROS LAMBRINIDIS*podpredseda*

Predseda júci. – Rozprava sa skončila.

Písomné vyhlásenia (článok 149)

George Sabin Cutaş (S&D), písomne. – (RO) Na pozadí súčasnej hospodárskej krízy vychádza návrh na zavedenie mechanizmu pre finančnú stabilitu v ústrety naliehajúcej potrebe solidarity medzi členskými štátmi a je pozitívnym krokom. Úprava zmluvy do formy, o akej sa v tejto chvíli uvažuje, by však mohla vytvoriť mechanizmus určený výlučne pre obmedzený počet členských štátov. Napríklad nedovoľuje, aby členské štáty, ktoré nemajú euro, boli zahrnuté do jeho pôsobnosti. Som presvedčený, že aby bol tento mechanizmus naozaj európsky, musí byť vytvorený v rámci inštitucionálneho rámca Európskej únie a s účasťou Komisie a Európskeho parlamentu. Musí tiež brať do úvahy účasť všetkých 27 členských štátov. Nesmieme zabudnúť, že hospodárske fluktuácie, ktoré sa objavujú v členských štátoch mimo eurozóny, majú dosah na hospodársku a finančnú stabilitu celej Únie.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písomne. – (PT) To, čo sa teraz deje s avizovanou zmenou a doplnením Lisabonskej zmluvy, ukazuje, že všetko, čo lídri EÚ povedali o význame parlamentov jednotlivých štátov aj o Európskom parlamente, prehĺbení demokracie a udržateľnosti samotnej zmluvy, nebolo nič iné len propaganda.

Rok a niekoľko mesiacov po tom, čo Lisabonská zmluva nadobudla platnosť, sú všetci odvrhnutí na vedľajšiu koľaj pri tvorbe pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu s využitím mechanizmu samotnej zmluvy, ktorý nielenže umožňuje, aby zmena a doplnenie mohli byť vykonané bez akejkoľvek demokratickej účasti – vlastne pokračovaním v odmietaní národných referend na schválenie zmluvy –, ale tiež vytvára mechanizmus, ktorý umožní stálu kontrolu hospodárstiev členských štátov.

Táto správa ide rovnakým smerom tým, že predkladá určité návrhy zmien a doplnení k návrhu Komisie, ktorý sa týka zmeny a doplnenia Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o mechanizmus pre stabilitu pre členské štáty, ktorých menou je euro.

V praxi je všetko zamerané na posilnenie podpory, ktorú sa pokúšajú poskytnúť tomuto hospodárskemu riadeniu vytvorením tzv. európskeho semestra – posilnením sankcií týkajúcich sa dodržiavania Paktu stability a rastu, usmernení pre hospodárske politiky a všetkých ukazovateľov, ktoré by mohli byť schválené. Členským štátom sa pokúšajú nasadiť ozajstnú zvieraciu kazajku.

Jiří Havel (S&D), písomne. – (CS) Dlhodobá fiškálna nerovnováha Grécka v máji 2010 vyústila do nemalého záchranného krízového balíka v celkovej výške 720 miliárd eur z prostriedkov EÚ a Medzinárodného menového fondu. Napriek tomu, že bol pre krajiny eurozóny vytvorený špeciálny Fond pre finančnú stabilitu Európskej únie (EFSF) s prostriedkami až vo výške 440 miliárd eur, nedá sa povedať, že boli prekonané všetky problémy EÚ. Fungovanie EFSF je navyše obmedzené do konca roka 2012 a medzi finančnými investormi panuje určitá neistota, čo sa stane po tomto dátume, resp. po vypršaní poskytnutých záruk, s dlhmi problémových krajín eurozóny. Z tohto dôvodu je pre budúcu finančnú a fiškálnu stabilitu EÚ potrebná zmena článku 136 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (SFEU), resp. vytvorenie mechanizmu pre stabilitu po roku 2013. Predsa len by som chcel upozorniť na to, že tento mechanizmus nebude všeliakom

na samotnú záchranu rozpočtov problémových (periférnych) štátov a že by sa malo zväžiť aj komplexné riešenie danej problematiky (zníženie verejného dlhu, obnova dôveryhodnosti bankového sektora a štrukturálne reformy vrátane fiškálnej konsolidácie periférnych štátov s cieľom zvýšiť ich konkurencieschopnosť). Celkovo sa domnievam, že predložená správa kolegov Elmara Broka a Roberta Gualtieriho predstavuje presnú analýzu danej problematiky, odkazuje na relevantné právne predpisy EÚ vrátane stanoviska Výboru pre rozpočet, a preto odporúčam schváliť zmenu a doplnenie článku 136 ZFEÚ v navrhovanej podobe.

Sandra Kalniete (PPE), *písomne. – (LV)* Za ostatných niekoľko rokov zažilo euro viacero šokov, ktoré by inú menu možno zničili. Zásahy lídrov EÚ, aj keď neboli vždy dostatočne rýchle alebo presvedčivé, umožnili euro obrátiť. Situácia ešte stále prináša množstvo problémov, ale som presvedčená, že Európa túto krízu prekoná a hospodársky zosilnie. Kríza odhalila slabé miesta EÚ a jasnejšie ukázala, aké zmeny a doplnenia sú potrebné v právnych predpisoch Európskej únie vrátane Zmluvy o fungovaní Európskej únie vzhľadom na mechanizmus pre stabilitu pre krajiny eurozóny. Som presvedčená, že vytvorenie Európskeho mechanizmu pre finančnú stabilitu (EFSM) je jedným z najdôležitejších opatrení, ktoré EÚ môže prijať, aby v budúcnosti predišla vážnym hospodárskym krízam. Prirodzene, vytvorenie EFSM nevyrieši všetky problémy, a preto je dôležité, aby vlády uznali svoju zodpovednosť za dodržiavanie maastrichtských kritérií a presadzovali citlivú, premyslenú hospodársku a menovú politiku založenú na dlhodobých cieľoch. Nemôžeme si dovoliť opakovanie scenárov z uplynulých rokov, keď členské štáty presadzovali hospodárske politiky podľa hesla „plnou parou vpred“, nehladiac na maastrichtské kritériá a porušujúc ďalšie základné ekonomické zákonitosti. Euro nie je len mena. Je to aj politický záväzok preukazujúci schopnosť EÚ byť zjednotenou v rozmanitosti. Euro je zárukou európskej stability, rastu a jednoty. Preto ani najmenej nepochybujem o tom, že budeme dostatočne bystrí a múdri, aby sme prekonali túto krízu a poskytli nový podnet pre rozvoj.

8. Hlasovanie

Predsedaajúci. – Ďalším bodom programu je hlasovanie.

(Informácie o výsledkoch a ostatných podrobnostiach hlasovania: pozri zápisnicu.)

Robert Atkins (ECR). – Chcel by som znova vyjadriť sťažnosť, pokiaľ ide o riadenie času v tomto Parlamente. Včera aj dnes sme dostali čas na hlasovanie, ale opäť sme ho zneužili. Znakom dobre riadeného a efektívneho Parlamentu je celkom iste schopnosť riadne a načas zvládať svoje záležitosti. Mohli by ste orgány požiadať, aby to dali do poriadku? V opačnom prípade sa k nám bude pristupovať s opovrhnutím, ktoré si zaslúžime.

Derek Roland Clark (EFD). – Moja procedurálna námietka sa týka prvých dvoch dnešných hlasovaní o kalendári na tento a nasledujúci rok. Ak dovoľíte, chcel by som povedať dve veci. Po prvé, tieto hlasovania jednoducho ukazujú bezmocnosť tohto Parlamentu. Každý si tu myslí, že má čoraz viac právomocí a čoraz väčší vplyv. V skutočnosti však tieto pozmeňujúce a doplňujúce návrhy obchádzajú našu povinnosť, že sa musí uskutočniť 12 schôdzí...

(Predsedaajúci prerušil rečníka.)

Predsedaajúci. – Vážený pán Clark, máte procedurálnu námietku a nie prejav. Lutujem, ale musím vás zastaviť. Teraz prejdeme k hlasovaniu.

Edward McMillan-Scott (ALDE). – Za normálnych okolností by som sa k takejto záležitosti nevyjadroval. Ako podpredseda rešpektujem predsedajúceho.

Všetkým skupinám však bolo povedané, že hlasovania o kalendári, ktoré sú veľmi obmedzené – myslím, že ide o dva pozmeňujúce a doplňujúce návrhy –, sa uskutočnia na začiatku hlasovania a nie až po prejave pána Schmitta. Myslím si, že je neúctivé voči pánovi Schmittovi umožniť poslancom odísť a potom ich požiadať, aby sa po jeho prejave opäť vrátili a zúčastnili sa dvoch hlasovaní.

Preto vás prosím, aby ste Parlamentu predložili návrh na úpravu programu, aby sa všetky hlasovania uskutočnili pred prejavom pána Schmitta, a začneme s hlasovaniami o kalendári.

(potlesk)

Predsedajúci. – Vážení pán McMillan-Scott, odpoveďou na to, čo ste práve povedali, je to, že v pondelok tento Parlament hlasoval o programe. V programe môžete vidieť, že Parlament hlasoval tak, že hlasovania o kalendári sa uskutočnia medzi 12.30 a 13.30 hod. K tomuto rozhodnutiu Parlament dospel v pondelok.

Edward McMillan-Scott (ALDE). – Ospravedlňujem sa, že predlžujem túto záležitosť, ale zhodou okolností hlasovacie zoznamy dostali všetky skupiny. Ak išlo o chybu, treba ju napraviť. Je nezmyselné a neúctivé voči prezidentovi jedného z našich členských štátov, ktorý je v súčasnosti predsedníckym štátom, žiadať poslancov, aby sa po jeho prejave vrátili do Parlamentu a do rokovacej sály. Hlasujme teraz a v poradí, ktoré je uvedené na hlasovacom zozname. Nie je žiaden dôvod znovu to meniť.

(potlesk)

Predsedajúci. – Je to takto. Každý pondelok hlasujeme o programe. Počúvajte ma. Ne protestujte. Ak chcete zmeniť pravidlá, môžete, ale pravidlá, ktoré máme, hovoria, že každý pondelok hlasujeme o programe. Tak sme postupovali aj v tomto prípade s poslancami, ktorí boli v rokovacej sále. Predsedajúci má však právo program opätovne predložiť na hlasovanie, ak si to želá väčšina poslancov, a preto využijem svoje právo a pýtam sa vás: chcete hlasovať o zmene dnešného programu? Kto chce hlasovať o zmene programu? Kto je proti? Kto sa zdržal hlasovania?

(potlesk)

Drahí kolegovia, po týchto slovách vám chcem pripomenúť, že ak chcete hlasovať o programe, buďte tu prítomní v pondelok.

Návrh pána McMillana-Scotta bol hlasovať o kalendári pred prejavom maďarského prezidenta, ak na to bude čas, pretože, ako vidíte, v skutočnosti strácame čas. Vzhľadom na momentálny čas si myslím, že po prejave pána prezidenta budeme pokračovať v mnohých hlasovaniach. Kto je teda za to, aby sa hlasovalo o kalendári pred prejavom maďarského prezidenta, teda ak na to budeme mať čas? Kto je proti? Kto sa zdržal hlasovania?

Urobíme to takto: budeme hlasovať o kalendári pred prejavom maďarského prezidenta, ak na to budeme mať čas.

(námietky)

Kolegovia, je to jedno, v hlasovaní budeme tak či tak pokračovať po prejave pána prezidenta.

(nesúhlasný šum)

Využijem svoju právomoc. Aby som ukončil toto smiešne dohadovanie, hlasovanie o kalendári sa uskutoční ako prvé. Sú teraz všetci spokojní?

(potlesk)

V poriadku, budete tu pripravení hlasovať aj po prejave pána prezidenta, ale teraz prejdime k hlasovaniu o kalendári na rok 2012.

8.1. Kalendár schôdzí Európskeho parlamentu – 2012 (hlasovanie)

8.2. Kalendár schôdzí Európskeho parlamentu – 2013 (hlasovanie)

8.3. Usmernenia pre rozpočet na rok 2012 – ostatné oddiely (A7-0049/2011, José Manuel Fernandes) (hlasovanie)

8.4. Stratégia EÚ pre atlantickú oblasť (hlasovanie)

PRESEDA: JERZY BUZEK

predseda

9. Slávnostná schôdza – Maďarsko

Predseda. – Víťame vás pán Schmitt ako nášho nedávneho kolegu poslanca v tomto Parlamente. Dnes ste tu s nami v úplne inej funkcii ako predtým. Mnohokrát ste sedeli v tomto kresle a predsedali nášmu Parlamentu. Veľmi nás teší, že dnes podporujete maďarské predsedníctvo a že tiež pracujete na vytváraní priateľskej atmosféry pre Európsky parlament v rámci Európy, pretože viete, aký význam tento Parlament má, aký význam má pre ľudí žijúcich v našej krajine a pre rozhodnutia, ktoré sa prijímajú v EÚ.

Dnes budeme hlasovať o správe, ktorú vypracovala pani Járóková. Ide o dôležitú záležitosť pre nás všetkých, pretože rómska menšina je najviac prenasledovanou a zároveň aj najväčšou menšinou v Európe. Máme vôľu aj prostriedky na to, aby sme tento problém dokázali postupne vyriešiť. Správa pani Járókovej k tomu vo veľkej miere prispeje. Tým sme si istí.

Dôležité je aj to, že sa otvárame balkánskym štátom. Pán prezident, veľmi dobre si pamätáme, že počas šiestich rokov vašej práce s nami ste prikladali veľmi veľký význam rozšíreniu Únie, aby zahŕňala krajiny západného Balkánu. Treba tam, samozrejme, vyriešiť množstvo problémov. Zainteresované krajiny sa musia najskôr pripraviť, ale potom ich účasť v Európskej únii pomôže aj nám vyriešiť mnohé problémy. Chceme vám tiež poďakovať za vašu prácu v tejto záležitosti.

Možno si kolegovia poslanci pamätajú na to, ako ste pred mnohými rokmi vyhrali zlaté olympijské medaily. Potom ste sa celým srdcom zapojili do olympijského hnutia a teraz ako štátnik zastupujete svoju krajinu aj Európsku úniu mimo Únie, ako aj v rámci Európy. Chceli by sme vám za to poďakovať. Veľmi nás zaujíma, čo nám poviete.

Pál Schmitt , prezident Maďarskej republiky. – (HU) Budem hovoriť vo svojom rodnom jazyku maďarčine. Stojím tu pred vami s obrovskou radosťou a hrdosťou. S potešením som sa vrátil na túto významnú scénu môjho života a kariéry, k svojim priateľom

a spolupracovníkom do Európskeho parlamentu, v ktorom som šesť rokov pôsobil ako poslanec. Ďakujem za pozvanie.

Ešte pred rokom by som dal čokoľvek za dvadsaťminútový rečnícky čas. Toto je veľmi vplyvné miesto, kde sa každý politik a každý verejný aktér môže veľa naučiť. Myslím si, že nie je náhoda, že mnohí prezidenti a ministri sedeli najskôr v týchto kreslách. Sú to dobré správy pre Európu, pretože získa vedúcich politikov, ktorí absolvovali nie vždy jednoduchú školu európskeho dialógu, ktorí chápu vnútroštátne záležitosti v kontexte Spoločenstva a ktorí nielenže dokážu zastupovať mnohé záujmy, ale naučili sa ich vzájomne zosúladiť. Ide o civilizačné dedičstvo Európy a toto je jej poslaním aj dnes.

Európsky parlament je najlepším príkladom dôležitej úlohy, ktorú parlamentarizmus a kultúra verejnej diskusie zohrávajú v európskom myslení. Parlament, ktorý od nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy disponuje väčšími právomocami, je zárukou demokratického rozhodovania. Rozvážnosť a otvorenosť voči ostatným zodpovedajú jeho tradíciám. Preto Maďarsko ako súčasné predsedníctvo Rady Európskej únie ochotne spolupracuje s Európskym parlamentom, pretože ten nie je len taviacim kotlom právnych predpisov, ale, ak sa môžem tak vyjadriť, je ešte oveľa viac: dušou Európy.

Európa naozaj má nielen trh, menu, politiky a právne predpisy, ale má aj dušu. Plne si uvedomujem, že každodenná práca sa tu skladá najmä z praktických detailov. Krízy nedávnej minulosti nám však naznačili, čo sa môže stať, keď sa k osudu ľudí pristupuje z čisto finančného alebo technokratického hľadiska a zabúda sa na hlavné ciele a zásady, ktoré držia veci na svojom mieste.

Jean Monnet, ktorého si ctíme ako jedného zo zakladateľov povojnovej spolupráce a ktorý si neželal iba hospodársku jednotu Európy, dokonca ani z pohľadu ekonóma, v tom čase povedal: „Potrebujeme skutočné európske úsilie. Nevytvárame združenie štátov, ale zjednocujeme ľudí.“ Nasledujúce myšlienky Jeana Monneta majú význam ešte aj dnes, hoci ich vyslovil pred šesťdesiatimi rokmi. „Máme pred sebou spoločnú úlohu, ktorou nie je rokovať o vlastných národných záujmoch, ale usilovať sa o zastúpenie záujmov všetkých. Riešenie dosiahneme, iba ak z našich diskusií vylúčime subjektívne pocity. Ak my tu prítomní dokážeme zmeniť naše metódy, podobným spôsobom sa postupne zmení aj prístup všetkých Európanov.“

Odvtedy uplynulo viac ako šesťdesiat rokov. Berieme však tieto myšlienky, ktoré nám ukázali cestu, ešte vždy vážne? Toto spojenectvo bolo od začiatku viac než len spoločenstvom uhlia a ocele. Zakladatelia ho vytvorili s cieľom zaručiť mier a vytvoriť silnú Európu. Pripúšťam, že v dnešnej rozšírenej Európe s 27 členskými štátmi nie je jednoduché nájsť spoločného menovateľa pre pol miliardy ľudí. Ja, ak dovoľíte, považujem za osobitné požehnanie to, že Maďarsko prevzalo úlohu rotujúceho predsedníctva práve teraz v čase vážnych dilem, ťažkých zápasov a významných otázok, pretože práve v týchto časoch je potreba využiť kvality našej krajiny najväčšia.

Je pravda, že v súčasných zápasoch za nás nikdy nebude bojovať duch našich predchodcov. Napriek tomu sme my Maďari právom hrdí na to, že – ako povedal maďarský skladateľ Ferenc Liszt, ktorý sa narodil pred 200 rokmi – „sme potomkami skutočne slobodného ľudu“. Žijeme v krajine, ktorú svätý kráľ Štefan založil ako tolerantné, začleňujúce, multietnické kresťanské spoločenstvo, ktoré je postavené na viac ako tisíc rokoch štátnosti a ktoré počas revolúcií potvrdilo svoj hlboký zmysel pre slobodu. Keďže už čoskoro 15. marca si pripomíname štátny sviatok Maďarska, musíme mať na pamäti mnohé zápasy Maďarov, ako napríklad vojnu za nezávislosť a revolúciu v roku 1848 a, samozrejme,

revolúciu a boj za slobodu v roku 1956, ktoré si niektorí alebo mnohí zo staršej generácie možno pamätajú a ktoré nám tu v Európe pomohli získať určité právo a rešpekt. Nikdy sme však nezabudli na bratstvo a solidaritu. My Maďari sme bojovali praveľa na to, aby nám boli ľahostajné zápasy iných a aby sme ignorovali problémy iných ľudí.

Z tohto dôvodu mimoriadne citlivo sledujeme všetky udalosti, ktoré sa odohrávajú na juh od našej krajiny v arabskom svete. Máme pochopenie pre túžbu ľudí po slobode, pretože je to vlastnosť, ktorá nepochybne spočíva v srdci každého človeka a každého národa. Niet divu, že sa to stalo, vlastne sa takýto vývoj dal očakávať. Túžbu po slobode každého národa nemožno navždy potláčať. Skôr či neskôr sa musela prejaviť. Ide o spoločnú povinnosť Európskej únie chrániť záujmy svojich občanov a dodržiavať humanitárne záväzky. Musí vlastnými prostriedkami podporovať mierovú zmenu v dotknutých krajinách a prosperitu ľudí na ich rodnom území.

Dámy a páni alebo kolegovia a priatelia, ak vás môžem tak osloviť, keďže hovoríme o solidarite, dovoľte, aby som uviedol niekoľko koncepcií Schumanovho plánu, ako napríklad „skutočná solidarita“, „tvorivé úsilie“, „prepojenie záujmov“ a „hlbšie spoločenstvo“. Úprimne verím, že tieto výrazy, s ktorými sa stretávame v každom dokumente EÚ a v každom prejave, nestratili svoj význam. Som presvedčený, že ide o hlboké emócie, na ktorých raz mohla byť postavená európska jednota a povojnová obnova a ktoré postupne priviedli späť do tohto spoločenstva aj krajiny východnej a strednej Európy utláčané diktátorstvom.

Každý bod v programe maďarského predsedníctva stanovuje tieto základné hodnoty ako svoje ciele. Všetko, čo plánujeme a na čom pracujeme, možno opísať dvoma slovami, slovami, ktoré sa často používajú, ale ktoré nestratili na svojej sile, a to zodpovednosť a solidarita. Dovoľte mi podrobnejšie sa vyjadriť k niekoľkým veciam. Čo znamenajú výrazy solidarita a zodpovednosť? Solidarita je potrebná v oblasti finančných záležitostí. Vieme, že ochrana eura je prvou z našich spoločných úloh. Ide o záležitosť týkajúcu sa všetkých členských štátov, opakujem, všetkých členských štátov, pretože konkurencieschopnosť Európskej únie je dôležitá pre krajiny vo vnútri eurozóny aj mimo nej a závisí od spoločného úsilia nás všetkých.

Maďarsko už teraz ide dobrým príkladom, pretože do ústavy, ktorú práve vypracúva, zavádza silné legislatívne obmedzenia v súvislosti so štátnym zadlžením. Maďarsko sa rozhodlo prijať prísne opatrenia na zníženie výdavkov s cieľom znížiť úroveň zadlženia a rozpočtový deficit pod európsky priemer.

S rešpektom však očakávame, že krajiny, ktoré používajú euro, opäť získajú dôveru voči spoločnej mene. Zavedenie európskeho semestra slúži cieľu spoločnej konkurencieschopnosti: umožní členským štátom informovať sa navzájom o svojich rozpočtových plánoch pred ich schválením na vnútroštátnej úrovni a umožňuje stanovovať osobitné ciele pre jednotlivé krajiny. Ja osobne by som bol veľmi rád, keby sa zaviedol ešte počas maďarského predsedníctva a mohol by sa dokonca volať budapeštiansky semester.

Ak dovoľíte, znovu použijem slová Jeana Monneta, ktorý v súvislosti so záväzkami Spoločenstva považoval za dôležitý prínos a cieľ, že národy sa, citujem, „namiesto konfrontácie môžu navzájom ovplyvňovať a postupne a prirodzene prejsť k dialógu a spoločným opatreniam“. Viem, že so spoločnými opatreniami súvisí ešte niekoľko problematických bodov, ale úprimne dúfam, že ich úspešne vyjasníme ešte pred hospodárskymi a finančnými diskusiami, ktoré sa čoskoro uskutočnia.

Magickým slovom je prevencia. Prevencia pomôže zaručiť, že finančná kríza jednotlivých krajín nezastihne Európsku úniu nepripravenú, a umožní primerane na ňu reagovať, pretože je jednoduchšie vyhnúť sa kríze, ako sa z nej zotavovať.

Musíme niesť zodpovednosť za odstránenie rozdielov v rozvoji. Solidarita môže aj v spoločenstve takejto veľkosti znamenať, že pozornosť sa na jednej strane venuje osudom jednotlivých ľudí a na strane druhej menším a väčším komunitám a celým regiónom. Občania Európskej únie si zaslúžia rovnaké príležitosti. Tie možno podporovať na základe dobrej politiky súdržnosti, na ktorej základných kameňoch sme sa už úspešne dohodli. Je dôležité, aby Európa nebola rozdelená ani z pohľadu konkurencieschopnosti.

Pokiaľ ide o solidaritu a jednotu na trhu s energiou, úsilie vytvoriť jednotný trh s energiou je tiež úzko prepojené so súdržnosťou. Je zamerané na zníženie energetickej závislosti a zraniteľnosti a zabezpečenie neobmedzeného toku plynu a elektrickej energie v rámci Európy. Udalosti v severnej Afrike nám tiež pripomínajú, aké dôležité je znížiť jednostrannú závislosť a prepojiť nespojené energetické siete. Na vytvorenie jednotného energetického trhu je potrebný rozvoj, na rozvoj sú potrebné finančné prostriedky a na získanie finančných prostriedkov je potrebná široká zhoda.

Prevzatie zodpovednosti sa vyžaduje aj na makroregionálnej úrovni. Práve tak ako Barcelonský proces v južnej časti Európy a stratégia pre oblasť Baltského mora v severnej polovici Európy poskytujú rámec na harmonizáciu regionálneho rozvoja, teraz aj krajiny strednej a východnej Európy hľadajú príležitosti na účinnejšiu spoluprácu. Stratégia pre podunajskú oblasť sa práve vytvára a zahŕňa približne 40 programov, ktorých sa zúčastňuje 14 krajín, čo je vynikajúcim dôkazom toho, že susedstvo, ktoré sa často spomína ako geografická prekážka, môže tiež predstavovať geopolitický prínos. Veľmi sa tešíme na to, že rieka Dunaj ako jedno z našich prírodných spojív, rieka našej večnej vzájomnej závislosti, nám pomôže dosiahnuť pokrok prostredníctvom stratégie, ktorá bude prijatá v júni, že nám pomôže ako zelený koridor s hospodárskym potenciálom a hnacia sila spoločných podnikov, ako aj rozvíjajúca sa prepravná trasa a vlastne aj kultúrne spojenie. Maďarsko iniciuje vytvorenie tejto stratégie, a pokiaľ ide o praktické úlohy, organizuje prácu na spoločnom vodnom hospodárstve a ochrane životného prostredia.

Musíme prijať zodpovednosť na našich hraniciach. Európa musí byť schopná reagovať na rýchle zmeny vo svete. Žiadna zmena, ktorá prebieha, však nesmie odôvodniť prijímanie opatrení, ktoré sú v rozpore s našimi záujmami. Nemali by sme prechádzať z jednej strany lode na druhú a tým ešte posilňovať vplyv nie príliš jemných vln.

Uvedomujem si, že pre mnohých ľudí predstavuje otázka južného a východného partnerstva výber medzi týmito dvoma možnosťami, pretože tvrdia, že súčasná situácia nám káže, aby sme sústredili všetku pozornosť na južné hranice Európskej únie. Dobre reagovať na zmenu situácie – a musíme pripustiť, že vždy bude dochádzať k zmenám situácie – však môžeme iba vtedy, keď pevne stojíme na všetkých svetových stranách. Ak na to Európska únia zabudne, bude konať v rozpore so svojimi záujmami a bude sama seba oslabovať. Neočakávané situácie vždy vznikajú jednoduchšie, ak nemáme prehľad o veciach, a naopak: každý nový problém sa dá jednoduchšie vyriešiť, ak existujú dobre fungujúce vzťahy.

Východné partnerstvo nie je prioritou Maďarska alebo Poľska. Aj keď sa zdá, že je to náš prístup k situácii, ide skôr o spoločnú víziu. Nič to nedokazuje jasnejšie ako skutočnosť, že počas poľského predsedníctva budeme spolu s našimi poľskými priateľmi organizovať samit východného partnerstva.

Musíme tiež hovoriť o solidarite voči tým krajinám, ktoré čakajú na rozširovanie. Združenie štátov, ktoré založili Európsku úniu, vždy ponechávalo svoje dvere otvorené a tvrdilo, že každá demokratická krajina, ktorá si želá pristúpiť k EÚ na základe svojej slobodnej vôle a ktorá rešpektuje základné zásady EÚ, sa môže stať členom nášho spoločenstva. Na jednej strane to znamená, že existujú jasné podmienky, ako sa stať členom združenia. Na strane druhej to znamená, že máme tiež povinnosť voči krajinám mimo Európskej únie, voči všetkým štátom, ktoré považujú členstvo za svoj cieľ a vynakladajú obrovské úsilie, aby ho dosiahli. Snahy o pristúpenie si vyžadujú jasné odpovede, jasné požiadavky, jasný harmonogram a jasné vyhliadky pre krajiny západného Balkánu, ale aj pre Turecko a Island.

Pokiaľ ide o zodpovednosť za menšiny, dovoľte mi citovať článok 3 Lisabonskej zmluvy. „Únia je založená na hodnotách úcty k ľudskej dôstojnosti, slobody, demokracie, rovnosti, právneho štátu a rešpektovania ľudských práv vrátane práv osôb patriacich k menšinám.“ Kultúrna rozmanitosť je naozaj podstatou Európy a zdrojom jej životaschopnosti. V Maďarsku v nasledujúcom národnom zhromaždení, ktoré bude, mimochodom, o polovicu menšie od roku 2014, bude národným vyhlásením tejto zásady fakt, že všetky menšiny v krajine budú mať svoje vlastné zastúpenie v parlamente.

Spôsob, akým Maďarsko zastupuje osudy Maďarov žijúcich v zahraničí, je v úplnom súlade s touto zásadou. Nachádzame sa v nezvyčajnej situácii. Našou ústavnou povinnosťou je brániť práva menšín pôvodných maďarských komunít žijúcich v iných krajinách, ich právo na používanie rodného jazyka a právo na samosprávu. Mohli by sme sa nazývať dobrými Európanmi, keby sme tak nekonali? Práve Európska únia nám poskytuje právny a myšlienkový rámec tam, kde táto otázka už vlastne viac nie je otázkou. Teraz konečne máme najlepšiu príležitosť prekonať historické spory, neoplakávať geografické oddelenie, ale oslavovať naše duchovné a myšlienkové spoločenstvo bez ohľadu na akékoľvek územné požiadavky. Túto myšlienku sme dokonca zakotvili do právnych predpisov. Štát sa stane silnejším a nie slabším, ak zaručí práva menšinám. Vďaka tomu získa oddaných, spokojných a sebedomých občanov, ktorí určite dosť posilnia a obohatia rozmanitosť prostredníctvom ich kultúry a tradícií.

Na záver mi dovoľte spomenúť rómsku stratégiu, ktorú už spomínal aj pán Buzek. Maďarské predsedníctvo považuje vytvorenie účinnej a životaschopnej rómskej stratégie v Európskej únii za jednu z najdôležitejších úloh. Pani Lívia Járóková už takúto stratégiu predložila. Som presvedčený, že musíme vypracovať spoločný akčný plán. Ak však chceme odstrániť chudobu, okrem sociálnych opatrení je nevyhnutné rázne odmietnuť predsudky a vytvoriť a podporovať kultúrne a vzdelávacie prostredie. To všetko nie je v prvom rade otázkou dohody a peňazí, ale otázkou ľudského a vynaliezavého prístupu.

Všetci dobre vieme, že úlohou rotujúceho predsedníctva je najmä pokračovať v súčasných procesoch. Na to sú potrebné dve na pohľad protikladné vlastnosti: skromnosť a vytrvalosť. Skromnosť v spoločných záujmoch a vytrvalosť v zastupovaní týchto záujmov sú vlastnosti, ktoré môžu viesť k úspechu. Na záver nášho funkčného obdobia bude našim meradlom to, či sme sa odchyľili od vytýčenej cesty alebo sa nám podarilo nasmerovať dialóg späť k dôležitým, zmysluplným a konštruktívnym záležitostiam.

Poslaním nášho predsedníctva je byť hnacou silou procesov, byť tímovým hráčom. To je vlastne aj koncepciou predsedníckej trojky. Je možné ukázať dobrý individuálny výkon, ale iba ak služby vykonávané v záujme spoločenstva, alebo skôr v záujme tímu, zostávajú prvoradé. Mnoho vecí treba prehodnotiť, pretože sa ukázalo, že náš nový európsky život sme nepostavili na dostatočne pevných základoch. Zdá sa, že éra, ktorú sme strávili hľadaním cesty vpred, sa tiež končí v Európe. Prikláňam sa k myšlienke, že ide o šťastnú

konšteláciu hviezd. Teraz úradujúce predsedníctvo Európskej únie zastáva krajina, ktorá dôkladne vykonáva veľké štrukturálne zmeny, ktoré čakajú aj EÚ. Obrovské, zle fungujúce systémy, ktoré sa považovali za nemenné, treba zreorganizovať a prehodnotiť a potrebujeme podmienky, ktoré dokážu lepšie odolávať krízam a ktoré podporujú rozvoj a ochraňujú konkurencieschopnosť.

V Maďarsku sa dnes veľa hovorí o potrebe zmien a obnovy a z toho dôvodu sme vnímavejší, pokiaľ ide o vytváranie spoločnej európskej budúcnosti. Z našich skúseností preto jasne vyplýva, že sa musíme vrátiť k účinnému zastupovaniu záujmov Spoločenstva. Maďari očakávajú od svojich vedúcich predstaviteľov a politikov, na ktorých boli, mimochodom, minulý rok prenesené zvrchované právomoci v nebyvalom rozsahu v Európe, že vytvoria rámec pre nový život a vyjadria základné zásady našej budúcnosti prostredníctvom silných právnych predpisov a dôstojnej ústavy, a budú ich žiadať, aby za tieto zásady zodpovedali. Našou hlavnou zásadou je vždy schvaľovať právne predpisy, ktoré určujú našu budúcnosť v súlade s normami EÚ, európskymi tradíciami a občianskymi slobodami.

Platná maďarská ústava, ak mi dovoľíte vyjadriť pár slov na túto tému, bola vytvorená v roku 1949. Tento rok bol rokom, v ktorom sa v šťastnejšej polovici Európy zrodila myšlienka spoločného trhu a jej realizácia bola na dosah. V tom istom roku sa maďarský komunistický režim sám odčlenil od Európy z dôvodu zmanipulovaných procesov. Krajina stratila svoju nezávislosť a na desiatky rokov sa dostala pod sovietsku sféru vplyvu. Boli sme izolovaní od skutočnej Európy, od spoločenstva, do ktorého sme patrili vďaka našim tradíciám. Dokonca aj slnko sa od nás odvrátilo.

To, čo by štát postavený na klamstvách stratil, to sa Maďarom ako národu podarilo zachovať. Preto si myslím, že je dôležité a veľavravné, že maďarská ústava bude odteraz kráčať s dobou. Bude kráčať s rokom 2011, v ktorom prvýkrát predsedáme Európskej únii, a to je istým darom histórie alebo určitou formou zadosťučinenia. Prvýkrát môžeme skutočne vyjadriť náš demokratický záväzok prostredníctvom tvrdej práce v pokojných a konštruktívnych podmienkach a môžeme s našim maďarským odhodlaním slúžiť nášmu spoločenstvu.

Som presvedčený, že v živote národa je ten správny čas na prípravu ústavy práve vtedy, keď je dostatočne silný na to, aby si priznal svoje chyby z minulosti a obhajoval pravdu, ktorá bude platiť mnohé desiatky rokov, a dostatočne vytrvalý, aby dosiahol to, čo začal. Prinajmenšom rovnako dôležité je budovať na európskych základoch. Uisťujem vás, že Európsky dohovor o ľudských právach a základných slobodách bude normou pre kapitolu o ľudských právach v novej maďarskej ústave.

Som šermiar a práve v tejto disciplíne som sa zúčastnil Olympijských hier, a preto mi rinčanie mečov nie je neznáme. Napriek tomu si nemyslím, že na európskej politickej scéne by sme mali medzi sebou bojovať alebo súťažiť o to, kto koho predstihne alebo zvíťazí silou. Naším historickým mandátom nie je len podieľať sa na politickom šachu a taktických zápasoch o prestíž, ale prispievať k posilneniu súdržnosti a hľadaniu konsenzu.

Európania potrebujú úspešnú, triumfálnu a silnú Európu, ktorá je v rovnakej miere založená na spoločenstve záujmov a hodnôt, ako aj na sile jednotlivých národov. Ambiciózny program, ktorý sa nazýva stratégia EÚ do roku 2020 je presne o tom.

Dovoľte mi ukončiť svoj prejav myšlienkou, ktorú vyslovil zaslúžene obľúbený maďarský spisovateľ Sándor Márai a ktorá sa týka Európy. Citujem: „Musíme ďalej rozvíjať tento spôsob života. Musíme ho naplniť všetkým, čo je moderné, a zároveň zachovať všetko, čo

je nadčasové. Máme všetko, čo potrebujeme; všetko čo potrebujeme je viera a pevná vôľa, viera v našu úlohu a vôľa bojovať proti tyranii hlúposti a hnevu. Kde môže Európan začať pracovať? Kde môže Maďar začať pracovať? Myslím si, že Maďar už začal.“ Koniec citátu. K tomu môžem dodať len toľko, že nech je to tak.

Ďakujem vám za pozornosť.

Predseda. – Boli to významné slová a vaša definícia je veľmi dôležitá, pán Schmitt. Európsky parlament nie je len o právnych predpisoch, ale predstavuje aj dušu Európy. Citácie Jeana Monneta o duchu integrácie, dialógu, spoločnej činnosti a spoločných opatreniach sú pre nás veľmi dôležité. Je veľmi dôležité pripomenúť si význam, ktorý Schumanov plán založený na solidarite mal v prvom rade pri vzniku Európskej únie a potom v deväťdesiatych rokoch minulého storočia v strednej a východnej Európe, ktorý dnes má na finančných trhoch a v blízkej budúcnosti bude mať v oblasti Stredozemia. Ďakujem vám za pripomienky k súčasným činnostiam a súčasným problémom a hrozbám, ktorým Európska únia čelí. Veľmi pekne vám ďakujem za váš prejav. Vaše slová a poznámky si zapamätáme.

(potlesk)

PRESEDÁ: STAVROS LAMBRINIDIS

podpredseda

10. Hlasovanie (pokračovanie)

Predseda. – Teraz budeme pokračovať v hlasovaní.

10.1. Správa o pokroku Turecka za rok 2010 (B7-0156/2011) (hlasovanie)

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – Chcela by som oznámiť, že sme s tieňovými spravodajcami dospeli k dohode týkajúcej sa môjho ústneho pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu k odseku 18. To znamená, že pani Flautrová stiahne pozmeňujúci a doplňujúci návrh 26 k odseku 18. Preto odporúčam našej skupine, aby hlasovala za pozmeňujúci a doplňujúci návrh 29 k tomuto odseku.

– *Pred hlasovaním o odseku 18:*

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – Mám jeden ústny pozmeňujúci a doplňujúci návrh k odseku 18: „je znepokojený nedostatočným pokrokom v týchto vyšetrovaniach a poznamenáva, že nedávne zadržanie známych novinárov, ako sú Nedim Şener, Ahmet Şık, môže viesť k strate dôveryhodnosti týchto súdnych konaní, ktoré by práve naopak mali demokraciu posilniť“.

(Parlament súhlasil s prijatím ústneho pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu.)

10.2. Európsky integračný proces Čiernej Hory (B7-0157/2011) (hlasovanie)

10.3. Stratégia EÚ pre oblasť integrácie Rómov (A7-0043/2011, Lívia Járóka) (hlasovanie)

10.4. Priemyselná politika vo veku globalizácie (A7-0022/2011, Bernd Lange) (hlasovanie)

Predsedajúci. – Týmto uzatváram toto hlasovanie. Máme 50 vysvetlení hlasovania. Viete, čo to znamená. Budem postupovať veľmi rýchlo a presne po minúte vás zastavím. Ospravedlňujem sa za to, ale musíme dodržiavať časový limit.

11. Vysvetlenia hlasovania

Ústne vysvetlenia hlasovania

Harmonogram schôdzí Európskeho parlamentu – 2012

Gerard Batten (EFD). – Chcem podať vysvetlenie hlasovania o harmonograme schôdzí na rok 2012. Samozrejme, hlasovali sme o úplnom nezmysle, pretože to nerieši problém troch rôznych parlamentov: v Štrasburgu, v Bruseli a, samozrejme, v Luxemburgu, na ktorý všetci zabúdajú. Celkové súhrnné náklady predstavujú, pokiaľ viem, približne 250 miliónov EUR mesačne.

Chcel by som predložiť konštruktívny návrh. Prečo namiesto schôdzí pri dvanástich rôznych príležitostiach v Štrasburgu neuskutočíme dvanásť rôznych schôdzí v Štrasburgu v priebehu jedného týždňa? V prvý deň by boli tri schôdze, v druhý deň tri schôdze, v tretí deň tri schôdze a vo štvrtý deň tri schôdze. Takto by sme tu museli tráviť len jeden týždeň v roku. Zvyšok času môžeme byť v Bruseli, ak je to potrebné, a môžeme ušetriť obrovské náklady a zbaviť sa obrovského nepohodlia.

Daniel Hannan (ECR). – Každomesačné putovanie tohto Parlamentu medzi dvoma sídlami je skutočne neobyčajné. Kážeme finančnú disciplínu a aj tak vynakladáme stovky miliónov libier každý mesiac na presúvanie našich tlmočníkov a úradníkov výborov a všetkých poslancov. Hovoríme o globálnom otepľovaní a aj tak spôsobujeme emisie tisícov ton skleníkových plynov, pretože flotila nákladných áut prepravuje potrebné dokumenty sem a tam.

Viem, že existuje argument, ktorý uvádzajú poslanci tohto Parlamentu s poukazaním na symbolický význam Štrasburgu a historickú myšlienku a tak ďalej, a skôr podporujem myšlienku, aby EÚ ako klub štátov svoje inštitúcie rozmiestňoval v rôznych krajinách a nekoncentroval všetko v Bruseli. Ale majme jedno sídlo: buď tam, alebo tu. Prečo jednoducho nepredložíme Parlamentu návrh, aby sme sa stretávali permanentne buď v tomto krásnom alsaskom meste, alebo v Bruseli?

Tak či onak: znížme objem odpadu a pokúsme sa v tomto období úspor vrátiť aspoň časť toho, čo ušetríme, našim daňovým poplatníkom, ktorí sú pod silným tlakom.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Hlasovanie, ktoré prebehlo a pri ktorom sa síce dosiahla väčšina, je v skutočnosti krok podkopávajúci literu zmlúv, ktorá je veľmi jasná a ktorá stanovuje, že v Štrasburgu sa musí konať 12 schôdzí. Aby sa jedna z nich odstránila, tvrdí sa, že počas jedného týždňa sa môžu konať dve rôzne schôdze. To je tiež spôsob, ako obísť veľmi jasný interpretačný rozsudok Súdneho dvora práve vtedy, keď tento Parlament chcel znížiť počet schôdzí z 12 na 11.

Už 20 rokov sme svedkami pokútnych pokusov pripraviť Štrasburg o štatút sídla Európskej únie. Je to tak – a kolegovia majú v tejto súvislosti pravdu –, že súčasná situácia je neudržateľná, ale nie sme povinní urobiť z Bruselu Washington DC Európskej únie. Mohli

sme skonsolidovať činnosť Parlamentu v Štrasburgu, ale na to by bolo potrebné niečo iné než trvalá neochota francúzskych orgánov podniknúť niečo v tomto smere.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) To, čo sa stalo dnes, nebolo víťazstvo bruselského tábora nad štrasburským táborom, pretože aj počet bruselských zasadnutí sme znížili o jedno. Skóre je teda Brusel – Štrasburg 1 : 1. Dámy a páni, hlasovali sme však proti právnym predpisom – rozhodnutie uskutočniť augustové a októbrové plenárne zasadnutie v jednom týždni je protiprávne, pretože zmluva stanovuje, že sa musia konať mesačné plenárne zasadnutia.

Nemožno to odôvodniť ani úsporou nákladov, pretože náklady – ktoré, mimochodom, dosahujú výšku 70 miliónov EUR, čo je dosť – nevznikajú v dôsledku Štrasburgu, ale skôr preto, lebo činnosť sa neprestajne presúva – v rozpore so zmluvou – do tieňa bruselskej byrokracie.

Ak by sme svoju prácu sústredili v Štrasburgu, ušetrili by sme peniaze a mali by sme nezávislú, demokratickú tvár v Európe.

Správa: José Manuel Fernandes (A7-0049/2011)

Peter Jahr (PPE). – (DE) Požiadal som o slovo na tému rozpočtových rokovaní, pretože si myslím, že s Európskym parlamentom sa v tejto súvislosti nezaobchádza vždy spravodlivo. Ako poslanci EP musíme tiež podporiť šetrenie, ale ide jednoducho aj o to, že si musíme riadne plniť svoje povinnosti. Navrhované zvýšenie rozpočtu pre Európsky parlament, ktoré je výrazne pod mierou inflácie, preto nie je primerané. Nezohľadňuje napríklad zvýšenie počtu poslancov tohto Parlamentu o 18, ani skutočnosť, že musíme financovať pristúpenie Chorvátska, a ani iné investície, ktoré musíme zrealizovať.

Predpokladám, že nakoniec sa v tejto veci nájde dobrý kompromis.

Návrh uznesenia B7-0156/2011

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Ako všetci vieme, Turecko je strategickým partnerom Európskej únie. Jeho poloha je rozhodujúca pre hospodárske a politické záujmy Únie a prisudzuje tejto krajine dôležitú úlohu pri presadzovaní európskych záujmov v oblasti Čierneho mora, ako aj pri presadzovaní mierových vzťahov na Blízkom východe.

Správa o pokroku za rok 2010, dosiahnutom pri rokovaníach s Tureckom o pristúpení k Európskej únii, však poukazuje na pomalosť procesu a odpor politických síl v Turecku voči niektorým základným ustanoveniam dohody o pridružení. Pán predsedajúci, nemyslím si, že turecké orgány dosiahli významný pokrok v oblasti spravodlivosti, základných práv, slobody informácií, náboženskej slobody a prisťahovalectva, a to napriek verejnému tlaku v týchto oblastiach.

Hospodárske záujmy v regióne nám neumožňujú, aby sme robili ústupky vo veci základných práv a slobôd. Uznesenie Parlamentu sa k tejto situácii stavia rozhodne a nalieha na Komisiu a Radu, aby nepremárnili pozitívne výsledky dosiahnuté od roku 2005 a najmä aby neznehodnotili existujúcu dvojstrannú dohodu myšlienkou privilegovaného partnerstva.

Obávam sa, že táto myšlienka partnerstva by mohla ohroziť urýchlenie prístupového procesu, čo musí zostať naším celkovým cieľom.

Návrh uznesenia B7-0165/2011

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Voda pokrýva väčšinu plochy našej Zeme. My však nie vždy docenujeme potenciál a význam morí a oceánov pre hospodársky rozvoj.

Atlantická oblasť je osobitne dôležitá pre rybolov, dopravu a energetiku. Je zdrojom takmer 50 % svetového rybolovu, ako aj rôznych ložísk nerastných surovín, napríklad kovov, ropy a zemného plynu. Vyskytujú sa tam aj mohutné klimatické javy a tieto môžu mať katastrofálne dôsledky na pobrežné oblasti. Preto je veľmi dôležité vypracovať správnu stratégiu pre atlantickú oblasť, stratégiu, ktorá posilní dobrú správu a prispeje k ochrane životného prostredia a lepšiemu životu ľudí v oblasti.

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Diskusia o tomto uznesení sa musí vzťahovať na smernicu 2008/56/ES, takzvanú rámcovú smernicu o morskej stratégii.

Ako povedal kolega poslanec, ktorý vystúpil predou mnou, kontextom je ochrana morského prostredia, pretože smernica, ktorú som spomenula, stanovuje spoločné zásady, na základe ktorých musia členské štáty vypracovať svoje vlastné stratégie spolu s tretími krajinami, aby dosiahli dobré podmienky životného prostredia v morských vodách, za ktoré sú zodpovedné.

Toto je teda rámec, na ktorom sa mala postaviť stratégia pre atlantickú oblasť, ako aj na základe vyjadrení Rady zo 14. júna 2010, ako uviedol pán komisár, keď hovoril v tomto Parlamente.

Namiesto toho sa uznesenie predložené Parlamentu na hlasovanie nachádza mimo tohto rámca a navrhuje – na rozdiel od výsledkov konzultácií, ktoré uskutočnila Komisia – stratégiu pre makroregión, ako aj riešenie územných a nie morských záležitostí.

Tento smer predkladá iné rozhodnutie. Dúfam, že oznámenie Komisie v súlade s predošlými vyjadreniami v tomto Parlamente vráti iniciatívu späť do rozsahu pôsobnosti smernice o komplexnej morskej stratégii, ktorú ako takú podporujem. Preto som sa zdržala hlasovania.

Návrh uznesenia B7-0156/2011

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Potešilo ma, keď som si vypočula výsledky hlasovania o správe o Turecku. Som si istá, že každá snaha zameraná na premenu Turecka na plnohodnotnú pluralitnú demokraciu, pre ktorú je dôležitá ochrana ľudských práv a základných slobôd, si zaslúži podporu.

Uplynulé roky ukázali, že úsilie Turecka stať sa jedným z členských štátov Európskej únie má pozitívne účinky. Členské štáty Únie by mali naďalej podporovať Turecko v reformách, ktoré uskutočňuje. Je potrebné zamerať sa najmä na najproblematickejšie otázky, ako napríklad na ústavnú reformu, slobodu tlače, práva žien a ochranu národnostných menšín. Chcela by som tiež upozorniť na problém vykonávania dodatočného protokolu dohody o pridružení medzi ES a Tureckom.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Hlasovala som za uznesenie o Turecku, pretože ústavná reforma, ktorá sa uskutočnila 12. septembra minulý rok, bola jednoznačne uznaná ako dôležitý krok vpred, ktoré Turecko urobilo smerom k Európe.

Samozrejme, treba ešte urobiť oveľa viac krokov, a preto by som chcela vyjadriť znepokojenie v súvislosti s tým, že mnohí novinári boli zatknutí. Chcela by som zdôrazniť,

že Turecko je siedmym najväčším obchodným partnerom Európskej únie, že Európska únia je hlavným obchodným partnerom Turecka a že obchod, ktorý sa vykonával korektne po celé stáročia, podporil vzájomné vzťahy a mierové spolunažívanie občanov oboch strán.

Preto oceňujem pozoruhodný pokrok, ktorý sa dosiahol v súvislosti so začiatkom spojení medzi Európskou úniou a Tureckom predovšetkým prostredníctvom námorných diaľnic v severnom Jadrane a severnom Tyrrenskom mori, po ktorých v súčasnosti prepravuje náklad viac než 250 000 kamiónov ročne v oboch smeroch, spolu s dôležitým nákladným železničným spojením z prístavov do rôznych miest v Európe. Týmto spôsobom bolo možné presunúť významné množstvo ťažkých nákladných vozidiel z ciest a dúfam, že tento trend bude pokračovať.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Turecko je dôležitým susedom Európskej únie a správa, ktorá bola predložená za rok 2010, zdôrazňuje významné zmeny, ktoré sa tam uskutočnili. Niet pochyb o tom, že ústavné zmeny robia veľký dojem a zásadným spôsobom prispievajú k demokratizácii života v Turecku.

Sú tu však oblasti, v ktorých by sme radi videli väčší pokrok. Základnou vecou tu je, samozrejme, posilnenie vzťahov so susedmi. Bez vyriešenia otázky Cypru budú všetky ostatné záležitosti trvalou slepou uličkou. Situácia je podobná, keď sa pozrieme na občianske slobody vrátane náboženskej slobody. Dúfam, že závery správy umožnia dosiahnutie pokroku v Turecku a uznanie, že krajina sa mení nielen v hospodárskom zmysle, ale aj vo veciach, ktoré sú dôležité z pohľadu občianskych práv a slobôd.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Ako člen minuloročnej parlamentnej delegácie v Turecku som mal možnosť vidieť na vlastné oči pokrok, ktorý Turecko dosahuje v procese integrácie s Európskou úniou. Mali by sme určite pozitívne vnímať spôsob, akým sa turecké orgány zaoberali otázkami súvisiacimi s náboženskou slobodou, právami žien, právami odborových zväzov, reformou súdnictva, revíziou právnych predpisov o rozhlase a televízii a zlepšením vzťahov medzi civilnou a vojenskou sférou. Aj ja súhlasím s tým, že je veľmi dôležité zlepšiť vzťahy medzi vládou a opozíciou, rešpektovať slobodu médií vrátane internetu, zlepšiť veci v oblasti občianskych práv a práva na slobodu zhromažďovania a vykonať dôkladnú reformu volebného systému. Ďalšou znepokojujúcou vecou je narastajúci problém domáceho násillia a takzvaných vražd zo cti. Osobitnú pozornosť treba venovať otvoreniu hraníc medzi Tureckom a Arménskom a podpore rokovaní o stabilizácii situácie na Cypre. Podporujem uznesenie, pretože si myslím, že rozšírenie EÚ o Turecko je v záujme niektorých členských štátov EÚ vrátane Poľska.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Zdržal som sa hlasovania o správe o pokroku Turecka, nie však preto, lebo by som nesúhlasil s touto analýzou. Napriek určitým reformám hovorí kritika cenzúry tlače, porušovania ľudských práv, tureckého volebného systému a náboženskej slobody sama za seba. Dôvod, prečo som sa zdržal hlasovania, bol, že si myslím, že Európsky parlament musí reagovať oveľa dôraznejšie.

Ak Turecko odmietne uskutočniť zásadné reformy, musíme zastaviť rokovania o členstve. Je načase, aby tento Parlament vyzval na zastavenie rokovaní o pristúpení.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Je jednoznačne pravda, že Turecko dosiaholo za uplynulé roky pokrok, ale keď sa pozrieme na kodanské kritériá členstva v Európskej únii, musí Turecko prejsť ešte dlhú cestu. Mohli by sme predpovedať, že pristúpenie Turecka k Európskej únii sa neuskutoční počas nášho života. Dlhú cestu treba prejsť konkrétne

vzhľadom na základný predpoklad, ktorý stanovujeme v súvislosti s ľudskými právami a právami žien a detí. Tieto sú však pre Európsku úniu a spoločenstvo hodnôt mimoriadne dôležité.

Je tiež veľmi dôležité zohľadniť situáciu na Cypre. Ak Turecko chce okupovať polovicu Cypru, ktorý je členským štátom Európskej únie, je zrejmé, že s ním musíme vzhľadom na túto otázku rokovať rozhodne. Nemôžeme akceptovať situáciu tohto druhu, keď Turecko v súčasnosti hrá dve rozličné hry a sleduje dva ciele. V tejto veci by sme Turecko mali podporiť, aby sa rozvíjalo demokraticky, ale veľmi jasne povedať, že Európska únia sa nevzdá svojich hodnôt, a zabezpečiť, aby to tak zostalo.

Daniel Hannan (ECR). – Postoj EÚ k Turecku sa jedného dňa bude hodnotiť ako generačná chyba, ako etická chyba. Mohli sme rozumne presadzovať jednu z nasledujúcich politík: buď sme mohli pracovať s dobrými úmyslami na prípadnom pristúpení, alebo sme mohli povedať hneď na začiatku, že pristúpenie nie je možné, ale že spoločne môžeme vypracovať alternatívnu dohodu. Namiesto toho sme vyslovili sľub prípadného pristúpenia, ale nemysleli sme to úprimne. Sľúbili sme niečo, čo sme nemienili splniť.

Teraz sa na to pozrite z pohľadu Ankary. Urobili by sériu ťažkých a bolestivých ústupkov v oblasti vysielania, sekularizmu a najmä v otázke Cypru, kde tureckí Cyperčania hlasovali za plán EÚ, pričom izolovaní grécki Cyperčania ho odmietli a boli odmenení?

Nútili sme ich, aby padli na kolena za masakry v Arménsku, stanovili sme im desiatky tisíc strán *acquis communautaire* a potom im na konci tohto procesu ukážeme dlhý nos a otočíme sa k nim chrbtom?

Riskujeme, že spôsobíme práve to, čoho sa podľa vlastných slov obávame: teda že pred našimi dverami bude zneistený a protizápadne orientovaný štát. Turci 50 rokov chránili európske krídlo proti boľševickej expanzii. Jedného dňa ich možno požiadame, aby urobili to isté proti džihádskemu extrémizmu. Zaslúžia si, aby sme k nim pristupovali lepšie než doteraz.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Hoci sa stotožňujem s obavami pána Piepera, hlasoval som za túto správu, pretože sme opäť celkom jasne vyjadrili – na začiatku správy –, že rokovania sú pre nás dlhým procesom bez vopred stanoveného výsledku. Zamietli sme návrh Skupiny zelených/Európskej slobodnej aliancie, ktorý sa snažil stanoviť pristúpenie, čo sme urobili aj v súvislosti s podobnými návrhmi socialistov v predošlých rokoch. Tento Parlament sa preto vydal správnou cestou.

Mali by sme však čoskoro urobiť ďalší krok a celkom úprimne Turecku povedať, ako povedal pán Pieper, že čo sa týka nás, pristúpenie Turecka je jednoducho nemožné, pretože pre Turecko by to znamenalo prílišnú záťaž a pre Európsku úniu priveľké rozšírenie. Politicky integrovaná Európa vrátane Turecka ako člena nie je možná. Je to obrovská ilúzia, s ktorou by sme sa konečne mali rozlúčiť.

Čo sa týka uvedeného pokroku, je v záujme samotného Turecka, krajiny, ktorá je členom Rady Európy a NATO a naším najbližším spojencom.

Návrh uznesenia B7-0157/2011

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Chcel by som poukázať na diskusiu, ktorá sa uskutočnila v tejto rokovacej sále o integrácii Čiernej Hory do Európskej únie. V priebehu diskusie som sa spýtal zástupcov Komisie a Rady na časový plán tohto procesu a požiadal

ich, aby povedali, kedy sa Čierna Hora stane plnohodnotným kandidátom na členstvo v EÚ. Žiaľ, na túto konkrétnu otázku som nedostal odpoveď. Napriek tomu som hlasoval za to, aby Parlament prijal uznesenie, pretože si myslím, že existujú dôležité dôvody, prečo by sme tak mali urobiť. Po prvé, je to uznesenie, ktoré je dôležité pre Chorvátsko. Po druhé, je to ukazovateľ smeru pre ostatné krajiny, ktoré sú dnes súčasťou Balkánu. Myslím si však, že je tu tretí, veľmi dôležitý dôvod. Je to pozitívne uznesenie a ukazuje, že hodnoty Únie sú stále atraktívne.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Čo sa týka politiky rozšírenia, potrebujeme určitý regulačný rámec. Musíme preto do júna ukončiť rokovania s Chorvátskom, ako bolo plánované, a potom hlasovaním na jeseň uviesť do pohybu prístupový proces. Chceme, aby o rok alebo najneskôr o ďalší rok bolo Chorvátsko v Európskej únii.

Veci aj potom musia pokračovať, ale ako? Musíme integrovať malé, ale problematické zvyšky juhovýchodnej Európy. Predovšetkým je to Macedónsko a potom Čierna Hora. To je signál všetkým ostatným krajinám v regióne, že ak splnia kritériá, aj ony majú miesto v našich radoch. Na rozdiel od Turecka sú to jednoznačne európske štáty a ako také majú, samozrejme, budúcnosť v rámci nášho Spoločenstva.

Najmä Čierna Hora je malá krajina s veľkou európskou tradíciou. Teším sa už na rokovania s Čiernou Horou.

Správa: Livia Járóka (A7-0043/2011)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) V oblasti boja proti diskriminácii v Európe treba urobiť ešte veľa. Súhlasím s pani spravodajkyňou Járókovou, ktorá uvádza, že aj keď diskrimináciu na základe etnickej príslušnosti možno teraz považovať za odstránenú, pretrvávajú sociálno-ekonomické vylúčenie väčšiny Rómov a patrí naďalej medzi najväčšie problémy, s ktorými sa budeme musieť zaoberať v nadchádzajúcich rokoch.

Príčinou je celá skupina špecifických faktorov, ako napríklad zemepisné znevýhodnenie, nedostatočné vzdelanie alebo kolaps plánovaného hospodárstva, ktoré priťahovalo veľké skupiny pracovníkov a nízkokvalifikované pracovné sily.

Stratégia na zlepšenie sociálno-ekonomického začleňovania žiadnym spôsobom neoslabí protidiskriminačné právne predpisy, ale skôr ich doplní. Významný podiel európskych Rómov čelí takým neistým a nepriaznivým podmienkam, že opatrenia zamerané na posilnenie sociálneho začleňovania treba vnímať ako premostenie jednej z najväčších priepastí týkajúcich sa plnenia ústavných a ľudských práv v Európe.

Jens Rohde (ALDE). – (DA) Keď tu v Parlamente diskutujeme o Rómoch, je to vždy emocionálna rozprava. Je tu skupina, ktorá si myslí, že by sme vlastne nemali robiť nič, že sa to netýka Európskej únie. A potom je tu iná skupina, ktorá si myslí, že peňazí vynaložených na túto otázku nie je nikdy dosť, aj keď nie sú vynaložené dobre. Ani jeden z týchto prístupov k tomuto problému nie je veľmi vhodný a my jednoducho vôbec neriešime problémy Rómov. Je preto dobré, že máme túto správu. Je to dobré, pretože sme sa teraz rozhodli pozrieť sa na výsledky, ktoré sa dosiahli v dôsledku značných finančných prostriedkov, ktoré sme už vyčlenili na integráciu Rómov. Musíme zistiť, ktoré projekty boli pre integráciu prospešné, a to ešte predtým, než stanovíme primeranú stratégiu, ktorou zabezpečíme riadne vynaloženie peňazí. Dánska liberálna strana preto hlasovala za túto správu. Pre Rómov je to krok správnym smerom. Ďakujem, pán predsedajúci.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Dnešným prijatím iniciatívnej správy urobil Parlament skutočný pokrok smerom k riadnemu začleneniu Rómov do spoločností, ktoré ich prijali.

Prekonanie marginalizácie rómskych komunít úplným uznaním ich základných práv na zdravotnú starostlivosť, vzdelávanie a ochranu zraniteľných skupín je pre nás absolútnou povinnosťou. Víťame aj lepšiu koordináciu s miestnymi a regionálnymi orgánmi a aj zlepšenie časti textu o konkrétnych kontrolách dôslednosti a účinnosti financovania v porovnaní s očakávanými výsledkami spolu s časťou zavádzajúcou kritériá odmeňovania pre členské štáty, ktoré zaručia riadne využitie poskytnutých zdrojov.

Možno sa však mohlo urobiť viac vzhľadom na uznanie vzájomných práv a povinností, pretože je veľmi dôležité uvedomovať si spoločnú zodpovednosť rómskych komunít za ich účinné začlenenie.

Carlo Fidanza (PPE). – (IT) Všetci sa zhodneme na tom, že európska stratégia na integráciu Rómov je potrebná a že ich možnú diskrimináciu, samozrejme, nemožno podceňovať, ale práva nemôžu existovať bez povinností a integrácia nemôže existovať bez zákonnosti.

Šokujúco nehygienické nezákonné slumy, obrovský podiel detí predčasne končiacich školskú dochádzku, nezákonná činnosť, ako krádeže, prijímanie kradnutých vecí, ženy a deti nútené k prostitúcii, žobranie, odmietanie všetkých ponúk na integráciu a podporu pri hľadaní práce zo strany miestnych orgánov: to je realita mnohých rómskych komunít v našej krajine a iných európskych krajinách. Je trochu pokrytecké povedať, že zodpovedné sú vždy inštitúcie a nikdy nie tí, ktorí sa rozhodli vnucovať toto správanie spoločnosti.

Na záver chcem s poľutovaním uviesť, že tento text neodkazuje na riadnu realizáciu smernice 2004/38/ES, ktorá stanovuje prísne požiadavky voči európskym občanom s pobytom v inom členskom štáte a pre prípad ich vyhostenia z dôvodov verejnej bezpečnosti. Z týchto dôvodov som hlasoval proti ostatným členom nášho poslaneckého klubu.

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Správa pani Járókovej nadobúda v tomto čase osobitný význam a spolu s oznámením, ktoré Komisia čoskoro prijme, bude predstavovať základ pre ďalšie diskusie v rámci európskej rómskej platformy, ktorej konanie je naplánované na 7. a 8. apríla v Budapešti.

Podporujem výzvu na zavedenie záväzných minimálnych noriem v celej Európskej únii v oblasti vzdelávania, zamestnanosti, bývania a zdravotníctva. Myslím si, že väčšia pozornosť by sa mala venovať najmä základnému vzdelaniu, ktoré je rozhodujúce pre úplnú integráciu rómskej menšiny.

Určite treba privítať rozhodnú výzvu, ktorú Európskej komisii predložili Francúzsko, Rumunsko, Bulharsko a Fínsko. Komisia však musí prevziať väčšiu zodpovednosť za aktívnu, strategickú a vedúcu úlohu pri ďalšom uskutočňovaní účinnej stratégie v oblasti začleňovania Rómov. Potreba identifikovať konkrétne povinnosti, ktoré musia prebrať kočovné spoločnosti, je jasná.

Pino Arlacchi (S&D). – Naša skupina podporuje túto správu, pretože je to krok správnym smerom, teda že vyzýva na stratégiu EÚ a plán na začleňovanie Rómov.

Správa je inšpirovaná odvážnym vnímaním mimoriadne rôznorodých kultúrnych aspektov medzi rozličnými rómskymi komunitami v Európe. Zároveň obhajuje zavedenie záväzných a minimálnych noriem na úrovni EÚ, aby sa začala skutočná politika integrácie. Stratégia EÚ sa zameriava na všetky formy porušovania základných práv rómskeho obyvateľstva

a vyzýva na umožnenie účinného prístupu Rómov k trhu práce prostredníctvom poskytnutia mikroúverov na podporu samostatne zárobkovej činnosti a podnikania. Naša skupina osobitne oceňuje dôraz na vzdelávanie rómskych detí, konkrétne zrušenie segregácie v triedach prostredníctvom zamestnávania rómskych mediátorov a zvýšenia počtu rómskych učiteľov.

Lara Comi (PPE). – (IT) Táto dôležitá iniciatívna správa dôrazne potvrdzuje potrebu stanoviť európsku stratégiu v oblasti sociálneho začleňovania Rómov. Musíme naozaj bojovať proti hospodárskej a sociálnej diskriminácii európskych Rómov, ktorá sa zostrila v dôsledku súčasnej hospodárskej krízy.

Európska únia musí vypracovať nový právny rámec a zabrániť tomu, aby sa tento problém riešil prostredníctvom nezáväzných právnych predpisov, pretože to je nedostatočné a nevhodné na dosiahnutie predmetného cieľa. Je takisto dôležité zachovať pracovnú skupinu pre otázku Rómov ako stálu organizáciu a začať sa zamýšľať nad mechanizmom pre túto záležitosť, ktorý by bol podobný mechanizmu použitému na hodnotenie vnútorného trhu.

Na záver chcem povedať, že Európa musí vyvinúť maximálne úsilie, aby svojim občanom, a to najmä najzraniteľnejším skupinám, zaručila ochranu všetkých ľudských práv súvisiacich s ľudskou dôstojnosťou. V konečnom dôsledku je celkové začleňovanie Rómov v podstate otázkou základných práv, aj keď musíme požiadať rómske komunity, aby sa o integráciu usilovali a aby sa neuzatvárali do svojho vlastného sveta, v rámci ktorého neuznávajú európske a vnútroštátne právne predpisy.

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Dnešným hlasovaním sme ďalej podporili – ako by som to mal vyjadriť – definitívne riešenie tohto problému, ale neprijali sme najlepšie možné riešenie.

Rád by som zdôraznil, že viac než 300 pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov predložených k správam sa premenilo na 38 kompromisných pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov, ktoré boli všetky prijaté a ktorých cieľom je lepšie definovať prioritné oblasti stratégie, to znamená, ciele tejto stratégie. Prostredníctvom stálej pracovnej skupiny bude musieť Komisia zabezpečiť zber a distribúciu štatistických údajov a osvedčených postupov a členské štáty budú musieť vymenovať vládneho úradníka, dúfam, že to bude úradník na vysokej úrovni, ktorý bude pôsobiť ako kontaktné miesto pre realizáciu tejto stratégie.

Mohli sme však byť ešte presnejší a menej pokryteckí, keby sme sa v správe zamerali na povinnosti a záväzky, ktoré by rómska komunita mala v každom prípade rešpektovať v hostiteľských krajinách. Práve v to dúfam, konkrétne, že čoskoro nájdeme riešenia, ktoré tejto komunite umožnia ľahšie spolunažívanie vo všetkých členských štátoch.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Už nesmieme dopustiť, aby deti nechodili do školy, už nesmieme dopustiť, aby boli deti nútené žobrať alebo aby boli vykorisťované. To je len niekoľko cieľov správy pani Járókovej, ktorá predstavuje dôležitú politickú odpoveď.

Popri zásadných vyhláseniach očakávame v apríli návrh Komisie, aby sa stanovila jasnejšia a vo väčšej miere spoločná zodpovednosť a spolupráca v oblasti politík týkajúcich sa Rómov medzi členskými štátmi a európskymi inštitúciami. Cieľom musí byť čo najefektívnejšie využívať dostupné zdroje začínajúc s európskymi finančnými prostriedkami a zabrániť tomu, aby miestne orgány museli riešiť všetky problémy a neustále vznikajúce núdzové situácie.

Na záver dúfam, že sa otvorí diskusia o smernici 2004/38/ES, ktorá stanovuje konkrétne podmienky, t. j. prácu, dostatočné hospodárske zdroje a zdravotné poistenie na zachovanie práva na pobyt, ale ktorá zároveň necháva množstvo medzier v súvislosti s tým, čo sa stane, ak tieto požiadavky nie sú splnené. Tento nedostatok je potrebné čo najskôr napraviť.

Raffaele Baldassarre (PPE). – (IT) Hlasoval som za túto správu a chcel by som zablahoželať pani Járókovej k práci, ktorú vykonala. Dokázala spojiť rôzne stanoviská a vytvoriť jasné ciele a priority stratégie, konkrétne: predloženie špecifických opatrení zameraných proti kočovnému spôsobu života, záruky základnej zdravotnej starostlivosti, rovnaký prístup k základnému, strednému a vyššiemu vzdelávaniu a právo na bývanie.

Stratégia sa v podstate zameriava na začleňovanie a nielen na integráciu. Je zrejmé, že úloha Komisie a miestnych orgánov bude rozhodujúca najmä z hľadiska kontroly a riadenia finančných prostriedkov Európskej únie.

Jediným obmedzením tejto správy je nedostatok nástrojov, ktoré by identifikovali súčasné želanie niektorých rómskych komunit integrovať sa, a dôsledky, ktoré môžu vyplývať z neochoty zostať na území členského štátu alebo zúčastniť sa na opatreniach a pomocných a sociálnych programoch, ktoré určite nemôžu pokračovať donekonečna bez dosahovania výsledkov.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Hlasoval som za správu pani Járókovej, ale chcem trochu podrobnejšie vysvetliť svoje stanovisko. Rómska otázka je pre Európu v mnohých ohľadoch paradoxná. Spochybňuje základné hodnoty a ideály Európskej únie v praxi, ale na druhej strane sa zakladá na základnom práve, slobode pohybu, čo je pre jeden národ tradičným spôsobom života. Aj vo Fínsku žijú Rómovia. Problémom je hlavne nízka úroveň vzdelania a z toho vyplývajúca nezamestnanosť. Preto musíme investovať najmä do vzdelávania.

Nezáväzný právny predpis a ani nezáväzná opatrenia už nestačia. Potrebujeme dôsledné právne predpisy a praktické opatrenia, ktoré budú záväzné pre všetkých. Za toto sú zodpovedné všetky členské štáty a inštitúcie EÚ. *Kali sarakosti*: želim vám všetkým požehnaný pôst.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Hovoríme o otázkach integrácie Rómov. Rómovia žijú v mnohých európskych krajinách — tak v západných krajinách, ako aj východných.

Je zaujímavé konštatovať, že hoci v západoeurópskych krajinách bola sloboda a demokracia zabezpečená už dlhšie ako v stredovýchodných krajinách, medzi ktoré patrí aj moja krajina alebo naši susedia v Maďarsku, stretávame sa s podobnými problémami tak na západe, ako aj na východe. Zatiaľ sme tieto rozdiely neprekonali.

Hovorí sa o integrácii rómskej populácie zameranej na to, aby boli úspešní na trhu práce, aby boli zdravší ako populácia. Podľa platných zákonov je prístup k vzdelaniu a k zdravotníctvu všade zaručený a je len smutné, že rómska populácia často neposiela vlastné deti do školy, aby sa vzdelávali.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) *Efharisto*, ďakujem. Táto správa pani Járókovej je vynikajúca. Myslím si, že všetci v tomto Parlamente sa stotožňujeme s tým, že je skutočne načase prijať opatrenia na úrovni Európskej únie, aby sme zabezpečili rovnaké ľudské práva pre všetkých. Pretože pokiaľ ide o Rómov, tieto sa, žiaľ, nezrealizovali.

Nestačí mať dobrú správu: potrebujeme aj činy. Teraz je načase položiť zásadnú otázku. Ako sa pohneme odtiaľto ďalej, aby sme zabránili, že táto správa sa stane len naivným

snom alebo zmesou rôznych názorov, a aby sme jej umožnili fungovať v praxi a dosiahli výrazné zlepšenie postavenia Rómov v Európskej únii?

Je tiež veľmi dôležité zorganizovať ďalšie kroky nadväzujúce na túto správu. Možno budeme potrebovať ombudsmana pre rómske záležitosti na úrovni EÚ, niekoho, komu budeme podávať správy o opatreniach, o ktorých sme rozhodli, a kto zabezpečí, aby skutočne fungovali v praxi. To je spôsob, ako túto otázku riešiť riadne a úspešne.

Správa: Bernd Lange (A7-0022/2011)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Súčasná hlboká hospodárska kríza, ktorá zasiahla európsky priemysel, zároveň poukázala na jeho význam pre hospodárstvo Európskej únie.

Európske hospodárstvo sa v skutočnosti často zameriavalo na myšlienku, že trhy sa majú regulovať samy, a dosiaľ sa to dosiahlo väčšinou prostredníctvom individuálnych opatrení prakticky bez koordinácie medzi členskými štátmi. Stratégia Európa 2020 však po prvýkrát uznáva potrebu nového prístupu s pilotnou iniciatívou. Je načase, aby Európska únia v plnom rozsahu využila spoločné príležitosti na trvalo udržateľnú obnovu a ďalší rozvoj priemyselnej základne s dobrými, kvalitnými pracovnými miestami.

Európsky priemysel by si mal zachovať vedúcu úlohu v kľúčových odvetviach a nemal by sa prepadnúť na posledné miesto. Je načase, aby si Únia vybrala cestu pre priemysel budúcnosti. Musíme zabezpečiť, aby náš európsky trh vytvoril vlastnú pridanú hodnotu.

Pre tento účel je veľmi dôležitá makroekonomická koordinácia hospodárskych, fiškálnych a rozpočtových politík pre rast a zamestnanosť, napríklad prostredníctvom fiškálnej harmonizácie dane z príjmu právnických osôb.

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Správa pána Langeho sa zaoberá veľmi aktuálnym problémom: reakciou na hospodársku a finančnú krízu, ktorá vážne zasiahla náš výrobný systém.

Myslím si, že odpoveď obsiahnutá v tomto uznesení je mimoriadne pozitívna, pretože sa jej darí spojiť premenné faktory potrebné na vypracovanie dobrého plánu hospodárskeho oživenia. Myšlienka zamerania na výskum a inovácie vzhľadom na veľkosť našej podnikateľskej základne je veľmi dôležitá a myslím si, že stanovisku Komisie, ktoré je hádam trochu konzervatívnejšie, poskytuje užitočný impulz.

Oceňujem prácu spravodajcu pána Langeho, ktorému sa podarilo zapracovať viac než 500 pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov a predložiť uznesenie, ktoré vo všeobecnosti veľmi významne prispieva k našej práci. Výsledkom je cieleňá priemyselná politika v európskom zmysle, ktorá zahŕňa rôzne odvetvia a je participačná vzhľadom na používanie modelov monitorovania zhora i zdola.

Zostáva jeden sporný bod: európsky patent. V tejto súvislosti som naďalej úplne proti, ale to mi nebránilo hlasovať za túto veľmi pozitívnu správu.

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Táto správa osvetľuje veľa pozitívnych aspektov a odráža úvahy a požiadavky vyjadrené rozličnými národnými združeniami. Preto musím podporiť celkového ducha správy pána Langeho.

Niekoľko problematických otázok však nebolo uvedených alebo vyriešených, ako napríklad požiadavka na nové legislatívne opatrenia týkajúce sa účinnosti zdrojov a predovšetkým otázka posilnenej spolupráce v oblasti patentov. Teraz je veľmi dôležité zaoberať sa otázkou

európskych ustanovení o označovaní pôvodu, čo je podľa môjho názoru nevyhnutný nástroj na posilnenie a zlepšenie európskeho priemyslu a jeho konkurencieschopnosti.

Hlasoval som za správu pána Langeho, pretože dúfam, že prijatie tejto správy povzbudí všetky inštitúcie do práce pri uskutočňovaní stanoveného ambiciózneho programu a pri jeho premene na praktické politické opatrenia.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priemysel sa na celom svete rozvíja mimoriadnou rýchlosťou. Aby sme nezaostali za Čínou a Indiou, potrebujeme okamžitú zmenu. Európa, ktorá je pomerne malá, by však mala svetu ponúknuť viac než len ďalšie toxické továrne, preto si myslím, že je správne investovať do nových technológií, vývoja liekov a farmakológie a inovačných riešení v oblastiach, ktoré už dobre poznáme, vrátane poľnohospodárstva. Nemám na mysli obrovské farmy s hospodárskymi zvieratami, ale vytvorenie nových riešení, ktoré uľahčia pestovanie plodín, chov zvierat a výrobu zdravých a ekologických potravín, ako aj výrobu energie z alternatívnych zdrojov. Práve takéto investície potrebuje dnešné hospodárstvo. Inovačné riešenia sú aj odpoveďou na demografické zmeny, ktoré prebiehajú v starnúcej Európe. Ďakujem.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Priemyselná politika ako súčasť hospodárskej politiky musí smerovať k trvalo udržateľnému rastu, k zvyšovaniu zamestnanosti a kvality života všetkých Európanov.

Európsky priemysel čelí silnému konkurenčnému tlaku zo strany rozvíjajúcich sa krajín. Únia preto musí zastávať proaktívnu politiku, aby zachovala a upevnila európsky priemysel ako hybnú silu hospodárskeho rastu. Funkčný vnútorný trh musí byť primerane zabezpečený pomocou vyjednávania priaznivých podmienok v obchodných dohodách s tretími krajinami, ale aj prostredníctvom ochrany pred nečestnou konkurenciou, porušovaním hospodárskej súťaže a práv duševného a priemyselného vlastníctva zo strany tretích štátov.

EÚ má totiž vysoký potenciál na získanie konkurenčnej výhody práve v oblasti vysoko kvalifikovaných ľudských zdrojov a vytváraní inovatívnych technológií, čo je nutne spojené s ďalšími investíciami do výskumu a vývoja.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Priemyselné výrobky predstavujú približne tri štvrtiny európskeho vývozu a priemysel zamestnáva 57 miliónov občanov, pričom nezohľadňujem ďalšie pracovné miesta v súvisiacich službách. Priemysel má preto mimoriadny význam pre naše hospodárstvo a ovplyvňuje všetky ostatné hospodárske odvetvia. Keď si berieme ponaučenie zo súčasnej hospodárskej krízy a ostrejšej hospodárskej súťaže na svetových trhoch, je veľmi dôležité prijať všetky potrebné opatrenia na udržanie silného postavenia európskeho priemyslu a aj pokračovať v jeho systematickom rozvoji.

Zdá sa, že stratégia Európa 2020 je v tejto súvislosti pokusom o nový prístup, prístup, ktorý v plnom rozsahu využíva príležitosti trvalo udržateľnej modernizácie a rozvoja priemyselnej základne členských štátov, pričom zároveň zabezpečuje vysokú kvalitu práce. To Európe vytvára príležitosť, aby si udržala postavenie ako vedúca sila v kľúčových odvetviach hospodárstva. Komplexná priemyselná politika, ktorej cieľom je iniciovať postupný a udržateľný prechod od prevažne výrobného zameraného priemyslu smerom k priemyslu založenému na znalostiach, vyzerá mimoriadne sľubne. Preto v plnom rozsahu uznesenie podporujem.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Bolo by nepochopiteľné, keby odvetvie, ktoré vytvára 57 miliónov pracovných miest v celej Európskej únii, zabezpečuje tri štvrtiny európskeho

vývozu priemyselného tovaru a približne jednu tretinu hrubej pridanej hodnoty v Európskej únii, zostalo bez podpory zo strany príslušných odvetvových politík zameraných na rast a rozvoj.

Konkurencieschopná obchodná politika nemôže existovať bez inovačnej, kvalitnej priemyselnej výroby. Opäť by som zopakovala návrhy Výboru pre medzinárodný obchod, a to najmä tie, ktoré zdôrazňujú význam účinného systému ochrany obchodu s využitím nástrojov, ktoré sú k dispozícii, ak je to potrebné.

Je bezpodmienečne potrebné brániť záujmy Únie pri budúcich rokovaníach s cieľom ochrániť priemysel a zamestnanosť, aby sme pomohli prekonať krízu a zabezpečili, že spolu s výrobným sektorom bude mať reálna ekonomika prednosť pred finančným hospodárstvom, aby sa zabránilo špekulatívnym bublinám, ktoré spôsobili toľko škôd.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Podľa mňa je veľmi dôležité, aby sme mohli diskutovať o tejto správe a aj o nej dnes hlasovať. Bolo by, samozrejme, najlepšie, keby sa krízy jednoducho nevyskytovali, ale bolo by horšie, keby sme sa z kríz, ktoré nastanú, nepoučili. Práve preto, lebo sme sa poučili z poslednej krízy, zaoberáme sa opäť priemyselnou politikou v Európskej únii predovšetkým vzhľadom na to, že pred poslednou krízou si dosť veľa ľudí myslelo, že peniaze možno ľahko zarobiť peniazmi. Hospodárska a priemyselná politika je v konečnom dôsledku rozhodujúca pre našu prosperitu v Európskej únii. Preto si myslím, že je mimoriadne dôležité, aby sme sa touto otázkou zaoberali.

Je, samozrejme, dobré zaoberať sa inováciami a priemyselnou politikou orientovanou do budúcnosti, ale myslím si, že je rovnako dôležité, že sme v tejto správe zdôraznili aj náš tradičný priemysel. To ma veľmi teší a dúfam, že o tejto otázke budeme ďalej diskutovať.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Hlasoval som za túto vynikajúcu správu a bolo naozaj načase, aby sme sa zamerali na priemyselnú politiku Európskej únie. Niet pochyb o tom, že sme v posledných rokoch v porovnaní s najväčšími krajinami na svete začali zaostávať, ale dúfam, že sa v budúcnosti prebojujeme na čelo.

Pán predsedaajúci, vyjadril som podporu dokumentu, chcem však vyjadriť obavy týkajúce sa jedného bodu v dôvodovej správe, kde sa na strane 32 uvádza výzva na harmonizáciu dane z príjmov právnických osôb. S týmto by však naša krajina nesúhlasila. Daň z príjmu právnických osôb je pre nás veľmi dôležitá a je vecou každej krajiny, aby stanovila vlastnú sadzbu. Je vlastne dobre známe, že niektoré krajiny majú údajne vysokú daň z príjmu právnických osôb, ale v skutočnosti sa jej zaplatí oveľa menej.

(GA) Nech je akokoľvek, je to veľmi dobrá správa a s radosťou ju podporujem.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Uznesenie, ktoré je výsledkom tejto rozpravy o reálnej ekonomike, si zaslúži maximálnu podporu. Uplynulé obdobie bolo charakteristické predovšetkým problémami, ktoré priniesla európskej priemyselnej politike a skutočnej výrobe v Európe globalizácia. Základnou otázkou, o ktorej sa diskutovalo v priebehu rozpravy na tému tohto uznesenia, je otázka, ako možno dosiahnuť ciele stratégie Európa 2020, predovšetkým cieľ tvorby pracovných miest a zabránenia premiestňovaniu priemyselnej politiky. V odpovedi na otázku, či musí Európa stratiť tradičné odvetvia, možno povedať, že sa to nemusí stať, a to sa ukázalo aj v rozprave o malých a stredných podnikoch, ktorá sa uskutočnila počas poslednej schôdze.

Dostupnosť surovín, okrem iného vrátane surovín na výrobu energie, je vážnym problémom. Musíme venovať veľa pozornosti inováciám a využívaniu výsledkov vedeckého

výskumu v priemysle. Ďalšou dôležitou úlohou je využívanie synergií, ktoré existujú medzi rôznymi oblasťami politiky Európskej únie vrátane napríklad priemyselnej/poľnohospodárskej politiky a obchodnej politiky. Ďakujem.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Hlasovala som za túto iniciatívu, pretože Európska únia sa musí rozhodne angažovať v oblasti priemyselnej politiky a čeliť rizikám krízy, konkurencii z tretích krajín a globalizácii so zvýšeným verejným financovaním, čo sa odráža v budúcom rámcovom programe.

Prečo je to tak? Pre ciele činnosti v oblasti výskumu a vývoja. Na zvýšenie súkromných investícií a na povzbudenie spolupráce verejného a súkromného sektora. To nám umožní vytvoriť kvalifikované pracovné miesta.

Musíme však využiť vedeckú a technologickú kvalifikáciu regiónov, ktoré vyvinuli inovačné siete a klastre konkurencieschopnosti a ktorých inovácia a účinnosť presahuje úroveň ich krajín. To je prípad Baskicka.

Využite znalosti regiónov. Nežite svoje životy bez ohľadu na túto európsku realitu, pretože ak ju uznáme a zohľadníme, umožní nám to skonsolidovať naše vedúce postavenie v priemyselnej politike zoči-voči súčasným hrozbám.

Písomné vysvetlenia hlasovania

Harmonogram schôdzí Európskeho parlamentu – 2012

Diane Dodds (NI), písomne. – Chcela by som kolegov poslancov EP požiadať, aby si na chvíľku predstavili, že podnikajú. Momentálne majú dve továrne, ale ak by mali len jednu tovareň, podarilo by sa im zvýšiť produktivitu a zároveň znížiť náklady o 150 miliónov GBP a chrániť životné prostredie. A práve to od vás chcú vaši akcionári. Ktorý podnikateľ so zdravým rozumom by si ponechal dve továrne? Kolegovia poslanci, my v skutočnosti predsa podnikáme, podnikáme vo vládnej oblasti a, čo je rozhodujúce, dohliadame na mňanie peňazí našich voličov – našich akcionárov.

Každý rok minieme 150 miliónov GBP tým, že máme 11 schôdzí tu v Štrasburgu. V Parlamente, ktorý je posadnutý ekologickou politikou, sa niekto rozhodne zbytočne vypustiť do životného prostredia 20 000 ton oxidu uhoľnatého. Chválím pána Foxa za jeho snahu, aby sme sa v rokoch 2012 a 2013 správali aspoň trošku podľa zdravého rozumu.

Krzysztof Lisek (PPE), písomne. – (PL) Hlasoval som za pozmeňujúci a doplňujúci návrh 1 k návrhu harmonogramu schôdzí Európskeho parlamentu na roky 2012 a 2013. Napriek tomu, že chápem symboliku konania plenárnych schôdzí v štrasburskom sídle Parlamentu, vzhľadom na súčasnú kritickú finančnú situáciu v Európe sa musíme usilovať o dosahovanie úspor, a práve to znamená tento pozmeňujúci a doplňujúci návrh. Konanie dvoch schôdzí počas jedného týždňa je predovšetkým gestom pre európskych občanov, pretože práve ich dane sa používajú na zaplatenie drahých a časovo náročných ciest nielen pre poslancov EP, ale aj pre úradníkov a asistentov.

David Martin (S&D), písomne. – Hlasoval som za pozmeňujúci a doplňujúci návrh 1, ktorým sa v roku 2012 vypúšťa navrhovaná schôdza v 40. týždni. Považujem to za malý krok k obmedzeniu odpadu, ktorý vzniká pri cestovaní z Bruselu do Štrasburgu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písomne. – Ako jeden zo spolusignatárov kľúčového pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu som rád, že bol tento návrh prijatý. Harmonogram

schôdzí na rok 2012 by sa mal teraz zmeniť a doplniť takto: vypustí sa schôdza navrhnutá na 40. týždeň (od 1. do 4. októbra); druhá októbrová schôdza (od 22. do 25. októbra) sa rozdelí na dve samostatné schôdze, pričom prvá schôdza sa bude konať od 22. do 23. októbra a druhá schôdza sa bude konať od 25. do 26. októbra.

Licia Ronzulli (PPE), *písomne. – (IT)* Výsledok tohto hlasovania je podstatným precedensom na ceste, ktorá, dúfam, jedného dňa povedie k sústredeniu všetkých činností Parlamentu na jednom mieste.

Myslím si, že naozaj nemôžeme ďalej tolerovať míňanie verejných prostriedkov a znečisťovanie ovzdušia v dôsledku dvoch umiestnení Parlamentu, ktoré každý mesiac nútia tisíce ľudí dlho a náročne cestovať medzi Bruselom a Štrasburgom. Spojenie dvoch októbrových plenárnych schôdzí v oficiálnom harmonograme na rok 2012 vysiela veľmi silný signál a som optimistická, že cesta, po ktorej sme sa vydali, je čestnejšia a približuje sa želaniam občanov.

Thomas Ulmer (PPE), *písomne. – (DE)* Odmietol som tieto pozmeňujúce a doplňujúce návrhy a spoločne s kolegom pánom Posseltom začneme konanie o porušení práva pred Európskym súdnym dvorom.

Derek Vaughan (S&D), *písomne. –* Podľa európskeho práva sa musí každý rok konať 12 plenárnych schôdzí v štrasburskom sídle Európskeho parlamentu. Hlasovanie o zmene harmonogramu tak, aby sa dve schôdze v Štrasburgu uskutočnili v tom istom týždni, vyjadruje našu túžbu ako poslancov EP obmedziť náklady a emisie CO₂. Cestovanie do Štrasburgu je drahé a zvýšené cestovanie spôsobuje ďalšie emisie CO₂. Podporujem preto túto správu, ktorá nám umožní, aby sa 12 plenárnych schôdzí konalo počas 11 týždňov, čím sa znížia náklady a environmentálny dosah našej práce. Ako poslanec EP chcem zastupovať najlepšie záujmy svojich voličov, a to tak z hospodárskeho, ako aj z environmentálneho hľadiska. Zároveň vyzývam vládu Spojeného kráľovstva, aby túto tému otvorila s ďalšími členskými štátmi, pretože je to zodpovednosťou Rady.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), (*písomne. – (PL)*) Hlasoval som za pozmeňujúci a doplňujúci návrh 1, ktorý navrhuje spojenie dvoch októbrových schôdzí a ich konanie počas rovnakého týždňa zasadnutia Európskeho parlamentu v roku 2012. Som proti takej organizácii práce Parlamentu, pri ktorej sa táto práca rozdeľuje medzi tri miesta. Tento pozmeňujúci a doplňujúci návrh znamená úsporu času aj peňazí a do ovzdušia sa dostane o tisíce ton CO₂ menej. Treba dosahovať úspory a tento pozmeňujúci a doplňujúci návrh znamená, že do Štrasburgu pocestujú namiesto 12-krát len 11-krát nielen poslanci EP, ale aj niekoľko tisíc úradníkov Európskeho parlamentu, ktorí bežne pracujú v Bruseli, ako aj novinári, lobisti a personál Európskej komisie a administratívy rôznych členských štátov. Znížia sa tým náklady na dopravu, na diéty, hotely a podobne.

Harmonogram schôdzí Európskeho parlamentu – 2012 – 2013

John Attard-Montalto (S&D), *písomne. –* Dnes Parlament hlasoval o svojom harmonograme na roky 2012 a 2013. Po prvýkrát, odkedy som poslancom EP, schválila pozmeňujúce a doplňujúce návrhy väčšina. Znamená to, že poslanci EP sa nebudú musieť presúvať do Štrasburgu 12-krát za rok, ale len 11-krát, pričom sa uskutoční 12 schôdzí v Štrasburgu. Mesačný „cestovný cirkus“ z Bruselu do Štrasburgu sa stal synonymom plytvania, a to tak z hľadiska 200 miliónov EUR, ktoré sa naň vynaložia, ako aj z hľadiska emisie 20 000 ton CO₂.

Poslanci EP nemôžu rozhodnúť o tom, kde budú sedieť, ale majú právomoc rozhodovať, koľkokrát sa Parlament musí presunúť z jedného mesta do druhého. Pozmeňujúci a doplňujúci návrh, ktorý zlučuje dve naše schôdze do jedného týždňa, podporilo približne 350 poslancov EP, pričom sa tým ušetrí náklady, čas a energia na spiatocné cesty. Vyšle to aj pozitívny signál našim voličom. Dúfam tiež, že to povedie ku konečnému harmonogramu, pri ktorom sa 12 schôdzí uskutoční počas 6 týždňov. Nesúhlasím však s tým, že o harmonograme na rok 2013 sa má hlasovať spoločne počas tejto plenárnej schôdze. Je to jasná manipulácia, aby sa počas tohto legislatívneho obdobia ďalej nepredlžoval tento postup.

Alain Cadec (PPE), *písomne*. – (FR) Počas hlasovania o harmonograme schôdzí na roky 2012 a 2013 schválilo 58 % poslancov EP pozmeňujúci a doplňujúci návrh, ktorým sa ruší jedna z dvoch októbrových schôdzí konaných v Štrasburgu. Tento pozmeňujúci a doplňujúci návrh je celkom jednoducho porušením zmlúv! Zmluvy určujú, že Štrasburg je sídlom Parlamentu, a vymedzujú, že sa v ňom musí ročne konať 12 schôdzí. V októbri sa majú konať dve schôdze, aby sa nahradila práca, ktorá sa nevykoná v auguste. Okrem týchto schôdzí v Štrasburgu sa stretnutia parlamentných výborov a ostatné schôdze konajú v Bruseli. V roku 1997 Európsky súdny dvor stanovil zásadu, že Európsky parlament sa musí každý mesiac stretávať v Štrasburgu. Zmluvy nedávajú priestor na pochybnosti: Štrasburg nie je druhým sídlom Európskeho parlamentu, je jediným sídlom tejto inštitúcie. Protištrasburská skupina sa čoraz viac organizuje a čoraz viac sa rozvíja s cieľom, aby ľudia uverili, že Parlament je jednomyselne proti Štrasburgu. Podporovatelia alsaského sídla musia hovoriť hlasnejšie. Na svojej strane majú legitimitu podľa zákona a 50 rokov histórie európskej integrácie.

Nessa Childers (S&D), *písomne*. – Hlasovala som za zmenu harmonogramu na rok 2012 s cieľom ušetriť peniaze daňových poplatníkov, znížiť emisie CO₂ a zmierniť prerušenie činnosti Parlamentu v dôsledku každomesačného cestovania do Štrasburgu.

Marielle De Sarnez (ALDE), *písomne*. – (FR) Európske zmluvy vyslovene určujú, že Štrasburg je jediným sídlom Európskeho parlamentu a že sa tu má ročne konať 12 schôdzí. Tento týždeň sa však uskutočnilo hlasovanie s cieľom zlúčiť dve schôdze v Štrasburgu do jedného týždňa, a to v októbri 2012 a v októbri 2013. Demokratickí poslanci EP hlasovali proti tomuto rozhodnutiu. Francúzsko už oznámilo, že čoskoro predá túto vec Európskemu súdnemu dvoru. Prijaté rozhodnutie je naozaj zjavným porušením ducha a litery zmlúv. Treba totiž pripomenúť, že ustanovenia textov sa dajú meniť a dopĺňať len jednomyselným rozhodnutím členských štátov.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *písomne*. – (FR) Tento týždeň sme hlasovali o harmonograme schôdzí Európskeho parlamentu na roky 2012 a 2013. Je mi ľúto, že väčšina poslancov EP hlasovala za pozmeňujúci a doplňujúci návrh (proti ktorému som dôrazne namietala), ktorým sa zlučujú dve októbrové schôdze do jednej počas toho istého týždňa. Pokiaľ ide o mňa, toto hlasovanie je úplne v rozpore s duchom zmlúv EÚ, ktoré vyslovene určujú, že Štrasburg je sídlom Európskeho parlamentu a že sa tu má ročne konať 12 schôdzí. Rozprava o jednom sídle Európskeho parlamentu sa objavuje po celý čas a toto je dnes nový útok na sídlo Európskeho parlamentu v Štrasburgu. Sídlom v Štrasburgu má však svoju históriu a spomína sa aj v právnych textoch. Preto by sa nemalo spochybňovať týmito rôznymi útokmi. Francúzsko nedávno oznámilo, že predáva túto vec Súdnemu dvoru Európskej únie. Ja chcem tomuto kroku zatlieskať a chcem ho podporiť.

Giovanni La Via (PPE), *písomne.* – (IT) Hlasoval som za zmeny oficiálneho harmonogramu Parlamentu na rok 2012, pretože považujem za správne pokúsiť sa pri vykonávaní našich parlamentných povinností obmedziť míňanie hospodárskych a ďalších zdrojov. Rozhodnutie o konaní dvoch októbrových schôdzí počas toho istého týždňa naozaj znamená, že sa vyhneme dvojitému cestovaniu do Štrasburgu a všetkému, čo k nemu patrí z hľadiska vynakladania zdrojov. Napokon si myslím, že toto rozhodnutie je v súlade s tým, čo sa už deje, teda so zlúčením dvoch plenárnych schôdzí v septembri.

Alfredo Pallone (PPE), *písomne.* – (IT) Hlasoval som za navrhované zmeny harmonogramu schôdzí Parlamentu na roky 2012 a 2013, pretože sa domnievam, že aj pri plnom rešpektovaní zmlúv je v každom prípade možné spojiť dve schôdze Parlamentu do jedného týždňa, čím zabránime tomu, aby sme tam cestovali dvakrát počas toho istého mesiaca. Umožní nám to znížiť náklady európskych inštitúcií a vyhnúť sa míňaniu času a peňazí. Bude si to vyžadovať veľké úsilie z hľadiska organizovania konaní zo strany mňa i kolegov poslancov, verejnosti však dáme najavo jasnejší záväzok, že chceme zabrániť zbytočnému míňaniu verejných peňazí.

Catherine Stihler (S&D), *písomne.* – Domnievam sa, že konanie dvoch samostatných schôdzí v októbri je zbytočné. Zmluvy o EÚ vyžadujú, aby sa každý rok v Štrasburgu konalo 12 schôdzí Parlamentu. Umožňujú však, aby sa počas jedného týždňa konali dve schôdze. Ak Parlament zastaví toto cestovanie do Štrasburgu dvakrát do mesiaca, stane sa príkladom v znižovaní emisií CO₂ a v dosahovaní úspor verejných peňazí.

Harmonogram schôdzí Európskeho parlamentu – 2013

David Martin (S&D), *písomne.* – Hlasoval som za pozmeňujúci a doplňujúci návrh 1, ktorým sa v roku 2013 vypúšťa navrhovaná schôdza v 40. týždni. Podobne ako rozhodnutie týkajúce sa harmonogramu na rok 2012 je to prínos k znižovaniu nákladov Parlamentu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písomne.* – Ako jeden zo spolusignatárov kľúčového pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu som rád, že bol tento návrh prijatý. Harmonogram schôdzí na rok 2013 by sa mal teraz zmeniť a doplniť takto: vypustí sa schôdza navrhnutá na 40. týždeň (od 30. septembra do 3. októbra); druhá októbrová schôdza (od 21. do 24. októbra) sa rozdelí na dve samostatné schôdze, pričom prvá schôdza sa bude konať od 21. do 22. októbra a druhá schôdza sa bude konať od 24. do 25. októbra.

Licia Ronzulli (PPE), *písomne.* – (IT) Výsledok tohto hlasovania je podstatným precedensom na ceste, ktorá, dúfam, jedného dňa povedie k sústredeniu všetkých činností Parlamentu na jednom mieste.

Myslím si, že naozaj nemôžeme ďalej tolerovať míňanie verejných prostriedkov a znečisťovanie ovzdušia v dôsledku dvoch umiestnení Parlamentu, ktoré každý mesiac nútia tisíce ľudí dlho a náročne cestovať medzi Bruselom a Štrasburgom. Spojenie dvoch októbrových plenárnych schôdzí v oficiálnom harmonograme na rok 2013 vysiela veľmi silný signál a som optimistická, že cesta, po ktorej sme sa vydali, je spravodlivejšia a približuje sa želaniam občanov.

Thomas Ulmer (PPE), *písomne.* – (DE) Odmietol som tieto pozmeňujúce a doplňujúce návrhy a začnem konanie o porušení práva pred Súdnym dvorom Európskej únie. Konferencia predsedov nemala dovoliť, aby sa o tomto návrhu hlasovalo.

Správa: José Manuel Fernandes (A7-0049/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), písomne. – (PT) Hlasoval som za túto správu, ktorá dodržiava zásadu, že inštitúcie by mali mať dostatočné prostriedky, ktoré im umožnia prísne a účinné riadenie. V čase hospodárskej a finančnej krízy v Európe, keď je verejnosť nútená znižovať svoje osobné výdavky, by mali európske aj vnútroštátne inštitúcie nasledovať tento príklad. Nemalo by to však zabrániť potrebným verejným investíciám, ktoré sa premenia na strednodobé a dlhodobé prínosy. Chcel by som zdôrazniť, že vplyv nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy na okruh 5 by sa mal stabilizovať v roku 2012, aj keď vstúpenie Chorvátska do Únie naplánované na rok 2013 bude mať vplyv na rozpočet roku 2012.

Vzhľadom na súčasnú situáciu môžu mať niektoré inštitúcie ťažkosti s udržaním vyváženého rozpočtu. Ak sa má dosiahnuť úspech, súhlasím s opatreniami riadneho hospodárenia v súvislosti s administratívnymi zdrojmi a plánmi znižovania nákladov a zároveň s uplatňovaním účinných a ekologických technológií. Parlament napokon nemôže ohroziť podmienky potrebné na to, aby mali všetky členské štáty dobré pracovné podmienky a aby boli rovnocenné.

Marta Andreasen (EFD), písomne. – Hlasovala som proti správe pána Fernandes a o rozpočtových prioritách na rok 2012, pretože Európsky parlament bude môcť zaznamenať 5 % zvýšenie svojho rozpočtu, zatiaľ čo zvyšné európske inštitúcie sa majú obmedziť na 1 %. Náklady na EÚ sú v skutočnosti pre národy Európy neudržateľné a musia sa znížiť. Som zdesená, že ako súčasť tejto správy sa schvaľuje Dom európskej histórie. Je to samolúby projekt za minimálne 70 miliónov EUR, ktorý je úplne v rozpore s predpokladanými úspornými vyhláseniami.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), písomne. – (LT) Hlasovala som za toto uznesenie, ktoré vymedzuje všeobecný rámec a priority rozpočtu na rok 2012 v oblasti financovania inštitúcií EÚ. Vzhľadom na pokračujúcu hospodársku krízu je veľmi dôležité zaistiť dobré finančné hospodárenie, aby sa mohli realizovať zásady hospodárnosti, účinnosti a efektivity. Súhlasím s názorom pána spravodajcu, že v dôsledku uplatňovania týchto zásad by mali inštitúcie predložiť plány znižovania nákladov. Každý výdavok inštitúcií by sa mal navyše jasne špecifikovať a mal by byť odôvodnený. Parlament a ďalšie inštitúcie by mali predkladať polročné správy o plnení vlastných rozpočtov, pričom by sa v nich podrobne uvádzalo plnenie každého rozpočtového riadku. Domnievam sa teda, že Európsky parlament a ostatné inštitúcie by mali prejavíť rozpočtovú zodpovednosť a sebakontrolu. Víтам vytvorenie nového oddielu X v rozpočte EÚ pre Európsku službu pre vonkajšiu činnosť s vyčlenenými prostriedkami vo výške 464 miliónov EUR. Chcela by som však vyzvať túto službu, aby využila vyčlenené prostriedky na vykonávanie svojej činnosti a dosahovanie konkrétnych výsledkov.

Zigmantas Balčytis (S&D), písomne. – (LT) Hlasoval som za túto správu. Rozpočet na budúci rok musí byť zodpovedne vyvážený, pričom prioritu dostanú tie oblasti, ktoré sú nerozlučne spojené so stratégiou EÚ 2020. Pri vypracovaní rozpočtu je potrebné zaistiť zásadu udržateľného riadenia z hľadiska účinnosti a efektívnosti. Je potrebné zabezpečiť dostatočné prostriedky pre inštitúcie EÚ, aby mohli správne vykonávať svoje funkcie. Zároveň však musia inštitúcie tiež zareagovať na súčasnú finančnú, hospodársku a sociálnu situáciu EÚ, uplatňovať prísne postupy hospodárenia a spravovať prostriedky dôsledne a účinne. Súhlasím s tým, že inštitúcie EÚ môžu významne prispieť k znižovaniu nákladov a k dosahovaniu úspor z rozsahu, napríklad prostredníctvom centralizovaného

obstarávania, spoločných útvarov medzi inštitúciami, systémov elektronického riadenia a podobne.

Elena Băsescu (PPE), *písomne.* – (RO) Hlasovala som za tento dokument, pretože si myslím, že správa pána Fernandesu o rozpočtových prioritách na rok 2012 primerane identifikuje smerovanie na ďalší rok. Schvaľujem a podporujem myšlienku predstavenú v tejto správe, že prioritu by mal dostať vnútorný nábor zamestnancov. Zvýšila by sa tým účinnosť prostredníctvom využívania skúseností, ktoré sa získali už predtým, a zároveň by sa obmedzili náklady na školenia a na prispôsobenie sa úplne novej organizačnej kultúre. Zároveň je dôležité podrobne porovnať skutočné a rozpočtované výdavky na rok 2011 a presne identifikovať príčiny výrazných odchýlok. Inštitúcie EÚ by mali pripraviť a poslať Komisii plány na zníženie svojich výdavkov s konkrétnymi termínmi a merateľnými cieľmi. Nemôžeme žiadať, aby obeť prinášali len bežní občania a súkromný sektor. Musia ich priniesť aj inštitúcie EÚ. Parlament musí skutočne slúžiť ako model, musí prejavovať solidaritu a veľmi pozorne sledovať, ako sa vynakladajú prostriedky.

Regina Bastos (PPE), *písomne.* – (PT) Správa o prioritách v rozpočte Parlamentu a ďalších európskych inštitúcií na rok 2012, za ktorú som hlasovala, smeruje do istej miery k zohľadneniu hospodárskej, finančnej a sociálnej situácie, ktorú prežívame. Inými slovami, je to rozpočet vyznačujúci sa obmedzeniami a úspornosťou. Táto správa obhajuje prvotriedne vykonávanie legislatívnej práce, znižovanie nákladov, obmedzovanie vplyvu na životné prostredie a vyrovnané zvyšovanie, teda zvyšovanie v súlade s infláciou. Návrh, že ďalšie rozpočty by mali byť viacročné, je rovnako dôležitý, lebo tak môžu byť v súlade s viacročným finančným rámcom. Zároveň berie do úvahy možné pristúpenie Chorvátska k Únii v roku 2013.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *písomne.* – (PT) Súhlasím so správou o usmerneniach pre rozpočtový postup na rok 2012, ktorá zdôrazňuje potrebu konsolidovať prostriedky potrebné na zabezpečenie nového inštitucionálneho rámca vyplývajúceho z nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy. Zodpovedný postoj k rozpočtovým otázkam má prioritný význam pre Parlament aj pre ďalšie inštitúcie. Súčasná kríza a ťažké bremeno verejného dlhu vedú k naliehavej potrebe sebakontroly pri zohľadnení zásad hospodárnosti, účinnosti a efektivity. Treba poznamenať, že určité investície, najmä do technológií, by mohli z dlhodobého hľadiska viesť k budúcim úsporám, a preto by sa mali zachovať. Chcem tiež zdôrazniť, že návrhy na zníženie spotreby papiera, energie a vody spoločne so znížením emisií by sa mali predložiť ako súčasť organizačnej kultúry Parlamentu a ostatných inštitúcií. Rovnako žiaduce by bolo znížiť objem materiálu na šírenie prostredníctvom fyzických médií, ktoré by sa mali nahradiť digitálnymi médiami.

Nessa Childers (S&D), *písomne.* – Vzhľadom na hospodárske, finančné a sociálne obmedzenia členských štátov EÚ som hlasovala za obmedzenie rozpočtu EP na rok 2012. Zaviazali sme sa, že sa budeme usilovať o zníženie niektorých výdavkov a že podrobne odôvodníme ostatné. Nemali by sa však ohroziť už prebiehajúce projekty, ako napríklad Dom európskej histórie. Ide o úsporný rozpočet, ktorý je v súlade s infláciou. Zároveň však škrtý nesmú mať negatívny vplyv na kvalitu legislatívnej činnosti Parlamentu.

Carlos Coelho (PPE), *písomne.* – (PT) Podporujem vynikajúcu správu pána Fernandesu, pretože v čase, keď zažívame vážnu finančnú, hospodársku a sociálnu krízu, počas ktorej sa od verejnosti očakáva skutočne veľa obetí, my ako prví musíme ísť príkladom a prijať usmernenia pre rozpočet, ktorý sa bude vyznačovať obmedzeniami a úspornosťou. Treba však zabezpečiť prostriedky potrebné na plnenie očakávaných úloh inštitúcií EÚ, a to

najmä vzhľadom na nový inštitucionálny rámec vyplývajúci z nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy.

Chcem tiež zdôrazniť význam toho, aby hospodárenie s týmito prostriedkami podliehalo vyšším normám prísnosti a účinnosti a prísnejšej a transparentnejšej kontrole. Rovnako dôležité je podnecovať tvorbu synergií a zabrániť nepotrebnnej duplicitě, čo sa týka zamestnancov aj funkcií.

Diane Dodds (NI), *písomne*. – Keď tento Parlament zvažuje rozpočtové priority, robí tak v súvislosti s obrovskými škrtmi vo verejnom sektore v členských štátoch EÚ, so zvyšovaním nezamestnanosti, zvyšovaním výdavkov domácností a s celkovou hospodárskou neistotou v štátoch aj v mnohých rodinách. A čo považuje EÚ za prioritu v týchto mimoriadne závažných a náročných podmienkach? Pozoruhodne je jednou prioritou Dom európskej histórie.

Stavila by som sa, že ak by ste sa mojich voličov opýtali, či je toto v súčasnosti dobre vynaložených 100 miliónov EUR, len málo z nich by odpovedalo kladne, ak vôbec niekto. Je načase, aby sa toto miesto – poslanci EP, Komisia a úradníci – začalo zaoberať realitou. Priority musia byť v najlepších záujmoch našich voličov a musia byť zamerané na uľahčenie ich životov. Peniaze EÚ sa nesmú míňať len na naplnenie túžob tých, ktorí sú posadnutí pretláčaním svojich idealistických predstáv o spoločnej histórii alebo identite EÚ. Táto nestriednosť sa musí zastaviť.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt a Cecilia Wikström (ALDE), *písomne*. – (SV) Rozhodli sme sa podporiť túto správu o rozpočte. Sčasti je to preto, že tak jasne poukazuje na význam hospodárenia a obmedzovania v týchto náročných hospodárskych časoch, a sčasti preto, že víta pridelenie sumy 464 miliónov EUR na Európsku službu pre vonkajšiu činnosť, na dôležité činnosti v oblasti, na ktorú by sa mala EÚ sústrediť.

Zároveň však zaujímame mimoriadne kritický postoj k investícii v celkovej výške 549,6 milióna EUR na rozšírenie budovy KAD v Luxemburgu a nestotožňujeme sa s očakávaním spravodajcu, že to z dlhodobého hľadiska povedie k úsporám. Jedinou rozumnou voľbou by bolo skutočne zabezpečiť, aby Európsky parlament fungoval na jednom mieste.

Göran Färm, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog a Åsa Westlund (S&D), *písomne*. – (SV) My švédski sociálni demokrati sme hlasovali za správu o prioritách rozpočtu Európskeho parlamentu a ostatných inštitúcií na rok 2012.

Správa zaujíma kritický a spochybňujúci postoj k mnohým rozpočtovým návrhom, ktorých súčasťou sú vysoké náklady, a odporúča, aby sa rozpočet Parlamentu na ďalší rok zvýšil maximálne o mieru inflácie, inak povedané, v reálnych cenách by sa v porovnaní s rokom 2011 nemal zmeniť. Zároveň by sme chceli zdôrazniť, že súhlasíme s mimoriadne vážnym a kritickým stanoviskom správy k projektu zriadenia Domu európskej histórie. V čase vážneho tlaku na národné rozpočty považujeme za neprimerané spustiť takýto projekt, ktorý bude pravdepodobne veľmi drahý.

Chceli by sme však poukázať na to, že by sme uprednostnili, keby sa bol k rozpočtu Parlamentu na rok 2012 zaujal ešte reštriktívnejší prístup, ktorý by zahŕňal aj návrhy úspor a prerozdelenia na financovanie nových požiadaviek. Komisia obhajuje maximálnu mieru zvýšenia administratívnych rozpočtov inštitúcií EÚ na ďalší rok vo výške 1 %. Domnievame sa, že táto iniciatíva mala získať podporu. V porovnaní s infláciou by zvýšenie o maximálne 1 % prakticky predstavovalo zníženie celkového objemu rozpočtu Parlamentu.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Ak náležite zohľadníme súčasnú finančnú, hospodársku a sociálnu situáciu v EÚ, je naliehavo potrebné, aby inštitúcie reagovali vo forme požadovanej kvality a účinnosti a aby uplatňovali prísne postupy hospodárenia v záujme dosiahnutia úspor. Teraz je potrebné usilovať sa o úplné dosiahnutie cieľov zakotvených v stratégii Európa 2020 a zameriavať sa na rast a tvorbu pracovných miest. Rovnako dôležité je dosiahnuť udržateľnú rovnováhu a snažiť sa o konsolidáciu vo všetkých kategóriách rozpočtu. Preto je dôležité udržať si k administratívnym výdavkom obozretný prístup. Záver je teda taký, že Parlament by mal dodržiavať zásadu prvotriedneho vykonávania legislatívnej práce, mal by dodržiavať zásadu riadneho hospodárenia a transparentnosti a mal by zaistiť existenciu rozpočtovej zodpovednosti vo všeobecnom rámci a v prioritách rozpočtu na rok 2012.

João Ferreira (GUE/NGL), písomne. – (PT) Správa určuje za prioritu zásadu prvotriedneho vykonávania legislatívnej práce. Aj napriek nejednoznačnosti tejto koncepcie to bude závisieť v podstate od politických usmernení, ktoré sa spájajú s legislatívnym procesom, a vzhľadom na to presadzujeme, aby mal Parlament k dispozícii jasné rozdelenie zdrojov, materiálnych aj ľudských, ktoré by takto mohli slúžiť na plnenie požiadaviek aj rozsahu parlamentnej práce. Pán spravodajca sa vo svojej správe nevyhýbal rozvláčajúcej rétorike, ktorú zdôrazňoval slovnými spojeniami ako riadne hospodárenie, úspory z rozsahu, účinnosť, efektívnosť, analýza nákladov a prínosov, presun zamestnancov, mobilita a podobne. Zdá sa však, že pokiaľ ide o podporu ambícií EÚ v zahraničnej politike, Európska služba pre vonkajšiu činnosť sa napriek tomu z tohto zoznamu vynecháva. Súhlasíme v plnej miere s tým, že je dôležité, aby sa s poslancami všetkých národností a jazykov zaobchádzalo rovnako, pokiaľ ide o ich možnosti plniť si svoje povinnosti a uskutočňovať politickú činnosť vyplývajúcu z ich funkcie vo vlastnom jazyku, ak sa tak rozhodnú. To však zahŕňa oveľa viac, než len zabezpečiť tlmočnicke služby na stretnutiach výborov, ako to uvádza pán spravodajca. Zahŕňa to aj poskytovanie tlmočnických služieb na stretnutiach koordinátorov, počas trojstranných rozhovorov, na stretnutiach delegácií, na parlamentných zhromaždeniach a na iných podujatiach. Zahŕňa to aj zabezpečenie včasného prekladu všetkých úradných dokumentov a dokumentov týkajúcich sa práce. V súčasnosti dochádza v oboch oblastiach k nepripustným nedostatkom.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písomne. – (PT) Toto je ďalšia správa o pokračovaní rozpočtovej politiky EÚ, ktorá podlieha najmä politickým usmerneniam zavedeným do legislatívneho procesu. Zastávame však spravodlivé pridelenie pracovných zdrojov, materiálnych aj ľudských, Parlamentu tak, aby mohol plniť potreby a rozsah svojej práce bez zveličovania nákladov alebo možných úspor a bez ohrozenia práce Parlamentu.

Nemôžeme však zabudnúť zdôrazniť skutočnosť, že namiesto pojmov, akými sú riadne hospodárenie, úspory z rozsahu, účinnosť, efektívnosť, analýza nákladov a prínosov, presun zamestnancov, mobilita a podobne, Európska únia potrebuje skôr iné politiky vrátane podstatného zníženia výdavkov na armádu a na Európsku službu pre vonkajšiu činnosť.

Podporujeme ochranu rovnakého zaobchádzania s poslancami všetkých národností a jazykov, pokiaľ ide o ich možnosti plniť si svoje povinnosti a uskutočňovať politickú činnosť vyplývajúcu z ich funkcie vo vlastnom jazyku, pričom je však potrebné mať na pamäti, že to znamená oveľa viac, než len zabezpečiť tlmočenie na zasadnutiach výborov, ako to uvádza pán spravodajca. Zahŕňa to aj poskytovanie tlmočnických služieb na stretnutiach koordinátorov, počas trojstranných rozhovorov, na stretnutiach delegácií, na

parlamentných zhromaždeniach a na iných podujatiach. Zahŕňa to aj zabezpečenie včasného prekladu všetkých úradných dokumentov a dokumentov týkajúcich sa práce.

Lorenzo Fontana (EFD), *písomne*. – (IT) Správa pána Fernandesu sa týka usmernení pre rozpočtový postup na rok 2012 pre európske inštitúcie. Správa okrem iného zabezpečuje v tomto zložitom období hospodárskej krízy aj väčšiu prísnosť v zmysle byrokratického riadenia európskeho organizačného systému. Preto som podporil pána Fernandesu a hlasoval som za túto správu.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *písomne*. – (FR) Hlasovala som za prijatie tejto správy, ktorá stanovuje usmernenia pre rozpočtový postup na rok 2012: všeobecný rámec a rozpočtové priority pre fungovanie európskych inštitúcií (s výnimkou Európskej komisie). Naša správa podporuje najmä zníženie rozpočtu Európskeho parlamentu z pohľadu hospodárskej, finančnej a sociálnej situácie členských štátov, čo vítam. Nakoniec by som chcela povedať, že som rozhodne proti pozmeňujúcim a doplňujúcim návrhom, ktoré útočia na sídlo Európskeho parlamentu v Štrasburgu, a som rada, že ich väčšina poslancov Európskeho parlamentu odmietla.

Juozas Imbrasas (EFD), *písomne*. – (LT) Vyjadril som svoj súhlas s touto správou, pretože je veľmi dôležité uprednostniť zásady riadneho hospodárenia, a to hospodárnosť, efektivitu a účinnosť. Pri vykonávaní rôznych politík je potrebné vziať do úvahy dosiahnuté výsledky a vždy, keď to bude možné a keď to bude vyžadovať rozsah, podrobiť variabilné výdavky pravidelnému hodnoteniu pomeru ich nákladov a prínosov. V dôsledku zavádzania týchto zásad by inštitúcie mali predložiť plány znižovania výdavkov a je potrebné zamyslieť sa nad výhodami centralizácie a umožniť tak vytvorenie úspor z rozsahu (napr. centralizované obstarávanie, spoločné útvary medzi inštitúciami). Pre výmenu osvedčených postupov, ktoré podporujú účinnosť a umožňujú úspory, je mimoriadne dôležitá spolupráca medzi inštitúciami. Domnievam sa, že táto medziinštitucionálna spolupráca by sa mala zlepšiť v oblastiach prekladov, tlmočenia, nábora (Európsky úrad pre výber pracovníkov – EPSO) a systému ekologického riadenia a auditu (EMAS) a že je potrebné rozšíriť ju aj do ďalších oblastí. V kontexte hospodárskej krízy, ťažkého bremena verejného dlhu a obmedzení v čase snahy o konsolidáciu národných rozpočtov by Európsky parlament a ďalšie inštitúcie mali preukázať rozpočtovú zodpovednosť a sebakontrolu. Cieľom Parlamentu by malo byť zabezpečenie prvotriedneho vykonávania legislatívnej práce a na tento účel by mali byť k dispozícii všetky potrebné zdroje, pričom je potrebné dodržiavať rozpočtové obmedzenia.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *písomne*. – (RO) V súčasnej hospodárskej, finančnej a sociálnej situácii predstavujú usmernenia pre rozpočtový postup na rok 2012 skutočne náročnú úlohu zvlášť z toho dôvodu, že inštitúcie Európskej únie sú tlačené k výrazným úsporám, pričom zároveň potrebujú dostatočné zdroje na to, aby mohli vykonávať svoje činnosti na najvyššej odbornej úrovni a čo najúčinnnejšie. V tejto súvislosti podporujem zabezpečenie lepšej medziinštitucionálnej podpory v záujme výmeny postupov, ktorej výsledkom bude stratégia posilnenia väzieb medzi Európou a jej občanmi a zároveň zachovanie rozpočtovej úspornosti a tvorba úspor, aby sa mohli úspešne realizovať ciele stratégie Európa 2020.

Hoci by sa mal rozpočet Parlamentu a ostatných inštitúcií na rok 2012 týkať konsolidácie, táto skutočnosť by nemala byť dôvodom vzniku prekážok v investovaní, pretože investičné projekty zabezpečujú bezproblémové fungovanie európskych hospodárstiev.

V neposlednom rade podporujem aj názor pána spravodajcu, že je neprípustné, aby poslanci EP nemohli využívať tlmočnické služby počas stretnutí výborov Európskeho parlamentu,

pretože musia mať možnosť používať svoj rodný jazyk. Sám som sa tiež ocitol v situácii, keď som nemohol využívať tlmočnicke služby, dokonca ani keď som prezentoval správu.

Barbara Matera (PPE), *písomne*. – (IT) Rozpočty na roky 2012 a 2013 budú konsolidačnými rozpočtami zameranými na odzrkadlenie znižovania výdavkov členských štátov a na stanovenie referenčnej hodnoty pre úrovne, ktoré sa zavedú v nasledujúcom finančnom rámci.

Cieľom tohto rozpočtu musí byť prvotriedne vykonávanie práce, čo znamená presadzovanie cieľov hospodárnosti, účinnosti a efektivity pri čo najnižšom využívaní dostupných zdrojov. Počas tejto konsolidačnej fázy sa musí Parlament zamerať na zvýšenie rozpočtu tak, aby neprekročil mieru inflácie. Tento prah znamená prejavíť veľkú zodpovednosť. Zvýšené výdavky, ktoré vyplývajú z rozšírenia EÚ o Chorvátsko a rozšírenia tohto Parlamentu o 18 nových poslancov na základe Lisabonskej zmluvy, sa začlenia prostredníctvom opravného rozpočtu.

Chceme rešpektovať prístup k obmedzovaniu výdavkov, a preto dúfam, že všetky inštitúcie zašlú potrebné informácie vopred s cieľom stanoviť všeobecný rámec administratívnych výdavkov, aby rozpočtový orgán mohol rozhodnúť o použití zdrojov na základe viacročného udržateľného prístupu, ktorého zámerom je porovnateľnosť informácií poskytnutých za určitý čas a v rámci viacerých inštitúcií.

David Martin (S&D), *písomne*. – Víтам túto správu, ktorá dáva jasne najavo, že Parlament od predsedníctva pri predkladaní jeho odhadov očakáva predloženie realistických požiadaviek, že je pripravený preskúmať tieto návrhy na základe skutočných potrieb a obozretnosti s cieľom zabezpečiť primerané a účinné fungovanie tejto inštitúcie. Parlament tiež zdôrazňuje, že účelom opravného listu, ktorý v septembri predkladá predsedníctvo Výboru pre rozpočet, je zohľadniť potreby, ktoré v čase vypracovania odhadov neboli známe, a zdôrazňuje, že by sa to nemalo považovať za príležitosť prepracovať už dohodnuté odhady. V súlade s medziinštitucionálnou praxou sa potreby súvisiace s rozšírením začleňujú do rozpočtu buď prostredníctvom opravného listu, alebo opravného rozpočtu a potreby súvisiace s 18 novými poslancami EP v dôsledku Lisabonskej zmluvy sa tiež začlenia do rozpočtu prostredníctvom opravného listu alebo opravného rozpočtu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *písomne*. – (FR) Veľkou prednosťou tejto správy je to, že zdôrazňuje potrebu, aby poslanci EP vykonávali svoje povinnosti vo svojom vlastnom jazyku. Chýbajúce preklady na mnohých stretnutiach, chýbajúce preklady oznámení, ktoré sú nám určené, spoločných uznesení, ktoré sa prerokávajú, je neodôvodnenou prekážkou v práci, ktorú ako poslanci EP vykonávame, a tým aj prekážkou demokracie. Podporujem túto požiadavku. Odmietam však podporiť plytvanie peniazmi a porušenie demokracie, ktoré predstavuje zriadenie Európskej služby pre vonkajšiu činnosť pani barónky Ashtonovej. Rovnako odmietam uprednostniť použitie súkromných podnikov pred štátnymi úradníkmi.

Nuno Melo (PPE), *písomne*. – (PT) Lisabonská zmluva zverila Parlamentu nové povinnosti. Znamená to ďalšiu administratívnu prácu, ktorá bude pre poslancov EP znamenať potrebu kvalifikovaného personálu v úlohe poradcov. Táto nová situácia má za následok dva problémy: zvýšené náklady vyplývajúce z potreby ďalších asistentov a dodatočné priestory potrebné na to, aby asistenti mohli plniť svoje úlohy v dobrých pracovných podmienkach. Táto situácia vedie k zvýšeným nákladom. Je ťažké vysvetliť to v čase krízy, ale ak má byť práca Parlamentu prvotriedna, musí mať potrebné finančné a ľudské zdroje. Z tohto dôvodu som hlasoval tak, ako som hlasoval.

Alexander Mirsky (S&D), *písomne*. – Napriek tomu, že správa obsahuje hlavné usmernenia a priority pre rozpočet na rok 2012 vrátane noriem legislatívnej práce v Európskom parlamente, nemyslím si, že zvýšenie rozpočtu podľa miery inflácie je správne alebo odôvodnené. Existujú aj iné mechanizmy a spôsoby, ako riešiť tieto spoločné problémy a priority. Hlasoval som za túto správu.

Andreas Mølzer (NI), *písomne*. – (DE) Výdavkový strop pre viacročný finančný rámec rozpočtu Európskej únie na rok 2012 sa znovu zvýšil. Najmä v čase, keď si občania musia uťahovať opasky, musí šetriť aj Európska únia. Existuje množstvo príležitostí na dosiahnutie úspor – od zrušenia jedného zo sídiel Parlamentu po zníženie spleti agentúr EÚ a zlepšenie boja proti podvodom v rámci programov pomoci.

Európska únia údajne v dôsledku hospodárskej a finančnej krízy jednoducho odložila niektoré plány, pričom však reálne nič neušetrila. A tieto kroky nám predstavila ako veľké úspory. Voči európskym občanom je to maximálne nečestné a rovnako tak je nečestné odôvodňovať ďalšie náklady tým, že z Lisabonskej zmluvy vyplývajú nové požiadavky. Z týchto dôvodov som hlasoval proti tejto správe o rozpočte.

Franz Obermayr (NI), *písomne*. – (DE) Súčasťou tejto správy je zvýšenie výdavkového stropu pre viacročný finančný rámec rozpočtu Európskej únie na rok 2012. V dôsledku hospodárskej a finančnej krízy boli občania členských štátov nútení prijať úsporné opatrenia a znášať tak hlavnú časť dosahu krízy. Aj EÚ by mala znížiť svoje výdavky. Tieto výdavky začínajú nekontrolovaným rastom agentúr, pokračujú predvstupovou pomocou Turecku a nákladnými zdvojenými štruktúrami a administratívnymi nákladmi v dôsledku Európskej služby pre vonkajšiu činnosť. Preto som hlasoval proti tejto správe.

Alfredo Pallone (PPE), *písomne*. – (IT) Návrh uznesenia pána Fernandesa týkajúci sa usmernení pre rozpočtový postup na rok 2012 poskytuje prehľad administratívy rozpočtu Parlamentu v záujme budúcej optimalizácie riadenia zdrojov, ktoré majú európske inštitúcie k dispozícii, a preto som hlasoval za túto správu. Parlament bude musieť prijať rozpočet na konsolidáciu budúceho finančného rámca a ďalších ľudských zdrojov potrebných na splnenie požiadaviek Lisabonskej zmluvy a na zlepšenie a dokončenie dostupných budov, informačných technológií a tlmočnických služieb. Hlavným cieľom ostáva zistiť, aký je správny spôsob riadenia zdrojov, aby bolo možné obmedziť výdavky a napriek tomu zároveň zlepšiť služby.

Miguel Portas (GUE/NGL), *písomne*. – (PT) Rozhodol som sa zdržať hlasovania, pretože napriek tomu, že sa v tomto texte spomína identifikovanie možných úspor v budúcom roku, nie sú v texte spresnené. Ak chceme byť dôslední, politiky týkajúce sa úspor by sa mali začínať u samotných poslancov Parlamentu.

Paulo Rangel (PPE), *písomne*. – (PT) Hlasoval som za túto správu, pretože sa domnievam, že vzhľadom na súčasnú finančnú, hospodársku a sociálnu situáciu v EÚ musia inštitúcie uplatňovať prísne postupy hospodárenia v záujme dosiahnutia nevyhnutných úspor. V prospech konsolidácie je potrebné vynaložiť skutočné úsilie. Pokiaľ ide o zásady riadneho hospodárenia, inštitúcie by mali predložiť plány na zníženie nákladov, pričom pri predkladaní výdavkov je potrebné jednoznačne ich špecifikovať a odôvodniť. V tomto zmysle by som chcel verejne vyjadriť svoje uznanie vynikajúcej práci, ktorú vykonal náš kolega pán Fernandes.

Crescenzo Rivellini (PPE), *písomne*. – (IT) Hlasoval som za túto správu o usmerneniach pre rozpočtový postup na rok 2012, pretože sa domnievam, že súčasná hospodárska kríza,

ktorej následky sa v súčasnosti zo všetkého najviac prejavujú na zamestnanosti, vyžaduje, aby členské štáty a európske inštitúcie vynaložili spoločné úsilie o dosahovanie úspor. Preto súhlasím s vyhlásením, že za súčasných okolností je potrebné dodržiavať všeobecnú zásadu európskeho financovania, ktorou je rozpočtová úspornosť.

Aj v tejto hospodárskej situácii sa však domnievam, že treba zdôrazniť, že rozpočet Únie a najmä rozpočet Parlamentu ako jedinej európskej inštitúcie, ktorú volia priamo občania, by sa mal v prvom rade zameriavať na podporu občanov a ich priblíženie sa k Európskej únii, a to hlavne v dnešných časoch, keď je budúcnosť taká neistá. Myslím si, že by bolo veľmi dobré zväziť najmä lepšie rozdelenie informačných kancelárií Parlamentu v členských štátoch a ich lepšie strategické rozmiestnenie, čiastočne aj v súvislosti s nedávnymi prevratmi v susedných štátoch.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písomne*. – Hlasoval som za túto správu napriek tomu, že by som uprednostnil, keby niektoré pozmeňujúce a doplňujúce návrhy týkajúce sa potreby znížiť počet pracovísk EP na jedno, neprešli.

Nuno Teixeira (PPE), *písomne*. – (PT) Usmernenia pre rozpočet na rok 2012 sa zakladajú na rovnováhe medzi potrebou poskytnúť európskym inštitúciám dostatočné a primerané zdroje na uskutočňovanie ich aktivít a potrebou nájsť kvalitnú a účinnú odpoveď na súčasnú finančnú, hospodársku a sociálnu krízu. Predložený návrh zdôrazňuje, že pre inštitúcie môže byť problém udržať finančnú disciplínu a obmedzenia potrebné na zabezpečenie súladu s viacročným finančným programom najmä v súvislosti s okruhom 5. Pán spravodajca preto vyzýva na dodržiavanie zásad riadneho hospodárenia, ku ktorým patrí hospodárnosť, účinnosť a efektívnosť, aby bolo možné dosiahnuť väčšiu prísnosť, jednoduchosť, jasnosť a transparentnosť.

Čo sa týka Parlamentu, tento dokument, za ktorý som hlasoval, zahŕňa aj potreby vyplývajúce z pristúpenia Chorvátska v roku 2013, zvýšenie počtu poslancov EP o 18 a potrebu zamestnať ďalších zamestnancov na základe nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy. Čo sa týka ďalších inštitúcií, za zmienku stojí nový oddiel X o Európskej službe pre vonkajšiu činnosť, ktorý bude spolu s novou zmluvou reagovať na finančné potreby vyplývajúce z vytvorenia ambiciózneho inštitucionálneho rámca na podporu zahraničnej politiky EÚ.

Peter van Dalen (ECR), *písomne*. – (NL) Podľa správy pána Fernandesu musí Európsky parlament žiariť na poli legislatívnej činnosti a všetky zdroje musia slúžiť tomuto cieľu. Ja si myslím, že je tu potrebná aj druhá priorita, a to aby Parlament zažiaril aj v oblasti rozpočtovej disciplíny. Vlády, podniky a občania musia v súčasnosti znovu zhodnotiť svoje výdavky. Európsky parlament musí urobiť to isté – nepotrebujeme sa zameriavať na viac peňazí, ale na nové priority. Potrebujeme zmenu kurzu, pretože administratívne výdavky Európskej únie rastú rýchlejšie ako jej celkové výdavky a Parlament je na prvom mieste tohto zoznamu. Odôvodnenie F tejto správy spomína Európsku službu pre vonkajšiu činnosť, ktorá bude pravdepodobne stáť ešte viac peňazí. Aj to sa musí zmeniť. Načo má táto služba niekoľko desiatok zamestnancov a luxusné priestory v exotických lokalitách, ako sú Barbados a Madagaskar? Pozrite sa lepšie na túto službu a zistíte, že nepotrebuje viac peňazí. Pre Európsku úniu musí byť rozpočtovou prioritou číslo jeden nemiňať viac peňazí, ale míňať ich lepším spôsobom.

Angelika Werthmann (NI), *písomne*. – (DE) Usmernenia pre rozpočtový postup na rok 2012 pozostávajú z vybratých jednotlivých úsekov spojených pod hlavičkami hospodárnosti a konsolidácie. Mnohí občania v Európe, ako aj ich národné vlády boli

v dôsledku finančnej a hospodárskej krízy donútení lepšie hospodáriť a obmedzovať výdavky. V tejto situácii je skutočne namieste, aby Európsky parlament šiel so svojím návrhom rozpočtu na rok 2012 príkladom. V roku 2012 bude EÚ čeliť novým a nevyhnutným výdavkom, ktoré budú závisieť od potenciálneho pristúpenia Chorvátska, novovytvorenej Európskej služby pre vonkajšiu činnosť a troch finančných agentúr. S cieľom zastaviť automatický rast požiadaviek na rozpočet, ktorý korešponduje so zvýšeným rozpočtom, je teraz čas na identifikáciu potenciálnych úspor v rozpočte EÚ. Súčasťou tejto identifikácie by mali napríklad byť obchodné analýzy agentúr Únie a vyhodnotenie politiky ľudských zdrojov a politiky v oblasti budov orgánov EÚ.

Návrh uznesenia B7-0165/2011

Luís Paulo Alves (S&D), *písomne.* – (PT) Hlasujem za toto uznesenie, pretože stratégia pre atlantickú oblasť je nevyhnutná pre územnú súdržnosť EÚ najmä v súvislosti s rozširovaním hraníc EÚ smerom na východ. Stojí za zmienku, že len pri strategickej orientácii, v ktorej je región jej ústredným bodom, môžeme pristupovať k Atlantiku menej ako k okrajovému regiónu a viac tak, že tento región potvrdí svoju geograficky ústrednú pozíciu vo svete. V prípade EÚ je to hranica so Severnou Amerikou, Južnou Amerikou a celou západnou Afrikou. V stratégii pre atlantickú oblasť, na ktorej sa budú podieľať členské štáty a ich regióny, by mali dostať prioritu aj nové oblasti inovácií v hospodárstve a vede, najmä nové výrobky a služby spojené so životným prostredím, obnoviteľnými zdrojmi energie a morskou energiou, morskou biotechnológiou súvisiacou s potravinami, so zdravotníctvom a výrobky a služby vyžadujúce inteligentné technológie.

Stratégia pre atlantickú oblasť nesmie byť osamotená, práve naopak, musí sa začleniť do súboru celkových cieľov EÚ vzhľadom na ponaučenie zo stratégie pre oblasť Baltského mora prijatej po začatí obdobia plánovania rozpočtu na roky 2007 – 2013, ktoré nepochybne obmedzilo rozsah iniciatívy.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *písomne.* – (LT) Hlasovala som za toto uznesenie o európskej stratégii pre atlantickú oblasť. Päť členských štátov EÚ sa rozprestiera pozdĺž pobrežia Atlantického oceánu – Francúzsko, Írsko, Portugalsko, Španielsko a Spojené kráľovstvo. Z tohto dôvodu je potrebná stratégia na koordináciu činností týchto krajín v tejto oblasti. Súhlasím s pani spravodajkyňou v tom, že hlavný prínos regionálnych stratégií EÚ spočíva vo viacúrovňovej spolupráci, koordinácii a lepšom strategickom investovaní dostupných finančných prostriedkov, a nie v dodatočnom pridelovaní zdrojov. Som presvedčená, že táto stratégia by riešila nasledujúce otázky spoločného záujmu: životné prostredie a zmenu klímy vrátane prevencie a boja proti znečisťovaniu morí loďami, dopravu a prístupnosť, výskum, inovácie, kultúru, voľný čas a cestovný ruch, námorné služby a odbornú prípravu, ako aj rybné hospodárstvo a odvetvie výroby plodov mora. Chcela by som spomenúť, že jednou z prvých stratégií tohto druhu je stratégia EÚ pre oblasť Baltského mora schválená Európskou radou a týkajúca sa ôsmich členských štátov EÚ vrátane mojej vlastnej krajiny Litvy. Cieľom tejto stratégie je, aby oblasť Baltského mora bola ekologicky udržateľná, prosperujúca, jednoducho dostupná, bezpečná a zabezpečená. Táto stratégia už bola úspešne začatá, a preto sa domnievam, že európska stratégia pre atlantickú oblasť by bola prínosná nielen pre túto oblasť, ale aj pre celú EÚ.

Sophie Auconie (PPE), *písomne.* – (FR) Spolupráca pri problémoch, ktoré presahujú hranice štátov, je jedným z veľkých prínosov práce Európskej únie. Môj kolega pán Cadec mesiace pracoval na posilnení spolupráce medzi regiónmi Atlantického oblúka, aby im umožnil vyťažiť čo najviac z každej novej synergie. Z tohto dôvodu som hlasovala za

toto uznesenie, ktoré žiada Komisiu, aby čo najskôr sformovala stratégiu EÚ pre atlantickú oblasť ako komplexnú stratégiu, ktorá sa bude zaoberať námornými a územnými otázkami.

Zigmantas Balčytis (S&D), písomne. – (LT) Podporil som toto uznesenie. Územná súdržnosť je jedným z najdôležitejších cieľov EÚ a nevyhnutným predpokladom účinného, hospodársky silného a konkurencieschopného vnútorného trhu. Atlantická oblasť má svoje typické črty, je to dynamická pobrežná oblasť, ktorej krehké životné prostredie musí zostať zachované a na ktorú vplyvajú následky zmeny klímy. Je to okrajová oblasť v rámci Európskej únie, ktorá má hlavné problémy s dostupnosťou a prepojenosťou. Domnievam sa, že existuje naliehavá potreba prijať túto stratégiu, ktorá pomôže riešiť zásadné problémy tejto oblasti týkajúce sa otvorenia a prepojenia dopravných a energetických sietí, rozvoja morskej energie a mestských a vidieckych oblastí a zintenzívnenia väzieb medzi pevninou a morom a medzi morom a vnútrozemskými vodami.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písomne. – (PT) Súhlasím s uznesením Parlamentu o európskej stratégii pre atlantickú oblasť, ktorú považujem za veľmi dôležitú, keďže päť členských štátov má atlantické pobrežie: Francúzsko, Írsko, Portugalsko, Španielsko a Spojené kráľovstvo. Táto stratégia sa navrhuje na riešenie významných otázok, ako je napríklad morská energia, životné prostredie a zmena klímy, doprava a dostupnosť, bezpečnosť a dohľad, výskum, inovácie, tvorivé odvetvia, kultúra, voľný čas a cestovný ruch, námorné služby a odborná príprava, rybné hospodárstvo a odvetvie výroby plodov mora. Európska územná spolupráca, ktorú konsoliduje táto stratégia spomenutými aspektmi, môže výrazne prispieť k zintenzívneniu integračného procesu v rámci atlantickej oblasti prostredníctvom väčšej účasti občianskej spoločnosti na rozhodovaní a vykonávaní konkrétnych opatrení. Chcela by som tiež zdôrazniť, že táto iniciatíva môže a mala by viesť k lepšiemu využitiu fondov EÚ, a nie k zvýšeniu výdavkov.

Carlos Coelho (PPE), písomne. – (PT) Ako poslanec zvolený krajinou v atlantickej oblasti musím zdôrazniť dôležitosť a potrebu vytvoriť európsku stratégiu, ktorá zohľadní geografické, demografické a hospodárske charakteristické črty tohto regiónu. Treba vytvoriť komplexnú a spoločnú stratégiu na zabezpečenie súčinnosti a konzistentnosti medzi odvetvovými politikami v tejto oblasti, čím sa vytvorí pridaná hodnota potrebná na riešenie problémov trvalo udržateľného rozvoja a konkurencieschopnosti najmä tejto oblasti a Európy vo všeobecnosti. Nemám žiadne pochybnosti o potrebe prístupu na európskej úrovni založenom na posilnení spolupráce medzi členskými štátmi s atlantickým pobrežím, pobrežnými komunitami, súkromným sektorom a občianskou spoločnosťou, v ktorej táto spoločná stratégia bude prínosom pre všetky zúčastnené strany.

Malo by to umožniť rozpoznanie spoločných problémov a otázok, ako aj spoločných priorít a vytvorenie synergie potrebnej na podporu účinnejšieho využívania zdrojov. Je dôležité nielen zlepšovať konkurencieschopnosť a trvalú udržateľnosť tradičných odvetví, ale aj využívať plný potenciál atlantickej oblasti s novými trhmi, výrobkami a službami v súlade s dvomi hlavnými prioritami: ochranou životného prostredia a ekosystémov a vytváraním pracovných miest.

Edite Estrela (S&D), písomne. – (PT) Hlasovala som za toto uznesenie, keďže som za to, aby Komisia čo najskôr sformovala európsku stratégiu pre atlantickú oblasť, ktorá sa bude zaoberať námornými a územnými otázkami. Táto stratégia by mala riešiť otázky spoločného záujmu, ako je napríklad životné prostredie a zmena klímy, morská energia, námorná doprava, námorná bezpečnosť a dohľad, rybolov, turistický ruch, výskum a inovácie.

Azorské ostrovy, Madeira a Kapverdy by sa mali tiež zahrnúť do tejto stratégie a mali by v nej zohrávať významnú úlohu.

Diogo Feio (PPE), *písomne. – (PT)* Dnes je Atlantický oceán jednou z hraníc Európy a kedysi bol jednou z najdôležitejších možností kontaktu európskeho kontinentu so svetom. Prostredníctvom tohto oceánu sa Európania, najmä Portugalci, dostali do kontaktu s národmi, hospodárstvami a kultúrami, ktoré predtým nepoznali a vytvorili to, čo dnes nazývame skutočne globalizovaným svetom. V súčasnosti atlantická oblasť trpí marginalizáciou v porovnaní so stredom Európy, ktorú možno a treba odstrániť porozumením toho, že atlantická oblasť a vzťahy s dôležitejšími partnermi, ktorí s ňou majú spoločné hranice, ako sú Brazília a Spojené štáty, môžu priniesť opätovné potvrdenie geostrategického ústredného postavenia, ktorého ju zbavili ázijské krajiny. Dôležitosť tejto oblasti plne zdôvodňuje vytvorenie európskej stratégie, ktorá sa v súlade s historickou úlohou vyhradenou pre oceán, podľa ktorého sa nazýva atlantickou, neobmedzuje na členské štáty, ale naopak, dokáže vytvoriť prepojenie s ostatnými pobrežiami. V tejto súvislosti by som chcel zdôrazniť mimoriadne dôležitú a nenahraditeľnú úlohu najodľahlejších oblastí pri úspechu tejto stratégie. Naďalej si zasluhujú osobitnú podporu od Únie, ktorá môže prekonať dôsledky izolovanosti a podporiť zahraničné kontakty.

José Manuel Fernandes (PPE), *písomne. – (PT)* Dňa 14. júna 2010 Rada požiadala Komisiu, aby vypracovala európsku stratégiu pre atlantickú oblasť do jedného roka, keďže ide o okrajové územie s osobitými charakteristickými črtami z hľadiska potenciálu a krehkosti životného prostredia. Preto sa vzhľadom na jeho dôležitosť na celosvetovej úrovni požaduje ambiciózná stratégia zohľadňujúca námorné a územné aspekty. Toto uznesenie zásadne prispieva k vytvoreniu takejto stratégie, keďže upriamuje pozornosť na kľúčové aspekty, ako je napríklad potreba hľadať synergiu s ostatnými politikami v oblasti životného prostredia, energie, dopravy, turistického ruchu, morských zdrojov a podobne s cieľom prijať makroregionálnu politiku a posunúť sa k medzinárodnému prístupu, ktorý je potrebný pre dobré vzťahy s krajinami ležiacimi na pobreží Atlantického oceánu. Víтам, že Parlament prijal toto uznesenie, keďže som presvedčený, že táto stratégia EÚ pre atlantickú oblasť urýchli trvalo udržateľný rast v tejto oblasti a posunie námorné otázky na prvé miesto európskeho zoznamu.

João Ferreira (GUE/NGL), *písomne. – (PT)* Sme za rozvoj stratégií zameraných na hospodársku, sociálnu a územnú súdržnosť určitých makroregiónov, ktoré by očividne mali dostať primerané prostriedky, ktoré to umožnia dosiahnuť v plnej miere a účinne. Všetky štádiá týchto stratégií – príprava, formulácia a zavedenie – by mali aktívne zapojiť krajiny a regióny, ktoré sa nachádzajú v ich geografickom rozsahu pôsobnosti, a mali by byť založené na spolupráci medzi týmito krajinami a regiónmi. Tieto stratégie môžu a mali by sa zaoberať otázkami spoločného záujmu, ako napríklad v prípade tejto konkrétnej európskej stratégie pre atlantickú oblasť okrem iného námornou energiou, ochranou životného prostredia vrátane prevencie a boja proti znečisťovaniu morí, dopravou a dostupnosťou, výskumom a inováciami. Máme však vážne pochybnosti o niektorých bodoch uznesenia a dôrazne s nimi nesúhlasíme. Preto sme zaň nehlasovali. Uznesenie nezaručuje princíp, že nové zdroje, najmä finančné zdroje, by mali byť v súlade s novými cieľmi v oblasti politiky súdržnosti s cieľom zefektívniť ich. Uznesenie navrhuje aj podriadenie stratégie zahraničnej politiky EÚ, cieľom politiky medzinárodného obchodu, stratégie EÚ 2020 a dosiahnutiu cieľov vnútorného trhu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písomne. – (PT)* Je dôležité, aby sme pokračovali v rozvoji stratégií zameraných na hospodársku, sociálnu a územnú súdržnosť určitých

makroregiónov, ktoré by očividne mali dostať primerané prostriedky umožňujúce dosiahnuť to v plnej miere a účinne. Všetky štádiá týchto stratégií – príprava, formulácia a zavedenie – by mali aktívne zapojiť krajiny a regióny, ktoré sa nachádzajú v ich geografickom rozsahu pôsobnosti, a mali by byť založené na spolupráci medzi týmito krajinami a regiónmi. Tieto stratégie môžu a mali by sa zaoberať otázkami spoločného záujmu. Tento prípad sa týka európskej stratégie pre atlantickú oblasť: okrem iného námornej energie, ochrany životného prostredia vrátane prevencie a boja proti znečisťovaniu morí, dopravy a prístupu, výskumu a inovácií. Máme však vážne pochybnosti o niektorých bodoch uznesenia a dôrazne s nimi nesúhlasíme. Preto sme zaň nehlasovali.

Uznesenie nezaručuje princíp, že nové zdroje, najmä finančné zdroje, by mali byť v súlade s novými cieľmi v oblasti politiky súdržnosti s cieľom zefektívniť ich, čo znamená, že budeme mať veľa sľubov, ale málo skutkov okrem toho, že budeme podliehať cieľom medzinárodnej obchodnej politiky, stratégií EÚ 2020 a dosiahnutiu cieľov vnútorného trhu.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), písomne. – (GA) Dôrazne podporujem to, čo sa robí na úrovni EÚ v záujme vytvorenia komplexnej stratégie pre atlantickú oblasť. Stratégia pre atlantickú oblasť sa musí zameriavať na stimuláciu hospodárskeho rozvoja ostrovov v Atlantickom oceáne a atlantickej pobrežnej oblasti.

Z pohľadu veternej energie, energie prílivu a energie morských vln patrí atlantická oblasť medzi najbohatšie oblasti sveta, ale jej energetický potenciál sa dostatočne nevyužíva. Pre atlantickú pobrežnú oblasť sú činnosti v oblasti rekreácie a cestovného ruchu cennými hospodárskymi zdrojmi. Je tu skutočný potenciál rastu, napríklad rozvoja strategických prístavov v každej krajine.

Užšia spolupráca medzi členskými štátmi popri Atlantickom oceáne by priniesla výhody predovšetkým odvetviu námornej dopravy a prístavov, ako aj odvetviu morských potravín vrátane akvakultúry. Každá stratégia pre atlantickú oblasť musí byť v súlade s ustanoveniami spoločnej politiky rybného hospodárstva. Spolupráca členských štátov v otázkach bezpečnosti, ochrany a námorného dohľadu sa za posledné roky zlepšila.

Vzhľadom na veľkú rozlohu Atlantického oblúka však integrovaná stratégia zaistí lepšie a účinnejšie činnosti koordinované členskými štátmi.

Estelle Grelier (S&D), písomne. – (FR) Prijatie parlamentného uznesenia o návrhu stratégie pre atlantickú oblasť je pre mňa príležitosťou poukázať na naliehavú potrebu pracovať na európskej úrovni na spoločnom prístupe, pokiaľ ide o využívanie našich morských oblastí, a nájsť spoločné riešenie existujúcich problémov. Lamanšský prieliv je zvlášť poučným príkladom v tejto súvislosti: strategická námorná brána do Európskej únie je nielen významným prepojením medzi Atlantickým oceánom a Severným morom (nachádza sa v ňom 20 % svetovej flotily a každý deň cezeň prepláva viac ako 500 lodí s hmotnosťou viac ako 300 ton) a oblasť vyhradená pre rybolov, rekreačné činnosti, spoločnú ťažbu a čoskoro – na moju veľkú radosť – aj výrobu energie z veterných elektrární na mori. Táto koncentrácia činností si vyžaduje, aby sa venovala dôkladná pozornosť téme riadenia námornej bezpečnosti v tejto oblasti na európskej úrovni v rámci spoločnej stratégie. Z tohto dôvodu som počas rozpravy o stratégii pre atlantickú oblasť opäť požiadala pani Damanakiovú, komisárku pre námorné záležitosti a rybné hospodárstvo, aby Lamanšský prieliv začlenila do návrhu, ktorý má predložiť v júni.

Juozas Imbrasas (EFD), *písomne*. – (LT) Hlasoval som za tento dokument, pretože – ako vieme – atlantická oblasť má svoje osobité charakteristické črty. Je to dynamická pobrežná oblasť (vďaka námornej doprave, rybolovu, morskej energii atď.), oblasť, ktorej krehké životné prostredie musí zostať zachované a na ktorú vplyvajú následky zmeny klímy, a je to aj okrajová oblasť v rámci Európskej únie, ktorá má problémy s dostupnosťou a prepojením a s nízkym počtom veľkých mestských centier. Preto musíme čo najskôr sformulovať stratégiu EÚ pre atlantickú oblasť ako komplexnú stratégiu, ktorá sa bude zaoberať námornými a územnými otázkami. Táto stratégia by mala zaviesť lepšiu koordináciu cieľov a prostriedkov so silným prepojením so stratégiou EÚ 2020 a politikou EÚ po roku 2013. Cieľom tejto stratégie je lepšie mňanie finančných prostriedkov EÚ, nie zvyšovanie výdavkov. Táto stratégia sa musí dobre prepojiť s regionálnou politikou EÚ a s integrovanou námornou politikou. Domnievam sa, že by mala uľahčovať súčinnosť s ďalšími politikami EÚ, ako sú napríklad transeurópske dopravné siete, spoločná rybárska politika, opatrenia v oblasti klímy a životného prostredia, rámcový program pre výskum a vývoj, energetická politika atď. Je dôležité zlepšiť dostupnosť atlantických prímorských regiónov a zvýšiť pohyb osôb, tovaru a služieb v týchto regiónoch, aby sa dosiahli ciele vnútorného trhu a politiky súdržnosti najmä prostredníctvom rozvoja pobrežnej námornej dopravy a námorných diaľnic.

David Martin (S&D), *písomne*. – Hlasoval som za túto správu o stratégii EÚ pre atlantickú oblasť, ktorá je toho názoru, že táto stratégia by mala byť v rámci cieľa politiky súdržnosti týkajúceho sa územnej spolupráce (cieľ 3) a mala by sa opierať o zjednotený, medziodborový a územný prístup zameraný na lepšiu koordináciu politik medzi rôznymi úrovňami správy na danom území, a to s dôrazom na dôležité otázky. Vyjadruje presvedčenie, že európska územná spolupráca môže výrazne prispieť k zintenzívneniu integračného procesu v rámci atlantickej oblasti prostredníctvom väčšej účasti občianskej spoločnosti v procese rozhodovania a vykonávania konkrétnych opatrení.

Nuno Melo (PPE), *písomne*. – (PT) Atlantická oblasť má svoje osobité charakteristické črty, keďže je to dynamická pobrežná oblasť, pričom by som chcel poukázať na jej námornú dopravu, rybné hospodárstvo a morskú energiu. Je to oblasť s krehkým životným prostredím, ktoré treba chrániť a ktoré je vystavené pobrežnej erózii a extrémnym poveternostným javom, a je okrajovou oblasťou. Z tohto dôvodu je potrebná komplexná stratégia EÚ, ktorá sa zaoberá námornými a územnými otázkami. Z tohto dôvodu som hlasoval tak, ako som hlasoval.

Willy Meyer (GUE/NGL), *písomne*. – (ES) Hlasoval som za toto uznesenie, ktoré žiada EÚ vytvoriť európsku stratégiu pre atlantickú oblasť. Európska územná spolupráca môže výrazne prispieť k zintenzívneniu integračného procesu v rámci atlantickej oblasti prostredníctvom väčšej účasti občianskej spoločnosti v procese rozhodovania a vykonávania konkrétnych činností. Text obsahuje žiadosť sformulovať stratégiu EÚ, ktorá sa bude zaoberať námornými a územnými otázkami. Nástojí tiež na tom, aby spolupráca v rámci tejto stratégie bola založená v prvom rade na potrebách príslušných zainteresovaných strán, takže je toho názoru, že o zvolených politických prioritách sa musí rozhodovať konsenzom.

Alexander Mirsky (S&D), *písomne*. – Vzhľadom na osobitosti atlantickej oblasti Parlament žiada Komisiu, aby čo najskôr konala s cieľom vytvoriť stratégiu EÚ pre atlantickú oblasť ako komplexnú stratégiu, ktorá sa bude zaoberať námornými a územnými otázkami. Hoci sa Parlament domnieva, že táto stratégia musí rozvíjať súčinnosť medzi príslušnými politikami EÚ, vnútroštátnymi, regionálnymi a miestnymi politikami, vyzýva Komisiu

a členské štáty, aby stanovili zjednodušené pravidlá na uľahčenie vykonávania tejto stratégie a zníženie súvisiaceho administratívneho zaťaženia. Podľa môjho názoru to nie je možné, pretože účinné opatrenia na ovplyvnenie Komisie sa zatiaľ nenašli. Nadobúdam dojem, že Komisia ešte stále nezačala meniť svoje priority v zmysle Lisabonskej zmluvy a vedie neodôvodnenú a dlhotrvajúcu rétoriku s Parlamentom na presadenie svojich vlastných možností. Nedeje sa to vo všeobecnom záujme a v skutočnosti je to škodlivé pre celkovú situáciu. Podporil som správu, ale svoj názor napriek tomu nemením.

Andreas Mølzer (NI), *písomne*. – (DE) Päť členských štátov Európskej únie susedí s Atlantickým oceánom: Francúzsko, Portugalsko a najmä Španielsko určite nevidia iba prínosy tejto geografickej skutočnosti, keďže Atlantik zohráva bezvýznamnú úlohu, pokiaľ ide o prílev utečencov, ktorý, ako teraz hrozí, sa má zvýšiť v dôsledku kríz v krajinách Severnej Afriky. Pašeráci ľudí veľmi radi využívajú atlantickú cestu, odkedy sa v roku 2005 vybudovalo španielske pohraničné ohradenie. S cieľom zabrániť prílevu predovšetkým hospodárskych prisťahovalcov by EÚ urobila dobre, keby rýchlo vytvorila účinnú stratégiu pre atlantickú oblasť, ktorá by riešila aj tento aspekt, hoci ostatné štáty atlantickej oblasti – Spojené kráľovstvo a Írska republika – majú len malý alebo žiadny vplyv v tejto súvislosti. Keďže uznesenie sotva, ak vôbec, rieši túto oblasť, zdržal som hlasovania.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *písomne*. – (PL) V dnešnom hlasovaní Európsky parlament prijal uznesenie o európskej stratégii pre atlantickú oblasť. Táto stratégia je ďalšou európskou iniciatívou, ktorá sa nebude zameriavať na riešenie problémov jednej krajiny, ale celej atlantickej oblasti, v ktorej sa nachádza až päť členských štátov.

Je dôležité upriamiť pozornosť na skutočnosť, že túto stratégiu by mal charakterizovať prístup zdola nahor. Geostrategická poloha tejto oblasti umožňuje rozvoj spolupráce v oblasti námornej bezpečnosti, medzinárodného obchodu a rybníctva, ako aj ochrany morského prostredia a zachovania biodiverzity.

Považujem za nevyhnutné opýtať sa Európskej komisie, aké zdroje sa pridelia na presadzovanie tejto stratégie, pretože to je mimoriadne dôležité vo vzťahu k vytvoreniu nového finančného rámca. Podľa môjho názoru je ďalšou dôležitou otázkou proces realizácie tejto stratégie a možnosť, že by mohlo byť nevyhnutné vytvoriť dodatočné finančné nástroje.

Rolandas Paksas (EFD), *písomne*. – (LT) Súhlasím s uznesením o európskej stratégii pre atlantickú oblasť, ktorá bude prínosom pre trvalo udržateľný rozvoj tejto oblasti. Ďalší krok bude navyše smerovať k uskutočneniu jedného z cieľov Európskej únie – územnej súdržnosti. Vzhľadom na geostrategickú polohu atlantickej oblasti musí Komisia okamžite konať a vytvoriť komplexnú stratégiu pre túto oblasť, ktorá posilní iniciatívy v oblasti medzinárodnej spolupráce a trojstrannej spolupráce a bude riešiť námorné a územné otázky. Pozornosť sa upriamuje na skutočnosť, že účinná územná spolupráca podporí rozvoj v oblasti morskej energie a vytvorí vhodné prostredie na využívanie dopravných a energetických sietí a prepojení. Aby táto stratégia dosiahla stanovené ciele, musí sa dobre prepojiť s regionálnou politikou EÚ a s integrovanou námornou politikou. Iba to môže zaručiť súčinnosť s ostatnými politikami EÚ a vytvoriť podmienky na cielenejšie a účinnejšie čerpanie a využívanie finančných prostriedkov pridelených EÚ bez zvyšovania výdavkov. Okrem toho prijatie tejto stratégie zlepší dostupnosť atlantických prímorských regiónov a zvýši pohyb osôb, tovaru a služieb.

Alfredo Pallone (PPE), *písomne*. – (IT) Návrh uznesenia o stratégii Európskej únie pre atlantickú oblasť spĺňa požiadavku Európskej rady, aby Komisia vytvorila komplexnú

stratégiu, ktorá sa bude zaoberať námornými a územnými otázkami v atlantickej oblasti. Hlasoval som za uznesenie, ktoré žiada Európsku komisiu pripraviť rokovania o plánovanej stratégii najneskôr v júni a informovať o ich priebehu. Cieľom je zaviesť lepšiu koordináciu v oblasti v otázkach, ku ktorým patrí napríklad integrovaná námorná politika, transeurópske dopravné siete, rybné hospodárstvo, opatrenia v oblasti klímy a životného prostredia, výskum a vývoj, zvýšenie pohybu osôb, tovaru a služieb v týchto regiónoch, aby sa dosiahli ciele politiky súdržnosti a zabezpečilo, že všetko bude v súlade so stratégiou EÚ 2020 a s politikou Európskej únie po roku 2013.

Miguel Portas (GUE/NGL), *písomne*. – (PT) Hlasoval som za toto uznesenie, pretože vzhľadom na to, že Portugalsko je krajinou atlantickej oblasti s dynamickou pobrežnou oblasťou a veľkým potenciálom, hoci má krehké životné prostredie, ktoré treba chrániť, považujem za pozitívne, že EÚ uznáva potenciál atlantickej oblasti. Domnievam sa tiež, že mnohé problémy tejto rozsiahlej oblasti by sa mali riešiť na európskej úrovni prostredníctvom komplexnej stratégie EÚ pre tento región a perspektívy politiky územnej súdržnosti, ktorá by mala byť základným rámcom pre rozhodnutia Únie. Rozhodnutia Únie však úplne chýbali a absolútne boli obetované v dôsledku neprijateľných rozpočtových obmedzení plynúcich z politických úsporných rozhodnutí, ktoré nepodporujú rozvoj.

Paulo Rangel (PPE), *písomne*. – (PT) Vzhľadom na mimoriadnu geostrategickú polohu Portugalska je táto záležitosť veľmi dôležitá, najmä pokiaľ ide o oblasti námornej bezpečnosti a dohľadu. Preto som presvedčený, že vytvorenie stratégie Európskej únie pre atlantickú oblasť je veľmi naliehavé.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písomne*. – Podobne ako pri uznesení o stratégii EÚ pre podunajskú oblasť, ktoré EP prijal minulý mesiac, súčasný návrh uznesenia zdôrazňuje, že za hlavný prínos makroregionálnych stratégií EÚ sa považuje viacúrovňová spolupráca, koordinácia a lepšie strategické investovanie dostupných finančných prostriedkov, a nie dodatočné pridelovanie zdrojov. Návrh uznesenia potvrdzuje závery švédskeho predsedníctva, pokiaľ ide o žiadne nové inštitúcie, žiadne nové právne predpisy a žiadne nové rozpočty.

Výbor pre regionálny rozvoj navyše chcel, aby táto stratégia bola založená na prístupe zdola nahor a aby zahŕňala všetky zúčastnené strany (regionálne a miestne orgány, členské štáty, Európsku úniu, zainteresované strany zo súkromného sektora a organizácie občianskej spoločnosti vrátane dotknutých medziregionálnych sietí a organizácií) vo svojom návrhu a jeho realizácii. Z hľadiska Skupiny zelených/Európskej slobodnej aliancie sme predložili pozmeňujúce a doplňujúce návrhy o rozvoji morskej energie, prevencii a boji proti znečisťovaniu morí loďami a rozvoji pobrežnej námornej dopravy a námorných diaľnic, ktoré boli všetky prijaté.

Antolín Sánchez Presedo (S&D), *písomne*. – (ES) Ako Galícičan a spolusignatár tejto iniciatívy podporujem ambicióznú stratégiu pre atlantickú oblasť. Vyzývam Komisiu, aby predložila návrh najneskôr do júna 2011 s prioritou rastu a vytvárania trvalo udržateľných pracovných miest v súlade so stratégiou Európa 2020. Oblasť makroregiónu je morská, zraniteľná a okrajová, preto si stratégia vyžaduje integrované, komplexné a územné zameranie, ktorého všetky rozmery by mali chrániť životné prostredie, povzbudzovať dostupnosť, mobilitu a prepojitelnosť a podporovať súdržnosť.

Táto stratégia by mala aj uľahčovať súčinnosť s ďalšími politikami EÚ, ako sú napríklad cestovný ruch, námorné diaľnice a transeurópske dopravné siete, spoločná rybárska politika, energetická politika a predovšetkým morská energia, opatrenia v oblasti klímy, rámcový

program pre výskum a technologický vývoj, mnohojazyčnosť a vo všeobecnosti akékoľvek politiky, ktoré sa budú zavádzať po roku 2014 – a s akýmkoľvek relevantnými politikami, ktoré v tejto oblasti zavedú jednotlivé zodpovedné orgány. Treba vypracovať, prijať a zaviesť plán transparentným a dôveryhodným spôsobom prostredníctvom spolupráce medzi všetkými verejnými inštitúciami a zapojením súkromného sektora a organizácií občianskej spoločnosti.

Nuno Teixeira (PPE), *písomne*. – (PT) Vďaka obrovskej rozlohe má európske pobrežie Atlantického oceánu veľký potenciál a viaceré osobité charakteristické črty. Atlantická oblasť ponúka významnú a dynamickú námornú činnosť a jej jadro tvoria regióny, ktoré sa navzájom veľmi líšia, ale majú spoločnú črtu závislosti od činnosti v morských oblastiach tohto oceánu. V atlantickej oblasti sú odľahlé regióny, ktoré sú ťažko dostupné, keďže sa nachádzajú veľmi ďaleko od kontinentálnej Európy. Hovorím konkrétne o najodľahlejších regiónoch EÚ, kde sa problémy prepojitelnosti a dostupnosti premietajú do ich hospodárskeho a sociálneho rozvoja. Je však dôležité spomenúť aj to, že tieto regióny majú jedinečné výhody v porovnaní s inými európskymi regiónmi. Okrem trvalých obmedzení ich charakteristické črty ponúkajú potenciál, ktorý by sa mal zohľadniť ako súčasť komplexného pohľadu na atlantickú oblasť.

Cieľ územnej súdržnosti umožňuje, či skôr zaväzuje k harmonickému rozvoju všetkých regiónov EÚ majúúc na pamäti osobité charakteristiky každého z nich. Preto dúfam, že najodľahlejšie regióny Makaronézie vrátane mojej domovskej Madeiry sa riadne zohľadnia v akejkoľvek budúcej stratégii pre atlantickú oblasť a že integrovaný prístup dokáže prekonať hlavné ťažkosti a problémy týchto regiónov.

Návrhy uznesení B7-0156/2011

Luís Paulo Alves (S&D), *písomne*. – (PT) Hlasujem za toto uznesenie, pretože som presvedčený, že prístupenie Turecka k EÚ je v strategickom záujme tejto krajiny aj EÚ. Tento krok si však bude vyžadovať, aby Turecko prijalo pevnejší záväzok v súvislosti s procesmi reformy s cieľom splniť prístupové kritériá. Týka sa to najmä oblastí slobody tlače, združovania a zhromažďovania, záväzku v súvislosti s vytvorením rýchlejšieho, nezávislejšieho a spravodlivejšieho súdneho systému, ktorý účinne spolupracuje v boji proti terorizmu a v zápase za práva žien a ľudské práva vo všeobecnosti. Okrem toho stiahnutie tureckých síl z Cypru predstavuje nevyhnutnú podmienku budovania atmosféry dobrého susedstva.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *písomne*. – (LT) Hlasovala som za toto uznesenie o správe o pokroku Turecka za rok 2010. Keď Turecko začalo rokovania o prístupení k EÚ, zaviazalo sa k reformám, dobrým susedským vzťahom a postupnému približovaniu k EÚ. Je však zrejmé, že pokrok Turecka je príliš pomalý, čo dokazuje neochotu vládných predstaviteľov tejto krajiny zaviesť reformy a demokratizovať krajinu. Európsky parlament hlboko znepokojuje zhoršovanie sa situácie v oblasti slobody tlače, niektoré prípady cenzúry a rastúca autocenzúra tureckých médií, a to aj na internete. Odsudzujeme obmedzovanie slobody zhromažďovania a najmä násilný policajný zásah proti študentským demonštráciám na Ankarskej univerzite v decembri 2010. Európsky parlament znepokojuje aj prenasledovanie obhajcov ľudských práv v Turecku. Uvedené skutočnosti predstavujú iba časť prípadov porušovania ľudských práv v krajine, ktorej cieľom je stať sa členským štátom EÚ. Je zrejmé, že súčasná situácia v oblasti ľudských práv v Turecku je zložitá. Mohlo by sa dokonca povedať, že je v rozpore s hodnotami a politikami EÚ. V tejto situácii vedú rokovania o prístupení k EÚ do slepej uličky. Som preto presvedčená, že turecké

orgány musia okamžite prijať dôsledné reformy vo všetkých zložkách vlády alebo zvážiť možnosť, že Turecko sa nestane členským štátom EÚ, ale jej strategickým partnerom.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), *písomne.* – (EL) Správa Európskeho parlamentu a príslušný návrh uznesenia prijatý plénom znázorňujú vnútorný imperialistický boj v EÚ a konflikt týkajúci sa hospodárskych a politických vzťahov a cieľov vypracovaných v spolupráci s tureckou buržoáziou. Uvedené otázky súvisia s vykorisťovaním ľudí v tejto krajine, službou širším imperialistickým záujmom pri kontrole zdrojov produkujúcich bohatstvo a s vykorisťovaním ľudí na Blízkom východe, v severnej Afrike a celkovo v tejto oblasti. Zároveň so stupňovaním kapitalistickej krízy a imperialistickej agresie Európsky parlament zatajil protiľudovú politiku tureckej vlády a útok na sociálne práva a základné slobody pracujúcich v tejto krajine. Turecká vláda naďalej považuje ľudové sily, ktoré protestujú proti porušovaniu práv Kurdov, za teroristov. Európsky parlament toleruje neústupnosť Turecka a agresiu voči Cyperskej republike. Hlasoval proti návrhom a pozmeňujúcim a doplňujúcim návrhom, ktoré sa týkajú Cyperskej republiky a jej zákonných práv v tejto oblasti. Komunistická strana Grécka je zásadne proti pristúpeniu Turecka k EÚ, pretože bojuje proti tejto imperialistickej organizácii. Poslanci Európskeho parlamentu za Komunistickú stranu Grécka hlasovali proti správe o pokroku Turecka, pretože jeho pristúpenie k EÚ môže priniesť iba ťažkosti pracujúcim.

Pino Arlacchi (S&D), *písomne.* – Cieľom môjho vyhlásenia je odôvodniť rozhodnutie zdržať sa hlasovania o uznesení o správe o pokroku Turecka. Hlasovania som sa zdržal, pretože som nesúhlasil s tým, že neobsahuje dostatočnú pozitívnu inšpiráciu a jasné uznanie niektorých kľúčových prvkov nedávnych krokov tureckej vlády. Uvedené uznesenie sa vyznačuje príliš veľkým paternalistickým postojom k obrovskej krajine, ktorá si takýto prístup nezaslúži.

Turecku sa kladie príliš veľa požiadaviek, ktoré sú veľmi podrobné a obsahujú príliš veľa nereálnych noriem, ktoré je potrebné splniť. Keby sa uvedené normy uplatnili v prípade členských štátov EÚ, niektoré z nich by nespĺnili podmienky pristúpenia k EÚ. Dúfam, že tento postoj k Turecku sa medzičasom zmení, a verím, že tento Parlament preukáže pevnejšie odhodlanie v súvislosti s cieľom prijať čoskoro Turecko do EÚ.

Zigmantas Balčytis (S&D), *písomne.* – (LT) Hlasoval som za toto uznesenie. Turecko sa zaviazalo k reformám, dobrým susedským vzťahom a postupnému približovaniu k EÚ. Uvedené záväzky a úsilie by sa mali chápať ako príležitosť Turecka modernizovať vlastnú krajinu vzhľadom na podporu jej ďalšej demokratizácie a odhodlanie budovať otvorenú a pluralitnú spoločnosť zo strany tureckých občanov a občianskej spoločnosti. Napriek pokroku v niektorých oblastiach je situácia v Turecku stále zložitá. V súvislosti s reformami dosiahlo Turecko doteraz pomerne pomalý pokrok. Nepretržitá konfrontácia politických strán a nedostatočná pripravenosť na strane vlády a opozície pri snahe o dosiahnutie konsenzu v prípade kľúčových reforiem znamená, že nedochádza k viditeľnému vplyvu a v niektorých oblastiach sa situácia zhoršuje, najmä pokiaľ ide o slobodu tlače. Turecká vláda sa zaviazala podstúpiť komplexné reformy s cieľom modernizovať krajinu. Musí preto zvýšiť úsilie o vytvorenie demokratického štátu založeného na zásade delenia moci a rovnováhy medzi exekutívou, legislatívou a súdnictvom, na dodržiavaní ľudských práv a základných slobôd.

Mara Bizzotto (EFD), *písomne.* – (IT) Turecko nedokázalo splniť požiadavky Európy päť rokov za sebou. Došlo k rozšíreniu fundamentalistických hnutí, proti ktorým vláda nebojuje pre svoje nacionalistické a islamistické politické názory.

Postavenie kresťanských menšín a žien sa roky zhoršuje. Turecko sa preto nechce prispôbiť demokratickým normám západných krajín. Zvolilo si cestu reislamizácie, ktorou sa ešte viac vzdiali pristúpeniu. Krajina, ktorej cieľom je agresívnou zahraničnou politikou voči Západu a Izraelu prevziať vedúcu úlohu v arabsko-moslimskom svete, je krajinou, ktorá sama poskytuje dlhodobé dôvody nesúhlasu našej skupiny s tými, ktorí by radi videli Turecko ako členský štát.

Kým na jednej strane správa objasňuje mnohé problematické aspekty, ktoré sa vyskytli v posledných rokoch, oceňuje tiež „pokrok“, ktorý turecká vláda dosiahla v niektorých oblastiach. Správou sa v podstate Ankare naširoko otvárajú dvere do Európy. Preto som hlasovala proti jej prijatiu. Turecko nie je súčasťou Európy z kultúrneho ani politického hľadiska a nikdy sa ňou nestane. Spiatočnicke kroky Turecka by mali presvedčiť dokonca aj jeho najväčších zástancov, aby sa vzdali predstavy, že táto krajina by sa mala pripojiť k európskemu projektu.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písomne. – (RO) Európsky parlament musí naďalej podporovať štáty, ktoré sa chcú stať členskými štátmi Európskej únie, pretože iba podporou demokratickej zmeny a okamžitým trestom v prípade porušenia alebo neschopnosti sa týmto krajinám umožní, aby sa priblížili k spoločným demokratickým a hospodárskym normám členských štátov. Z uvedeného dôvodu je prirodzené privítať prvé kroky prijaté smerom k uskutočneniu ústavnej reformy v Turecku, čím sa však zdôrazňuje potreba uskutočniť reformy globálneho systému. Politické problémy Turecka, jeho neustále napäté vzťahy s Gréckom, ktoré sa dokonca nachádzajú v patovej situácii, neistý dialóg politických strán a oslabenie slobody tlače sú všetko dôvody na spomalenie tempa prístupových rokovaní. Najbližším cieľom Turecka je pravdepodobne zrušenie vízového režimu, ktorý pre tureckých občanov zaviedli členské štáty. Ukončenie rokovaní o readmisnej dohode skutočne povedie k lepšiemu riadeniu migrácie.

Komisia musí začať dialóg s Tureckom o vízovom režime ihneď po nadobudnutí platnosti tejto dohody. Európa si nemôže dovoliť, aby sa štát veľký ako Turecko cítil znechutený spôsobom zaobchádzania s jeho občanmi. Turecko pravdepodobne očakáva, že uznesenie Parlamentu mu prospeje vo väčšej miere. Tvrdenia Parlamentu o tom, že proces rokovaní s EÚ je zdĺhavý a s otvoreným koncom, však nevyjadrujú skutočný stav.

Philippe de Villiers (EFD), písomne. – (FR) Členské štáty môžu zachovaním dobrých vzťahov s Tureckom zjavne len získať. Znova však zdôrazňujem, že Európska únia sa touto správou o pokroku Turecka na ceste k pristúpeniu zdiskreditovala.

Po prvé, stále nepočúva európskych občanov, ktorí sa obávajú tohto vývoja, v dôsledku ktorého sa každoročne bez rozdielu a bez poskytnutia protihodnoty vynakladajú stovky miliónov eur (v rámci predvstupovej pomoci).

Po druhé, aj napriek tomu, že Únia sa z toho nepoučila, uznáva, že Turecko porušuje medzinárodné právo na Cypre a základné práva vo svojej krajine, pohrda svojimi arménskymi a gréckymi susedmi, utláča menšiny, ktoré žijú na jeho území, a ani nemá v úmysle ctiť si záväzky, ktoré prijalo voči Únii.

Kedy budeme mať odvahu vyslobodiť sa z tejto pasce? Vrátia sa naši vedúci predstavitelia späť do reality a navrhnú Turecku namiesto členstva partnerstvo?

Edite Estrela (S&D), písomne. – (PT) Hlasovala som za túto správu, pretože som presvedčená, že reformy sa v Turecku aj napriek svojej dôležitosti uskutočňujú pomaly. Je potrebné zdôrazniť poslednú zmenu a doplnenie právneho rámca, ktorým sa posilňujú

práva žien a prispieva sa k väčšej rodovej rovnosti. Stále je však potrebné vyvinúť veľké úsilie s cieľom zmeniť nízke miery zamestnanosti žien.

Göran Färm, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog a Åsa Westlund (S&D), *písomne.* – (SV) My švédski sociálni demokrati podporujeme požiadavku, aby Turecko uznalo genocídu. Sme však presvedčení o dôležitosti toho, aby sa kritika Turecka z dôvodu neuznania genocídy nevyužívala ako zbraň zo strany, bohužiaľ, xenofóbnych síl, ktoré chcú za každú cenu udržať Turecko mimo EÚ. Považujeme za dôležité pokračovať v rokovaníach o pristúpení s Tureckom a vyvinúť tlak, aby táto krajina splnila kodanské kritériá, pretože to ju prinúti dodržiavať požiadavky v oblasti ľudských práv a prijať pokrokovejší postoj k menšinám, ako sú Kurdi, Arméni, Asýrčania a Sýrčania. Sme presvedčení, že možno práve tieto menšiny by mali najväčší prospech z pristúpenia Turecka k EÚ, ktorá je skutočne demokratická a pripravená prijať rozmanitosť. Preto sme sa zdržali hlasovania o pozmeňujúcom a dopĺňujúcom návrhu 38.

Diogo Feio (PPE), *písomne.* – (PT) Vzhľadom na obrovské nepokoje, ktoré postihujú krajiny južného Stredozemia a celý moslimský svet, je zrejme, že turecký režim bol napriek všetkým svojim nedostatkom schopný rozvíjať sa pokojnejším a usporiadanejším spôsobom a že sa snažil priblížiť k Európskej únii a začleniť sa do nej prijatím jej noriem a osvedčených postupov. V súčasnosti je Turecko regionálnou mocnosťou, ktorej musí EÚ venovať osobitnú pozornosť. Ich vzťah má totiž zásadný význam. Vzhľadom na túto skutočnosť je nevyhnutné uznať, že Turecko stále nespĺňa všetky objektívne kritériá, ktoré by mu umožnili usilovať sa o úplné členstvo v Únii, a že bude trvať určitý čas, kým reformy, ktoré v súčasnosti uskutočňuje, prinesú očakávané výsledky. Dúfam, že Turecko dosiahne úspech vo svojej snahe o demokratizáciu a že jeho budúci vzťah s Úniou bude bez ohľadu na svoju podobu užší, intenzívnejší a prospešný pre obe strany.

José Manuel Fernandes (PPE), *písomne.* – (PT) Rokovania v súvislosti s pristúpením Turecka k EÚ sa začali v októbri 2005. Tento proces stále prebieha a je ďaleko od toho, aby sa v blízkej budúcnosti zavŕšil. Európska únia, ktorej cieľom je uskutočňovať politiku dobrého susedstva, víta túto integráciu. Turecko totiž považuje za strategického partnera. Vyskytujú sa však určité problémy, ktoré bránia pokroku v rámci tohto procesu. Prvým z nich je neúcta voči základným právam, pokiaľ ide o slobodu prejavu, rešpektovanie menšín a zásad právneho štátu. EÚ považuje túto situáciu za neprijateľnú, pričom ju ešte zhoršuje okupácia veľkej časti územia Cypru. Turecko musí preto poskytnúť dôkaz, že uskutočňuje proces zmeny, predovšetkým tak, že zavedie právne predpisy zmenené a doplnené v roku 2007 a že v plnej miere splní záväzky, ktoré prijalo voči EÚ. Hlasujem za túto správu v nádeji, že turecká vláda čo najskôr prijme schválené odporúčania. Výhody budú totiž môcť využívať obyvatelia Turecka.

João Ferreira (GUE/NGL), *písomne.* – (PT) Turecko vojensky okupuje časť územia členského štátu EÚ: Cyperskej republiky. Napriek úsiliu cyperskej vlády o vyriešenie problému a napriek opakovaným prejavom vôle dosiahnuť spravodlivé riešenie turecké orgány neprejavujú žiadne znaky ochoty vyhovieť tejto snahe. Namiesto toho vedú politiku nedodržiavania rezolúcií Organizácie Spojených národov a okupácie a kolonizácie severnej časti ostrova. To by malo byť základným bodom tohto uznesenia. Uznesenie je však prejavom spokojnosti s pokračovaním tejto situácie. Okrem toho neobsahuje vyjadrenia o utláčaní pracovníkov, odborárov a ľavicových síl v Turecku a ani o utláčaní kurdskej menšiny. Tí, ktorí hlasovali za toto uznesenie, sa skôr snažia naliehavo vyzvať Turecko, aby „podporovalo politiky a kroky EÚ v tomto regióne a aktívne prispievalo k ich plneniu“, najmä v oblasti energetiky, pričom zdôrazňujú jeho „konštruktívnu podporu“ operácií

NATO v Afganistane a na Balkáne a obnovu „úzkych väzieb s Izraelom“. Uvedené úvahy naznačujú hlbší význam a dôležitosť procesov rozširovania EÚ, ktorým je v osobitnom prípade Turecka vnútenie želaní mocností EÚ a záujmu, ktorému slúžia.

Carlo Fidanza (PPE), *písomne*. – (IT) Víтам správu holandskej kolegyne z Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) pani Oomenovej-Ruijtenovej. Text správy je veľmi vyvážený. Zdôrazňujú sa v nej niektoré kritické otázky, ktoré je v rámci procesu priblíženia Turecka k Európskej únii stále potrebné vyriešiť, ako aj to, do akej miery nesú turecké orgány zodpovednosť za okupáciu časti ostrova Cypru a za spor s Cyperskou republikou, ktorá je od roku 2004 členským štátom EÚ. Týka sa to aj nevyriešenej otázky arménskej genocídy.

Ďalším základným bodom je dialóg medzi náboženstvami s rôznymi komunitami vrátane kresťanskej komunity a najmä možnosť získať právnu subjektivitu pre tieto komunity s cieľom otvárať a prevádzkovať budovy na bohoslužby. Myslím si, že nastal čas prestať s pokrytectvom a neustálym obmedzovaním tureckých občanov. Od začiatku sme totiž vedeli, že prekonávanie týchto prekážok bude náročné. Turecko nie je Európa ani z kultúrneho, ani z geografického hľadiska. S Európou má však mimoriadne silné obchodné vzťahy. Z uvedených dôvodov sa domnievam, že namiesto toho, aby sme trvali na dlhej a náročnej ceste k pristúpeniu, by bolo užitočnejšie a zmysluplnejšie vytvoriť privilegované obchodné partnerstvo.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písomne*. – (PT) Ako zdôrazňujeme, v rámci rokovaní o pristúpení Turecka k EÚ sa objavuje mnoho otázok. Je to proces, ktorý podporujú hlavné mocnosti v EÚ a v rámci ktorého sa vyskytujú protikladné prístupy. Jeho ciele totiž zahŕňajú integráciu tejto veľkej krajiny v rámci jednotného trhu EÚ, kontrolu jeho hospodárstva a využívanie jeho geostrategickej polohy vo vzťahu k Blízkemu východu, Kaukazu a Strednej Ázii, najmä pokiaľ ide o prístup a kontrolu zdrojov energie a trhov v týchto regiónoch.

Okrem toho uznesenie je v tomto bode obsažné a obsahuje naliehavú výzvu, aby Turecko „podporovalo politiky a kroky EÚ v tomto regióne a aktívne prispievalo k ich plneniu“, najmä v oblasti energetiky, pričom zdôrazňuje jeho „konštruktívnu podporu“ operácií NATO v Afganistane a na Balkáne spolu s obnovou „úzkych väzieb s Izraelom“.

V uznesení sa prehliada utláčanie pracovníkov, odborárov, ľavicových síl v Turecku a tureckých občanov. Pokiaľ ide o otázku Cypru, väčšina Parlamentu má zvyčajný nejednoznačný postoj, hoci nie je jasné prečo. Turecko totiž neuskutočnilo žiadny krok smerom k uznaniu Cypru, členského štátu EÚ, ale pokračuje vo svojej vojenskej okupácii severnej časti tohto ostrova a zároveň v rozpore s rezolúciami OSN vysielala tureckých občanov, aby zmenili demografickú rovnováhu.

Bruno Gollnisch (NI), *písomne*. – (FR) Veľké skupiny nemali odvahu, aby vo výbore obhajovali svoje vlastné politické rozhodnutia v súvislosti s pristúpením Turecka k Európskej únii. Aby sa vyhli vyjadreniam o úplnom členstve v Únii v prípade ľavice alebo o privilegovanom partnerstve v prípade takzvanej pravice, uzavreli dohodu. Rozhodli o zvyčajnej bezvýznamnej možnosti procesu s otvoreným koncom, inými slovami, procesu s neistým koncom. Kto však chce viesť rokovania bez jasne vymedzených cieľov? Dochádza k zavádzaniu občanov Európy, ktorí sú prevažne proti pristúpeniu tejto krajiny a vlády ktorých, rovnako ako tento Parlament, ich odmietajú počúvať. Parlament, ktorý každý rok odsudzuje skutočnosť, že Turecko si nectí svoje záväzky, že reformy prebiehajú pomaly, že podmienky žien a kresťanských menšín sa v tejto krajine zhoršujú, že má spor s členským štátom...

A ktorý sa z tejto situácie nevie vôbec poučiť. Zavádza sa aj Turecko a jeho občania, a to má hrozné diplomatické dôsledky, ktorých svedkami sme boli nedávno pri návšteve pána Erdoğana v Nemecku a pri návšteve pána Sarkozyho v Turecku. Ani Nicolas Sarkozy nemá odvahu vyjadriť svoje údajné presvedčenie. Súhlasí s partnerstvom a nie s pristúpením? Potom by to mal dať jasne najavo a podľa toho aj konať.

Catherine Grèze (Verts/ALE), *písomne*. – (FR) Súhlasím s rokovaniami a pristúpením Turecka k Európskej únii, ale len za predpokladu, že sa budú dodržiavať ľudské práva a demokracia. Preto som hlasovala za tento pozmeňujúci a doplňujúci návrh, aby bola uznaná arménska genocída, kľúčová historická udalosť a podmienka pristúpenia Turecka k Únii.

Juozas Imbrasas (EFD), *písomne*. – (LT) Hlasoval som za tento dokument, pretože prístupové rokovania s Tureckom sa začali 3. októbra 2005 po tom, ako Rada schválila rokovací rámec, a pretože začiatok týchto rokovaní bol východiskovým bodom dlhodobého procesu s otvoreným koncom. Turecko sa zaviazalo k reformám, dobrým susedským vzťahom a postupnému približovaniu k EÚ a toto úsilie by sa malo chápať ako príležitosť Turecka modernizovať vlastnú krajinu. Úplný súlad so všetkými kodanskými kritériami podľa záverov zo zasadnutia Európskej rady z decembra 2006 zostáva základom pre vstup do EÚ, ktorá je spoločenstvom založeným na spoločných hodnotách. Chcel by som zdôrazniť hlavné aspekty a priority tejto integrácie. Ide o budovanie dobrých susedských vzťahov, pokrok v spolupráci EÚ – Turecko, posilňovanie sociálnej súdržnosti a prosperity a plnenie kodanských kritérií.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *písomne*. – (FI) Turecko sa snažilo o členstvo v EÚ od šesťdesiatych rokov minulého storočia. V súčasnosti sa však rozhovory o pristúpení v podstate zastavili. Turecko si musí nastaviť zrkadlo. Nevykonávalo Ankarský protokol a neuznalo Cyprus. Krajina musí navyše pred vstupom do Únie uskutočniť reformy v oblasti občianskych a ľudských práv. Tie zahŕňajú slobodu náboženského vyznania a uznávanie práv žien. To sú fakty. Aj Únia by si však mala nastaviť zrkadlo. V EÚ existuje proti Turecku silná opozícia, ktorý vychádza z predsudkov a strachu z odlišnosti. Veľké členské štáty, ako napríklad Nemecko a Francúzsko, sa obávajú Turecka, ktoré je veľkou a vplyvnou krajinou. Situácia v severnej Afrike znova ukázala, že Turecko je zručným hráčom v oblasti zahraničnej politiky. V skutočnosti je Turecko zručnejšie než EÚ alebo jej jednotlivé členské štáty.

Od deväťdesiatych rokov minulého storočia buduje Turecko dobré susedské vzťahy a vytvára stabilitu v regióne na svojich hraniciach s Európou, Zakaukazskom, Strednou Áziou a Blízkym východom. Mladí ľudia v severnej Afrike, ktorí si tak veľmi želajú reformy, sa spoliehajú na Turecko. Turecko je vplyvný hospodársky hráč. Na rozdiel od európskeho hospodárstva je hospodárstvo Turecka dynamické a rozvíja sa napriek hospodárskej kríze a recesii, ktorá zasiahla Európu a zvyšok sveta. To nemôžeme prehliadať.

Sandra Kalniete (PPE), *písomne*. – (LV) Keď v súčasnosti so zatajeným dychom a nádejou pozorujeme revolúcie, ktoré zachvátili niektoré arabské krajiny, moje presvedčenie, že členstvo Turecka v Európskej únii je z geopolitického hľadiska nevyhnutnosťou, je čoraz silnejšie. Turecko je demokratický islamský štát, ktorý môže slúžiť ako pozitívny príklad pre iné arabské krajiny, ktoré chcú vytvoriť demokratický systém vlády založený na zásadách právneho štátu a dodržiavaní ľudských práv a zároveň zachovať svoje náboženské hodnoty. Znepokojuje ma, že občanom Turecka vysielame nesprávny signál a posilňujeme vplyv protieurópskych a islamských fundamentalistických síl. Musíme uznať, že týmto

konaním zároveň robíme službu tým, ktorí nechcú vidieť Európsku úniu ako najdôležitejšieho hráča na svetovej scéne. Musíme sa pozrieť pravde do očí a pripustiť, že Európa nemôže v súčasnosti úrovňou hospodárskeho rozvoja konkurovať takým krajinám, ako sú Čína, India a Brazília. Prijatím Turecka do našej Únie by sme sa rozšírili a stali sa hospodársky silnejšími.

Musíme tiež uznať geopolitický význam Turecka pri stabilizácii situácie. Na základe skúseností v Lotyšsku viem, že prístupové rokovania predstavujú dôležitý nástroj na podporu reforiem. Z tohto dôvodu je dôležité, aby EÚ začala rokovania o nových kapitolách s Tureckom. Snaha Turecka začať rokovania s EÚ o zavedení bezvízového režimu je odôvodnená. Turecká vláda dosiahla značný pokrok. Z uvedeného dôvodu by som chcela zdôrazniť, že kritika v správach EÚ v súvislosti s pokrokom Turecka by mala zodpovedať objektívnemu posúdeniu výsledkov krajiny.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), písomne. – (RO) Turecko dosiahlo pozoruhodný hospodársky rast a za 10 rokov sa tak posunulo z 27. na 16. miesto v rebríčku najväčších ekonomík sveta. Je to siedmy najväčší obchodný partner Európskej únie a hlavným obchodným partnerom Turecka je EÚ. Približne 88 % priamych zahraničných investícií v Turecku pochádza z členských štátov EÚ, čo naznačuje intenzitu našich vzťahov. V politickej oblasti je pre moslimské štáty vzorom stability a demokracie. Rokovania s Tureckom by sa mali podporiť. Domnievam sa napríklad, že otvorenie rokovacej kapitoly 15, ktorá sa týka oblasti energetiky, je dôležité aj pre členské štáty EÚ. Strategický význam Turecka pre energetickú bezpečnosť Únie sa nesmie prehliadať v čase, keď chceme diverzifikovať zdroje dodávok. Dôležitým príkladom je v tomto prípade projekt plynovodu Nabucco. Preto si myslím, že Turecko musí byť dokonca ešte pred prístupom v značnej miere zapojené do energetických projektov EÚ alebo do regionálnej spolupráce v oblasti Čierneho a Stredozemného mora.

David Martin (S&D), písomne. – Hlasoval som za túto správu, v ktorej Európsky parlament oceňuje tureckých občanov a občiansku spoločnosť za podporu ďalšej demokratizácie Turecka a za odhodlanie budovať otvorenú a pluralitnú spoločnosť. Upozorňuje však na pomalý pokrok Turecka, pokiaľ ide o reformy, a pripomína, že turecká vláda sa zaviazala uskutočniť komplexné reformy s cieľom splniť kodanské kritériá a modernizovať krajinu, a vyzýva vládu, aby v tomto smere zvýšila svoje úsilie.

Kyriakos Mavronikolas (S&D), písomne. – (EL) Postoj Turecka k Európskej únii ani k Cypru sa za posledný rok nezmenil. Tureckí kolonizátori a okupačné jednotky sú stále na ostrove. Je dôležité uviesť, že tureckí Cyperčania na okupovanom Cypre demonštrujú proti Turecku a protestujú proti svojim finančným ťažkostiam, ktoré vyplývajú z prítomnosti tureckej okupačnej armády. Turecký predseda vlády Erdoğan vo svojom vyhlásení v súvislosti s demonštráciami tureckých Cyperčanov pripustil, že Turecko napadlo Cyprus s cieľom sledovať svoje strategické záujmy.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písomne. – (FR) Toto uznesenie je pre Turecko lekciami o demokracii. Takéto lekcie sú nevhodné. Ani nie pred dvoma mesiacmi Parlament vítal rokovania medzi Komisiou a diktátorským plukovníkom Kaddáfím. A čo integrácia Únie a Turecka?

Požiadavka upozorniť partnerskú krajinu na potrebu rozdelenia právomocí, keď tento Parlament nemá takúto požiadavku v rámci Únie, je skutočne neúnosná. Situácia je však ešte horšia. Tento text hrozí Turecku pozastavením prístupových rokovaní s EÚ, ak okamžite nezačne dodržiavať neoliberalnú dogmu Únie, a pripomína mu kodanské kritériá.

Každý, komu záleží predovšetkým na všeobecnom záujme občanov, vie, že Európa potrebuje pred rozšírením zmenu. Nesúhlasím so žiadnym ďalším rozširovaním, pokiaľ sa neprestane uplatňovať sociálny dumping. Budem však hlasovať proti tomuto arogantnému textu.

Nuno Melo (PPE), *písomne*. – (PT) Možné pristúpenie Turecka k EÚ naďalej vyvoláva veľké výhrady. Príkladmi týchto výhrad sú nepretržitá okupácia časti Cypru, odmietanie otvoriť prístavy a letiská v tomto regióne, porušovanie práv politických, náboženských a národnostných menšín, diskriminácia žien, vylúčenie politických strán a zrušenie právnych predpisov obmedzujúcich jurisdikciu vojenských súdov. Existujú však aj iné základné otázky. Väčšina Turecka nie je z geografického hľadiska súčasťou Európy. Turecko má islamskú identitu, ktorá sa od židovsko-kresťanskej identity väčšiny krajín EÚ veľmi líši. Sekulárnosť krajiny sa udržiava iba vojenskou silou. Pohyb ľudí z krajiny, ktorá by sa stala krajinou s najpočetnejším obyvateľstvom v EÚ, by spôsobil obrovskú nerovnováhu na trhu práce. Žiadne z uvedených tvrdení nevyklučuje uznanie úsilia, ktoré Turecko za posledné roky vyvinulo s cieľom splniť niektoré kritériá požadované EÚ. Okrem toho EÚ potvrdzuje neoceniteľnú úlohu, ktorú táto krajina zohráva v rámci NATO. Bolo by vhodné uvažovať nad tým, či by nebolo lepšie zaručiť Turecku privilegované a prednostné partnerstvo s EÚ a nevytvárať falošné očakávania a nádeje na členstvo, ktoré by bolo zložité splniť vzhľadom na uvedené skutočnosti a situáciu.

Willy Meyer (GUE/NGL), *písomne*. – (ES) Súhlasím s pristúpením Turecka k EÚ a vítam pokrok, ktorý táto krajina dosiahla v prospech svojich občanov. Zároveň je však potrebné spomenúť, že na to, aby Turecko mohlo pristúpiť ako členský štát EÚ, musí splniť kodanské kritériá a povinnosti voči samotnej EÚ a jej členskými štátmi, tak ako každá iná kandidátska krajina. Je potrebné, aby Turecko dodržiavalo medzinárodné právo. Musí tiež vyvinúť oveľa väčšie úsilie v súvislosti s kurdským problémom, uznaním arménskej genocídy a normalizáciou vzťahov so susediacimi štátmi. Turecko preto musí stiahnuť svoje okupačné jednotky z Cyperskej republiky.

Louis Michel (ALDE), *písomne*. – (FR) Som presvedčený, že ak chce Únia zvýšiť svoj politický, strategický a hospodársky vplyv na medzinárodnej úrovni, prípadné pristúpenie Turecka je mimoriadne dôležité. Integrácia tejto krajiny v rámci Európy zvýhodní Európanov minimálne do takej miery ako Turkov.

Nemali by sme zabúdať, že Turecko je tradičnou sekulárnou krajinou, ktorá je mocná a má bohaté ľudské zdroje. Je vstupnou bránou na trhy a energetické trasy Ázie a Blízkeho východu. Je tiež úplne spoľahlivá v rámci NATO. Je potrebné spomenúť určité úsilie tureckých orgánov v súvislosti s otázkou dodržiavania ľudských práv. Prijatie pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov k ústave je preto krok smerom k vytvoreniu demokratických noriem potrebných na pristúpenie.

No aj napriek tomu, že nové zákony v oblasti rozhlasu a televízie sú vítaným pokrokom, zdrojom obáv zostáva sloboda prejavu, konkrétne, sloboda tlače. Rovnako je nevyhnutným predpokladom pre akýkoľvek pokrok v prístupovom procese aj uznesenie o cyperskej otázke.

Alexander Mirsky (S&D), *písomne*. – Pristúpenie Turecka k EÚ nie je strategickým záujmom EÚ, kým Turecko neprizná genocídu Arménov a nestiahne svoje jednotky z Cypru. Hlasoval som proti uzneseniam vo všeobecnosti a proti mnohým jednotlivým neprimeraným bodom.

Andreas Mølzer (NI), *písomne*. – (DE) Opakujem, že správa o pokroku v súvislosti s prístupovými rokovaniami s Tureckom bola viac než dezilúziou. Čo iné sme však mohli vzhľadom na okolnosti očakávať? Turecko nie je európska krajina z geografického, kultúrneho ani historického hľadiska. Z tohto dôvodu tiež odlišne pristupuje k mnohým otázkam. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ma stále udivuje spôsob, akým sa tomuto Parlamentu darí vypracúvať politicky korektné a pozitívne uznesenia na túto tému. Nikdy sa nesmie vysloviť pravda a podľa možnosti je potrebné vyhnúť sa jasným formuláciám. Naozaj nastal čas, aby sme si s Tureckom vyjasnili vzťahy. Turkom musí byť jasné, že v mnohých oblastiach sú naši priatelia a partneri, ale prístupenie k EÚ jednoducho nepripadá do úvahy.

Racionálne sily v Turecku už dávno uznali, že prístupenie k Európskej únii pre nich nie je najprínosnejší cieľ. Vzhľadom na svoju polohu a rozmanité vzťahy s obyvateľmi Kaukazu tureckého pôvodu a Arabmi Turecko získava dôležité strategické postavenie na Blízkom východe. EÚ by mala túto skutočnosť zohľadniť a uznať Turecko ako dôležitého strategického partnera mimo svojho územia.

Claudio Morganti (EFD), *písomne*. – (IT) Zaujímalo by ma, ako je možné, že sa v tejto správe neuvádza niekoľko základných otázok v súvislosti s Tureckom, predovšetkým hrozná situácia na Cypre. V severnej, Tureckom kontrolovanej časti ostrova bežne dochádza k systematickému porušovaniu základných práv a Turecko sa snaží toto územie ešte viac osídliť. To rozhodne neprispieje k mierovému procesu, v ktorý dúfame.

Ďalšia základná otázka, ktorá ma prekvapuje a ktorá nebola náležite zdôraznená, sa týka toho, že Turecko tvrdohlavo odmieta uznať arménsku genocídu, ku ktorej došlo v minulom storočí. Z týchto a iných dôvodov som hlasoval proti správe. Rovnako som naďalej dôrazne a vytrvalo proti prípadnému budúcemu prístupeniu Turecka k Európskej únii.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *písomne*. – (LT) Európska únia potrebuje Turecko a Turecko potrebuje EÚ. Tento vzťah je dôležitý, nielen pokiaľ ide o obchodné a hospodárske vzťahy a investície. Takmer pred 100 rokmi sa Turecko obrátilo smerom k Európe a môže a musí sa stať mostom, ktorý spojí náš kontinent s moslimským svetom. Musíme, bohužiaľ, uznať, že rokovania o prístupení Turecka k EÚ sa spomalili. EÚ očakáva pokrok najmä v oblasti ochrany ľudských práv, rodovej rovnosti, zabezpečenia slobody prejavu, slobody tlače a náboženských slobôd. Ďalšou dôležitou otázkou je normalizácia vzťahov s Cyprom. Tento konflikt sa musí vyriešiť priaznivo pre Turecko aj pre Cyprus. Je dôležité dosiahnuť mierové riešenie konfliktu.

Udalosti v severnej Afrike sú dôkazom dôležitého a nevyhnutného prínosu Turecka pri šírení stability a demokratických hodnôt. Obyvatelia Líbye, Egypta a iných arabských štátov považujú Turecko a EÚ za príklad, ktorý musia nasledovať. Hlasoval som za túto správu, pretože je dostatočne vyvážená. Primerane odzrkadľuje stav integrácie Turecka do EÚ v roku 2010. S členstvom Turecka som vždy súhlasil. Táto krajina však musí vykonávať Ankarský protokol a vyvinúť väčšie úsilie, najmä pokiaľ ide o otázku menšín, práva žien, slobodu tlače a uplatňovanie zásad právneho štátu.

Alfredo Pallone (PPE), *písomne*. – (IT) Hlasoval som za uznesenie Parlamentu o správe o pokroku Turecka za rok 2010. Výročná správa Komisie ukazuje, že modernizácia Turecka smerom k demokratickému a pluralitnému systému je pomalý a bolestivý proces. Turecká vláda, občania a občianska spoločnosť sa však veľmi snažia o dosiahnutie tohto cieľa. Domáce politické rozpory v súvislosti s reformami neľahčujú cestu k dosiahnutiu európskych noriem. Sú však prejavom odhodlania dosiahnuť zmenu a modernizáciu

krajiny. Nedávne udalosti v Stredozemí poukazujú na dôležitosť postupného posúdenia reforiem a situácie, pričom je potrebné nezaujať k tejto otázke zjednodušené postoje.

Georgios Papanikolaou (PPE), *písomne.* – (EL) Hlasoval som za návrh uznesenia o správe o pokroku Turecka za rok 2010. Okrem iných vyjadrení obsahuje aj dôležitú výzvu tureckej vláde na uplatňovanie uzatvorených dvojstranných readmisných dohôd pred uplatnením readmisnej dohody medzi EÚ a Tureckom. Táto výzva má ešte väčší význam v súvislosti s nedávnymi udalosťami v severnej Afrike, v dôsledku ktorých sa Grécko stalo centrom vlny prisťahovalectva. Nastal čas, keď bez ohľadu na to, kde sa nachádzame, a bez ohľadu na naše pozície musíme zdôrazniť nebezpečenstvá prisťahovalectva, ktoré možno budeme musieť riešiť. Nemôžeme iba postávať bokom a pozorovať udalosti, ku ktorým už dochádza. Turecko by ako kandidátska krajina malo spolupracovať s EÚ, aby sme spolu s Gréckom a inými členskými štátmi mohli zastaviť prílev prisťahovalcov, ktorí sa snažia nezákonne vstúpiť na územie EÚ.

Rovana Plumb (S&D), *písomne.* – (RO) Návrh uznesenia o Turecku upozorňuje na situáciu v oblasti ľudských práv. Nepretržitá patová situácia medzi Tureckom a Cyplom, neistý dialóg politických strán, spochybnovanie slobody tlače, práv žien a iných základných práv sú niektoré faktory, v dôsledku ktorých došlo podľa návrhu správy k spomaleniu tempa prístupových rokovaní. Rokovania sa považujú za „dlhodobý proces s otvoreným koncom“. Domnievam sa, že pristúpenie Turecka k Európskej únii sa musí považovať za strategickú výhodu pre obidve strany: EÚ a Turecko. Z uvedeného dôvodu vyzývam tureckú vládu, aby zintenzívnila proces reforiem a v plnej miere tak splnila prístupové kritériá.

Paulo Rangel (PPE), *písomne.* – (PT) Proces priblíženia Turecka k cieľom Európskej únie je a bude dlhý. Vždy som preto obhajoval zintenzívnenie vzťahov medzi EÚ a Tureckom prostredníctvom postupného zavádzania partnerstiev v rôznych oblastiach. Myslím si, že vytvorenie dlhodobého očakávania integrácie nie je prínosné pre EÚ, ani pre Turecko.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písomne.* – Napriek pokroku spomínanému počas tejto rozpravy a v úvodných poznámkach pretrvávajú problémy v súvislosti s právami žien, menšín, slobodou názoru a tlače, sociálnymi nerovnováhami, chudobou, právami dieťaťa, vzdelaním, nezávislým súdnictvom a vojenskými zásahmi na politickej úrovni.

Európska komisia konštatuje, že napriek legislatívnemu pokroku však „vysokí predstavitelia ozbrojených síl... aj naďalej vydávali vyhlásenia k otázkam, ktoré nepatria do ich právomoci, najmä k otázkam týkajúcim sa justície“. V súvislosti s otázkou súdnictva dospela k záveru, že vyšetřovania v niektorých najzávažnejších prípadoch naďalej vzbudzovali obavy. Poukazuje to na potrebu zlepšiť prácu polície a žandárstva, ale aj pracovné vzťahy polície a žandárstva na jednej strane a súdnictva na strane druhej.

Licia Ronzulli (PPE), *písomne.* – (IT) Pokiaľ ide o pokrok Turecka v súvislosti s prístupovými rokovaniami s EÚ, stále zostáva mnoho nevyriešených otázok.

Najmä pretrvávajúcu otázku Cypru musia vzájomne vyriešiť komunity gréckych a tureckých Cyperčanov. Počas tohto procesu sa bude rokovať aj o stiahnutí tureckých jednotiek. Spomínané rokovania sa v súčasnosti nachádzajú v mimoriadne citlivej fáze. Okrem toho je potrebné znova upozorniť na veľké pochybnosti v súvislosti s kultúrnym prostredím samotnej krajiny úzko spojenej s islamskými tradíciami, ktoré sú veľmi vzdialené katolíckym kresťanským koreňom Európy.

Oreste Rossi (EFD), písomne. – (IT) Napriek tomu, že správa obsahuje ostrú kritiku pozícií Turecka, jasný zámer, ktorý spočíva v jeho pristúpení k Európskej únii, zostáva. Tento postoj nemôžeme podporiť z mnohých dôvodov, ktoré sú prejavom toho, že táto krajina nemá so zvyškom Európy nič spoločné. Týkajú sa geografickej polohy, vierovyznania, vojenského rozhodnutia o pokračovaní okupácie časti Európskej únie v severnej časti Cypru, úpadku slobody tlače, obmedzení slobody prejavu, náboženskej diskriminácie a porušovania práv žien. Z uvedených dôvodov sa Turecko ešte viac vzdďľuje od Európy.

Do dnešného dňa nemôžu predstavitelia iných náboženských vyznaní než islamu otvoriť a prevádzkovať miesta na bohoslužby, získavať nových stúpenčov, vzdelávať duchovných alebo získať právnu subjektivitu. Turecká vláda nechce dodržiavať dôležité zmluvy a protokoly Európskej únie a nedostatočne spolupracuje, pokiaľ ide o kontroly nelegálneho prisťahovalectva. Z uvedených dôvodov som hlasoval proti správe.

Bart Staes (Verts/ALE), písomne. – (NL) Vždy som podporoval pristúpenie Turecka k Európskej únii pod podmienkou, že bude dodržiavať kodanské kritériá a náležitým spôsobom prijme *acquis communautaire*. Dnes som hlasoval za prijatie návrhu uznesenia o správe o pokroku Turecka. Uznesenie je prejavom jasného a vyváženého politického odkazu tesne pred parlamentnými voľbami. Turecko vynaložilo veľké úsilie na ceste k svojmu členstvu vrátane čiastočnej revízie svojej ústavy, civilnej kontroly armády a čiastočnej reformy súdnictva. Je však potrebné uskutočniť ďalšie kroky. Je určite potrebné zrýchliť aj tempo zmien. Európsky parlament zdôrazňuje, že zásadný význam má dôslednejšie zabezpečenie dodržiavania ľudských práv vrátane práv žien a menších. Rovnaká požiadavka sa týka aj nezávislého súdnictva. Okrem toho je nevyhnutné klásť dôraz na zabezpečenie slobody prejavu a najmä slobody tlače. Tieto slobody boli totiž v poslednom období pod tlakom v dôsledku zatýkania novinárov. Je však potrebné podporiť Turecko, aby slúžilo ako príklad, ktorým môže byť v rámci procesu demokratizácie pre arabský svet. Považujem preto za poľutovaniahodné, že rôzne členské štáty stále blokujú niektoré zásadné kapitoly v rámci prístupových rokovaní.

Catherine Stihler (S&D), písomne. – Podporila som túto správu, ktorá uznáva ústavné zmeny, ku ktorým v Turecku dospelo, a ktorá sa tiež venuje problematickým oblastiam, akou je napríklad jeho neúspech pri vykonávaní Ankarského protokolu. Podporou Turecka pri ďalšom uskutočňovaní reforiem Európsky parlament dúfa, že bude svedkom zmien v oblasti ľudských práv a právnych predpisov v oblasti rodovej rovnosti, z ktorých budú mať prospech tureckí občania.

Thomas Ulmer (PPE), písomne. – (DE) Správa o pokroku Turecka veľmi jasne poukazuje na nedostatky procesu, ktorý doposiaľ prebieha. Turecko jasne nespĺňa očakávania. V prístupových rokovaniach nesmie dochádzať ani k ústupkom, ako to vyžaduje Skupina progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente a Skupina zelených/Európska slobodná aliancia. V tejto súvislosti musíme kriticky pristupovať aj k vystúpeniu pána Erdoğana v Nemecku, kde vyzval Turkov v Nemecku na to, aby sa prestali integrovať. Takéto vyjadrenia nie sú prínosom pre kvalitnú spoluprácu a znevažujú úsilie Nemecka aj Únie. Okrem toho je potrebné veľa dosiahnuť v súvislosti so slobodou tlače a uznesením o cyperskej otázke.

Geoffrey Van Orden (ECR), písomne. – Neustále podporujem prístupový proces Turecka a zároveň si v plnej miere uvedomujem vážne obavy, ktorými sa treba zaoberať. Správa o pokroku Turecka za rok 2010 je rozumne vyváženým dokumentom. Hlasoval som za

jeho prijatie napriek niekoľkým výhradám, ktoré sa v neposlednom rade týkajú cyperskej otázky. V tejto súvislosti ma veľmi mrzí zamietnutie pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov, ktorými sa vyzýva na splnenie sľubu Rady EÚ o ukončení izolácie Severného Cypru. Turecko musí zohrávať hlavnú úlohu ako brána medzi Západom a Východom a my by sme mali vysielat' pozitívne a ústretové signály.

Angelika Werthmann (NI), *písomne.* – (DE) Hlasovala som za správu o pokroku Turecka za rok 2010, ktorej výsledok je zjavne negatívny. Podľa správy Turecko za posledných päť rokov nedosiahlo takmer žiadny pokrok v rámci svojho procesu reforiem alebo plnení prístupových kritérií EÚ, ktorý stojí za zmienku. V oblasti ľudských práv, slobody tlače a slova a v oblasti práv žien sú stále značné nedostatky. Ako členka Kontaktnej skupiny na vysokej úrovni pre vzťahy so spoločenstvom cyperských Turkov na severe ostrova si dostatočne uvedomujem, že to isté sa týka nevyriešeného problému Cypru.

Joachim Zeller (PPE), *písomne.* – (DE) Hlasoval som za túto správu. Dôvodom je však len to, že obsahuje veľmi konkrétne objasnenie, že v rámci prístupových rokovaní s Tureckom nedošlo k žiadnemu pokroku. Práve naopak. V súvislosti s dodržiavaním občianskych a ľudských práv, slobodou náboženského vyznania, slobodou zhromažďovania a tlače a v súvislosti s cyperskou otázkou dochádza v podstate k stagnácii alebo dokonca ku krokom späť. Nové smerovanie zahraničnej politiky Turecka, napríklad pokiaľ ide o Irán a Sýriu, v skutočnosti vyvoláva pochybnosti v súvislosti s tým, či to turecký predseda vlády Erdoğan so svojimi výrokmi o približovaní sa k Európe myslí naozaj vážne. Okrem toho naďalej nie je jasné, akým spôsobom Turecko vynaložilo miliardy eur poskytnuté v rámci predvstupovej pomoci. Na základe týchto skutočností existuje iba jeden záver a ten znie, že prístupové rokovania sa musia zastaviť. Turecko zostáva jedným z najdôležitejších partnerov EÚ. Predstava jeho úplného členstva je však čoraz viac iluzórna.

Návrh uznesenia B7-0157/2011

Luís Paulo Alves (S&D), *písomne.* – (PT) Som za toto uznesenie, pretože som presvedčený, že Čierna Hora by sa mala stať príkladom úspechu EÚ na Balkáne, keďže spĺňa všetky podmienky stanovené Komisiou na začatie prístupového procesu. Znepokojuje ma však prevládajúca korupcia, najmä v stavebníctve, v rámci privatizácie a v sektoroch verejného obstarávania a, čo je vážnejšie, diskriminácia voči menšinám a najzraniteľnejším skupinám. Aj nezávislosť médií by mala byť dôvodom na obavy.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *písomne.* – (LT) Hlasovala som za toto uznesenie o procese integrácie Čiernej Hory do EÚ. Európsky parlament schvaľuje reformy, ktoré uskutočňuje Čierna Hora, a víta dosiahnutý pokrok v európskom integračnom procese. Európska rada sa 17. decembra 2010 rozhodla udeliť Čiernej Hore štatút kandidátskej krajiny na vstup do Európskej únie. Stotožňujem sa s poľutovaním vyjadreným v uznesení nad oddelením štatútu kandidátskej krajiny od práva na otvorenie rokovaní. Je dôležité, aby sa rozhodnutie o začatí týchto rokovaní neprímerane alebo bezdôvodne neodkladalo. Očakávam, že rokovania sa začnú najneskôr po zverejnení správy Komisie o pokroku za rok 2011 za predpokladu, že Čierna Hora dosiahne dostatočný pokrok v plnení kritérií stanovených Komisiou.

Sophie Auconie (PPE), *písomne.* – (FR) Európska únia dôrazne podporuje dosiahnutý pokrok v procese rozširovania, ale upozorňuje na to, že hlavné problémy vo väčšine dotknutých krajín zostávajú. Toto uznesenie sa zaoberá prípadom Čiernej Hory. Podporila som ho, pretože si myslím, že je vyvážené: zdôrazňuje skutočnosť, že Čierna Hora dosiahla

skutočný pokrok nielen z hospodárskeho hľadiska, ale aj z hľadiska boja proti korupcii. Zatiaľ čo Čierna Hora musí, samozrejme, pokračovať vo svojom úsilí, podľa mňa je úplne správne, aby jej bol udelený štatút kandidátskej krajiny na vstup do Európskej únie.

Zigmantas Balčytis (S&D), písomne. – (LT) Hlasoval som za toto uznesenie. Európska rada opätovne potvrdila, že budúcnosť západného Balkánu je v Európskej únii a že rast a stabilita tohto regiónu sú mimoriadne dôležité. Vzhľadom na pokrok, ktorý Čierna Hora dosiahla v rôznych oblastiach, je jasné, že krajina berie prípravu na európsku integráciu vážne. Vláda a opozičné strany v Čiernej Hore sa v súvislosti s európskou integráciou všeobecne zhodujú a prideliť jej vysokú prioritu. Správa tiež poukazuje na dobré fungovanie nástroja predvstupovej pomoci (IPA) v Čiernej Hore a na uskutočnenie významnej reformy súdnictva a štátnej správy. Čierna Hora sa úspešne zapája do regionálnej spolupráce, je konštruktívnym regionálnym partnerom a v regióne západného Balkánu zohráva stabilizačnú úlohu.

Mara Bizzotto (EFD), písomne. – (IT) Správa uvádza dôvody, prečo by Európa nemala chcieť, aby Čierna Hora vstúpila do Európskej únie. Prevládajúca korupcia, pretrvávajúca vážna sociálna diskriminácia voči ženám a viacerým etnickým menšinám, normy plurality médií, ktoré nezodpovedajú európskej úrovni, a zakorenená prítomnosť organizovaného zločinu v hospodárskom a politickom živote krajiny.

Okrem toho nemôžem ani podporiť základnú pozíciu Rady týkajúcu sa vstupu balkánskych krajín do EÚ. Je politicky a strategicky absurdné považovať Európu za nevyhnutný osud pre krajiny bývalej Juhoslávie. Zdá sa, že na najvyšších úrovniach našich inštitúcií sa neberú do úvahy nedávne skúsenosti. Snaha o urýchlenie rozširovania za každú cenu vrátane hospodársky slabých a politicky nestabilných krajín iste neprispela k posilneniu európskeho projektu. V skutočnosti oslabila jeho štruktúru, spomalila rozhodovacie procesy a skomplikovala rozvoj spoločných politík v oblastiach, ktoré sú kľúčové pre život nášho kontinentu.

Preto som hlasovala proti tejto správe, ktorá napriek tomu, že zdôrazňuje viaceré problémy týkajúce sa prístupového procesu Čiernej Hory, ponecháva základnú myšlienku poskytnutia príležitosti tejto krajine na vstup do EÚ.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písomne. – (PT) Vítam starostlivosť a odhodlanosť, ktoré preukázala vláda a opozičné strany v Čiernej Hore v súvislosti s európskou integráciou. Výsledkom tohto procesu je vytvorenie právneho a ústavného rámca krajiny, ktorý je už takmer dokončený, ako aj hospodárske reformy, ktoré boli uskutočnené. Je však mnoho aspektov, ktoré treba zlepšiť, vrátane korupcie, organizovaného zločinu, diskriminácie a slobody tlače. Preto by som chcela vyzvať tento štát, aby pokračoval v tejto ceste, ktorú, dúfam, čoskoro ukončí začatie rokovacích procesov.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Čierna Hora dokázala, že chce pokračovať vo svojej európskej voľbe. Vítam odhodlanie jej vedúcich predstaviteľov a zmeny, ktoré sa v krajine odohrali s cieľom priblížiť ju k európskym normám najmä v súvislosti s demokraciou, ľudskými právami a dodržiavaním zásad právneho štátu.

Napriek viditeľnému pokroku je stále jasné, že krajina má pred sebou ešte dlhú cestu, než bude pripravená na vstup do Európskej únie. Dúfam, že odhodlanie Čiernej Hory sa bude aj naďalej prejavovať a že Čierna Hora zlepší životné podmienky pre svojich obyvateľov a zlepší fungovanie svojich inštitúcií s cieľom stať sa prosperujúcim štátom namiesto toho, aby sa nominálne alebo formálne približovala k EÚ.

José Manuel Fernandes (PPE), *písomne. – (PT)* Európske inštitúcie pri viacerých príležitostiach uznali strategický význam rozšírenia EÚ na Balkáne. Pristúpenie nových štátov závisí od rôznych faktorov. Prvým z nich je záujem zo strany štátu, po ktorom nasleduje záväzok dodržiavať súbor základných práv občanov. Keďže republika Čierna Hora vyjadrila svoj záujem o vstup do EÚ, Rada sa 17. decembra 2010 rozhodla pridať tomuto štátu štatút kandidátskej krajiny. V skutočnosti, ako je uvedené v správe, Čierna Hora uskutočnila mnoho reforiem, najmä vytvorenie nového právneho a ústavného rámca a v oblasti boja proti korupcii. Napriek tomu existujú oblasti, v ktorých je potrebné dosiahnuť väčší pokrok, ako sloboda tlače a rešpektovanie práce mimovládnych organizácií. Hlasujem za toto uznesenie Parlamentu o integračnom procese Čiernej Hory, ktoré odporúča, aby sa integračný proces urýchlil. Chcel by som vyzvať orgány Čiernej Hory, aby pokračovali v úsilí s cieľom splniť stanovené ciele, pretože táto krajina je dôležitým susedom EÚ, s ktorým by sme chceli spolupracovať.

João Ferreira (GUE/NGL), *písomne. – (PT)* V prípade Čiernej Hory začína byť jasné, že smerovanie a zmysel procesov rozširovania EÚ sú zamerané na uspokojenie zámerov hlavných mocností EÚ a ich záujmov, ktoré slúžia ich veľkým spoločnostiam: ide najmä o rozšírenie trhov, prístup ku geostrategickým oblastiam a ich kontrola a manuálna práca, ktorá sa dá vykorisťovať a využívať na ďalšie znehodnotenie pracovnej sily v krajinách EÚ ako celku. Keďže okrajové regióny vytvorené v dôsledku po sebe idúcich procesov rozširovania sú vyčerpané, je potrebné vytvoriť ďalšie. Dnes sa obyvateľom Čiernej Hory veľa nasľubovalo takisto ako iným ľuďom v minulosti a súčasnosti. Cena je však vysoká a bola len čiastočne zverejnená. V tomto konkrétnom prípade je dôležité nezabudnúť na to, že proces rozdelenia Juhoslávie vykonali mocnosti NATO a EÚ, ktoré chcú dnes prilákať Čiernu Horu, aby vstúpila do EÚ, čo predstavuje ďalší krok tohto procesu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písomne. – (PT)* Máme pred sebou ďalšiu epizódu procesu úplného rozpadu Juhoslávie a toho, čo z nej zostalo. Tentokrát je na rade Čierna Hora. Potom, ako hlavné mocnosti NATO a EÚ v Juhoslávii zaviedli obmedzujúce hospodárske a finančné opatrenia, s podporou Medzinárodného menového fondu a Svetovej banky posilnili etnické rozdiely, ktoré vyústili do vojny a unáhleného zriadenia nových zvrchovaných štátov.

Budúca integrácia Čiernej Hory do EÚ je ďalším krokom tohto procesu a útokom na úspechy socializmu s cieľom uspokojiť záujmy hospodárskych a finančných záujmových skupín vykorisťovaním pracovnej sily prostredníctvom trhu a prostredníctvom geostrategických oblastí a prírodných zdrojov týchto krajín.

Nasľubovalo sa veľa. EÚ máva miliónmi eur v podobe takzvanej pomoci a rozvoja. Koľko to však bude stáť a kedy sa tieto prostriedky poskytnú, ak vôbec?

Vychádzajúc z našej skúsenosti, 25 rokov kapitalistickej integrácie Portugalska do EÚ dokazuje, že sľubovaný pokrok sa nikdy nedosiahne. Dosiahne sa len zničenie výrobného odvetvia a zamestnanosti, vykorisťovanie pracovníkov, zánik verejných služieb, zadlženie a závislosť od zahraničia. Preto máme svoje pochybnosti o tomto procese.

Lorenzo Fontana (EFD), *písomne. – (IT)* Proces rozširovania Európskej únie pokračuje na výlučne geografických predpokladoch a ako som už v tomto Parlamente povedal, Rada postupuje unáhlene v súvislosti s udelením štatútu kandidátskej krajiny pre vstup predtým, než príslušné krajiny dosiahnu kvalitatívne normy v oblasti demokracie, ktoré sa aspoň v zásade približujú k primeranej úrovni. Korupcia, pašeráctvo, organizovaný zločin a porušovanie slobody tlače sú len niektoré z faktorov, ktoré ma vedú k presvedčeniu, že

Čierna Hora má stále ďaleko od Európy. Tieto dôvody sú skutočne postačujúce na nepodporenie tohto uznesenia, ktoré načrtáva európsku budúcnosť Balkánu bez ohľadu na hmatateľné problémy tejto oblasti.

Jiří Havel (S&D), písomne. – (CS) Rozhodnutie udeliť Čiernej Hore štatút kandidátskej krajiny bolo v prvom rade politické. Čierna Hora by naň pravdepodobne musela čakať dlhšie, ak by sa o tejto otázke zároveň neuvažovalo v súvislosti s Albánskom. Porovnanie však, samozrejme, zvyhodňuje Čiernu Horu. Mnohé výhrady, ktoré sa vzťahovali na Čiernu Horu, sa však prenášajú z jednej výročnej správy do ďalšej a z vyhlásenia Komisie môžeme vidieť, že politizácia štátnej byrokracie, nezávislosť súdnictva, organizovaný zločin a životné prostredie sa spomínajú opakovane. Pokiaľ ide o boj proti všadeprítomnej korupcii, nie je v dohľade žiadny zásadný pokrok. Toto nesmieme podceňovať. Za daných okolností je preto dobrým riešením udeliť Čiernej Hore štatút kandidátskej krajiny bez stanovenia konečného termínu pre začatie prístupových rokovaní. EÚ už podobným spôsobom postupovala voči Bývalej juhoslovanskej republike Macedónsko v roku 2005. Rozdiel je v tom, že prekonanie bariéry, pred ktorou stojí Bývalá juhoslovanská republika Macedónsko, si vyžaduje súhlas dvoch štátov. Osud Čiernej Hory je však úplne v rukách krajiny. Domnievam sa, že toto všetko už bolo objasnené v nedávnych rokovaniach medzi pánmi Hermanom van Rompuyom, Joséom Manuelom Barrosom a Jerzym Buzekom a novým vedúcim predstaviteľom Čiernej Hory Igorom Lukšičom, najmladším premiérom na svete. Nikto nemá rád, keď ho príliš dlho vodia za nos. To platí aj pre krajinu, ktorá napriek tomu, že nie je v EÚ, už niekoľko rokov používa euro ako svoju národnú menu.

Juozas Imbrasas (EFD), písomne. – (LT) Hlasoval som za tento dokument, pretože vláda aj opozičné strany v Čiernej Hore sa všeobecne zhodujú v súvislosti s európskou integráciou a prideliť jej vysokú prioritu, čoho výsledkom je dobrý pokrok v procese reforiem od získania nezávislosti krajiny. Vítam skutočnosť, že Čiernej Hore bol udelený štatút kandidátskej krajiny na vstup do Európskej únie a občanom Čiernej Hory bola poskytnutá možnosť cestovať bez víz (úplná liberalizácia vízového režimu) do schengenského priestoru EÚ. Vítam skutočnosť, že proces tvorby právneho a ústavného rámca krajiny je už takmer dokončený a že nastal výrazný pokrok v prijímaní dôležitých právnych predpisov v oblasti boja proti korupcii, ako aj pokrok v reforme súdnictva. Je však stále potrebné pokračovať v reforme verejnej správy, posilňovaní ľudských zdrojov na miestnej úrovni správy a v boji proti organizovanému zločinu, najmä proti praniu špinavých peňazí a pašeráctvu. Mediálny sektor musí byť schopný fungovať bez politických zásahov a je potrebné zabezpečiť nezávislosť regulačných orgánov.

Giovanni La Via (PPE), písomne. – (IT) Hlasoval som za toto uznesenie, ktoré podporuje integráciu Čiernej Hory do európskeho systému, pretože sme všetci svedkami toho, aký pokrok dosiahla táto krajina v rámci prijímania vhodných procesov a nástrojov.

Ide o potrebné kroky nielen pre vstup do EÚ, ale aj na vytvorenie súdnej, občianskej a sociálnej štruktúry v krajine, ktorá sa musí rozvíjať v súlade s nariadeniami a vzhľadom na spoločný rast na rozličných úrovniach správy.

Čierna Hora už začala s dôležitými reformami, ktoré tak majú správny smer, čo zahŕňa aj vytvorenie administratívnej štruktúry, ktorá bude v budúcnosti schopná efektívne využívať štrukturálne fondy, čo tejto krajine vo veľkej miere prospeje.

Spolu s mnohými kolegami poslancami dúfam, že pred začiatkom veľmi očakávaných rokovaní vytvoríme vhodné prostredie pre občanov Čiernej Hory, kde nebude existovať korupcia a kde vo veľkom vzniknú iniciatívy pre demokratický rast.

Monica Luisa Macovei (PPE), *písomne*. – Hlasovala som za toto uznesenie s cieľom uznať pokrok Čiernej Hory smerom k európskej integrácii a zdôrazniť zostávajúce ciele, ktoré je potrebné dosiahnuť v prospech jej obyvateľstva. Keď bolo uznesenie vo Výbore pre zahraničné veci, prispela som pozmeňujúcimi a doplňujúcimi návrhmi týkajúcimi sa účinnosti a predvídateľnosti súdneho systému. Zverejnenie všetkých rozsudkov a zjednotenie judikatúry by mali byť prioritami na zaistenie dôvery verejnosti a predvídateľného súdneho systému. Je tiež potrebné viac financovať súdy, aby pracovali rýchlo a účinne, a jednotné opatrenia týkajúce sa odbornej prípravy sudcov. Musí sa vyhodnotiť účinnosť finančných prostriedkov EÚ vynaložených v oblasti reformy súdnictva a boja proti korupcii. Dôsledné uplatňovanie zásad právneho štátu v celej krajine je veľmi dôležité pre jej schopnosť politicky a demokraticky napredovať.

David Martin (S&D), *písomne*. – Hlasoval som za túto správu, ktorá víta, že vláda a opozičné strany v Čiernej Hore sa všeobecne zhodujú v súvislosti s európskou integráciou a prideliť jej vysokú prioritu, čoho výsledkom je dobrý pokrok v procese reforiem od získania nezávislosti krajiny, a ktorá víta nové politické vedenie v Podgorici a povzbudzuje novú vládu, aby pokračovala v európskou integračnom procese Čiernej Hory a aby urýchlila reformy vedúce k splneniu kodanských kritérií. Víta tiež rozhodnutie Rady zo 17. decembra 2010 udeliť Čiernej Hore štatút kandidátskej krajiny na vstup do Európskej únie, vyjadruje však poľutovanie nad oddelením udelenia štatútu kandidátskej krajiny od práva na otvorenie rokovaní a zdôrazňuje, že rozhodnutie o ich začatí by sa nemalo neprimerane ani bezdôvodne odkladať, a očakáva, že rokovania sa začnú najneskôr po zverejnení správy Komisie o pokroku za rok 2011 za predpokladu, že Čierna Hora dosiahne dostatočný pokrok v plnení kritérií stanovených Komisiou.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *písomne*. – (FR) Toto uznesenie podporuje povinnosť obyvateľov Čiernej Hory podrobiť sa kodanským kritériám a zrýchleným privatizáciám. Únia sa zmenila na agresívnu a snobskú liberálnu doktrínu. Nechcem byť súčasťou tejto záležitosti. Budem hlasovať proti.

Nuno Melo (PPE), *písomne*. – (PT) Ako kandidátska krajina pre budúci vstup do EÚ Čierna Hora preukázala ochotu pokračovať vo svojej európskej voľbe prostredníctvom odhodlania svojich vedúcich predstaviteľov a zmien, ktoré sa v krajine uskutočnili s cieľom priblížiť ju k európskym požiadavkám, najmä pokiaľ ide o demokraciu, ľudské práva a dodržiavanie zásad právneho štátu. Napriek dosiahnutému pokroku je však jasné, že to ešte nestačí a Čierna Hora musí naďalej vyvíjať úsilie, než bude pripravená na vstup do Európskej únie. Dúfam, že toto odhodlanie bude naďalej prinášať ovocie a že vstup do EÚ sa stane skutočnosťou, aby Čierna Hora mohla svojim obyvateľom poskytnúť lepšie životné podmienky a zlepšiť fungovanie svojich orgánov s cieľom stať sa čoraz lepším štátom.

Willy Meyer (GUE/NGL), *písomne*. – (ES) Som za začatie rokovaní o prístupe Čiernej Hory k EÚ takisto, ako som zo zásady za rozšírenie. Napriek tomu som nemohol hlasovať za toto uznesenie, pretože Komisia vyžaduje od Čiernej Hory súbor reforiem, ktoré sú v súlade s neoliberálnymi politikami EÚ ako privatizácia verejného sektora a prispôsobenie vzdelávacieho systému podľa bolonského procesu. Z dôvodov uvedených vyššie som nehlasoval za správu, ale radšej som sa zdržal hlasovania.

Louis Michel (ALDE), *písomne*. – (FR) Odkedy Čierna Hora v roku 2006 získala nezávislosť, jasne prejavovala túžbu vstúpiť do Európskej únie: v roku 2006 bolo oficiálne prijaté euro a od 1. mája 2010 platí Dohoda o stabilizácii a pridružení (DSP). Pristúpenie Čiernej Hory k Únii prinesie krajine väčšiu politickú, hospodársku a sociálnu stabilitu

a zvýši stabilitu balkánskeho regiónu. Naozaj vítam úsilie Čiernej Hory stať sa konštruktívnym partnerom v oblasti regionálnej spolupráce, najmä na základe rôznych regionálnych dohôd, ktoré uzavrela so svojimi susedmi v oblastiach readmisie a vydania v súdnych a policajných záležitostiach. Zabezpečenie mieru a stability prináša úžitok nielen regiónu, ale aj Európe ako celku.

Preto žiadam, aby sa prístupové rokovania začali čo najskôr najmä preto, že Európska rada udelila Čiernej Hore na konci decembra 2010 štatút kandidátskej krajiny. Úsilie Čiernej Hory v súvislosti s plnením prístupových kritérií prebieha dobre, aj keď je stále potrebné dosiahnuť značný pokrok najmä v súvislosti s korupciou a organizovaným zločinom, slobodou informácií a rodovou rovnosťou.

Alexander Mirsky (S&D), písomne. – Hoci Výbor pre zahraničné veci víta rozhodnutie Európskej rady udeliť Čiernej Hore štatút kandidátskej krajiny, ostávajú závažné problémy týkajúce sa korupcie najmä v súvislosti so stavebníctvom, privatizáciou a sektorom štátneho obstarávania. Stále pretrvávajú problémy týkajúce sa menších, ako aj nechránených skupín. Bolo by správne dohliadať na vykonávanie odporúčaní Parlamentu určených Čiernej Hore, a ak sa tieto odporúčania realizujú, som presvedčený, že pristúpenie krajiny, akou je Čierna Hora, môže EÚ priniesť len úžitok.

Franz Obermayr (NI), písomne. – (DE) Stále pretrváva napätie medzi dodržiavaním ľudských práv a inými národnými záujmami (napríklad vojenského alebo hospodárskeho charakteru), ktoré nie je vždy jednoduché zmierniť. Dokonca aj Spojené štáty a Európska únia niekedy prekročia túto citlivú hranicu, ako môžeme vidieť pri porušovaní občianskych slobôd a ochrany údajov v rámci boja proti terorizmu. Preto musí EÚ silnejšie a dôkladnejšie obhajovať ľudské práva v rámci Únie a mimo nej. Mimo Únie mám na mysli najmä ochranu kresťanských menších v islamských krajinách a v Ázii. Preto som hlasoval za tento návrh uznesenia.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písomne. – (PL) Európsky parlament dnes prijal uznesenie o procese integrácie Čiernej Hory do EÚ. Rozšírenie EÚ o krajiny západného Balkánu bolo potvrdené ešte v roku 2003 v Aténach, čo je dôvod, prečo Parlament vyjadril nádej, že prístupové rokovania sa začnú pred koncom tohto roka. V uznesení sa venuje pozornosť značnému zlepšeniu politickej a sociálnej situácie v Čiernej Hore, ako aj pozitívnemu prístupu krajiny k európskej integrácii.

Čierna Hora, žiaľ, stále neprekonalala problém korupcie a organizovaného zločinu. Podľa mňa je dôležitým a doposiaľ aj nevyriešeným problémom otázka diskriminácie voči etnickým skupinám a tiež voči ženám, ktoré sú nedostatočne zastúpené v rozhodovacích procesoch a vo verejnej správe. Ďalším pozitívnym javom je boj krajiny proti cenzúre a jej snaha o zabezpečenie slobody prejavu. Stále však pribúdajú záznamy o útokoch na novinárov a aktivistov.

Justas Vincas Paleckis (S&D), písomne. – (LT) Európska integrácia je hlavnou hybnou silou pokroku v Čiernej Hore. Táto krajina za posledných 12 mesiacov dosiahla veľa, úspešne uskutočnila štrukturálne a hospodárske reformy a efektívne bojovala proti korupcii a organizovanému zločinu. Etnické menšiny v Čiernej Hore spolu žijú v mieri a krajina úspešne podporuje dobré susedské vzťahy. EÚ a Čierna Hora preto podpísali Dohodu o stabilizácii a pridružení. Hlasoval som za toto uznesenie, pretože správne naznačuje ďalšie kroky na reformu Čiernej Hory. Je potrebné dosiahnuť pokrok v zriadení právneho štátu, pokračovať v realizácii administratívnych reforiem, zlepšiť kapacity štátnych

zamestnancov, upraviť volebný zákon a posilniť občiansku spoločnosť a nezávislé médiá. Je dôležité, aby si krajina udržala tempo a pokračovala v práci, ktorú začala.

Alfredo Pallone (PPE), *písomne*. – (IT) Čierna Hora sa v decembri 2010 stala jednou z oficiálnych kandidátskych krajín na vstup do Európskej únie, ale ešte nebol stanovený dátum začiatku riadnych rokovaní. Podporujem myšlienku uznesenia, keď chváli vládu Čiernej Hory vzhľadom na prioritu, ktorú pridela reformám spojeným s integračným procesom, a napriek tomu, koľko problémov je ešte potrebné vyriešiť, vyjadruje nádej, že oficiálne rokovania začnú do konca roka. Pokiaľ ide o priblíženie Balkánu k Európskej únii, Čierna Hora je krajina, ktorá ponúka najlepšiu sociálno-politickú situáciu. Preto som hlasoval za toto uznesenie, pretože si myslím, že pristúpenie Čiernej Hory a ostatných balkánskych krajín k EÚ má zásadný strategický význam pre Európu v zmysle stability samotného regiónu, pre jeho vlastný rozvoj a pre zdroje, ktoré ponúka.

Paulo Rangel (PPE), *písomne*. – (PT) Oceňujem úsilie, ktoré vynaložila Čierna Hora, najmä v súvislosti s právnymi reformami, bojom proti korupcii a rôznymi druhmi diskriminácie, ale chcel by som zdôrazniť, že je potrebné intenzívnejšie pokračovať v tejto práci. Existuje však stále široká škála záležitostí, ktoré si vyžadujú osobitnú pozornosť. Mám na mysli najmä hospodárske otázky a potrebu zaviesť nové štrukturálne zmeny napriek úspechu hospodárskych reforiem, ktorý bol ohrozený finančnou krízou. Chcel by som ešte uviesť poslednú poznámku k otázke, na ktorej mi záleží: potrebe zlepšenia kvality právnych predpisov navrhnutých v Parlamente.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písomne*. – Vo všeobecnosti je táto správa kvalitná a dobre vyvážená. Zaoberá sa všetkými podstatnými oblasťami politiky. Čierna Hora, ktorá sa v decembri 2010 stala kandidátskou krajinou, stále čaká na začiatok rokovaní. Správa túto skutočnosť kritizuje v odseku 2: vyjadruje poľutovanie nad oddelením udelenia štatútu kandidátskej krajiny od práva na otvorenie rokovaní a zdôrazňuje, že rozhodnutie o ich začatí by sa nemalo neprimerane ani bezdôvodne odkladať. Spravodajca očakáva, že rokovania sa začnú po vypracovaní správy o pokroku za rok 2011. Niektoré zaujímavé body sa týkajú nástroja predvstupovej pomoci (odsek 5), korupcie (odsek 8), slobody informácií (odsek 10), organizovaného zločinu (odsek 14) a zákazu diskriminácie (odseky 17 – 22). Mnohé odseky sa zaoberajú otázkou zákazu diskriminácie a dotýkajú sa všetkých dôležitých aspektov, akými sú Rómovia, Aškali, Egypťania (odseky 17 a 22), lesbičky, homosexuáli, bisexuáli a transsexuáli (odsek 17), ženy a domáce násilie (odseky 17 – 19), etnické otázky (odsek 21) a občianska spoločnosť (odseky 5, 10, 23, 24 a 32). Vo všeobecnosti správa pozitívne hodnotí úlohu organizácií občianskej spoločnosti a venuje sa tejto problematike v mnohých odsekoch. Najdôležitejšie sú odseky 23, 24 a 32.

V týchto odsekoch správa opätovne zdôrazňuje význam aktívnych a nezávislých organizácií občianskej spoločnosti pre demokraciu a vyzýva čiernohorskú vládu, aby úzko spolupracovala s mimovládnyimi organizáciami a aby s nimi viedla pravidelný dialóg.

Licia Ronzulli (PPE), *písomne*. – (IT) Odkedy sa Čierna Hora 17. decembra 2010 oficiálne stala kandidátskou krajinou na vstup do Európskej únie, jej vláda ihneď pridela prioritu reformám, ktoré môžu urýchliť európsky integračný proces.

Ešte stále je potrebné vyriešiť niektoré problémy ako volebná reforma a reforma verejnej správy a právneho systému, ale zo správy jasne vyplýva, že Čierna Hora robí pokrok. Taliansko plne podporuje európske úsilie tejto krajiny, pretože si myslí, že pristúpenie Čiernej Hory a západného Balkánu je v základnom záujme EÚ v zmysle podpory stability, regionálnej spolupráce a rozvoja v geografickej oblasti, ktorá je kľúčová pre náš kontinent.

Catherine Stihler (S&D), *písomne*. – Hlasovala som za toto uznesenie, ktoré umožní Čiernej Hore dosiahnuť štatút kandidátskej krajiny na vstup do Európskej únie. Tiež zdôrazňuje otázky rovnosti a korupcie, ktoré sa musia riešiť v rámci Čiernej Hory, a žiada o prijatie opatrení na riešenie týchto problémov.

Angelika Werthmann (NI), *písomne*. – (DE) Hlasovala som za návrh uznesenia, pretože správa dosť jasne udáva, že od získania nezávislosti v roku 2006 Čierna Hora dosiahla značný pokrok v súvislosti s vnútornými reformami. Nesmieme však prehliadať skutočnosť, že existujú, ako vždy, vážne problémy s korupciou a organizovaným zločinom, slobodou vyjadrovania a diskrimináciou. Napriek tomu správa zároveň vysvetľuje, že vláda Čiernej Hory je pripravená efektívne riešiť tieto problematické oblasti a že zaviedla balík vhodných a primeraných opatrení.

Iva Zanicchi (PPE), *písomne*. – (IT) Hlasovala som za uznesenie, pretože si myslím, že proces európskej integrácie v Čiernej Hore môže mať zásadný strategický význam pre Európsku úniu najmä v súvislosti s podporou stability a rozvoja a snahou o ich zabezpečenie v geografickej oblasti, ktorá je kľúčová pre náš kontinent. Toto pristúpenie môže zároveň posilniť boj proti organizovanému zločinu, ktorý vznikol v balkánskej oblasti. Je tiež potrebné zdôrazniť, že počas procesu približovania krajín Balkánu k Únii Čierna Hora už dlhú dobu dávala najavo silný domáci konsenzus spojený s európskymi vyhladkami a preukázala zrelý a zmierlivý prístup k susediacim štátom.

Správa: Livia Járóka (A7-0043/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *písomne*. – (PT) Hlasoval som za túto správu, pretože hodnoty európskej integrácie si vyžadujú, aby sa EÚ zbavila predsudkov a diskriminácie, aby sa dodržiavali ľudské práva. Túto diskrimináciu zhoršuje súčasná hospodárska kríza. Na začleňovanie rómskeho obyvateľstva by sa malo pozeráť ako na spoločnú zodpovednosť európskych inštitúcií, členských štátov a regiónov, ktoré by mali využívať všetky dostupné zdroje EÚ určené na riešenie tejto situácie.

V tomto procese by mala zohrávať vedúcu úlohu Komisia a venovať mimoriadnu pozornosť žiadostiam o technickú pomoc a hlavne predstaviť stratégiu, ktorá bude ako prioritné oblasti zahŕňať ochranu ľudských práv, právo na vzdelanie a odbornú prípravu, kultúru, zamestnanie, šport, primerané ubytovanie, zdravotnú starostlivosť a lepšie hygienické zariadenia pre rómske obyvateľstvo. Okrem toho je potrebné vynaložiť úsilie na zvýšenie zapojenia Rómov do politického a občianskeho života, pričom treba začať s najmladšími.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *písomne*. – (LT) Hlasovala som za toto uznesenie o stratégii EÚ v oblasti začleňovania Rómov. Rómovia sú najväčšou etnickou menšinou v EÚ, ale sú tiež veľmi izolovaní, a preto takmer úplne bez kontaktu s národnými hospodárstvami. Súhlasím s názorom pani spravodajkyne, že integrácia Rómov je potrebnou investíciou, pretože je lacnejšie Rómov integrovať ako udržiavať ich nevyhovujúce sociálno-ekonomické podmienky. Ďalším dôležitým aspektom, ktorý by som chcela zdôrazniť, je skutočnosť, že celkové začlenenie Rómov je v podstate otázkou ľudských práv. Podstatná časť európskych Rómov žije v takých nevyhovujúcich podmienkach – sú takmer úplne odrezaní od ekonomického systému, čo má za následok, že sú im upierané ich základné ľudské práva –, že podporu pri ich sociálnom začleňovaní nemožno vnímať len z pohľadu úpravy všeobecných politík, ale tak, že táto podpora je potrebná na preklenutie jedného z najväčších nedostatkov, pokiaľ ide o naplnenie ústavných a ľudských práv v Európe. Schválením tejto stratégie urobil Európsky parlament prvý krok

k podporeníu sociálneho a ekonomického začleňovania Rómov. Rada a Komisia musia teraz prijať opatrenia potrebné na zabezpečenie úspešnej realizácie tejto stratégie.

Sophie Auconie (PPE), *pisomne.* – (FR) V Európskej únii žije približne 10 – 12 miliónov Rómov. Mnohí sú vystavení diskriminácii a sociálnemu vylúčeniu. Väčšinou sú to európski občania a EÚ musí vytvoriť stratégiu na ich integráciu. Preto som hlasovala za tento text. V texte sa požaduje prijatie akčného plánu založeného na základných hodnotách rovnosti, prístupu k právam, nediskriminácie a rodovej rovnosti, ktorý bude využívať už dostupné štrukturálne fondy.

Zigmantas Balčytis (S&D), *pisomne.* – (LT) Situácia Rómov v EÚ je dosť zložitá. Veľká časť z 10 až 12 miliónov európskych Rómov je vystavená systematickej diskriminácii, v dôsledku ktorej zápasí s neznesiteľnou mierou sociálneho a hospodárskeho vylúčenia a s porušovaním ľudských práv. Navyše významná časť rómskej komunity žije v regiónoch, ktoré patria v Únii medzi najmenej hospodársky a sociálne rozvinuté, a preto rómske deti často nemajú prístup k systémom vzdelávania a odbornej prípravy, čo vedie neskôr k ich diskriminácii na trhu práce a zabraňuje ich integrácii do spoločnosti. EÚ vypracovala celý rad užitočných nástrojov, mechanizmov a fondov na podporu začleňovania Rómov, ktoré sú však roztrieštené v rôznych oblastiach politiky, a preto ich účinok a prínos zostávajú obmedzené. Súhlasím s tým, že členské štáty musia zlepšiť vykonávanie stratégie EÚ v oblasti začleňovania Rómov a zabezpečiť úplnú transpozíciu a uplatňovanie všetkých súvisiacich smerníc a práva EÚ a tým predchádzať segregácii a diskriminácii Rómov.

Regina Bastos (PPE), *pisomne.* – (PT) Charta základných práv Európskej únie zakazuje diskrimináciu na základe pohlavia, rasy, farby pleti, etnického alebo sociálneho pôvodu, genetických vlastností, jazyka, náboženstva alebo viery, politického alebo iného zmýšľania, príslušnosti k národnostnej menšine, majetku, narodenia, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie a na základe štátnej príslušnosti. V Európe je približne 10 až 12 miliónov Rómov, pričom väčšina sú európski občania, ktorí sú vystavení systematickej diskriminácii a ktorí sú obeťami neznášanlivosti. Za začleňovanie rómskeho obyvateľstva sú zodpovedné všetky členské štáty a európske inštitúcie.

Táto správa vyzýva členské štáty, aby spolupracovali s Európskou úniou a so zástupcami rómskej komunity na vytváraní integrovaných politík a aby na podporu integrácie rómskej komunity využívali všetky zdroje dostupné v Európskej únii v rámci existujúcich štrukturálnych fondov, pretože je menej nákladné Rómov integrovať ako udržiavať ich neisté sociálno-ekonomické podmienky. Harmonická integrácia rómskych komunít si vyžaduje účasť všetkých: samotných Rómov a ich hostiteľskej spoločnosti. Preto som podporila túto správu.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *pisomne.* – (FR) Prijatie správy pani Járókovej veľkou väčšinou je ďalším politickým signálom, ktorý potvrdzuje, že Európska únia si uvedomuje svoju zodpovednosť voči tejto etnickej menšine, ktorá je v Európe najväčšou a zároveň najviac prenasledovanou. Správa zdôrazňuje prioritné oblasti, ktoré musia v tejto stratégii vystupovať, ako napríklad boj za dodržiavanie základných práv rómskeho obyvateľstva. Stratégia sa musí sústrediť na vzdelávanie, ale musí zabrániť aj extrémnej marginalizácii a zamedziť šíreniu nerovností. A napokon musí stratégia ustanoviť inovačné spôsoby poskytovania skutočného prístupu na trh práce a k cenovo dostupnému, zdravému bývaniu.

Ako sa uvádza v správe, súčasťou úlohou je zabezpečiť, aby sa finančné prostriedky EÚ plne čerpali a využívali takým spôsobom, ktorý bude prospešný pre rómske obyvateľstvo. Nástroje v skutočnosti existujú, ale veľmi zle sa využívajú.

Začleňovanie Rómov je záležitosťou Európy. Teraz je na Európskej komisii, aby na základe nášho dnešného hlasovania vypracovala konečné návrhy. Únia musí pri dodržiavaní zásady subsidiarity plne vykonávať svoju úlohu hnacej sily a zjednotiť zainteresované subjekty na všetkých úrovniach, aby sa zvýšil priaznivý účinok finančných prostriedkov EÚ, a napokon dosiahnuť, aby sa z Rómov stali plnoprávni európski občania.

Mara Bizzotto (EFD), písomne. – (IT) Správa o začleňovaní Rómov v zásade zabúda na problémy súvisiace so sociálnou integráciou Rómov, ak zvažíme, že často je to samotná rómska komunita, ktorá sa nechce integrovať do sociálnej štruktúry našich krajín.

Tento kultúrny faktor nemožno popierať ani ignorovať: Rómovia majú svoje tradície a zaužívané spôsoby života, ktoré sťažujú ich integráciu do sociálnych prostredí, ktoré sa vyznačujú veľmi odlišnými postupmi, životnými štýlmi a zvykmi. Preto zostáva skutočnosťou, že akákoľvek politika integrácie Rómov bude musieť riešiť túto prekážku: ich skutočnú túžbu alebo ochotu integrovať sa.

Odhladnuc od sociologických hľadísk musím pripomenúť, že vzhľadom na tieto a ďalšie problémy si politiky navrhnuté v správe o rómskych komunitách budú vyžadovať od EÚ a členských štátov vyplácanie obrovských finančných prostriedkov bez toho, aby sa napokon dosiahol požadovaný výsledok. Úprimne povedané, práve to sa dialo doteraz a nie je žiadny dôvod myslieť si, že situácia sa odteraz zmení. Preto som hlasovala proti tejto správe.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písomne. – (LT) Hlasovala som za túto správu, pretože život Rómov v Európe si vyžaduje podporu Európskej únie. V stratégii EÚ v oblasti začleňovania Rómov sa navrhuje stanovenie záväzných minimálnych noriem vzdelávania, zamestnanosti, bývania a zdravotnej starostlivosti. Napriek tomu podstatná časť európskych Rómov žije v takých nevyhovujúcich podmienkach, že sú takmer úplne odrezaní od ekonomického systému, čo má za následok, že sú im upierané ich základné ľudské práva. Stratégia, ktorú navrhuje Európsky parlament, preto prisudzuje prioritu zamestnanosti Rómov a zlepšeniu vzdelávania, bývania a sociálneho zabezpečenia. Dôležité je zabezpečiť odstránenie segregácie rómskych detí v školách a triedach. Veľmi dôležité je tiež nabádať Rómov, aby sa zapájali do všetkých oblastí verejného a politického života a aby sa podieľali na práci mimovládnych organizácií. Na realizáciu stratégie EÚ v oblasti začleňovania Rómov je nevyhnutné, aby stratégia bola predovšetkým vnútornou stratégiou EÚ a aby všeobecný dohľad nad prioritnými oblasťami a cieľmi prebiehal v rámci štruktúr Spoločenstva, pričom by sa podávali ročné správy o pokroku stratégie a hodnotenie výsledkov.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písomne. – (RO) Pre 10 až 12 miliónov Rómov by mali platiť minimálne normy na úrovni EÚ, aby mali prístup k pracovným miestam a vzdelaniu. Uznesenie Európskeho parlamentu, ktoré sa snaží ovplyvniť budúcu stratégiu v oblasti začleňovania Rómov, poskytuje lepšiu ochranu základných práv, ako aj zvýšené financovanie z prostriedkov EÚ. Rumunsko veľmi dobre chápe problémy, ale aj ľahostajnosť tejto menšiny. Európska únia by si mala byť vedomá toho, že táto etnická skupina má veľmi vysokú mieru odporu voči zmene vrátane sociálneho začlenenia. Rómovia sú už stáročia obeťmi diskriminácie, ale zároveň aj samovylúčenia. Toto hodnotenie je veľmi spravodlivé, treba si však uvedomiť, že riešenia, ktoré navrhujeme, sú veľmi často neprimerané alebo ich Rómovia nechápu.

Budúca stratégia EÚ pre rómsku menšinu musí, samozrejme, klásť dôraz na dodržiavanie a podporu základných práv na prácu, bývanie, zdravotnú starostlivosť a predovšetkým na vzdelávanie, aj napriek odporu rodičov. Nikto však nesmie očakávať rýchlu zmenu.

Pravdepodobne bude potrebných niekoľko generácií, kým táto menšina prevezme určité pravidlá spoločenského spolužitia.

Jan Březina (PPE), *písomne.* – (CS) Základným predpokladom na vypracovanie akéhokoľvek druhu zmysluplnej stratégie v oblasti začleňovania Rómov je zber a poskytovanie údajov o sociálno-ekonomickej situácii Rómov (najmä o vzdelaní, zdraví, bývaní a zamestnanosti). Členské štáty aj medzinárodné organizácie (Medzinárodná organizácia pre migráciu a OECD) by sa mali preto zamerať na tieto otázky podrobnejšie a pomôcť stanoviť konkrétne ciele týkajúce sa napríklad percenta rómskej komunity, ktoré dokončí stredné a vysokoškolské vzdelávanie alebo ktoré je zamestnané vo verejnej službe, alebo zastúpené v rôznych oblastiach spoločenského a politického života. Je potom na Komisii, aby na základe týchto údajov stanovila jasnú a realizovateľnú stratégiu EÚ v oblasti začleňovania Rómov. V rámci politiky súdržnosti by sme mohli zvážiť vytvorenie výkonnostných prémie pre stratégiu EÚ pre rómsku menšinu. V každom prípade je potrebné vypracovať účinnejšie metódy na monitorovanie využívania zdrojov EÚ určených osobitne pre okrajové skupiny obyvateľstva.

V záujme začleňovania Rómov je možno potrebné využiť aj možnosti financovania, ktoré poskytujú program PROGRESS, program celoživotného vzdelávania, kultúrny program (2007 – 2013) a program verejného zdravia (2008 – 2013). Komisia by v tejto súvislosti mala Európskemu parlamentu poskytnúť zoznam projektov v prospech Rómov, ktoré financovala od roku 2000, a uviesť výsledky, ktoré sa prostredníctvom týchto projektov dosiahli.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *písomne.* – (PT) Potešilo ma odhodlanie, ktoré EÚ prejavila ustanovením záväzných noriem, ktoré rómskej komunite zaručujú prístup k vzdelaniu, zamestnaniu, bývaniu a zdravotnej starostlivosti. Táto iniciatíva sa nezameriava len na ľudské hodnoty súvisiace so sociálnym začleňovaním etnických menšín, ale aj na hospodársky pokrok stimulovaný poklesom nezamestnanosti. Súhlasím s opatreniami navrhnutými v rámci tejto integračnej stratégie, predovšetkým s bojom proti nelegálnej práci a zvýšením počtu rómskych učiteľov. Dôležité je, aby bola do integračného procesu zapojená samotná komunita, aby sa zabezpečil trvalo udržateľný rozvoj zvnútra a nevnucovala sa, ale podporovala túžbu po pozitívnej úlohe v spoločnosti. Tento postup by sa mal zamerať aj na všetky formy porušovania základných práv s osobitným zreteľom na sociálne vylúčenie a diskrimináciu vo verejnom živote.

Françoise Castex (S&D), *písomne.* – (FR) Otázka začleňovania Rómov je veľmi dôležitou úlohou, ktorú musí Európska únia riešiť. Táto správa ide správnym smerom, pretože ukazuje odhodlanie Európskeho parlamentu v tomto smere plne prispieť.

Nessa Childers (S&D), *písomne.* – Hlasovala som za túto správu, pretože 10 až 12 miliónov európskych Rómov by malo mať prospech zo záväzných minimálnych noriem na úrovni EÚ, aby sa zlepšil ich prístup k zamestnaniu, bývaniu, vzdelaniu a zdravotnej starostlivosti. Uznesenie, ktorého snahou je ovplyvniť pripravovanú stratégiu Komisie v oblasti začleňovania Rómov, vyzýva aj na lepšiu ochranu základných práv a využívanie financovania z prostriedkov EÚ. Dúfam, že na tento jasný signál Parlamentu teraz zareagujú vlády členských štátov EÚ.

Carlos Coelho (PPE), *písomne.* – (PT) Podporujem pani spravodajkyňu Járókovú pri presadzovaní koordinovanej politiky EÚ na podporu integrácie európskych občanov patriacich k rómskej etnickej skupine – podľa odhadov Rady Európy je ich 10 až 16 miliónov –, politiky, ktorá zabezpečí prijatie opatrení proti rasizmu a diskriminácii

a doplní existujúce právne predpisy. Je potrebné zabezpečiť aj zavedenie a správne uplatňovanie tejto politiky. Mali by sa však prijať aj opatrenia reagujúce na špecifické potreby Rómov a na podporenie ich sociálno-ekonomického začleňovania, ako sú právo na prácu, bývanie, vzdelanie, zdravotnú starostlivosť a ďalšie.

Integrácia Rómov by okrem humanitárnych aspektov mala umožniť aj zvýšenie počtu pracovných síl, podporiť systém sociálneho zabezpečenia a znížiť dávky na sociálne a zdravotné zabezpečenie, ktoré zaručuje štát tým, ktorí žijú v chudobe, nehovoriac o možnosti, že by sa mohla znížiť kriminalita. Integrácia by mala zohľadňovať ochranu detí a dodržiavať zákon. Na riešenie spoločného európskeho problému je potrebné spoločné európske riešenie vychádzajúce z integrovaného a medzisektorového prístupu, ktorý umožňuje poskytovať pomoc a špecifický zásah v najzaostalejších oblastiach a v oblastiach so závažnými štrukturálnymi nevýhodami.

Marielle De Sarnez (ALDE), *písomne.* – (FR) Práve sme veľkou väčšinou prijali stratégiu EÚ v oblasti začleňovania Rómov. Je to silný politický signál potvrdzujúci, že Európska únia si uvedomuje svoju zodpovednosť voči tejto menšine, ktorá je najväčšou menšinou v Európe, ale aj najviac prenasledovanou. Európska únia a členské štáty musia riešiť hanebnú segregáciu, ktorej sú Rómovia vystavení. Správa zdôrazňuje dôležitosť dodržiavania základných práv Rómov a predovšetkým prístup k vzdelaniu. Dôležité je zaviesť aj inovačné politiky v oblasti skutočného prístupu k zamestnaniu a umožniť týmto ľuďom, ktorých prevažná väčšina je trvale usídlená, prístup k dôstojnému a dostupnému bývaniu, aby sa predišlo akémukoľvek riziku marginalizácie. Fondy EÚ existujú. Musia sa využívať takým spôsobom, ktorý prinesie prospech Rómom. Teraz je na Európskej komisii, aby na základe návrhov uvedených v tejto správe navrhla konečné opatrenia, ktoré budú v súlade so zásadou subsidiarity a s jedným cieľom: zabezpečiť, aby sa Rómovia stali plnoprávnymi európskymi občanmi.

Karima Delli (Verts/ALE), *písomne.* – (FR) Parlament prijal dobrý text, ktorý zdôrazňuje dôležitú úlohu Európy pri zabezpečovaní sociálneho začleňovania Rómov v rámci Európskej únie uplatňovaním tejto stratégie na miestnej úrovni. Správa poukazuje na to, že stratégia pre Rómov je možná len v spolupráci s členmi komunity –, stručne povedané, predtým, než budeme pracovať pre niekoho, musíme pracovať s ním. Preto by Rómovia mali byť zapojení do každého rozhodovania.

Text poukazuje na to, že Rómovia sú vystavení ťažkým životným podmienkam, diskriminácii a problémom pri prístupe k základným službám. Upozorňuje na nutnosť zaistiť rešpektovanie slobody pohybu európskych občanov. Zmieňuje sa aj o tom, že z hľadiska sociálneho začleňovania sú dôležité sociálna ochrana, odborná príprava, vzdelávanie a poskytovanie verejných služieb. Kritizuje nedostatočné pridelovanie finančných prostriedkov, hoci by sa tieto peniaze mohli dobre využiť. Skutočným nedostatkom tejto správy je však to, že konzervatívci v Európskom parlamente trvali na tom, aby sa v texte spomenula potreba boja proti takzvanej dlhodobej závislosti rómskeho obyvateľstva od systému sociálneho zabezpečenia. To je škandalózne predsudok, ktorý sa znovu zameriava na marginalizáciu rómskej komunity.

Anne Delvaux (PPE), *písomne.* – (FR) Som rada, že Európsky parlament prijal správu pani Járókovej prevažnou väčšinou. V správe sa uvádza, že je potrebné bojovať proti vylúčeniu a diskriminácii Rómov, podporiť ich sociálnu, kultúrnu a hospodársku integráciu, lepšie chrániť ich základné práva a lepšie využívať európske finančné prostriedky. Parlament definoval svoje priority, v ktorých sa dosiahol konsenzus. Parlament požaduje v tejto

oblasti akčný plán EÚ, chce, aby sa využívali finančné prostriedky EÚ, a navrhuje prijatie krízového plánu s cieľom zistiť, kde je sústredené rómske obyvateľstvo. Čo sa týka konkrétnych opatrení, možno uviesť prístup ku vzdelaniu, ktorý je pre rómske obyvateľstvo rovnako prioritou ako pre hocikoho iného. Okrem toho musíme monitorovať využívanie finančných prostriedkov EÚ, aby sa peniaze naozaj dostali k určeným príjemcom.

Parlament tiež dôrazne vyzval na vytvorenie orgánov EÚ pod dohľadom súčasnej pracovnej skupiny pre Rómov s cieľom zabezpečiť finančnú pomoc EÚ príslušným miestnym iniciatívam a včas zistiť zneužívanie finančných prostriedkov a informovať o ňom. Rozsah financovania by sa mal okrem toho rozšíriť aj na projekty zamerané na zlepšenie verejných služieb.

Ioan Enciu (S&D), písomne. – (RO) Hlasoval som za túto správu, lebo si myslím, že stratégia na úrovni EÚ na integráciu rómskej menšiny je pozitívnym a vítaným krokom. Vzhľadom na pretrvávajúce problémy so sociálnou a hospodárskou integráciou a mimoriadnu úroveň mobility jej členov si táto komunita vyžaduje osobitnú pozornosť na európskej úrovni. Myslím si však, že najväčšie úsilie je ešte len potrebné vynaložiť. Stratégie a akčné plány zamerané na integráciu Rómov boli a sú dostupné na každej úrovni, ale chýba ich správne vykonávanie. Aby sa zabezpečil úspech tejto novej stratégie, musí sa vykonávať tým najvhodnejším spôsobom. Vzhľadom na to si myslím, že základom pre vykonávanie budúcej stratégie musí byť štruktúrovaný dialóg medzi rómskymi komunitami, mimovládny sektorom a miestnymi orgánmi.

Edite Estrela (S&D), písomne. – (PT) Hlasovala som za túto správu, pretože si myslím, že začleňovanie Rómov nesúvisí len s morálnymi príkazmi alebo záväzkami Európskej únie v oblasti ľudských práv. Viaceré štúdie dokazujú, že vylúčenie týchto európskych občanov spôsobuje členským štátom sociálno-ekonomické náklady. Sociálne začleňovanie Rómov je potrebnou a z dlhodobého hľadiska finančne výhodnou investíciou.

Diogo Feio (PPE), písomne. – (PT) Rómovia boli v minulosti cieľom diskriminácie a nepriateľstva zo strany väčšinového obyvateľstva členských štátov. Veľká miera diskriminácie stále pretrváva aj v rámci samotných rómskych komunít a táto stratégia sa musí naliehavo usilovať o nápravu a nie to jednoducho skrývať. Myslím si, že stratégiu EÚ, ktorá podporuje integráciu Rómov, je potrebné uvítať, rovnako ako v prípade akejkoľvek inej znevýhodnenej etnickej menšiny.

Myslím si tiež, že má šancu byť úspešná, ak ju aktívnou účasťou podporia tí ľudia, o ktorých integráciu sa usiluje. Bez účasti, súčinnosti a odhodlania všetkých aktérov v tomto spoločnom úsilí bude tejto stratégii hroziť, že nebude ničím iným než vyhlásením o dobrých úmysloch. Na zvrátenie trendu diskriminácie Rómov treba ešte veľa urobiť. Dúfam, že ospravedlnením pomalého odstraňovania diskriminácie bude napokon úspech tejto stratégie.

José Manuel Fernandes (PPE), písomne. – (PT) Táto správa sa zaoberá vypracovaním stratégie EÚ v oblasti začleňovania Rómov. Je to veľmi užitočný a povzbudivý dokument, ktorý zostavili spoločne Komisia a Parlament, a jeho odporúčania sa týkajú cieľov stanovených v stratégii Európa 2020 zameraných na znižovanie chudoby a boj proti sociálnemu vylúčeniu, aby sa podporil inkluzívny rast v celej EÚ. Rómske obyvateľstvo má na rozdiel od iných etnických skupín veľmi dynamickú demografiu a predpokladá sa, že v niektorých krajinách, napríklad v Maďarsku, bude v roku 2050 tvoriť viac ako 50 % ekonomicky aktívneho obyvateľstva. Ich integrácia je preto nevyhnutná nielen z etického hľadiska, keďže je to otázka ľudských práv, ale aj pre udržateľnosť systémov sociálneho

zabezpečenia. Ukazuje sa, že z dlhodobého hľadiska nepredstavuje táto integrácia náklady, ale finančne výhodnú investíciu. Keď vezmeme do úvahy výhody, ktoré so sebou začlenenie prináša, náklady na vylúčenie sú niekedy vyššie než náklady na začlenenie. Víтам prijatie tejto správy a odporúčanie, aby Komisia prevzala úlohu dohľadu a monitorovania plnenia tejto stratégie členskými štátmi.

João Ferreira (GUE/NGL), *písomne. – (PT)* Prijaté uznesenie odporúča prijať stratégiu EÚ pre oblasť integrácie Rómov, ako aj vypracovanie komplexného akčného plánu založeného na základných hodnotách rovnosti, uplatňovania práv, nediskriminácie a rovnosti. Cieľom je zabezpečiť, aby rómska komunita mala skutočný prístup k vzdelávaniu, pracovným miestam, bývaniu, zdravotnej starostlivosti a kultúre. Zmienka o európskych programoch a finančných prostriedkoch, ktoré možno využiť na sociálnu a hospodársku integráciu Rómov, je primeraná, pretože sa nedostatočne využívajú. Toto uznesenie je veľmi dôležité, pretože je všeobecne známe, že Rómovia boli v mnohých členských štátoch EÚ, napríklad vo Francúzsku a ďalších, cieľom nešťastnej a neprípustnej diskriminácie.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písomne. – (PT)* Diskriminácia Rómov, ku ktorej dochádza v rôznych krajinách EÚ, je všeobecne známa. Len nedávno boli problémy vo Francúzsku a ďalších štátoch EÚ, ktoré by sa mohli zhoršiť pod zámkou hospodárskej a finančnej krízy. Pani spravodajkyňa, ktorá je poslankyňou rómskeho pôvodu, sa preto snažila informovať Parlament o tejto situácii.

Uznesenie, ktoré sme dnes v tejto súvislosti prijali, odporúča, aby Komisia navrhla a Rada prijala stratégiu EÚ na podporenie integrácie Rómov ako akčný plán na európskej úrovni, ktorý bude významný a inkluzívny na rôznych úrovniach, založený na základných hodnotách rovnosti, uplatňovania práv, nediskriminácie a rovnosti žien a mužov.

Rovnako stojí za zmienku, že existujú európske programy a financovanie, ktoré sa môžu využívať na sociálnu a hospodársku integráciu Rómov, ale je potrebné zlepšiť komunikáciu na všetkých úrovniach, aby sa mohli náležite používať. Cieľom je zabezpečiť, aby rómska komunita mala skutočný prístup k vzdelávaniu, pracovným miestam, bývaniu, zdravotnej starostlivosti a kultúre.

Lorenzo Fontana (EFD), *písomne. – (IT)* Zvládnutie problémov najväčšej etnickej menšiny v Európe si vyžaduje pragmatizmus, a nie nejaký falošný, prepriato súcitný liberalizmus. Hovoríme o tom, že dáme rómskej menšine celý rad práv, ktoré veľké množstvo občanov môže využívať len vďaka každodenným obetiam. Nemyslím si, že táto európska stratégia alebo rozhodnutie si zaslúžia podporu, pretože v súvislosti s týmto javom existujú tiež obrovské rozdiely medzi členskými štátmi. Niektoré krajiny sa nachádzajú v objektívne zložitej situácii, zatiaľ čo iné krajiny sú týmto javom ledva postihnuté. Preto si myslím, že by bolo efektívnejšie uplatniť zásadu subsidiarity. A preto nemám v úmysle predložený text podporiť.

Bruno Gollnisch (NI), *písomne. – (FR)* Správa Európskeho parlamentu bola len zriedka tak blízko k šialenstvu. Pretože táto stratégia v oblasti začleňovania Rómov znamená systematické podporovanie malej populácie vo všetkom a všade, povinné kvóty vo všetkých oblastiach vrátane rozhodovacích orgánov a podnikov a systematické verejné financovanie ich údajných potrieb vrátane bývania. Táto menšina je, samozrejme, údajne častou obeťou zákernej diskriminácie a nikdy sa nikto nepýta na jej zodpovednosť. Treba povedať, že samotná pani spravodajkyňa je súčasťou tejto menšiny, čo dokazuje, že až taká utláčaná

nie je. Úprimne povedané, je to tak trochu ako poveriť Číňana úlohou vymedziť európsku politiku v oblasti ochrany obchodu.

Aby som sa však vrátil k téme, sú predmetom takého hlbokého záujmu z vašej strany aj iní európski občania, ktorí sú obeťami chudoby a neistoty a sú vylúčení vo vlastnej krajine zo sociálnych dávok, ktoré už boli prioritne pridelené iným? Dôvody rastúceho odmietania Bruselu treba hľadať v tejto systematickej diskriminácii európskych občanov a na ich úkor.

Nathalie Griesbeck (ALDE), písomne. – (FR) Európsky parlament prijal tento týždeň veľkou väčšinou správu o stratégii EÚ v oblasti začleňovania Rómov: je to ďalší politický signál potvrdzujúci, že Európska únia si uvedomuje svoju zodpovednosť voči tejto etnickej menšine, ktorá je najväčšou menšinou v Európe, ale aj najviac prenasledovanou. Správa zdôrazňuje prioritné oblasti tejto stratégie: základné práva, nerovnosti, boj proti diskriminácii, vzdelávanie, prístup k zamestnaniu, prístup na trh práce, prístup k bývaniu a tak ďalej. Vo všetkých týchto oblastiach sú potrebné opatrenia. Pokiaľ ide o mňa, vo Výbore pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci som kládla dôraz na to, že pri vypracovaní tejto stratégie je potrebné venovať osobitnú pozornosť deťom a menšinám. Správa poukazuje aj na zlé využívanie európskych finančných prostriedkov, ktoré sú k dispozícii na začleňovanie Rómov: administratívne preťahy a prekážky, nedostatočná informovanosť, nedostatočné zapojenie zo strany miestnych orgánov a tak ďalej. Členské štáty, miestne orgány, zainteresované strany a ďalší musia reagovať na všetky tieto problémy, aby sa zabezpečilo plné čerpanie týchto európskych fondov. Každý členský štát bude musieť neskôr túto stratégiu prispôbiť a bude sa teda hodnotiť na miestnej úrovni.

Sylvie Guillaume (S&D), písomne. – (FR) Otázka začleňovania Rómov je skutočne európskym problémom, a preto Európska únia musí preniknúť až k samotnej podstate diskriminácie, ktorej je vystavená rómska komunita, a bojovať proti stereotypom s cieľom zabezpečiť rovnaký prístup k zamestnaniu, bývaniu, zdravotnej starostlivosti a vzdelaniu. Teší ma preto, že Európsky parlament sa zaoberal touto problematikou a prijal túto správu, ktorej cieľom je poskytnúť Komisii podnet na zamyslenie. Táto správa kritizuje členské štáty za zneužívanie európskych finančných prostriedkov, ktoré by sa mali venovať na projekty v oblasti začleňovania Rómov. Dúfam však, že Komisia zájde ďalej a prinúti členské štáty, aby verejne doložili, ako využívajú tieto finančné prostriedky.

Juozas Imbrasas (EFD), písomne. – (LT) Hlasoval som za tento dokument, aj keď si myslím, že táto správa mala byť zamietnutá. V súčasnosti nie je potrebné posilňovať stratégiu, ktorá sa venuje len jednej skupine. Potrebujeme skôr účinnú núdzovú stratégiu zameranú na riešenie problému zákonnej a nezákonnej migrácie, aby sme zabezpečili predovšetkým hospodársku stabilitu, zamestnanosť, bezpečnosť, verejný poriadok a spravodlivosť pre všetkých európskych občanov, ktorí sú z demografického, kultúrneho, tradičného, historického a ekonomického hľadiska súčasťou niektorého členského štátu.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), písomne. – (RO) Európsky prístup k problematike Rómov bol a stále je neprimeraný. Správa, ktorú vypracovala pani Lívia Járóková vo Výbore pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci, spolu s príspevkami z ostatných pridružených výborov by mala byť novým stimulom pre náležitú stratégiu v oblasti integrácie Rómov, ktorú očakávame od Komisie budúci mesiac.

Som pevne presvedčený o tom, že všetci by sme veľmi chceli docieľiť skutočnú zmenu vo vzťahu k rómskej komunite a ponúknuť jej všetky nevyhnutné predpoklady na sociálne začlenenie. Preto sa musíme zamerať na politické a finančné nástroje, ktoré máme k dispozícii, a prijať priame opatrenia v kľúčových oblastiach, ako sú vzdelávanie a zdravie.

Dôležitá je aj spolupráca na každej úrovni, od európskej po miestnu, pretože bez koordinovaného postupu sa premárnia všetky zdroje. Rómovia sa musia zapojiť do tvorby politik. Preto musíme nájsť riešenia, aby sme nadviazali kontakt s tými, ktorí tvoria prepojenie medzi rozhodovacou a vykonávacou úrovňou.

A napokon musíme uznať význam odkazu, ktorý touto správou vysielame. Nemali by sme však zabúdať, že boli vyslané mnohé odkazy a teraz nadišiel čas na konkrétne opatrenia.

Jarosław Kalinowski (PPE), *písomne.* – (PL) Rómovia sú kultúrne jedným z najbohatších národov sveta. Ich prítomnosť dodáva pestrosť obrazu mnohých rôznych krajín. Rómom však škodia stereotypy a diskriminácia a, žiaľ, nepomáhajú pri nadväzovaní dialógu – a dialóg je potrebný. Žijeme vedľa seba a musíme sa prinajmenšom vzájomne tolerovať, aby sme skoncovali s javom vylúčenia. Preto je potrebné podporiť vzdelávanie, aby sa odstránili všetky prekážky spoločného vyučovania rómskych detí a ostatných detí v európskych školách. Potrebné je podporovať aj iniciatívy, ktoré Rómom umožnia legálne sa zamestnávať a jednoduchšie sa aklimatizovať v krajine, v ktorej v súčasnosti žijú. Obávame sa toho, čo nepoznáme. Ak budeme vedieť viac o bohatstvách rómskej kultúry a zvykoch, integrácia prebehne určite omnoho rýchlejšie.

Timothy Kirkhope (ECR), *písomne.* – Európski konzervatívci a reformisti (skupina ECR) bezvýhradne podporujú začleňovanie a integráciu rómskeho obyvateľstva v rámci členských štátov a Európskej únie. Rovnaký prístup k odvetviu verejných služieb, na trh práce a nediskriminácia sú nevyhnutné pre všetkých ľudí bez ohľadu na rasu, etnický alebo iný pôvod. Dôrazne podporujeme aj ciele správy týkajúce sa lepšieho čerpania a lepšieho pridelenia finančných prostriedkov EÚ s cieľom plne podporiť rómske obyvateľstvo. Myslíme si však, že niektoré časti správy, v ktorých sa hovorí o zdraví, vzdelávaní a zamestnanosti, patria medzi oblasti, v ktorých by mali právne predpisy prijímať členské štáty.

Giovanni La Via (PPE), *písomne.* – (IT) Dnešné hlasovanie za uznesenie o stratégii Európskej únie v oblasti začleňovania Rómov by mohlo predstavovať užitočnú podporu presadzovania nediskriminácie v členských štátoch, ako aj stimul na zavedenie nástrojov na ochranu Rómov. To, čo som povedal, platí v súlade s ustanoveniami Charty základných práv Európskej únie predovšetkým pre najzraniteľnejšie skupiny. Myslím si, že ďalším cieľom, ktorý je potrebné dosiahnuť, aby sa realizovala seriózna a presvedčivá politika začleňovania Rómov, je stanovenie účinných ekonomických nástrojov. Spomínané uznesenie sa zaoberá veľmi dôležitou otázkou – aj pre našu krajinu – a zameriava sa na náležitú integráciu Rómov, aby sa umožnilo ich skutočné zapojenie do hospodárskeho, sociálneho a kultúrneho života krajín, v ktorých sú usídlení, a chcel by som dodať, že pod podmienkou úplného dodržiavania zásad a zákonov hostiteľského štátu. Na záver chcem povedať, že podporujem požiadavku, aby sa Komisia ujala vedúcej úlohy, pokiaľ ide o zriadenie jednotnej strategickej koordinácie v spolupráci s členskými štátmi a aby vytvorila pracovnú skupinu ako stály orgán, ktorý prevezme zodpovednosť za dohľad a koordináciu tejto záležitosti.

Petru Constantin Luhan (PPE), *písomne.* – (RO) Hlasoval som za túto správu, pretože vítam jej mimoriadne podrobný pohľad na zložitosť problematiky rómskej komunity v EÚ. Dokonca by som povedal, že keď sa vyrieši väčšina týchto problémov, bude to znamenať, že sa vyrieši veľké množstvo problémov, ktorým teraz čelíme ako európska spoločnosť. Chcel by som spomenúť len spôsob, akým by sa štrukturálne fondy mohli použiť na podporu priorít stratégie EÚ v oblasti začleňovania Rómov. Myslím si, že na

hospodársky a sociálny rozvoj týchto komunít je potrebné prideliť značné finančné prostriedky. V prípadoch, keď sa na zásahy poskytne nedostatočná podpora z hľadiska financií alebo primeraného času, potrebného na dosiahnutie predpokladaného vplyvu, dosiahnuté účinky nebudú zodpovedať tým, ktoré v súčasnosti očakávame. Potrebné je stanovenie priorít, rozumné využívanie finančných prostriedkov a politické odhodlanie. V opačnom prípade sa finančné zdroje premrhajú. So záujmom očakávam ďalšie kroky, ktoré po tejto správe prijme Komisia. Dúfam, že táto stratégia vytvorí pridanú hodnotu potrebnú na realizáciu európskeho opatrenia, ktoré podporí začleňovanie Rómov.

David Martin (S&D), *písomne*. – Víтам túto správu o neutešenej situácii Rómov – najviac marginalizovanej skupine v Európskej únii. Uznesenie stanovuje praktické kroky na zlepšenie zdravia, vzdelania a sociálneho zabezpečenia Rómov. Obsahuje opatrenia na zlepšenie ich prístupu na trh práce a k dôstojnému bývaniu. Toto uznesenie ponúka Rómom príležitosť, aby sa lepšie integrovali do spoločnosti.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *písomne*. – (FR) Toto uznesenie obsahuje opäť len prázdne slová. Teší ma, že tento text odsudzuje verbálne prejavy rasovej nenávisťi, etnické profilovanie, nezákonné odoberanie odtlačkov prstov a nezákonné vysťahovanie a vyhodenie. Mám však výhrady voči horkým pilulkám, ktoré sme nútení na tejto ceste prehltnúť: plné právomoci Komisie v tejto záležitosti, stigmatizácia Rómov v texte, ktorý požaduje ich ochranu, konkurencieschopnosť na trhu práce a konkurencieschopné zoskupenia. Tento zmätený prístup je neakceptovateľný.

Nuno Melo (PPE), *písomne*. – (PT) EÚ je priestorom solidarity a začlenenia, preto musí urobiť to, čo je potrebné na zabránenie diskriminácie Rómov, a poskytnúť im rovnaké práva, pokiaľ ide o vzdelávanie, zamestnanie, zdravotnú starostlivosť a bývanie vo všetkých členských štátoch a aj v štátoch, ktoré chcú do Únie v budúcnosti vstúpiť. Rómovia by sa mali zaoberať otázkou detí, ktorým sa vo všeobecnosti bráni navštevovať školu, otázkou detí a žien, ktoré sú využívané na žobranie, otázkou žobrania, ktoré sa stáva spôsobom života, či odmietaním práce, namiesto ktorej sa uchýľujú k využívaniu systémov sociálneho zabezpečenia tretích krajín. Musia sa prijať rúzne kroky na ukončenie diskriminácie. Ak sa to však má dosiahnuť, nemôžu sa vylúčiť samotní Rómovia a musia pomáhať pri svojej integrácii do európskeho priestoru, do ktorého je potrebné sa začleniť.

Willy Meyer (GUE/NGL), *písomne*. – (ES) Hlasoval som za správu o stratégii EÚ v oblasti začleňovania Rómov. Text poukazuje na potrebu vypracovať stratégiu na úrovni EÚ na ochranu a integráciu tohto obyvateľstva. Okrem toho vyzýva členské štáty, aby prijali a posilnili účinné právne predpisy na ochranu proti diskriminácii – vrátane viacnásobnej diskriminácie – vo všetkých oblastiach života, ktoré budú zaručovať, chrániť a podporovať základné práva, rovnosť a nediskrimináciu a právo na voľný pohyb vrátane krokov na zvyšovanie informovanosti verejnosti zameraných na Rómov alebo osoby nerómskeho pôvodu, a to s cieľom odstrániť diskriminačné prekážky.

Louis Michel (ALDE), *písomne*. – (FR) Približne 10 až 12 miliónov Rómov dnes potrebuje európske opatrenia na podporu sociálnej, kultúrnej a hospodárskej integrácie. Rómovia boli a naďalej sú vystavení systematickej diskriminácii, vylúčeniu, porušovaniu ľudských práv a stigmatizácii. Správa, ktorú sme práve prijali, je dôležitým krokom smerom k opatreniam zameraným na znižovanie marginalizácie, chudoby a sociálneho vylúčenia.

Na odstránenie diskriminácie je však potrebné vykonať ešte veľa práce. Ale aj keby sme dokázali odstrániť diskrimináciu na základe etnického pôvodu, tvrdou realitou zostáva sociálno-ekonomické vylúčenie väčšiny rómskeho obyvateľstva. Mnohí Rómovia v Európe

sú úplne odrezaní od hospodárstva a žijú v takých žalostných podmienkach, že nemôžu využívať svoje základné práva.

Okrem toho si myslím, že začleňovanie Rómov by malo začať už v ranom detstve zaznamenaním v registri obyvateľstva, prístupom ku kvalitnému vzdelaniu a pomocou rodičom v prístupe na trh práce. Komisia musí stanoviť záväzné minimálne normy na úrovni EÚ, ktoré si vyžadujú zapojenie miestnych, vnútroštátnych, ako aj európskych orgánov.

Alexander Mirsky (S&D), *písomne*. – Medzi priority EÚ patria oblasti, v ktorých je potrebné väčšie úsilie zo strany EÚ v procese začleňovania Rómov. Sú tu, žiaľ, problémy týkajúce sa vzdelávania, zdravotnej starostlivosti a extrémnej izolácie týchto ľudí. Správa vyzýva Komisiu, aby predložila strategický plán zavádzania záväzných minimálnych noriem na úrovni EÚ pre tieto prioritné oblasti vrátane sankcií pre členské štáty v prípade neplnenia týchto cieľov. Aj keď nie som presvedčený o tom, že to ako celok bude úspešné, hlasoval som za prijatie správy.

Andreas Mølzer (NI), *písomne*. – (DE) Rómovia a Sintovia – to je politicky správny výraz, aj keď niektorí príslušníci týchto etnických skupín to považujú za hanlivé a žiadajú, aby boli označovaní ako cigáni – žijú, samozrejme, do istej miery v biednych pomeroch. Zároveň nesmieme prehliadať skutočnosť, že nedostatočný pokrok smerom k lepšiemu spôsobu života je spojený aj s tradíciami týchto skupín, ku ktorým tieto skupiny stále lipnú. Pokusy o socializáciu týchto skupín typickým naivným spôsobom sa začali už pred mnohými rokmi, ale všetky zlyhali, pretože ich väčšina tohto kočovného národa neprijala. Európska únia vyčlenila do roku 2013 na integráciu menších 12 miliárd EUR a už teraz je celkom jasné, že v prípade väčšiny Rómov a Sintov budú tieto peniaze premrhané.

Prelomeniu tohto začarovaného kruhu zabraňujú klanová štruktúra a nedostatočné práva orgánov v oblasti zasahovania. Plánovaná stratégia nielenže nie je schopná zmeniť čokoľvek významné, ale v niektorých oblastiach by sa takáto „nediskriminácia“ mohla dokonca zmeniť na gól do vlastnej brány. Okrem toho chýba koncepcia, pretože nič také ako právo na prístup k systému sociálneho zabezpečenia neexistuje. Preto túto správu dôrazne odmietam.

Claudio Morganti (EFD), *písomne*. – (IT) Rozhodol som sa hlasovať proti tejto správe, pretože si nemyslím, že je potrebné, aby Európska únia poskytla obrovské zdroje na začleňovanie Rómov. V čase hospodárskej krízy a všeobecných problémov sa správa zameriava na ešte rýchlejšie presadzovanie cieľa zabezpečiť rómskemu obyvateľstvu osobitné financovanie a výhodné podmienky v mnohých oblastiach.

Táto etnická skupina zostáva v Európe historicky izolovaná, často nie v dôsledku vôle iných, ale v dôsledku vlastnej povahy. Rómovia zostali dobrovoľne na okraji, aby mohli naďalej žiť podľa vlastných zvykov, ktoré sú veľmi vzdialené od spoločných hodnôt a zmýšľania Európy. Chcel by som, aby sme namiesto špecifickej európskej stratégie v oblasti začleňovania Rómov pracovali na európskej úrovni na reálnej a efektívnej spoločnej prisťahovaleckej politike, ktorá sa javí čoraz dôležitejšia a nemôže sa už dlhšie odkladať.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *písomne*. – (RO) Európska stratégia v oblasti začleňovania Rómov je nepochybne absolútne potrebná, pretože táto európska menšina je vzhľadom na jej spôsob života charakteristická veľmi veľkým stupňom cezhraničnej mobility. Hlasoval som za toto uznesenie najmä preto, lebo zdôrazňuje úlohu, ktorú zohrávajú kvalitné vzdelávanie a odborná príprava ako faktory, ktoré majú vplyv na osobný a pracovný život

ľudí, a pretože v dôsledku toho je vzdelávanie najspoľahlivejším riešením na zabezpečenie začleňovania Rómov do spoločnosti.

Franz Obermayr (NI), *písomne.* – (DE) Zatiaľ čo väčšinová spoločnosť v EÚ rýchlo starne, Rómovia zaznamenávajú prudký nárast. V Maďarsku, kde Rómovia v súčasnosti tvoria 6 až 8 % populácie, presiahne ich počet do roku 2050 50 % obyvateľstva v produktívnom veku. Je to o to horšie, že život Rómov v EÚ sa, ako vždy, vyznačuje nezamestnanosťou, výrazne podpriemernou úrovňou vzdelania, organizovaným zločinom a prostitúciou, ako aj začlenením sa do paralelnej spoločnosti. Situácia žien v často archaickej rómskej spoločnosti je zvlášť dramatická a úroveň ich vzdelania je ešte nižšia, a teda ich vylúčenie z pracovného trhu je o to väčšie. Správa, ktorú máme pre sebou, nepochybne rieši niektoré z problémov, avšak jednostranne. Integrácia nie je jednostranná záležitosť. Rómovia musia prispieť svojím dielom, posilať svoje deti do školy, lepšie sa integrovať na trh práce a skončiť s páchaním trestných činov. Preto som hlasoval proti tejto správe.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *písomne.* – (LT) Hlasoval som za túto správu, pretože musíme naliehavo zmeniť situáciu značnej časti z 10 až 12 miliónov Rómov žijúcich v Európe, ktorá je ešte v 21. storočí vystavená diskriminácii a hospodárskej a sociálnej izolácii. Cesta k integrácii je dlhý a komplikovaný proces prispôbený podmienkam jednotlivých krajín a miestnych regiónov. Stratégia Európskej únie by mala zabezpečiť jasné ciele a spôsoby financovania programov. Najväčšia zodpovednosť však spočíva na vláдах členských štátov a miestnych orgánoch, ktoré poznajú situáciu v regióne najlepšie. Vzdelávanie, zdravotná starostlivosť, politika v oblasti bývania a rýchlejšie začleňovanie Rómov do trhu práce – to je kľúč na riešenie dlhodobého problému. Ak by rómski občania EÚ neboli schopní náležite sa integrovať do spoločností členských štátov Európskej únie, vyslalo by to zlý signál o integračnej politike EÚ všeobecne.

Alfredo Pallone (PPE), *písomne.* – (IT) Európska únia pracuje na problémoch týkajúcich sa sociálnej integrácie a ochrany menších už roky. Správa pani Járókovej o stratégii v oblasti začleňovania Rómov stanovuje akčný plán na ich sociálno-ekonomickú integráciu v súvislosti s európskym projektom, ktorý definuje národné stratégie na riešenie tohto problému čiastočne na základe nákladov, ktoré bude musieť znášať každý členský štát. Za túto správu som hlasoval práve preto, lebo na integráciu Rómov v rôznych členských štátoch prostredníctvom plánu, ktorý zaručuje ich vzdelávanie a zdravotnú starostlivosť, potrebujeme nový európsky právny rámec obsahujúci opatrenia na boj proti diskriminácii a ochranu ľudských práv.

Georgios Papanikolaou (PPE), *písomne.* – (EL) Dnes som hlasoval za správu Európskeho parlamentu o stratégii EÚ v oblasti začleňovania Rómov. Ich začlenenie do spoločnosti je veľmi dôležitou otázkou, ktorá sa týka všetkých členských štátov všeobecne a osobitne Grécka, v ktorom je podľa štúdií Agentúry EÚ pre základné práva 35 % Rómov negramotných a desať a viac rokov navštevovali školu len 4 % Rómov. Kľúčovým bodom pri začleňovaní je vzdelávanie a odstránenie segregácie v školách. Popri primeranej zdravotnej starostlivosti a rovnakých pracovných príležitostiach musia členské štáty pozornejšie dohliadať na rozsah, v ktorom sa finančné prostriedky EÚ určené pre Rómov skutočne využívajú v prospech príjemcov.

Rovana Plumb (S&D), *písomne.* – Vieme, že 10 až 12 miliónov európskych Rómov je stále vystavených vážnej systematickej diskriminácii v oblastiach vzdelávania (kde sú hlavne obeťami segregácie), bývania (predovšetkým nútené súdne vysťahovania a zlé životné podmienky, často v getách), zamestnanosti (ich mimoriadne nízka miera zamestnanosti)

a rovnakého prístupu k systémom zdravotnej starostlivosti a iným verejným službám, ako aj zarádzajúco nízkej úrovni účasti na politickom živote. Stratégia EÚ v oblasti začleňovania Rómov by mala zahŕňať opatrenia, ktorými sa zabezpečí monitorovanie situácie Rómov vzhľadom na dodržiavanie a presadzovanie ich základných sociálnych práv, rovnakého postavenia, nediskriminácie a voľného pohybu v EÚ, a tiež poskytovať príležitosti v oblasti vzdelávania a odbornej prípravy a pomoc dospelým v prístupe na trh práce, ktoré majú kľúčový význam z hľadiska podpory prijímania a trvalého zamestnávania Rómov, s cieľom zamedziť šíreniu sociálneho vylúčenia.

Komisia a členské štáty by sa mali zaoberať osobitnými potrebami rómskych žien uplatňovaním rodového hľadiska vo všetkých politikách začleňovania Rómov a poskytovať ochranu osobitne zraniteľným podskupinám. Preto žiadam Komisiu, aby každoročne predkladala Európskemu parlamentu preskúmanie stratégie EÚ v oblasti začleňovania Rómov s cieľom monitorovať pokrok dosiahnutý na vnútroštátnej úrovni.

Paulo Rangel (PPE), *písomne.* – (PT) Hlasoval som za túto správu, ktorá sa zameriava na potrebu účinného riešenia problémov a úloh súvisiacich s touto citlivou otázkou integrácie rómskych komunít.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písomne.* – Vo Výbore pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci sme o správe Parlamentu o stratégii EÚ v oblasti začleňovania Rómov, ktorú vypracovala pani Járóková, hlasovali 14. februára a pani spravodajkyňa prijala väčšinu pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov, ktoré predložila Skupina zelených/Európska slobodná aliancia, alebo boli tieto návrhy zahrnuté do kompromisných pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov. Zahrnuté boli aj mnohé požiadavky skupiny súvisiace s touto problematikou. Konkrétne stratégia v oblasti začleňovania Rómov by sa mala riadiť prístupom zvnútra, mali by ju vypracovať Rómovia pre Rómov, čo znamená posilnenie postavenia Rómov, ich zapojenie do rozhodovacieho procesu, prijímanie rómskych zamestnancov a mediátorov do kľúčových pozícií na miestnej aj národnej úrovni a na úrovni EÚ; zastavenie nezákonných postupov, ktoré sa bez trestne dejú v členských štátoch EÚ: násilia proti Rómom, porušovania ich práva na voľný pohyb, nárastu aktivity extrémistických politických strán, politikov a politik, systematickej segregácie rómskych detí v rámci vzdelávania, rozšírenej segregácie v rámci bývania, obchodovania s ľuďmi, odmietania prístupu k zdravotnej starostlivosti a sociálnym službám a nútenej sterilizácie rómskych žien.

Licia Ronzulli (PPE), *písomne.* – (IT) Európska komisia predloží 6. apríla oznámenie o začleňovaní Rómov. Táto téma je uvedená aj medzi prioritami maďarskej vlády, ktorá v súčasnosti zastáva funkciu rotujúceho európskeho predsedníctva. Uznesenie Parlamentu poukazuje na potrebu väčšej integrácie rómskeho obyvateľstva do modernej spoločnosti.

Osobne si myslím, že je na tomto obyvateľstve, aby sa prispôbilo našej spoločnosti, a nie nútiť nás prijať zvýhodňujúce politiky, ktorých výsledky sú často celkom opačné než sa očakávalo. Nevedomosť, nedostatočné vzdelanie a negramotnosť často znamenajú nedostatok vyhlíadok do budúcnosti. Bez vzdelania nie je možné prevziať aktívnu úlohu v spoločnosti. Problémy, s ktorými sa Rómovia stretávajú pri hľadaní práce, sú často výsledkom ich nízkeho stupňa vzdelania a to ukazuje, že vzdelávací sektor je základom, na ktorom treba vybudovať ich budúcnosť.

Oreste Rossi (EFD), *písomne.* – (IT) Táto správa je absolútne neprijateľná, pretože pri mnohých príležitostiach opakuje, že začleňovanie Rómov je hospodárskou nutnosťou a že by členským štátom prinieslo finančné výhody. Navrhuje aj pracovnú skupinu pre

Rómov ako stály orgán Komisie a odsudzuje systematickú diskrimináciu a neúnosnú úroveň vylúčenia a porušovania ľudských práv.

Správa zdôrazňuje aj potrebu spoločnej európskej stratégie na boj proti všetkým formám porušovania práv Rómov vrátane odoberania odtlačkov prstov a vystahovania. Stanovuje pokuty pre vlády členských štátov, ktoré nedodržiavajú záväzné európske normy voči rómskemu obyvateľstvu, podporuje zamestnávanie Rómov vo verejnej správe a zamestnávanie rómskych učiteľov v školách, aby sa prostredníctvom používania ich jazyka ochránila ich kultúra. Ako posledný útok na slobodu prejavu tiež stanovuje, aby sa odsúdilo odmietanie a diskriminácia Rómov na politických stretnutiach. Je samozrejmé, že musím hlasovať proti správe, ktorá je absolútne pohoršujúca a škodí právam ľudí, ktorí by mali byť pánmi svojho panstva.

Olga Sehnalová (S&D), *písomne*. – (CS) Akákoľvek európska stratégia v oblasti začleňovania Rómov sa musí v prvom rade zakladať na znalosti miestnych podmienok. Stratégia preto nie je mysliteľná bez úzkej spolupráce s miestnymi orgánmi a komunitami, kde sa toto vyhlásenie musí pretransformovať do každodenného spolužitia medzi väčšinovou spoločnosťou a rómskou komunitou. Správa tento aspekt neprehliada, a preto som hlasovala za jej prijatie.

Bart Staes (Verts/ALE), *písomne*. – (NL) Rómovia bojujú v Európe so systematickou diskrimináciou a musia bojovať s vylúčením, porušovaním ľudských práv a stigmatizáciou. Dúfam, že po dnešnom hlasovaní za záväzné minimálne normy EÚ bude mať 10 až 12 miliónov Rómov lepší prístup k pracovným miestam, vzdelávaniu, bývaniu a zdravotnej starostlivosti. Je pozitívne, že správa vyzýva na hľadanie najlepších možných opatrení v spolupráci so zainteresovanými stranami. Správa ďalej poukazuje na prvotnú úlohu regionálnej politiky. Prístup k finančným prostriedkom na pomoc Rómom pri začleňovaní majú koniec koncov členské štáty, ale tieto peniaze takmer nevyužívajú. Preto je na členských štátoch, aby plnili svoje povinnosti.

Ďalším pozitívom tejto správy je myšlienka, že Komisia bude musieť zaviesť kritériá odmeňovania členských štátov v prípade plnenia a sankcií v prípade neplnenia. Jediným záporným bodom je zmienka o dlhodobej závislosti Rómov od systému sociálneho zabezpečenia. Je to veľmi konzervatívny, predpojatý názor, ktorý opäť marginalizuje rómsku komunitu. Dúfam, že Komisia začlení túto správu do svojho návrhu, ktorý bude pravdepodobne predložený 5. apríla. Rada by ho mala prijať do leta. Integrácia Rómov je jednou z priorít maďarského predsedníctva.

Catherine Stihler (S&D), *písomne*. – Podporila som túto správu, ktorá sa zameriava na boj proti diskriminácii rómskeho obyvateľstva a vyzýva členské štáty, aby vytvorili politiky na jeho integráciu do pracovného trhu. Rómske obyvateľstvo je jednou z najviac marginalizovaných skupín v EÚ, a preto musíme zaistiť prijatie opatrení na riešenie sociálneho vylúčenia, ktorému je vystavené toto obyvateľstvo.

Správa: Bernd Lange (A7-0022/2011)

Alexander Alvaro (ALDE), *písomne*. – (DE) Pri hlasovaní o správe pána Langeho sa zdržiavam hlasovania o odseku 31 z dôvodu nejednoznačného znenia, ktoré hovorí o eurobondoch, ako aj o projektových dlhopisoch. Celkovo však hlasujem za správu, pretože proti projektovým dlhopisom ako takým nič nemám. Projektové dlhopisy slúžia na financovanie rozsiahlych projektov zameraných na inovácie, infraštruktúru

a reindustrializáciu. Nejde tu o nástroje na komunitarizáciu dlhov, ako by to bolo v prípade eurobondov.

Luís Paulo Alves (S&D), *písomne*. – (PT) Hlasoval som za túto správu, pretože priemyselná politika je prioritou stratégie Európa 2020 a hlavnou hybnou silou európskeho hospodárstva. Dôraz na toto odvetvie je dôsledkom skutočnosti, že je zodpovedné za tri štvrtiny európskeho vývozu, poskytuje prácu 57 miliónom ľudí a predstavuje 80 % investícií do výskumu a vývoja. Domnievam sa, že ak chce byť Európa v tejto oblasti konkurencieschopná, musí sa zamerať na presadzovanie ekologických a inovatívnych projektov založených na znalostiach.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *písomne*. – (LT) Hlasovala som za toto dôležité uznesenie o priemyselnej politike vo veku globalizácie. Globálna hospodárska kríza zasiahla európsky priemysel, preto ak chce EÚ prekonať účinky krízy a čeliť týmto výzvam, potrebuje taký prístup k priemyselnej politike, ktorý bude spojením konkurencieschopnosti, udržateľnosti a dôstojnej práce a ktorý bude súčasne môcť stimulovať hospodárstvo, výrazne zvýšiť zamestnanosť, znížiť mieru zhoršovania životného prostredia a zlepšiť kvalitu života. Súhlasím s výzvou v uznesení, aby Komisia a členské štáty vytvorili ambicióznú, ekologicky efektívnu a environmentálne orientovanú priemyselnú stratégiu EÚ s cieľom obnoviť výrobnú kapacitu na celom území EÚ a vytvoriť vysoko kvalifikované a dobre platené pracovné miesta v rámci EÚ. Európsky parlament vyzdvihuje veľký význam malých a stredných podnikov (MSP) v priemyselnom prostredí najmä pre zabezpečenie dlhodobých pracovných miest na regionálnej úrovni a pri udržiavaní hospodárskej a kreatívnej dynamiky a vysokej miery rastu. Je tu teda potreba ďalej bojovať o lepší prístup k možnostiam financovania MSP a predovšetkým rozvíjať reálne možnosti rizikového kapitálu, posilňovať v kontexte novej architektúry finančného trhu krátkodobé a dlhodobé možnosti financovania MSP a nimi uprednostňované zdroje financovania, otvoriť trhy a vytvoriť spravodlivé predpoklady na hospodársku súťaž, ktoré by umožnili ďalším podnikateľom a malým podnikom rásť a rozvinúť sa do podnikov pôsobiacich v celej Európe.

Elena Oana Antonescu (PPE), *písomne*. – (RO) Globálna hospodárska kríza zasiahla európsky priemysel, čím ďalej sťažila jeho adaptáciu na výzvy prechodu k priemyslu založenému na znalostiach a efektívnosti, ktoré významne vplývajú na priemyselný rozvoj a trh práce. Ak chceme čeliť týmto výzvam, myslím si, že potrebujeme taký prístup k priemyselnej politike, ktorý bude spojením konkurencieschopnosti, udržateľnosti a dôstojnej práce a ktorý bude súčasne môcť stimulovať hospodárstvo, výrazne zvýšiť zamestnanosť, znížiť mieru zhoršovania životného prostredia a zlepšiť kvalitu života v Európskej únii. Táto správa podporuje priemyselný pokrok prostredníctvom rozumnej a pokrokovej regulácie a stimulácie trhu na základe presných očakávaní vývoja trhu a podpory globálnych trendov smerom k čistým, udržateľným a inovačným formám výroby, distribúcie a spotreby. Hlasovala som za túto správu, pretože sa domnievam, že úspech priemyselnej politiky Európskej únie závisí od toho, či bude súčasťou novej architektúry finančného sektora, ktorá bude podporovať investície a zabráni špekuláciám, a zároveň bude súčasťou makroekonomickej politiky, ktorá nasmeruje daňovú, hospodársku a rozpočtovú politiku EÚ smerom k udržateľnému rastu a vytváraniu pracovných miest.

Sophie Auconie (PPE), *písomne*. – (FR) Deindustrializácia je v Európe známou skutočnosťou. Technologickú a hospodársku pozíciu Európy ohrozujú rastúca globalizácia a silná konkurencia zo strany rýchlo sa rozvíjajúcich krajín. Európska únia preto musí prijať priemyselnú politiku, ktorá bude spojením konkurencieschopnosti, udržateľnosti a dôstojnej práce. Ciele sú tieto: stimulovať hospodárstvo, výrazne zvýšiť zamestnanosť,

znižiť mieru zhoršovania životného prostredia a zlepšiť kvalitu života. Toto sú kľúčové body tohto uznesenia, ktoré som podporila. Som najmä za vydanie dlhopisov EÚ, čo by Európskej únii umožnilo financovať inovácie, infraštruktúru a reindustrializáciu.

Liam Aylward (ALDE), písomne. – (GA) V odvetví priemyslu EÚ je zamestnaných 57 miliónov ľudí a súvisí s ním 75 % európskeho vývozu. Toto odvetvie bude rozhodujúce pre budúcu konkurencieschopnosť EÚ. Súhlasím s obsahom stratégie EÚ 2020, pokiaľ ide o posilňovanie vytvárania vysokokvalitných pracovných miest a odbornej prípravy na podporu rozvoja priemyselnej základne, preto som hlasoval za túto správu.

Keďže MSP vytvárajú dve tretiny pracovných miest v tomto odvetví, vítam obsah správy, pokiaľ ide o prístup malých podnikov k príležitostiam verejného obstarávania a úlohu malých podnikov pri zlepšovaní priemyselnej politiky.

MSP musia mať lepší prístup k rámcovému programu a musíme poskytovať pomoc a podporu prenosu technológií a inováciám. Súhlasím so spravodajcom, že EÚ by mala vytvárať a posilňovať inovačné zoskupenia v regionálnych oblastiach. Hlavnými výhodami týchto zoskupení sú ich schopnosť prenášať znalosti, vyvíjať výskumnú činnosť, rozvíjať kvalifikácie a infraštruktúru a stimulovať zamestnanosť v regionálnych oblastiach.

Zigmantas Balčytis (S&D), písomne. – (LT) Hlasoval som za túto správu. Európska únia je najväčším svetovým trhom, ale svoj obrovský potenciál nevyužívame. Sme veľmi otvoreným trhom, ale čelíme obrovským prekážkam v prístupe na zahraničné trhy. Neúplný jednotný trh v oblastiach, ako je energetika, nás núti skláňať sa pred podmienkami diktovanými vonkajšími stranami, čo má priamy vplyv na našu konkurencieschopnosť. Životaschopnosť priemyslu závisí od životaschopnosti našich malých a stredných podnikov, ktoré napriek schváleným opatreniam prechádzajú ťažkým obdobím. Súhlasím s tým, že inovácie sú dnes základom priemyslu, ale práve v tejto oblasti sa nemôžeme príliš chváliť schopnosťou včas reagovať na meniace sa podmienky na globálnom trhu. Domnievam sa, že dnes máme dobre vyváženú a komplexnú víziu priemyslu, a teraz musia členské štáty a Európska komisia urobiť svoj kus práce s cieľom zaistiť, aby nám naše ambiciózne ciele umožnili vybudovať moderné a konkurencieschopné hospodárstvo.

Jan Březina (PPE), písomne. – (CS) Európsky priemysel stále čelí dôsledkom hospodárskej krízy a potrebuje koordinovaný prístup na úrovni EÚ, aby ich dokázal úspešne prekonať. Je nutné vypracovať priemyselnú stratégiu EÚ, ktorá stanoví strategické oblasti investícií, a následne sa tieto priority zohľadnia v budúcom finančnom výhľade, ročných rozpočtoch a politikách EÚ. K rozvoju európskeho priemyslu nedôjde bez ambiciózneho financovania najmä v oblastiach výskumu a energetiky, telekomunikácií a dopravných sietí (TEN), teda vo verejných službách, ktoré udržiavajú podnikateľské prostredie. Podľa môjho názoru však nie je potrebné ani vhodné začať na tieto účely vydávať dlhopisy EÚ (eurobondy alebo projektové dlhopisy). EÚ nie je suverénny politický subjekt, preto by jej príjmy mali primárne pozostávať z príspevkov členských štátov. A to ani nehovorím o skutočnosti, že myšlienka eurobondov zahŕňa dlh a mohla by byť v rozpore so zásadou vyrovnaného európskeho rozpočtu. Finančná podpora inovácií, infraštruktúry a reindustrializácie by mala byť primárne založená na zvýšení zdrojov pre ôsmy rámcový program pre výskum a vývoj a pre program pre konkurencieschopnosť a inovácie s cieľom zaistiť, aby európske hospodárstvo bolo aj naďalej konkurencieschopné na globálnej úrovni, a tým aj účinne využiť súkromné investície.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písomne. – (PT) Európa v súčasnosti zisťuje, že sa stala menej konkurencieschopnou na globálnych trhoch. Z tohto dôvodu musí Európa nájsť

nové spôsoby, ako posilniť svoju priemyselnú základňu a čeliť tak novým výzvam. Táto správa s názvom Integrovaná priemyselná politika vo veku globalizácie má za cieľ predstaviť návrhy na opätovné naštartovanie európskeho hospodárstva. Integrovaná a udržateľná priemyselná politika musí byť založená na vedeckom výskume, inováciách, efektívnejšom využívaní zdrojov, stratégiu pre komodity, posilnení malých a stredných podnikov a rozvoji regionálnych sietí. Konkrétne je dôležité, aby sa energetická efektívnosť a zavádzanie informačných a komunikačných technológií stali základom priemyselnej revolúcie s cieľom zvýšiť konkurencieschopnosť, hospodársky rast a zamestnanosť. Zvlášť vítam dôraz, ktorý sa kladie na tradičný európsky priemysel, ktorý je pre naše hospodárstvo rozhodujúci. Kľúčový význam majú opatrenia ako zavádzanie nových technológií a zvýšené úsilie v oblasti vedeckého výskumu a inovácií v odvetviach, ako je výrobný priemysel. To je jediný spôsob, ako môžeme zaistiť návrat európskeho priemyslu na popredné svetové pozície.

Françoise Castex (S&D), *písomne*. – (FR) Priemyselná politika je pre Európsku úniu rozhodujúca a táto správa je príležitosťou pre Európsku komisiu, pretože jej pôvodné oznámenie bolo sklamaním. Práca Parlamentu dáva Komisii konkrétne návrhy, ktorých sa musí ujať. Táto správa by mala byť spojená s našimi návrhmi, ktoré Európsky parlament ako celok prijal tento týždeň, najmä čo sa týka zásady dane z finančných transakcií na európskej úrovni a vydávania dlhopisov EÚ (eurobondov). Naše politiky musia ukázať, že sociálne inovácie a technologické inovácie sú kompatibilné.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE), *písomne*. – (DE) Pri hlasovaní o správe pána Langeho sa zdržiavam hlasovania o odseku 31 z dôvodu nejednoznačného znenia, ktoré hovorí o eurobondoch, ako aj o projektových dlhopisoch. Celkovo však hlasujem za správu, pretože proti projektovým dlhopisom ako takým nič nemám. Projektové dlhopisy slúžia na financovanie rozsiahlych projektov zameraných na inovácie, infraštruktúru a reindustrializáciu. Nejde tu o nástroje na komunitarizáciu dlhov, ako by to bolo v prípade eurobondov.

Marielle De Sarnez (ALDE), *písomne*. – (FR) Európa musí jednoznačne vypracovať dlhodobú európsku priemyselnú stratégiu. Nemôžeme byť jedinou hospodárskou oblasťou na svete, ktorá jednostranne uplatňuje zásady voľného trhu, pričom vôbec netušíme, čo robia naši hlavní konkurenti. Európska komisia si musí uvedomiť, že z dôvodu krízy už platné pravidlá nie sú vhodné pre dnešné hospodárstvo a že je čas výrazne posilniť protidampingové nástroje Európskej únie a uplatňovanie všeobecnej zásady recipacity v obchode. Európska únia potrebuje európsku stratégiu, ktoré bude zastrešovať veľké priemyselné projekty ako Galileo a ITER. Musí tiež podporovať svoje výrobné odvetvia a základňu MSP. Musí podporovať a zvyšovať svoje investície do výskumu a vývoja, aby si udržala vedúcu pozíciu v oblasti špičkových technológií. Musí tiež vystupňovať svoj boj proti falšovaniu a prijať ofenzívnu európsku patentovú politiku.

Karima Delli (Verts/ALE), *písomne*. – (FR) Tento text svojou kvalitou nevyčnieva, pretože je výsledkom veľmi širokého kompromisu medzi poslancami EP. Obsahuje tak prvky, ktoré sú v očiach Skupiny zelených/Európskej slobodnej aliancie veľmi pozitívne, ako aj niektoré myšlienky, ktoré sme sa márne snažili odmietnuť. Najdôležitejšou vecou však je to, že umožňuje poslancom EP vyjadriť pomerne progresívny názor na dôležitý program stratégie EÚ 2020 zameraný na priemysel.

Text z tohto dôvodu vyzýva na zvýšenie udržateľnosti dopravných systémov prostredníctvom využitia efektívnejších technológií, interoperability a inovatívnych riešení

v oblasti mobility. Poukazuje na to, že úspora energie a zdrojov sa musí stať základom európskej priemyselnej politiky. V tejto súvislosti pripomína obrovský potenciál zlepšení v oblasti energetickej efektívnosti pri tvorbe pracovných miest a znižovaní nákladov.

Iniciatívy vo všetkých priemyselných odvetviach musí preto sprevádzať prijímanie opatrení na zabezpečenie zlepšenia energetickej efektívnosti. Poslanci EP sa tiež snažili povzbudiť akékoľvek úsilie vyvíjané na prekonávanie nedostatkov v oblasti kvalifikácie na podporu spôsobilostí pracovníkov a na zvýšenie záujmu mladých absolventov o priemysel.

Robert Dušek (S&D), *písomne.* – (CS) Priemysel vytvára takmer jednu tretinu HDP EÚ, priemyselné výrobky predstavujú tri štvrtiny jej vývozu a priemysel zamestnáva 57 miliónov európskych občanov. Európsky priemysel prechádzal procesom reštrukturalizácie už pred začiatkom krízy. V súčasnosti má naňho vplyv najmä rýchly a premenlivý vývoj globálneho hospodárstva, ako aj silnejúca konkurencia. Vzniká nová forma globalizácie vedúca ku globálnej spoločnosti založenej na znalostiach, výskume a inováciách. Potreba zmierniť zmenu klímy a zachovať maximálnu úroveň biodiverzity vedie priemysel k výrobe bez emisií CO₂ a k efektívnemu využívaniu zdrojov. Európsky priemysel by si mal aj naďalej udržiavať strategickú pozíciu v kľúčových odvetviach a využiť možnosti udržateľnej obnovy zameranej na zaistenie čo možno najväčšieho počtu pracovných miest pre kvalifikovaných pracovníkov. Spravodajca ponúka celý rad opatrení, ktoré to umožnia. Súhlasím s vytvorením inovačného dodávateľského reťazca, väčšou efektívnosťou využívania zdrojov, efektívnejším využívaním verejných zákaziek najmä pre malé a stredné podniky (MSP), vyššou produkciou takzvanej čistej energie a celkovo širším zapojením MSP do koncepcie európskeho priemyslu a tieto opatrenia podporujem. Správa je prínosom pre európsky priemysel, spravodajca skutočne rozumie problematike, a preto hlasujem za prijatie správy.

Ioan Enciu (S&D), *písomne.* – Hlasoval som za túto správu, pretože som presvedčený, že predstavuje krok vpred smerom k rozsiahlej, súdržnej priemyselnej politike založenej na zamestnanosti pre európsku pracovnú silu. Výskum a vývoj sú kľúčovým hnacím motorom inovácií a obchodu a aj naďalej budú základným kameňom priemyselnej politiky EÚ. Domnievam sa, že priemysel zohráva kľúčovú úlohu z hľadiska udržiavania zamestnanosti v Európe, preto musíme vystupňovať úsilie s cieľom udržať silnú priemyselnú základňu, stať sa najkonkurencieschopnejším hospodárstvom vo svete a vytvoriť previazané siete medzi spoločnosťami v rôznych členských štátoch, aby sme tak dosiahli spoločné priemyselné priority. Niektoré z mojich pozmeňujúcich a dopĺňujúcich návrhov v správe sa týkajú skrátenia doby uvádzania nových výrobkov na trh, posilnenia základov európskeho hospodárstva prostredníctvom európskej výroby a zjednodušenia programov financovania priemyslu.

Edite Estrela (S&D), *písomne.* – (PT) Hlasovala som za túto správu, pretože podporujem myšlienku, že iba ambiciózna a ekologicky efektívna priemyselná stratégia môže obnoviť a stimulovať výrobnú kapacitu Európy a prevziať ústrednú úlohu pri vytváraní vysoko kvalifikovaných a dobre platených pracovných miest v EÚ.

Diogo Feio (PPE), *písomne.* – (PT) V čase, keď Európa zažíva bezprecedentnú krízu, ktorej príčinou je – hoci nielen – rozpočet, nemôžeme zabúdať na vedúcu úlohu priemyslu, ktorý predstavuje 37 % hrubého domáceho produktu Európy, a na problémy, ktorým čelí v globalizovanom svete, v ktorom rýchlo rozvíjajúce sa hospodárstva – ako aj USA – uskutočňujú agresívne priemyselné politiky založené na masívnych investíciách do výskumu a vývoja v kľúčových odvetviach a konkurujú Európe, pričom majú tú výhodu, že nemajú

rovnaké environmentálne, sociálne a pracovné obmedzenia. Neexistuje žiadne zázračné riešenie. Napriek mnohým pozitívam stratégia Európa 2020 nie je kúzelníčkou paličkou pre európsky priemysel vo svete, v ktorom je konkurencia globálna a tvrdá.

Preto sa domnievam, že jedinou cestou pre európsky priemysel je špecializovať sa a jednoznačne sa sústrediť na kvalitu a najmodernejšie technológie a zároveň racionalizovať náklady a zaistiť vyššiu efektívnosť riadenia. Európske výrobky musia byť uprednostňované nie preto, lebo sú lacnejšie – to sa nikdy nestane –, ale preto, lebo sú lepšie a inovatívnejšie. To sa môže podať len vďaka excelentnosti európskeho priemyslu. Dúfame, že túto výzvu dokážeme zvládnuť.

José Manuel Fernandes (PPE), písomne. – (PT) Význam európskeho priemyslu je nepopierateľný. Predstavuje tri štvrtiny vývozu, tretinu hrubej pridanej hodnoty EÚ a tretinu pracovných miest. Hoci je dynamický, nevyhol sa hospodárskej kríze a musí sa stať základom európskeho politického programu, ktorý obhajuje táto správa. Priemyselná politika by naozaj mala byť stredobodom nášho záujmu, pretože sa týka budúcnosti prostredníctvom vytvárania pracovných miest a podpory investícií do výroby. Prináša nám však aj úlohy: ako dokážeme zaručiť udržateľnosť zdrojov tvárou v tvár zmene klímy? EÚ potrebuje ucelenú priemyselnú politiku, ktorá spoločnostiam poskytne dôveru a pomôže im prekonať krízu. Musíme podporovať moderný priemysel, ktorý bude efektívny, zníži energetické náklady a produkciu CO₂, bude zodpovedný voči životnému prostrediu, konkurencieschopný a bude sa zapájať do výskumu, inovácií a recyklácie surovín. Nemôžeme totiž zabudnúť na to, že priemyselná politika je aj sociálnou politikou, a z tohto dôvodu hlasujem za túto správu. Chcem však upriamiť pozornosť na potrebu posilniť podporu malých a stredných podnikov, ktoré zamestnávajú väčšinu pracovníkov v podnikateľskej odvetvi EÚ, a zaviesť označovanie pôvodu.

João Ferreira (GUE/NGL), písomne. – (PT) Toto je ďalšia správa plná protirečení. Na jednej strane má určité pozitívne stránky, ktoré oceňujeme, napríklad ochranu priemyslu a malých a stredných podnikov. Existencia moderného a efektívneho priemyslu, ktorý vytvára pracovné miesta a je environmentálne udržateľný, je dôležitým nástrojom na rozvoj každej krajiny a regiónu. Súčasný rámec politík EÚ, v ktorom sa väčšina negatívnych aspektov v priebehu rokov zhoršuje, je však výrazne nepriaznivo naklonený tejto potrebe. Naopak, podporuje deštrukciu dôležitých výrobných centier, deindustrializáciu, rušenie pracovných miest a rastúcu závislosť v nespočetnom množstve krajín a regiónov. Politiky liberalizácie a deregulácie medzinárodného obchodu sú základným princípom tohto politického rámca a rozhodujúcou mierou prispievajú k súčasnej situácii. Správa však trvá na presadzovaní týchto politík. Podporuje ich, pričom ignoruje ich dosahy. Takisto trvá na nedotknuteľnej zásade voľnej hospodárskej súťaže a na prehľbovaní vnútorného trhu, odnožiach uvedeného rámca, na verejno-súkromných partnerstvách či dokonca na synergiách medzi civilnými a vojenskými investíciami. Konfederatívna skupina Európskej zjednotenej ľavice – Nordickéj zelenej ľavice sa snažila zo správy odstrániť tieto najnegatívnejšie aspekty a ponechať v nej tie dobré. Žiaľ, väčšina Parlamentu odmietla všetky návrhy. Preto sme hlasovali proti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písomne. – (PT) Žiaľ, nebol schválený žiaden z našich pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov zameraných na odstránenie najnegatívnejších aspektov správy. Preto sme v záverečnom hlasovaní o uznesení Parlamentu hlasovali proti.

Hoci, ako som povedala počas rozpravy v pléne, správa obsahuje aj pozitívne aspekty, je v nej množstvo protichodných pozícií. Kým na jednej strane tvrdí, že chráni priemysel

a malé a stredné podniky (MSP), na druhej strane obsahuje návrhy, ktoré trvajú na liberalizácii voľného obchodu a voľnej hospodárskej súťaži, na prehlbovaní vnútorného trhu, na verejno-súkromných partnerstvách či dokonca na synergiách medzi civilnými a vojenskými investíciami.

Chceli by sme, aby priemyselné odvetvia boli efektívne z hľadiska využívania zdrojov, menej závislé od uhlíka, aby si cenili pracovné miesta s právami a aby zaručovali rovnaké práva pre ženy z hľadiska prístupu k zamestnaniu, povýšenia, miezd a účasti v riadiacich a administratívnych orgánoch.

Obhajujeme aj ďalšie politiky, najmä čo sa týka priemyselnej politiky, zahraničného obchodu, finančnej politiky a politik výskumu, vedy a inovácií, ktoré podporujú MSP, ako aj záväzok podporovať odbornú prípravu a školenia pracovníkov a dôstojnosť tých, ktorí pracujú.

Lorenzo Fontana (EFD), *písomne. – (IT)* Správa pána Langeho o priemyselnej politike vo veku globalizácie sa zaoberá mimoriadne dôležitými otázkami, ako je prístup k úverom pre podnikateľov a predovšetkým pre malé a stredné podniky. Oceňujem hlavne myšlienku prepojenia sveta priemyslu s univerzitami s cieľom posilniť európske univerzity, čím sa opäť vraciame k cieľom stratégie Európa 2020. Z tohto dôvodu som hlasoval za.

Elisabetta Gardini (PPE), *písomne. – (IT)* Stratégia Európa 2020 uznáva potrebu vytvoriť novú priemyselnú politiku s cieľom zachovať pevnú a udržateľnú priemyselnú základňu v Európe.

Silný a prosperujúci priemysel je skutočne kľúčovým faktorom rastu Európskej únie, preto je v súčasnom kontexte globalizácie a intenzívnej medzinárodnej hospodárskej súťaže dôležité vytvoriť rámec, ktorý bude ešte priaznivejší pre jeho rozvoj. Tejto správe treba rozhodne zatlieskať za to, že predstavuje podrobný prieskum priemyselnej politiky vo svetle hospodárskej krízy, ktorá toto odvetvie vážne poškodila, a tiež za to, že obsahuje rôzne typy na primeranú obnovu európskeho hospodárstva.

Z tohto dôvodu si myslím, že je dôležité, aby sa politické ciele stanovené v rámci pilotnej iniciatívy, ktorú 28. októbra predložil pán Tajani, premenili na hmatateľné opatrenia, ako sú napríklad posilnenie a internacionalizácia malých a stredných podnikov, umožnenie ľahšieho prístupu k úverom a definovanie nového modelu priemyselných inovácií. Okrem toho musí Európa prevziať riziko zvýšenia produktivity prostredníctvom nových myšlienok a intenzívnejšieho investovania do výskumu, ktorý sa musí stať novým motorom obnovy európskej excelentnosti.

Adam Gierek (S&D), *písomne. – (PL)* Globálny trh reaguje na potrebu uspokojiť požiadavky modelu spotreby, ktorý vznikol vo vysoko rozvinutých a rozvojových spoločnostiach. Začína sa však objavovať konkurencieschopnosť „za každú cenu“, čím myslím konkurencieschopnosť ovplyvnenú nielen inovatívnosťou priemyslu a zmenami v modeli spotreby.

Do katalógu negatívnych fenoménov, ktoré sprevádzajú konkurencieschopnosť, môžeme zahrnúť nasledujúce položky: model spotreby vnútený priemyslom, ktorý plytvá energiou a surovinami, hospodársku súťaž, ktorá nie je založená na kvalitnejších metódach, ale na finančnej prevahe bohatých monopolných korporácií, čiastkovú konkurencieschopnosť, ktorá sa zaoberá len poslednou fázou spracovania a nie hrubou konkurencieschopnosťou, čím myslím konkurencieschopnosť, ktorá berie do úvahy aj prípravu surovín a materiálov na výrobu, ovládnutie trhov so surovinami a energiou nadnárodnými, často neeurópskymi

korporáciami, zvyšovanie cien energie a následne aj surovín prostredníctvom nariadení, ktoré vnucujú členským štátom EÚ systém obchodovania s emisiami, nespravodlivú hospodársku súťaž vnútenú najmä veľkými nadnárodnými korporáciami vrátane finančných korporácií.

Považujem túto správu za dobrý začiatok veľmi dôležitej diskusie o budúcnosti konkurencieschopného priemyslu v Európe, a teda aj samotnej Európy, preto som hlasoval za jej prijatie.

Bruno Gollnisch (NI), *písomne.* – (FR) Je mi ľúto, že táto správa nebola predložená skôr, napríklad keď Brusel kritizoval vytvorenie priemyselných šampiónov alebo keď Mittal uskutočňoval svoje nepriateľské prevzatie Arceloru, čím Európu pripravil o posledné zvyšky železiarskeho a oceliarskeho priemyslu, ktoré jej zostali. Celé desaťročia sa Európska únia usilovne snaží zničiť našu priemyselnú výrobu a pracovné miesta v tomto odvetví prostredníctvom európskych odvetvových politík, európskej politiky hospodárskej súťaže a európskej politiky voľného obchodu, ktoré ste vy všetci neustále chválili, podporovali a presadzovali. Tvárou v tvár katastrofe sa teraz váhavo okľukou dostávate k tomu, čo Národný front navrhoval už veľmi dávno: uznaniu kľúčového významu priemyselnej základne, rozvoju strategických odvetví, ochrane proti nespravodlivej hospodárskej súťaži a pomoci prenikaniu na vonkajšie trhy, zaručeniu a ochrane dodávok surovín, regulácii pokusov o prevzatie podnikov, stanoveniu strategických a sociálno-ekonomických požiadaviek a požiadaviek z hľadiska verejných služieb, ktorými sa bude musieť riadiť politika hospodárskej súťaže, poskytovaní verejnej podpory rýchlo rastúcim alebo inovatívnym odvetviam a tak ďalej.

Prichádza to však pomerne neskoro a Európa, ktorá sa drží svojich ultraliberálnych ideologických základov, rozhodne nie je tou najlepšou úrovňou na rozhodovanie o takýchto politikách a na ich realizáciu.

Juozas Imbrasas (EFD), *písomne.* – (LT) Súhlasil som so správou, pretože priemysel EÚ vytvára približne jednu tretinu hrubej pridanej hodnoty EÚ, priemyselné výrobky tvoria takmer tri štvrtiny európskeho vývozu, poskytuje tretinu všetkých pracovných miest a živí teda 57 miliónov ľudí. Európsky priemysel utrpel súčasnou hlbokou hospodárskou krízou. Kríza však zároveň odhalila význam priemyslu pre hospodárstvo EÚ a priniesla dôkaz o tom, že sa neurobilo dosť pre komplexné riešenie jeho potrieb v súčasnom náročnom období. Rast výroby klesol na najnižšiu úroveň za posledné dve desaťročia a niektoré európske priemyselné odvetvia trpia permanentnou krízou z dôvodu nečestnej konkurencie zo strany tretích krajín, najmä v oblasti pracovných vzťahov, životného prostredia a ochrany duševného a priemyselného vlastníctva. Keďže USA, Japonsko a Čína uplatňujú aktívnu a silnú priemyselnú politiku, ktorá sa opiera o špičkové produkty a služby, hrozí, že európsky priemysel môže začať zaostávať. Integrovaná a udržateľná priemyselná politika v EÚ by mala byť založená na nasledujúcich kľúčových aspektoch: potrebe vytvoriť inovačný reťazec, ktorý spojí vedecký výskum a praktické využitie, účinnejšie využívať zdroje a posilniť výrobu čistej energie.

Musíme žiadať EÚ, aby realizovala stratégie, ktoré umožnia dlhodobé zmeny, a uplatňovala politiku vzdelávania, ktorá uspokojí potreby trhu práce. Je potrebné bojovať proti šíreniu tieňového hospodárstva a nelegálnej príležitostnej práce počas krízy, ktoré narúšajú hospodársku súťaž, a sú tu aj návrhy na uľahčenie účasti MSP na verejnom obstarávaní.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE), *písomne.* – (DE) Pri hlasovaní o správe pána Langeho sa zdržiavam hlasovania o odseku 31 z dôvodu nejednoznačného znenia, ktoré hovorí

o eurobondoch, ako aj o projektových dlhopisoch. Celkovo však hlasujem za správu, pretože proti projektovým dlhopisom ako takým nič nemám. Projektové dlhopisy slúžia na financovanie rozsiahlych projektov zameraných na inovácie, infraštruktúru a reindustrializáciu. Nejde tu o nástroje na komunitarizáciu dlhov, ako by to bolo v prípade eurobondov.

Giovanni La Via (PPE), *písomne*. – (IT) Dnešné hlasovanie je podľa môjho názoru dôležitým krokom smerom k prekonaniu hospodárskej a finančnej krízy, ktorá zasiahla Európu a jej priemyselné odvetvia. Uznesenie sa zaoberá kľúčovým odvetvím, ktoré potrebuje podporu na to, aby Európska únia mohla realizovať priemyselnú politiku, v ktorej sa musí spojiť dosiahnutie vysokej úrovne výroby s odhodlaním realizovať konkurencieschopnú a udržateľnú obnovu. Z tohto dôvodu tlieškam zmienke o stratégii EÚ 2020, ktorá musí fungovať ako návod na úplnú realizáciu prioritných európskych opatrení prostredníctvom obrovských investícií do inovácií a výskumu, ktoré sú potrebné pre rast a rozvoj Európy. Myslím si, že celkovo urobil spravodajca pán Lange dobrú prácu, keď sa mu podarilo spojiť myšlienky a návrhy zozbierané z viac ako 500 pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov a dať dohromady správu, s ktorou súhlasím a ktorú podporujem s výnimkou európskeho patentu. Myslím si totiž, že rozhodnutie zintenzívniť spoluprácu v odvetví strategického významu – teda v oblasti duševného vlastníctva – nie je správnym rozhodnutím, ktoré by malo priaznivý vplyv na európsky priemysel.

Bogusław Liberadzki (S&D), *písomne*. – (PL) Priemyselná politika vo veku globalizácie sa stáva veľkým problémom Únie a jednotlivých členských štátov. Snaha minimalizovať výrobné náklady a ceny je dôvodom zatvárania priemyselnej výroby v Únii, presúvania tovární mimo EÚ a následného dovážania výrobkov. To má negatívne dôsledky: stratu kapacít pre priemyselný rozvoj, technické vzdelanie a inovatívnosť, čoho dôsledkom je závislosť od iných krajín. Bankrotujú celé priemyselné odvetvia, napríklad lodiarsky priemysel v Poľsku. Prísnejšie environmentálne požiadavky zavedené len v EÚ a tolerovanie dumpingu zo strany ázijských výrobcov urýchľujú deindustrializáciu Európy. Potrebná je rozumná politika, ktorá umožní Európe zachovať si priemyselný charakter.

Petru Constantin Luhan (PPE), *písomne*. – (RO) Nedávna hospodárska kríza potvrdila, že malé a stredné podniky sú ešte stále hybnou silou hospodárskeho a sociálneho rozvoja, pretože zohrávajú kľúčovú úlohu pri podpore hospodárskej konkurencieschopnosti a vytváraní pracovných miest. Víтам túto správu a myslím si, že je potrebné prehodnotiť a posilniť nástroje EÚ na podporu konkurencieschopnosti s cieľom zefektívniť administratívne postupy a uľahčiť prístup MSP k financovaniu. Je tiež absolútne kľúčové zaviesť inovatívne stimulačné mechanizmy založené na plnení cieľov spojených s inteligentným, udržateľným rastom s aspektom integrácie a podporovať užšiu spoluprácu s finančnými inštitúciami. Jednou z dôležitých metód financovania inovácií pre MSP, ktorá je dostupná prostredníctvom Európskej investičnej banky, je finančný nástroj na rozloženie rizík. Ak však chce Európska komisia zaistiť jeho úspech, musí sprístupniť oveľa viac finančných prostriedkov, a to aj prostredníctvom inovačných fondov zo zdrojov Európskeho fondu regionálneho rozvoja, a podporovať priame súkromné investície a inovačné mechanizmy financovania vysoko rizikových inovačných projektov a projektov, na ktorých sa podieľajú MSP.

David Martin (S&D), *písomne*. – Súhlasím so správou, že stratégia EÚ v oblasti podpory solídnych a vyškolených ľudských zdrojov s výrazným tvorivým potenciálom a aktívnej účasti na inováciách a vývoji, nových a inovatívnych technológií/procesov/riešení, ktoré vytvárajú pridanú hodnotu, výskumu a vývoja, ktorý bude zameraný na potreby

udržateľného rastu, efektívneho dodávateľského reťazca zameraného na produkciu kvalitného tovaru a služieb, lepšej organizačnej efektívnosti výrobného a riadiaceho systému, celkovej lepšej efektívnosti využívania zdrojov, ktorá vedie k zníženiu uhlíkovej stopy, úsporných a udržateľných spôsobov dopravy, inteligentnej a efektívnej logistiky a infraštruktúry na vysokej úrovni, konsolidovaného a plne funkčného jednotného vnútorného trhu a rovnakých podmienok v obchodných vzťahoch s tretími krajinami je jediným spôsobom, ako zvýšiť udržateľnosť a konkurencieschopnosť európskeho priemyslu a tým zachovať jeho vedúce postavenie v svetovom meradle.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), písomne. – (CS) Správa o priemyselnej politike vo veku globalizácie je dôležitým dokumentom v čase krízy, ktorá postihla európske hospodárstvo a najmä priemyselnú výrobu. Neobsahuje však základný problém – skutočnú príčinu obrovských hospodárskych ťažkostí. Tým je globálny kapitalizmus s voľnou hospodárskou súťažou a bezuzdným neoliberalizmom, na ktorom je EÚ, žiaľ, založená. EÚ nepotrebuje ďalšie strategické dokumenty doslova zlátné Komisiou, ale naliehavo potrebuje zmenu svojich základov a najmä posun smerom k sociálnej a mierovej únii s regulovaným finančným sektorom. Keďže diskutujeme o „strategickom“ dokumente ako takom, skúsenosti ukazujú, že ťažšie ako vypracovať takéto dokumenty je následne ich vytvoriť pre jednotlivé oblasti a pružne monitorovať a hodnotiť účinky navrhovaných opatrení. Dôkazom toho je napríklad oblasť práv duševného vlastníctva vrátane priemyselných práv.

Gesine Meissner (ALDE), písomne. – (DE) Pri hlasovaní o správe pána Langeho sa zdržiavam hlasovania o odseku 31 z dôvodu nejednoznačného znenia, ktoré hovorí o eurobondoch, ako aj o projektových dlhopisoch. Celkovo však hlasujem za správu, pretože proti projektovým dlhopisom ako takým nič nemám. Projektové dlhopisy slúžia na financovanie rozsiahlych projektov zameraných na inovácie, infraštruktúru a reindustrializáciu. Nejde tu o nástroje na komunitarizáciu dlhov, ako by to bolo v prípade eurobondov.

Nuno Melo (PPE), písomne. – (PT) Európske hospodárstvo predstavuje približne tretinu hrubej pridanej hodnoty EÚ, pretože takmer tri štvrtiny európskeho vývozu sa týkajú priemyselných tovarov, a tretinu pracovných miest. Okrem toho má znásobujúci účinok, čo znamená, že každé pracovné miesto v priemysle vytvára približne dve ďalšie miesta v súvisiacich odvetviach. Nikto preto nepochybuje o význame odvetvia priemyslu pre hospodárstva členských štátov, ale hospodárska kríza vrhla na dôležitosť tohto odvetvia tieň pochybností, čo škodí aj finančnému sektoru a odvetviu služieb, takže je čas, aby sme prehodnotili túto situáciu a začali opäť výrazne investovať do tohto odvetvia. Európsky priemysel sa vydal smerom špecializácie a zamerania na kvalitu svojich výrobkov a najnovšie technológie. To, čo vyrába náš priemysel, musí vynikať vďaka inováciám a kvalite, nikdy nie vďaka cene.

Andreas Mølzer (NI), písomne. – (DE) Ak chceme zostať konkurencieschopní v rámci celosvetových hospodárskych zmien, nesmieme opomínať také významné hospodárske odvetvie, ako je priemysel. Mali by sme presadzovať a vyžadovať udržateľnosť a humánne pracovné podmienky, pretože konkurencia z rýchlo sa rozvíjajúcich krajín, ako sú Čína, India a Brazília, sa stáva čoraz silnejšou, v dôsledku čoho stále rastie tlak na európsky vnútorný trh. Udržateľnosť a rast sú dve módné slová, ktoré často počúvame predovšetkým v priemyselnej politike, ale ich uplatňovanie je vážne ohrozené predovšetkým v dôsledku nedostatku dostupných zdrojov. Zdržiavam sa hlasovania, pretože som toho názoru, že

navrhované opatrenia v žiadnom prípade nebudú stačiť na zaistenie prvého miesta Európy na svete v odvetví priemyslu.

Rolandas Paksas (EFD), písomne. – (LT) Hlasoval som za toto uznesenie, pretože priemysel EÚ ťažko zasiahla súčasná hospodárska kríza. V dnešnom svete je v priemysle obrovská konkurencia, a preto musí odvetvie priemyslu zostať konkurencieschopné a inovatívne, podporovať inovatívne myšlienky a vedúce postavenie v oblasti kvality a technológií. Musíme skvalitniť zariadenia, zaistiť prenos najnovších technológií a ich výmenu medzi spoločnosťami. Musíme vyvinúť maximálne možné úsilie, aby sa v Európskej únii správne využívali existujúce zdroje (minerály) a nevyvážali sa mimo hraníc EÚ a aby sme zabránili vzniku oligopolov v obchode. Európska pomoc by sa nemala sústreďiť na rýchle riešenia, ale na investície do budúcnosti zamerané na vytváranie nových pracovných miest, aby mal každý občan prácu vo svojej krajine. Zvláštna pozornosť sa musí venovať takzvaným problémovým regiónom s nízkou úrovňou priemyselného rozvoja alebo vysokou úrovňou nezamestnanosti. Preto je nutné presadzovať budovanie technologických, priemyselných a vedeckých zón a sídiel spoločností. Tieto organizácie sú mimoriadne dôležité pre aktívne vytváranie a vývoj moderných technológií a zaistenie hospodárskeho rozvoja a modernizácie a zároveň pre vytváranie pracovných miest. Je nutné nabádať malé a stredné podniky, aby investovali v zoskupeniach. Malo by sa pre ne vytvoriť priaznivé podnikateľské prostredie a mala by sa znížiť administratívna záťaž. Hlboko zakorenená byrokracia bráni priemyselnému rozvoju a poškodzuje konkurencieschopnosť vyrábaných produktov.

Alfredo Pallone (PPE), písomne. – (IT) Hlasoval som za správu pána Langeho, pretože popri stratégii Európa 2020 sa Európska únia musí snažiť o intenzívny rozvoj a lepšie využívanie zdrojov s cieľom zaistiť inovácie. Správa o priemyselnej politike vo veku globalizácie uvádza presne tieto ciele: priemyselné inovácie a zjednodušenie jestvujúcich právnych predpisov s dôrazom na záujmy občanov a úlohu malých a stredných podnikov (MSP) – pulzujúceho srdca európskeho hospodárstva. MSP treba zaručiť priaznivé podmienky a ľahší prístup k financovaniu. Je dôležité zdôrazniť, že prostriedkom, pomocou ktorého sa podarí dosiahnuť dynamickú a modernú priemyselnú politiku, sú štrukturálne fondy, ktoré – ak sa použijú správne – vytvoria základy rastu Európy.

Rovana Plumb (S&D), písomne. – (RO) Priemysel EÚ vytvára približne jednu tretinu hrubej pridanej hodnoty EÚ, priemyselné výrobky tvoria takmer tri štvrtiny európskeho vývozu, poskytuje tretinu všetkých pracovných miest a živí teda 57 miliónov občanov (okrem toho má znásobujúci účinok, keďže každé pracovné miesto v priemysle vytvára približne dve ďalšie miesta v súvisiacich odvetviach). Je tu 15 kľúčových prvkov: vytvorenie inovačného reťazca, zvyšovanie efektívnosti zdrojov, jednoznačné ciele pre udržateľné výrobky, využívanie verejných súťaží, zvýšenie produkcie čistej energie, presvedčivá stratégia v oblasti nerastných surovín, reštrukturalizácia obchodu v záujme spravodlivého spolunažívania a udržateľnej výroby, stručná charakteristika záväznej sektorovej priemyselnej politiky, zapojenie MSP, vytváranie regionálnych oblastí činnosti, zabezpečenie predvídaní priemyselných zmien, reštrukturalizácia, zvyšovanie kvalifikácií, intenzívnejšie zapojenie pracovníkov do rozhodovania a dlhodobé politiky.

Cieľom priemyselnej politiky EÚ by mala byť udržateľná, ekologicky efektívna a globálne konkurencieschopná obnova priemyselnej základne a udržateľný prechod od predovšetkým výrobného zameraného priemyslu k priemyslu založenému na znalostiach, pričom táto politika by sa rozhodne mala zamerať na investovanie v rámci EÚ a na vytváranie strategických partnerstiev medzi spoločnosťami v Únii.

Fiorello Provera (EFD), *písomne*. – (IT) Parlament touto správou upozornil na dôležité otázky, ktoré je potrebné zdôrazniť v súvislosti s rastom európskeho hospodárstva. Hovorím o uznaní strategickej úlohy malých a stredných podnikov a o potrebe uľahčiť im prístup k úverom prostredníctvom zjednodušených postupov financovania, ako aj o význame internacionalizácie ako kľúčového faktora z hľadiska konkurencieschopnosti.

Rozhodujúce je aj prepojenie medzi inováciami a svetom priemyslu prostredníctvom trvalých vzťahov medzi podnikmi a univerzitami, čo zahŕňa aj predaj výsledkov a podporu ich využívania. Z tohto dôvodu podporujem obsah a návrhy správy pána Langeho.

Paulo Rangel (PPE), *písomne*. – (PT) Nedávna hospodárska a finančná kríza zdôraznila význam priemyslu pre hospodárstvo EÚ, čo znamená, že je dôležité uvedomiť si potrebu integrovaného prístupu k priemyselnej politike vychádzajúcej z kombinácie konkurencieschopnosti, inovácií a udržateľnosti, ktorá zároveň ukáže, že dokáže stimulovať rast, vytvárať pracovné miesta a zaisťovať ochranu životného prostredia. Európsky priemysel skutočne čelí mnohým problémom, takže je dôležité investovať do nových technológií a riešení, odbornej prípravy zamestnancov, efektívnosti systémov výroby a modelov riadenia a posilňovania malých a stredných podnikov.

Evelyn Regner (S&D), *písomne*. – (DE) Hlasovala som za správu, pretože som presvedčená, že integrovaná priemyselná politika je pre Európu nevyhnutná, a to najmä tvárou v tvár novým výzvam, ktoré prináša globalizácia. Práve preto je potrebný ďalší rozvoj priemyselnej politiky. Priemyselná politika slúži ako motor udržateľného rozvoja a prosperity spoločnosti. Jediné pracovné miesto v priemysle vytvára minimálne ďalšie dve pracovné miesta. Pozícia Európy v oblasti priemyselnej politiky je čoraz neistejšia v dôsledku rastúcej industrializácie v rýchlo sa rozvíjajúcich krajinách a zvyšujúcej sa sily našich najväčších konkurentov, ako sú USA a Čína. Preto sa aj my sami musíme viac rozvíjať a aby sa nám to podarilo, musíme obnoviť našu priemyselnú základňu prijatím opatrení v konkrétnych odvetviach, ale aj zaručením – vo všeobecnom zmysle – konkurencieschopnosti Európy na globálnej úrovni a udržateľného rastu európskeho priemyslu. Správa tiež žiada, aby integrovaná priemyselná politika slúžila ako základ environmentálnej a obchodnej politiky, ako aj politiky hospodárskej súťaže s cieľom zvýšiť efektívnosť využívania zdrojov. Správa okrem toho vyzdvihuje význam konštruktívneho partnerstva s pracovníkmi a odborovými zväzmi. Správa zdôrazňuje aj potrebu zlepšiť koordináciu medzi EÚ a členskými štátmi. Tieto opatrenia považujem za absolútne nevyhnutné. Správa umožňuje, aby sa k ďalšiemu rozvoju priemyselnej politiky mohlo pristupovať s potrebnými ambíciami a obozretnosťou.

Britta Reimers (ALDE), *písomne*. – (DE) Pri hlasovaní o správe pána Langeho sa zdržiavam hlasovania o odseku 31 z dôvodu nejednoznačného znenia, ktoré hovorí o eurobondoch, ako aj o projektových dlhopisoch. Celkovo však hlasujem za správu, pretože proti projektovým dlhopisom ako takým nič nemám. Projektové dlhopisy slúžia na financovanie rozsiahlych projektov zameraných na inovácie, infraštruktúru a reindustrializáciu. Nejde tu o nástroje na komunitarizáciu dlhov, ako by to bolo v prípade eurobondov.

Crescenzo Rivellini (PPE), *písomne*. – (IT) Na dnešnej plenárnej schôdzi sme hlasovali o správe pána Langeho s názvom Priemyselná politika vo veku globalizácie. Európsky priemysel vytvára približne jednu tretinu hrubej pridanej hodnoty EÚ, priemyselné výrobky tvoria takmer tri štvrtiny európskeho vývozu, poskytuje tretinu všetkých pracovných miest a živí teda 57 miliónov ľudí. Ak zohľadníme jeho znásobujúci účinok – skutočnosť, že

každé pracovné miesto v priemysle vytvára približne dve ďalšie miesta v súvisiacich odvetviach –, jeho dosah na zamestnanosť je ešte výraznejší.

Cieľom priemyselnej politiky EÚ by mala okrem toho byť udržateľná, ekologicky efektívna a globálne konkurencieschopná obnova priemyselnej základne a udržateľný prechod od predovšetkým výrobného priemyslu k priemyslu založenému na znalostiach. Zásadný význam má integrácia všetkých politík EÚ skombinovaním všetkých aspektov s dosahom na priemysel. Iniciatívna správa pána Langeho o priemyselnej politike opakuje stanovisko, ktoré v rámci oznámenia vyjadril komisár pre priemysel pán Tajani, pričom prináša niektoré nové myšlienky týkajúce sa nevyhnutnej obnovy odvetvia priemyslu po hospodárskej kríze.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písomne*. – Parlament dnes podporil súbor opatrení na podporu konkurencieschopnosti európskeho priemyslu. Víтам skutočnosť, že sme si uvedomili, že ak chceme riešiť problémy súvisiace s krízou a globalizáciou, základom obnovy európskeho priemyslu sa musí stať efektívnosť z hľadiska energie a zdrojov. Udržateľnosť sa musí stať základným aspektom takzvanej „kontroly z hľadiska konkurencieschopnosti“ a „kontroly vhodnosti“, ktoré bude Komisia vykonávať ako súčasť svojich iniciatív pre lepšiu reguláciu. Správa správne vyzýva na vytvorenie priemyselných systémov s uzavretým cyklom, vyššiu produktivitu, trvalosť a opätovné využívanie zdrojov, recykláciu a opätovnú výrobu.

Správa tiež vyzýva na vytvorenie nástrojov podporujúcich rozvoj a rast ekologicky inovatívnych MSP, ako aj rozvoj ekopriemyselných zón. Dôležité je zosúladiť priemyselnú politiku EÚ s jej cieľmi klimatickej a energetickej politiky. Zelení očakávajú, že Komisia sa bude venovať týmto problémom v rámci svojich nasledujúcich strategických iniciatív, ako sú stratégia pre efektívnosť využívania zdrojov, stratégia pre suroviny a iniciatíva Small Business Act.

Oreste Rossi (EFD), *písomne*. – (IT) Európska únia si konečne uvedomila kľúčovú úlohu priemyslu, keď vyzvala na zjednodušenie prístupu k úverom a zníženie byrokracie. V uplynulých rokoch sme boli svedkami prijímania opatrení, ktoré výrazne zaťažujú európsky priemysel a napomáhajú nespravodlivú hospodársku súťaž výrobcov dovážaných z tretích krajín. Spomeniem náklady vyplývajúce z boja proti zmene klímy a opatrenia zamerané na znižovanie alebo rušenie ciel.

Správa zdôrazňuje význam výskumu ako nástroja zastavenia konkurencie a hovorí o odbornej príprave pracovníkov a o informáciách, ktoré je nutné poskytovať spotrebiteľom. Nezabúdajme však, že napriek všetkým pekným slovám hrozí EÚ rozkol medzi členskými štátmi, ktorého dôsledkom bude minimálna ochota vytvárať spoločnú priemyselnú budúcnosť. Mám na mysli situáciu s európskym patentom, keď Únia vylúčila Taliansko a Španielsko a posilnila spoluprácu medzi ostatnými členskými štátmi. Hlasoval som za túto správu, pretože zásady, ktoré obsahuje, si zaslúžia podporu.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *písomne*. – (PL) Priemysel v Európe čelí nielen účinkom hospodárskej krízy, ale aj novým výzvam veku globalizácie. Podniky musia správne reagovať na čoraz rýchlejšie zmeny hospodárskych trendov. Hospodárstva rýchlo sa rozvíjajúcich krajín menia rovnováhu síl na medzinárodných trhoch. Budovaním znalostnej spoločnosti sa posilňuje aj úloha vedeckého výskumu a inovácií, ktoré vedú k hospodárskemu rastu a konkurencieschopnosti. Medzi problémy, ktoré musí hospodárstvo EÚ riešiť, patria demografické zmeny a pokles produktivity. Hlavnými cieľmi priemyslu EÚ sú rast konkurencieschopnosti a inovačnej schopnosti. Ak ich chceme dosiahnuť, je nutné prijať

naraz niekoľko opatrení. Rozhodujúce je snažiť sa aj naďalej o jednotný trh a harmonizáciu ciel a daňových právnych predpisov. Treba znížiť byrokratické zaťaženie podnikov a zjednodušiť právny rámec. Treba posilňovať spoluprácu medzi podnikmi prostredníctvom zoskupení a sietí podnikov a centier excelentnosti a treba vyvinúť úsilie na podporu synergií medzi univerzitami a podnikmi.

Pomôcť by mohlo aj využívanie alternatívnych mechanizmov, ako sú verejno-súkromné partnerstvá, ktoré rozdeľujú riziká medzi súkromných a verejných investorov, a využívanie pákového a motivačného účinku. Kľúčové bude podporovať malé a stredné podniky, ktoré predstavujú základ európskeho priemyslu, prostredníctvom finančnej pomoci v oblasti inovácií a prenosu technológií a zapracovania inovatívnych a udržateľných kritérií do výberových konaní na verejné obstarávanie. Nemalo by sa zabudnúť na zvýšenie financovania výskumu založeného na spolupráci medzi verejným a súkromným sektorom.

Catherine Stihler (S&D), *písomne*. – Hlasovala som za túto správu, ktorá uvádza spôsoby, ako možno posilniť priemyselnú základňu EÚ. Priemysel poskytuje približne tretinu pracovných miest v EÚ, preto je také dôležité zaistiť jeho trvalú životaschopnosť.

Nuno Teixeira (PPE), *písomne*. – (PT) Európsky priemysel a jeho znásobujúci účinok predstavujú približne tretinu hrubej pridanej hodnoty EÚ a poskytujú živobytie 57 miliónom ľudí. Nevyhnutnosťou je vytvoriť priemyselnú politiku, ktorá posilňuje koordináciu medzi členskými štátmi a ich konkurenčný potenciál, ako sa hovorí v stratégii Európa 2020. Význam tejto správy v čase hospodárskej krízy ukazuje, že napriek svojej dôležitosti je toto odvetvie odsunuté do pozadia. Táto skutočnosť si vyžaduje bližší pohľad na úlohy, ktoré bude musieť európsky priemysel vyriešiť, najmä na reštrukturalizáciu a zmenu orientácie jeho zamerania. Bude pritom musieť vychádzať z globálnej znalostnej spoločnosti, ktorú možno dosiahnuť prostredníctvom inovácií a výskumu, aby sa dokázal postaviť konkurencii rýchlo sa rozvíjajúcich hospodárstiev. Okrem toho vzniká nová dynamika, dochádza k zmene klímy, demografickým zmenám a procesu urbanizácie a úbytku obyvateľstva. Spomedzi 15 bodov uvedených spravodajcom by som chcel zdôrazniť opatrenia zamerané na malé a stredné podniky (MSP), ktoré sú skutočnou hnacou silou rastu EÚ. Kľúčovými iniciatívami pre úspech európskej priemyselnej politiky sú zjednodušenie európskych postupov získavania finančných prostriedkov, viac lepších informácií poskytovaných MSP o operačných programoch, vytváranie inovačných zoskupení a sietí, ako aj väčšia podpora zo strany Európskej centrálnej banky.

Alexandra Thein (ALDE), *písomne*. – (DE) Pri hlasovaní o správe pána Langeho sa zdržiavam hlasovania o odseku 31 z dôvodu nejednoznačného znenia, ktoré hovorí o eurobondoch, ako aj o projektových dlhopisoch. Celkovo však hlasujem za správu, pretože proti projektovým dlhopisom ako takým nič nemám. Projektové dlhopisy slúžia na financovanie rozsiahlych projektov zameraných na inovácie, infraštruktúru a reindustrializáciu. Nejde tu o nástroje na komunitarizáciu dlhov, ako by to bolo v prípade eurobondov.

Derek Vaughan (S&D), *písomne*. – Podporil som túto správu, pretože hovorí o potrebe ucelenej politiky pre budúcnosť priemyslu v celej EÚ. Keďže priemyselná výroba v EÚ vytvára približne 60 miliónov pracovných miest, silná politika pomôže EÚ prekonať niektoré problémy, s ktorými sa stretávajú výrobcovia. Táto správa je súčasťou stratégie EÚ 2020 a uvádza 15 „základných kameňov“ silnej politiky, ktoré zaisťujú, aby EÚ držala krok s konkurentmi z USA, Číny a Japonska, ktorí výrazne investujú do výskumu a vývoja najmodernejších technológií, a z krajín, ktoré sú schopné znižovať náklady prostredníctvom

lacnej práce a ktoré majú menej prísne pravidlá duševného vlastníctva. Niektoré z najužitočnejších odporúčaní správy sa týkajú potreby vytvorenia inovačného reťazca, ktorý spojí priemyselný výskum s inováciami a využívaním technológií, a väčšieho dôrazu na efektívnosť využívania zdrojov a udržateľnosť, čo je v súlade s cieľmi stratégie Európa 2020.

Iva Zanicchi (PPE), *písomne*. – (IT) Rozhodla som sa hlasovať za iniciatívnu správu pána Langeho, pretože predstavuje príspevok Parlamentu do diskusie o otázke rozhodujúceho významu pre svet obchodu: európskej priemyselnej politiky.

Správa má niekoľko pozitívnych aspektov, napríklad rozsiahlu výzvu smerom k európskym podnikom, aby dodržiavali ekologické normy, ale len na dobrovoľnom základe bez prísneho vnučovania. Správne sa tiež opakuje kľúčová úloha priemyslu – a nielen priemyselnej politiky – pre rast Európskej únie. Myslím si, že teraz je dôležité, aby sa v nadväznosti na správu, o ktorej sme dnes hlasovali, všetky inštitúcie a zainteresované strany snažili zrealizovať ciele, ktoré sú v nej definované, a premenili ich na reálne činy. Mimoriadne dôležité je prijať opatrenia na ochranu duševného vlastníctva, výrazne podporiť model priemyselných inovácií zameraný na excelentnosť, modernizovať priemyselné odvetvia, najmä čo sa týka ochrany životného prostredia a opatrného využívania zdrojov energie, a podporovať vytváranie podmienok, ktoré pomôžu internacionalizácii malých a stredných podnikov.

12. Opravy hlasovania a zámery pri hlasovaní: pozri zápisnicu

Predsedajúci. – Rokovanie sa prerušuje o 13.45 hod. a bude pokračovať o 15.00 hod.

PRESEDÁ: RAINER WIELAND

podpredseda

13. Schválenie zápisnice z predchádzajúceho rokovania: pozri zápisnicu

14. Postoj EÚ k Iránu (rozprava)

Predsedajúci. – Ďalším bodom programu je správa pána Beldera v mene Výboru pre zahraničné veci o postoji EÚ k Iránu (2010/2050(INI)) (A7-0441/2011).

Bastiaan Belder, *spravodajca*. – (NL) Najskôr by som sa chcel poďakovať tieňovým spravodajcom, s ktorými som počas prípravy tejto správy úspešne spolupracoval. Na výsledok môžeme byť hrdí. Správa bola vo Výbore pre zahraničné veci schválená prevažnou väčšinou 62 hlasov a len 3 boli proti. Je tiež veľmi dôležité, aby sme v súvislosti s týmto kľúčovým portfóliom vystupovali jednotne nielen v Parlamente, ale aj v rámci všetkých európskych inštitúcií.

Som veľmi rád, že prostredníctvom tohto uznesenia vyjadrujeme podporu a solidaritu s miliónmi demonštrantov, ktorí vyšli do ulíc od sporných prezidentských volieb v roku 2009. Opozičné sily v Iráne naliehavo potrebujú túto podporu a solidaritu teraz, keď vidia, ako padajú režimy a rezignujú prezidenti v iných krajinách na Blízkom východe. Zelené hnutie musí cítiť našu podporu, keďže opozícia znovu hľadá možnosti, ako zorganizovať legitímne protesty proti iránskym orgánom, pričom títo ľudia riskujú vlastné životy. To, že táto hrozba je reálna, dokazuje nielen zatknutie opozičných lídrov, pána Músaviho a pána Karrúbího, ale aj tvrdé a nekompromisné výzvy veľkej časti iránskeho parlamentu

Madžlis, aby boli popravení. Európsky parlament vo svojom uznesení vyzýva iránske orgány, aby plne a bezvýhradne spolupracovali s Medzinárodnou agentúrou pre atómovú energiu (MAAE) so sídlom vo Viedni. Práve neochota Teheránu spolupracovať spôsobuje, že iránsky jadrový program vyvoláva podozrenia. Obavy celého medzinárodného spoločenstva sú viac než oprávnené. Vzhľadom na to je podľa môjho názoru nepochopiteľné, ak vysielame takejto krajine signál, že má právo obohacovať urán. Aj keby to tak bolo, takýto signál by Európsky parlament v tomto kľúčovom momente vysielat nemal. Žiadam preto kolegov poslancov, aby podporili moje návrhy na odstránenie týchto pasáží z nášho uznesenia. Uznesenie sa zaoberá aj úlohou Iránu v tomto regióne. Zaiste, po tom, čo cez portál WikiLeaks boli zverejnené dokumenty o tom, ako je Irán vnímaný týmto regiónom, Parlament urobí dobre, keď Teheránu vyšle jasný odkaz, že musí okamžite zastaviť uplatňovanie svojho destabilizačného vplyvu. Žiadam vás preto všetkých, aby ste podporili pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, ktoré som predložil a ktoré sa týkajú úlohy Iránu v susednom Iraku a odstránenia odseku 53 z uznesenia. Podľa môjho názoru Európsky parlament už v odseku 55 poskytuje dostatočnú podporu myšlienke, že Únia a Irán by mali považovať stabilizáciu Afganistanu za spoločný cieľ.

Keďže sa blížim k záveru svojho vystúpenia, pán predsedajúci, chcel by som uviesť poslednú poznámku. Nie som urážlivý a práve z tohto dôvodu sa chcem vyjadriť k Iránu a jeho oficiálnym zástupcom v Bruseli a v jednotlivých hlavných mestách. Mal som možnosť nazrieť do korešpondencie z Iránu adresovanej mojim kolegom poslancom z rôznych zdrojov. Musím povedať, že tón a obsah tejto korešpondencie je prinajmenšom pozoruhodný. Táto správa, ako som už povedal, bola vo Výbore pre zahraničné veci, v ktorom pôsobím, prijatá prevažnou väčšinou hlasov. Preto toto uznesenie nemožno chápať ako môj súkromný projekt, ale ako spoločné stanovisko celého Európskeho parlamentu. Nejde tu teda o to, že moje predchádzajúce pôsobenie vo funkcii predsedu prvej delegácie Parlamentu zapríčinilo kritický tón tohto uznesenia. Naopak, Irán musíme v tejto súvislosti vyzvať, aby sa zodpovedal za svoje správanie. Celý Európsky parlament – a som za to vďačný – neakceptuje ani antisemitskú rétoriku prezidenta Ahmadínedžáda, ani popieranie holokaustu, aj keď, žiaľ, musím povedať, že tento antisemitizmus sa neobmedzuje len na úzky okruh režimu.

Catherine Ashton, *podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku*. – Máme príležitosť viesť rozpravu o postoji Európskej únie k Iránu, čo je predmetom iniciatívnej správy s pánom Belderom ako spravodajcom.

Správa pána Beldera sa venuje širokému spektru otázok a odráža názory mnohých odlišných záujmov, ale ja sa zameriam na dve otázky, na jadrový program a na situáciu v oblasti ľudských práv v Iráne, pričom obidve tieto otázky sú v správe podrobne rozpracované.

Ako vážení poslanci vedia, jadrový program Iránu naďalej vyvoláva vážne obavy Európskej únie a celého medzinárodného spoločenstva. Bezpečnostná rada OSN, ako aj Rada guvernérov Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu (MAAE) vo Viedni prijali niekoľko rezolúcií, v ktorých žiadali Irán, aby urobil potrebné kroky na vybudovanie dôvery vo výlučne mierový charakter svojho programu. Žiaľ, posledná správa MAAE zverejnená 25. februára potvrdila, že Irán nedodržiava svoje medzinárodné záväzky.

Európska únia je naďalej rozhodnutá pracovať na diplomatickom riešení založenom na našom dvojitom prístupe, a to kombinácii tlaku a dialógu. Cieľom zostáva zapojiť Irán do postupného budovania dôvery, čo bude viesť k zmysluplným rokovaniam o jadrovom programe.

Na druhom zasadnutí, ktoré som viedla v mene skupiny E3 + 3 – Čína, Francúzsko, Nemecko, Rusko, Spojené kráľovstvo a Spojené štáty – v Istanbule, som predložila Iránu naše návrhy na konkrétne opatrenia v oblasti budovania dôvery vrátane aktualizovaného plánu na dodávku paliva pre teheránsky výskumný reaktor, ako aj ďalšie opatrenia na podporu transparentnosti.

Vážení poslanci vedia, že tieto návrhy by priniesli okamžité výhody pre obidve strany a mohli by vydláždíť cestu pre proces na vyriešenie obáv a postupné vybudovanie vzájomnej dôvery. Celé naše úsilie totiž smeruje k vybudovaniu dôvery.

Reakcia Iránu bola sklamaním. Irán nebol pripravený diskutovať o našich návrhoch, pokým sme najskôr neuznali, že má „právo obohacovať urán“. Žiadal zrušenie všetkých sankcií.

Chápem želanie Iránu, aby boli sankcie zrušené. Všetci chceme, aby naše rokovania dospeli k úspešnému záveru v súlade s rezolúciami Bezpečnostnej rady, ktorý by znamenal, že sankcie by sa skončili. Zrušenie sankcií by sprevádzalo postupné opätovné vybudovanie dôvery. Touto cestou sme sa snažili ísť.

Čo sa týka „práva obohacovať“, Zmluva o nešírení jadrových zbraní starostlivo vyvažuje práva a povinnosti. Nevidím zmysel v tom, aby sme to akýmkoľvek selektívnym spôsobom opakovali alebo znovu interpretovali. Prvým krokom je, aby Irán plne dodržiaval svoje záväzky.

Nadalej sa budeme usilovať o zapojenie Iránu, ale zároveň sa budeme snažiť zvýšiť tlak predovšetkým pomocou posilnenia uplatňovania existujúcich sankcií.

Medzitým som sa stretla s novým ministrom zahraničných vecí Iránu Dr. Salehim v Ženeve. Na tomto stretnutí som mala možnosť vysvetliť mu úsilie, ktoré sme vynaložili na rokovania s Iránom, a naše veľké želanie, aby Irán reagoval v záujme bezpečnosti nás všetkých. Takisto som napísala Dr. Džalímu, ktorý viedol rokovania v mene Iránu, a zopakovala som našu ponuku a vyzvala ho, aby reagoval. Dr. Salehi mi povedal, že zvažujú odpoveď, a ja som ich vyzvala, aby bola pozitívna.

Podobne ako Parlament sa stotožňujem s názormi mnohých v súvislosti s otázkou ľudských práv v Iráne. Neustále a systematické utláčanie, zatýkanie a zastráňovanie právnikov, novinárov a iných ľudí, ktorí uplatňujú svoje práva, je absolútne neprijateľné.

Niektorí odsúdení dostali veľmi dlhé tresty odňatia slobody a obmedzenie práva na prácu a cestovanie až na 20 rokov. Keď chceli Iránci 14. februára pokojne demonštrovať na podporu situácie v Egypte a Tunisku, demonštrácie boli zakázané. Navyše, ako povedal pán Belder, pán Músaví a pán Karrúbí, dvaja opoziční lídri, ktorí vyjadrili podporu týmto demonštráciám, boli držaní v domácom väzení a neskôr podľa všetkého zatknutí.

Videla som vyhlásenie socialistov a demokratov v Parlamente, ktoré urobili 1. marca, a plne ho podporujem. Nadalej ma veľmi znepokojuje, čo sa udialo v súvislosti s pánom Karrúbím a pánom Músavím, a v súvislosti s tým som 4. marca vydala vyhlásenie. Napriek nášmu úsiliu o získanie overiteľných informácií ostáva nejasné, či sú v domácom väzení alebo inak uväznení. Vyzývam iránske orgány, aby im jednoducho poskytli slobodu pohybu, na ktorú majú právo.

Správa tiež zdôrazňuje znepokojujúce zvýšenie počtu popráv v Iráne. Informácie, ktoré máme, naznačujú, že od začiatku tohto roka mohlo dôjsť k približne 100 popravám. V súlade s našou dlhodobou a pevnou pozíciou v otázke zrušenia trestu smrti som vyzvala, aby boli všetky prípady osôb čakajúcich na trest smrti zastavené. Chcem, aby bol trest

smrti zrušený, nech už je to akýmkoľvek spôsobom. Ukameňovanie a verejné popravy obesením sú barbarské tresty.

Je dôležité poznamenať, že medzinárodné úsilie môže mať a má význam. Videla som to v prípade pani Áštiániovej. Jej poprava bola – aspoň dočasne – odložená, ale ako upozorňuje správa, Zahra Bahrámiová, holandsko-iránska občianka, bola v Iráne 29. januára popravená bez akéhokoľvek predchádzajúceho oznámenia. Vykonalie popravy, ako aj proces, ktorý k nej viedol, boli šokujúce. Jasne som to dala najavo verejne a vyjadrila som zdesenie nad nedostatkom transparentnosti v tomto prípade a nad tým, že holandským orgánom bol zamietnutý konzulárny prístup.

Dovoľte, aby som na záver svojho vystúpenia spomenula, že moje útvary spolu s členskými štátmi diskutujú o tom, ako by sme mohli účinnejšie postupovať v otázkach ľudských práv v Iráne tým, že budeme využívať verejné a súkromné odkazy, pracovať dvojstranne a prostredníctvom viacstranných organizácií, pracovať s členskými štátmi a medzinárodnými zainteresovanými stranami, to všetko s jediným cieľom: zaistiť, aby sa základné práva občanov Iránu, tak ako iných, dodržiavali.

Teším sa na túto rozpravu.

Michael Gahler, v mene poslaneckého klubu PPE. – (DE) Predovšetkým by som sa chcel poďakovať nášmu spravodajcovi pánovi Belderovi za jeho rozsiahlu správu. Len čo o nej budeme hlasovať, bude tu v pléne schválená prevažnou väčšinou hlasov. Je naozaj dôležité, aby sa režimu v Teheráne nepodarilo rozbiť široký spoločný front dokonca aj v tomto Parlamente. Pokiaľ ide o jadrové ambície jeho vedenia, medzinárodné spoločenstvo drží spolu v rámci Organizácie Spojených národov. Nikto na svete nechce iránsku bombu. Všetci chceme úplnú a transparentnú spoluprácu s Medzinárodnou agentúrou pre atómovú energiu. Predložili sme rôzne ponuky. Žiaľ, nedostali sme na ne pozitívnu odpoveď.

Tu v Parlamente nie sme celkom zajedno v tom, do akej miery by sme mali presadzovať medzinárodné požiadavky so sankciami. Dúfam však, že v našom celkovom hodnotení situácie sa blížime k dohode o spoločnom postupe.

Druhým aspektom, ktorý nás znepokojuje, je úloha, ktorú zohráva Irán v regióne. Postoj Iránu k Izraelu je stále netolerovateľný a neprijateľný. Nemôžeme tolerovať jeho podporu organizáciám, ktoré destabilizujú región. Veľké časti regiónu sa obávajú iránskej politiky. Pokiaľ ide o ľudské práva a demokraciu, vnútorná politická situácia je dramatická. Práve z tohto dôvodu si želim, aby sa tento veľký kultúrny národ zbavil tohto vedenia čím skôr.

Som presvedčený, že neuvidíme druhý Irán v Egypte, ale skôr druhý Egypt v Iráne. Potom by sa malo skončiť využívanie náboženstva na úplne svetské účely. Dúfame teda, že by sa skončilo aj vykonávanie trestu smrti všeobecne a najmä v prípade maloletých osôb a osôb patriacich k menšinám. Skončilo by sa potom aj prenasledovanie disidentov, nielen pána Karrúbího a pána Músavího, a dúfame, že by bola umožnená sloboda tlače a cesta k slobodným voľbám pre lepší Irán.

Na ceste k tomu musíme okrem iného použiť európsky nástroj pre demokraciu a ľudské práva, aby sme umožnili poskytovanie podpory aktivistom občianskej spoločnosti. Je tiež potrebné rozšíriť cielené sankcie voči zástupcom režimu. V súvislosti s udalosťami v severnej Afrike dodajme Iráncom aj odvahu bojovať za lepšiu budúcnosť.

María Muñoz De Urquiza, v mene skupiny S&D. – (ES) Som veľmi rada, že vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku využíva duálny prístup

diskusí o ľudských právach a o jadrovej problematike prakticky za rovnakých podmienok, pretože Irán je rozporuplným príkladom pre svet a pre krajiny v jeho susedstve, v ktorých prebiehajú procesy demokratických reforiem a ktoré vidia v Iráne presne to, čo nechcú mať doma, a práve to odsudzujeme v správe, ktorá bude zajtra pravdepodobne prijatá.

Predovšetkým ide o technokratický režim, ktorý utláča svojich obyvateľov a porušuje ľudské práva tým, že vykonáva trest smrti – a chcem spomenúť najmä prípad Zahry Bahrámieovej –, oslabuje postavenie žien, prenasleduje homosexuálov a potláča nesúhlas.

Je tiež rozporuplný, pokiaľ ide o politické slobody. Potláčanie demonštrantov, ku ktorému dochádza práve teraz a ktoré sa deje od roku 2009, je absolútne neprijateľné, tak ako je neprijateľné aj zatýkanie vodcov hnutia demokratickej opozície. V mene našej skupiny žiadam okamžité prepustenie opozičných lídrov pána Músavího a pána Karrúbího a ich manželiek, ako aj všetkých ľudí, ktorí boli zatknutí za to, že pokojne uplatňovali svoje právo na slobodu prejavu, slobodu združovania a slobodu zhromažďovania.

Irán je takisto rozporuplným príkladom v súvislosti s rokovaniami s medzinárodným spoločenstvom o jadrovej problematike.

Zodpovedný postoj Iránu v tejto oblasti, ako aj v oblasti ľudských práv, iný prístup k regiónu, pokiaľ ide o Hamas a Hizballáh, a iná rétorika vo vzťahu k Izraelu by prispeli k tomu, aby sa Irán stal dôležitým partnerom a aktérom v stabilizácii regiónu, a to je ďalšou z vecí, na ktoré vyzývame v tejto správe.

Pani barónka Ashtonová, je dôležité zriadiť v Teheráne delegáciu Európskej únie nielen preto, aby sme mohli viesť politický dialóg s iránskym režimom, ale aj s ohľadom na občiansku spoločnosť.

Na záver by som chcela poďakovať pánovi Belderovi za prácu, ktorú vykonal spolu s tieňovými spravodajcami, takže sme mohli pripraviť vyváženú správu, ktorá je prijateľná pre celý Európsky parlament.

Marietje Schaake, v mene skupiny ALDE. – Je Ahmadínedžád lepší než Kaddáfí? Zatiaľ čo sa medzinárodné spoločenstvo oprávnené zameriava na Líbyu a hľadá spôsoby, ako ukončiť násilie, ktorého sa Kaddáfí a jeho spolupracovníci dopúšťajú na občanoch, nedovoľme, aby Irán v našom politickom programe zapadol prachom. K masakre dochádza aj v Iráne, len sa to deje spomalene. Od začiatku tohto roka bola vykonaná jedna poprava každých osem hodín a systematické utláčanie, mučenie, znásilňovanie a cenzúra sú v islamskej republike na dennom poriadku, najmä od volieb v roku 2009.

Ahmadínedžád nie je o nič lepší než Kaddáfí a my musíme zaviesť podobne tvrdé opatrenia na ochranu ľudských práv v Iráne. Niektorí môžu argumentovať, že sankcie sa zaviedli, lenže tieto sankcie sa zameriavajú iba na jadrovú otázku a neprinášajú požadované výsledky. V skutočnosti hrozí, že ich účinok bude v konečnom dôsledku nulový vzhľadom na ľudské práva, pretože beztrestnosť stále trvá.

Vážená pani podpredsedníčka a vysoká predstaviteľka, v tejto správe vám Európsky parlament udeľuje mandát na zavedenie sankcií voči jednotlivým osobám zodpovedným za vážne porušovanie ľudských práv, ktoré vidíme, a takéto odporúčanie sme dali aj predtým. Unikol zoznam 80 mien a pripisuje sa vášmu úradu. Chcem sa opýtať, či je to znamením toho, že uvažujete o ďalšom postupe v súvislosti s týmto dôležitým opatrením.

Musíme tiež poskytnúť občanom technológie, aby mohli slobodne komunikovať a pristupovať k informáciám, a EÚ musí byť útočiskom pre slobodomyselných ľudí. Pani

podpredsedníčka a vysoká predstaviteľka, EÚ musí byť na čele úsilia o potrestanie jednotlivcov, ktorí znásilňujú ženy pred popravou, aby nemali ani najmenšiu nádej, že sa ako panny dostanú do neba, mužov, ktorí zo striech strieľajú neozbrojených mladých ľudí, ktorí idú po ulici, a sudcov, ktorí súdia právnikov v oblasti ľudských práv za to, že obhajujú mladistvých a ženy. Berme na zodpovednosť systém, ktorý *de facto* umožňuje väznenie opozičných lídrov.

Keď budeme v piatok diskutovať o Líbyi, využime to na zavedenie podobných opatrení proti tým, ktorí sú pri moci v Iráne, aby sa dosiahla spravodlivosť pre iránskych občanov, ktorí v roku 2009 odštartovali masívne povstania mládeže, ktoré sú teraz inšpiráciou pre generáciu na Blízkom východe a v severnej Afrike.

Barbara Lochbihler, *v mene skupiny Verts/ALE*. – (DE) Správa, ktorú máme pred sebou a na ktorej intenzívne spolupracovali všetky skupiny, predstavuje veľmi dobrý základ, na ktorom EÚ môže stavať svoju politiku týkajúcu sa Iránu. Rôzne otázky, v ktorých nesúhlasíme s iránskou vládou, sú spracované ako jedna spoločná výzva: jadrový program a vzťahy Iránu s jeho susedmi, katastrofálna situácia v oblasti ľudských práv v krajine a zložitá hospodárska situácia. Nezamestnanosť dosiahla obrovské rozmery; každý štvrtý Iránc žije pod hranicou chudoby.

Pani barónka Ashtonová, musíte si teraz zo správy urobiť závery. My Európania nemôžeme stáť bokom, zatiaľ čo kritici režimu, členovia odborových zväzov, aktivisti za práva žien a tí, ktorí vyznávajú odlišné náboženstvá, sú zatváraní, mučení a vraždení. Musíme sa oveľa viac než predtým snažiť vyvíjať nátlak na tých, ktorí sú zodpovední za porušovanie ľudských práv, prostredníctvom cielených sankcií, ako sú obmedzenie vstupu alebo zmrazenie ich účtov.

Európska služba pre vonkajšiu činnosť musí tiež preskúmať, ktoré hospodárske sankcie skutočne zasiahnu cieľ a ktoré majú dosah iba na iránsky ľud. Politika úplnej izolácie nás zavedie iba do slepej uličky a takisto nenájde pochopenie u mnohých Iráncov.

Parlament touto správou jasne vyjadril, že demokratickú zmenu nemožno dosiahnuť použitím vonkajších vojenských prostriedkov. Musíme sa držať stratégie založenej na dvojitom prístupe, pomocou ktorej sa snažíme viesť dialóg a zároveň jednoznačne trváme na dodržiavaní všeobecných práv a medzinárodných zmlúv. V tejto súvislosti musíme chápať aj požiadavku zriadiť v Teheráne delegáciu EÚ teraz, keď Európska služba pre vonkajšiu činnosť prebrala od rotujúceho predsedníctva EÚ zodpovednosť za zastupovanie EÚ v tretích krajinách.

Charles Tannock, *v mene skupiny ECR*. – Z môjho pohľadu Irán predstavuje najväčšiu hrozbu pre svetovú bezpečnosť. Prezident Ahmadínedžád je rozhodnutý vyzbrojiť svoju krajinu jadrovými zbraňami, no predstava Iránu vyzbrojeného jadrovými zbraňami je príliš desivá a predstavuje existenčnú hrozbu pre Izrael. Preto musíme uvažovať o všetkých možnostiach vrátane vojenských, aby sme tomu zabránili.

Irán opakovane klamal a zavádzal medzinárodné spoločenstvo. Európska únia sa, žiaľ, nechala niekoľkokrát Ahmadínedžádom zmanipulovať.

Hoci Rada pravidelne odsudzuje barbarský teokratický režim v Teheráne, jednotlivé členské štáty v niektorých prípadoch zaujali menej prísny postoj. Napokon vedúci predstavitelia EÚ sa len pred niekoľkými mesiacmi dohodli na zákaze vývozu úverových záruk do Iránu. Dovtedy tieto záruky predstavovali dôležité prepojenie hospodárskeho charakteru s režimom, ktorý túži po akomkoľvek zdaní legitímnosti, prinajmenšom preto, že

Ahmadínedžád pohrda ľudskými právami, čoho dôkazom sú pravidelné popravy homosexuálov, politických odporcov a mladistvých.

(Predsedajúci požiadal rečníka, aby hovoril pomalšie a umožnil tak tlmočenie.)

Pán predsedajúci, myslím si, že všetci rozumejú po anglicky.

Ľutujem. Budem hovoriť rýchlosťou, akou chcem.

Skutočne sa zdá, že o Iráne sa tu v Parlamente diskutuje v rámci rozpráv o ľudských právach častejšie, než o ktorejkoľvek inej krajine. Členské štáty EÚ musia pochopiť dôležitosť jednotného a dôsledného prístupu k machináciám Iránu.

Musíme hlavne pochopiť, že pokiaľ nezastavíme jadrové ambície Iránu a tiež jeho podporu terorizmu, tento región bude nepochybne uvrhnutý do pretekov v zbrojení.

Vzhľadom na prirodzenú nestabilitu regiónu Blízkeho východu a Perzského zálivu, ktorá je nám všetkým úplne zrejmá, to bude katastrofa s nepredvídateľnými dôsledkami v budúcnosti.

Sabine Lösing, v mene skupiny GUE/NGL. – (DE) Správa pána Beldera bola značne vylepšená pozmeňujúcimi a doplňujúcimi návrhmi a naša skupina sa stotožňuje s mnohými vyhláseniami. Žiaľ, aj keď sú všetky správne, správa sa primárne zaoberá opismi situácie, no nebola vytvorená základná filozofia realistického výhľadu do budúcnosti.

Situácia v oblasti ľudských práv v Iráne je neznesiteľná. Sankciami sa však nedosiahne trvalé zlepšenie tejto situácie. Ak chceme podporiť demokratizáciu v Iráne, musíme urobiť všetko, čo je v našich silách, na zmiernenie napätia na medzinárodnej úrovni. Zhoršenie medzinárodných vzťahov so sebou prináša nebezpečenstvo, že v Iráne budú zavedené ďalšie protidemokratické opatrenia, čoho dôsledkom bude oslabenie opozície. Politika zmierňovania medzinárodného napätia by tiež mala skončiť s používaním všetkých foriem vyhrážok. Rokovania a medzinárodné vzťahy môžu byť úspešné len vtedy, ak majú všetci partneri diplomatické uznanie. Iba takýmto spôsobom sa budú môcť dosiahnuť rozumné kompromisy v spore o jadrový program.

Naše návrhy na starostlivo cieleňú stratégiu pre Irán som predložila v alternatívnom návrhu uznesenia a na základe uvedených argumentov budem vyzývať, aby bola správa pána Beldera zamietnutá.

Fiorello Provera, v mene skupiny EFD. – (IT) Rád by som začal blahoželaním pánovi Belderovi k jeho vynikajúcej práci.

Zatiaľ čo svet sleduje povstania v arabskom svete, Irán naďalej potláča disidentov. Zatknutie dvoch lídrov opozície pána Músavího a pána Karrúbího je toho najzreteľnejším dôkazom. Západ podnikol kroky proti pánovi Kaddáfímu, ale v súvislosti s Iránom váha, možno preto, že pán Kaddáfí už padol, zatiaľ čo pán Ahmadínedžád ešte nie.

V súčasnosti prebieha v Iráne najväčšie povstanie od povolebných protestov v roku 2009. Na čo čakáme, kým zmrazíme všetky aktíva pána Ahmadínedžáda, spoločností ovládaných revolučnými gardami a všetkých zástancov režimu, ktorí sa podieľajú na tejto represii? Na čo čakáme, kým zavedieme cestovné obmedzenia týmto predstaviteľom režimu?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Ako je veľmi dobre známe, stále sú pochybnosti o tom, či je iránsky jadrový program skutočne určený na mierové účely. Z tohto dôvodu je spolupráca Iránu s Medzinárodnou agentúrou pre atómovú energiu mimoriadne dôležitá. Je kľúčová,

aby mohlo medzinárodné spoločenstvo získať dôkaz o tom, že Irán využíva jadrovú energiu na civilné účely.

Pokiaľ ide o blízkovýchodnú politiku, je načas, aby pán Ahmadínezád konečne jasne povedal, že Irán nepredstavuje hrozbu pre Izrael a tiež že uznáva právo Izraela na existenciu v rámci hraníc, ktoré uznáva medzinárodné právo. Odzbrojenie a vytvorenie zóny bez jadrových zbraní by malo podľa môjho názoru byť dôležitým cieľom blízkovýchodnej politiky EÚ s cieľom zaručiť mier a bezpečnosť v tomto regióne.

Irán je prirodzene významným aktérom na Blízkom východe. Vzhľadom na to som rád, že z veľmi obsiahlej správy pána Beldera možno usudzovať, že prebieha konštruktívna spolupráca s EÚ v otázke Afganistanu s cieľom zvýšiť bezpečnosť a stabilitu v tomto regióne. Len takto môžeme zobrať živnú pôdu radikálnemu islamu alebo islamizmu, ktorý čoraz častejšie ukazuje svoju ohavnú tvár aj v Európe.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Pred dvomi rokmi, inými slovami pred demonštráciami v Tunisku, Egypte a Líbyi, vyšli obyvatelia Teheránu do ulíc. Keď to urobili, riskovali svoje vlastné životy. Vyšli do ulíc, pretože chceli viac demokracie. Chceli tiež protestovať proti neznašanlivosti a utláčaniu zlého režimu. Preto ma teší, že táto správa kladie dôraz na ľudské práva, a blahoželám k tomu pánovi Belderovi. Musíme sa z toho poučiť a urobiť všetko, čo je v našich silách, aby sme pomohli opozícii a všetkým tým, ktorí demonštrovali. Musíme im podať pomocnú ruku v boji proti režimu.

Prečo to musíme urobiť? Musíme to urobiť preto, lebo režim má peniaze a ropu, a tí, ktorí sú utláčaní, budú môcť dosiahnuť niečo iba vtedy, ak sa aj my budeme snažiť. Myslím si, že je veľmi dobré, že sme to veľmi jasne vyjadrili v odseku 32 vašej správy, pán Belder. Vážený pán predsedajúci, keď vidím túto represiu, chcem sa aj vás opýtať, čo robíme v prípade opozičného lídra pána Músavího. Sledujeme naďalej osud pána Karrúbího? Aké konkrétne možnosti máme ako Európska únia, ak chceme poskytnúť väčšiu podporu?

Dôkaz dynamizmu iránskej spoločnosti môžeme vidieť aj v kampani za zozbieranie milióna podpisov, ktorú vedú ženy zbierajúce milión podpisov požadujúcich zmeny diskriminačných zákonov. Chcem úprimne vzdať hold týmto odvážnym ženám. Chcela by som sa barónky Ashtonovej opýtať, kde by mohla poskytnúť konzulárnu pomoc, keďže táto pomoc nie je vždy ponúknutá.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Prípadov porušenia ľudských práv v Iráne je veľa a zdá sa, že ich počet narastá. Vo väčšine oblastí sa situácia jednoznačne zhoršila, najmä pokiaľ ide o slobodu prejavu. Sú tu hrozby, že sa vykoná mnoho popráv, na čo sme boli upozornení; intelektuáli, študenti a disidenti sú prenasledovaní; ľudia sú mučení; ženy a príslušníci etnických a náboženských menšín sú stále diskriminovaní. Zoznam by mohol pokračovať.

To všetko bolo znepokojujúco zrejme už v čase volieb v roku 2009 a stále to pokračuje. Všetci z nás, ktorí pri rôznych príležitostiach stretávajú oficiálnych predstaviteľov Iránu, sa tiež stretávajú so stále väčšou krutosťou a neúprosnosťou. Vzhľadom na to by som chcela povedať, že priority, ktoré načrtla barónka Ashtonová – teda ľudské práva, prísne existujúce sankcie a jadrový program –, sú správne a mali by byť jednoznačne naším najväčším záujmom.

Prísnosť reakcií EÚ v otázke Iránu sa však musí prejavovať silnejšie a jednoznačnejšie. Musíme byť tiež neúprosnejší v prípade zločinov proti ľudskosti. Stáva sa, že zdvorilá konverzácia

je v skutočnosti druhom klamstva, a ja som presvedčená, že vo vzťahu k Iránu sa nachádzame práve v tomto bode.

Marit Paulsen (ALDE). – (SV) Chcem poďakovať pánovi Belderovi za veľmi dobrú správu. Som členkou delegácie pre Irán a dostávam od iránskeho režimu listy, v ktorých sa na mňa obracajú v mene Boha, čo považujem za mimoriadne nepríjemné. Pod touto zámenkou úspešne vytvárajú to, čo sa na základe správy pána Beldera dá jednoznačne opísať ako peklo na zemi. Je to neuveriteľné a ťažko pochopiteľné.

Mám istý malý nápad a sen, ktorý by som v tejto súvislosti chcela predložiť pani barónke Ashtonovej. Keď budete stavať novú veľkú budovu pre Európsku službu pre vonkajšiu činnosť, mohli by ste nájsť miesto pre malú kanceláriu s malou skupinou ľudí, ktorí by zbierali informácie o tom, kto sú mučeníci, popravcovia a sudcovia v týchto groteskných spoločnostiach, ktoré nás obklopujú, aby vedeli, že ich správanie pozorne sledujeme?

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Chcel by som zablahoželať pánovi Belderovi ku skvelej správe. Mám dojem, že Európska únia používa dvojitý meter a že veľmi ostro kritizujeme režimy vo chvíli, keď sa začnú rúcať a kolabovať. Príkladom toho je Líbya. Na druhej strane sme ticho, keď ide o režimy, ktorým sa darí dobre, pričom sa príliš často riadime rôznymi dôvodmi, ktoré zahŕňajú hospodárske záujmy niektorých krajín. Iránskemu režimu sa darí dobre a jeho kritika uvedená v správe je úplne oprávnená. To, čo sa celé roky deje v Iráne, je absolútne neprijateľné. Európsky parlament o tom musí hovoriť. Musíme povedať, čo si myslíme o treste smrti, o mučení a o tom, že nádeje, ktoré sa – na to nezabúdajme – spájali s pádom šacha Rezu Šacha Pahlavího, sa úplne rozplynuli. Naopak – situácia sa ešte zhoršila.

Barry Madlener (NI). – (NL) Najprv by som chcel vyjadriť uznanie pánovi Belderovi za jeho vynikajúcu správu. Pán Belder napísal veľmi ostrú správu, v ktorej zaujal k Iránu nekompromisný postoj. To je tá správna cesta. Diktátor Mahmúd Ahmadínedžád pokračuje v zabíjaní vlastných občanov, zatiaľ čo politickí oponenti sú mučení. Hovorí sa, že holandská občianka Zahra Bahrámiová bola tiež mučená, a ja som požiadal, aby sa to prešetřilo.

Chcel by som požiadať ľavicových socialistov a otrasnú Skupinu zelených/Európsku slobodnú alianciu v tomto Parlamente, aby neoslabili túto správu všetkými možnými pozmeňujúcimi a doplňujúcimi návrhmi. Zločinecký Ahmadínedžádov režim sa stále vyhráza Izraelu a pokúša sa uplatniť svoj vplyv v Egypte. V ideálnom prípade by Irán chcel, aby sa zaviedla islamská republika vrátane politických ajatolláhov, islamského práva šaría, kameňovania žien a popráv homosexuálov. Áno, dámy a páni, mnohí moslimovia si takto predstavujú čistý islam. Iránske vojnové lode dokonca preplávali cez Suezský prieply, čo je vyslovene provokatívne gesto voči Západu a Izraelu. To je moja posledná poznámka.

Vytautas Landsbergis (PPE). – (LT) Vzťahy Európskej únie s Iránom sú viac než len trochu nejednoznačné. Nechávame sa manipulovať. Hovoríme o demokracii, o doložke o demokracii, ale rozoznávame charakteristický pach ropy a plynu. Ak nemáme cieľ demokracie v našich srdciach, nechajme ho pošliapať spolu s ľudskými právami. Pred niekoľkými rokmi som bol prekvapený zverejnením informácií o výkonných stavebných strojoch, ktoré spoločnosti z Európskej únie dodávajú Teheránu. To zahŕňalo hlbokoťažné banské zariadenia na vybudovanie podzemných tovární, kde sa s najväčšou pravdepodobnosťou vyvíja jadrová zbraň. Teherán má už teraz rakety schopné zasiahnuť takmer celú Európu, tak prečo by sme im nepomohli vyrobiť to, o čo sme si vždy koledovali. Európske stroje na hĺbkové výkopové práce kopú jamu pre iránsky národ, ak si Izrael

neudrží pevné nervy čeliac vidine druhého exodu, a takisto pre Európu a celý svet. Zdá sa, že Európa nie je pripravená na takúto obrovskú výzvu, a to predovšetkým na nukleárnu hegemoniu Iránu na Blízkom východe a v severnej Afrike. Analyzuje niekto súčasné udalosti z tohto pohľadu?

Ďalšie dôležité zariadenia zahŕňajú výkonné nemecké a holandské stavebné žeriavy, ktoré Teherán používa na verejné popravy takzvaných zločincov a odporcov režimu. Hovorí sa, že obesenie s použitím týchto európskych žeriavov je mimoriadne kruté a agónia trvá veľmi dlho. V súčasnosti pokračujú popravy hriechnikov, ako aj dodávka zariadení z Európy.

Dúfajme, že iránske orgány si neobjednajú lietadlové lode Mistral v Saint-Nazaire, ale budú ich môcť získať o niečo neskôr v Rusku, kde sa stavajú na základe francúzskej licencie. Je isté, že Mistraly budú potrebovať, aby krajiny Perzského zálivu pocítili zbraň namierenú na ne. Pocity malých krajín okolo Baltického mora a Čierneho mora málokoho zaujímajú, lenže Perzský záliv je blízko Európy. Mali by sme o tom uvažovať.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Tragédia Iránu je obrovská. Tridsať rokov po revolúcii proti šachovej diktatúre sa objavuje jednoduchá otázka: možno Irán vôbec považovať za civilizovanú krajinu? Barbarskosť iránskeho režimu sa odzrkadľuje v rozličných formách útlaku a v jeho anachronizmoch. Ženy, disidenti, každý, kto rozmýšľa inak, mladí ľudia, ľudia s rovnakou sexuálnou orientáciou a tak ďalej a tak ďalej, sú utláčaní.

Čo s tým môžeme urobiť? Na jednej strane Európska únia potrebuje politiku voči Iránu a musí zaviesť sankcie, ktoré zasiahnu hlavných predstaviteľov režimu. Zabráňme tomu, aby mohli cestovať a obchodovať, a to vrátane revolučných gárd. Na druhej strane pomôžeme mladým ľuďom a ľuďom bojujúcim za ľudské práva a demokratickú zmenu.

Kľúčové sú zabezpečenie voľného prístupu k informáciám, sloboda tlače, televízie, rádia a najmä internetu. Sociálne siete Facebook, Twitter a YouTube sú najsilnejšími zbraňami pre tých, ktorí sú poníženi a potupení a ktorých je v Iráne veľmi veľa. Sme zodpovední za ich ochranu.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) V roku 2005 sa tento režim dostal k moci s heslom podpory nacionalizmu a spravodlivosti. Ani teraz sa nám nepodarilo priviesť Irán k demokratickému režimu. Jediné, čo sa nám podarilo, je, že sme svedkami rozvoja jedinej krajiny, ktorá vo veľkej miere podporuje despotický režim hodný temného stredoveku. Vážení kolegovia poslanci, som presvedčená, že Irán sa stáva jedným z páľčivých problémov našej zahraničnej politiky, pretože hrozí, že si neuvedomíme obrovský vplyv, ktorý má v severnej Afrike prostredníctvom financovania teroristických hnutí, čím mám na mysli Hamas a Hizballáh.

Ak Európska únia neurobí jasné vyhodnotenie vplyvu Iránu v tomto regióne, hrozí nám, že sa tento nedostatok demokracie v Iráne upevní. Okrem toho v Európe čelíme vážnemu oslabeniu a hrozbe pre našu bezpečnosť. Som presvedčená, že je načase, aby naše riešenia prestali nasledovať tradičný princíp, ku ktorému nabádal Charles de Talleyrand, čiže tancovať a potom dospieť k jasnému, pevnému rozhodnutiu.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Správa pána Beldera je veľmi dobrá, pretože je realistická a zároveň pragmatická. Pokiaľ ide o mňa, správa mohla byť ešte oveľa ostrejšia v kritike trestuhodného Ahmadínedžádovho režimu. Tento ničomník popiera holokaust a najradšej by bez zaváhania utopil izraelský štát v mori. Za Ahmadínedžáda kresťania doslova nemôžu žiť. Ba čo viac, otrasným spôsobom utláča vlastný národ. Nikdy doteraz nebolo popravených toľko ľudí ako minulý rok. EÚ musí preto naďalej podporovať opozičné sily, ktoré sa

zameriavajú na demokraciu a ľudské práva. Žiadne opatrenia nie sú dostatočne tvrdé pre Ahmadínedžádov režim. Hovorím o sankciách a cielených krokoch proti iránskej jadrovej program, ako to bolo v prípade vírusu Stuxnet. Teším sa na deň, keď tento režim padne. Už dnes je neskoro!

Nicole Sinclaire (NI). – Obhajcovia ľudských práv v Iráne sú vystavení hrozbám smrti, prenasledovaniu, svojvoľnému zatýkaniu, súdnemu prenasledovaniu, stigmatizácii, násilným útokom, zlému zaobchádzaniu, mučeniu a vraždeniu. Obhajkyne ľudských práv znášajú v Iráne mimoriadne riziko. Sloboda prejavu, združovania a zhromažďovania sú v Iráne značne obmedzené a často sú spojené s prísnyimi trestami.

Takisto sa svojvoľne využíva trest smrti, najmä v prípade mladistvých. Čo však považujem za mimoriadne znepokojujúce je to, ako Európska únia pristupuje k Iránu. Znovu to vyzerá tak, že naša vysoká predstaviteľka veľa hovorí, ale veľmi málo koná. Veľmi často som ju pozývala, a dnes to opakujem, do Podvýboru pre ľudské práva, aby sme sa jej mohli opýtať na jej aktivity v oblasti ľudských práv.

Dnes nám povedala, aké dôležité sú pre ňu ľudské práva, ale kedy vôbec bola na zasadnutí Podvýboru pre ľudské práva? Je ochotná poslať svojich podriadených, ale nie je ochotná podstúpiť demokratický krížový výsluch v tomto Parlamente. Vypočúje si naše vystúpenia, prečíta nejaké nesúvislé, pripravené vyhlásenie a ide domov. To nie je demokracia, pani Ashtonová.

(Rečníčka prijala otázku podľa postupu zdvihnutia modrej karty v súlade s článkom 149 ods. 8.)

Richard Howitt (S&D). – Nechcem príliš zdržiavať. Chcem sa len opýtať pani Sinclairovej toto: keď vysoká predstaviteľka príde na osobitnú plenárnu schôdzu celého Parlamentu, aby diskutovala o výročnej správe o ľudských právach a odpovedá na otázky poslancov z celého Európskeho parlamentu, nemyslí si, že je to uspokojivejší spôsob, ako môžeme posúdiť prácu vysokej predstaviteľky v oblasti ľudských práv, než žiadať ju, aby sa zúčastnila zasadnutia podvýboru Parlamentu, hoci aj toho, ktorý je pre mňa taký dôležitý?

Nicole Sinclaire (NI). – S ohľadom na môjho kolegu poslanca, skutočne to nie je uspokojivé, pretože ako vie – a ak by strávil v Podvýbore pre ľudské práva toľko času ako ja, tak by to vedel –, práve vo výboroch máme skutočne možnosť vystúpiť viac ako jedenkrát a na viac ako jednu minútu a potom naozaj dostaneme priamu odpoveď.

Veľakrát som vystupovala v súvislosti s otázkami ľudských práv a stále čakám na jednu odpoveď od barónky Ashtonovej – na jednu odpoveď. Ako je to teda? Opakujem, že tu ide o demokraciu. Ja zastupujem päť miliónov ľudí. Bola som sem zvolená. Barónka Ashtonová nikdy v živote nezískala jediný hlas.

Paweł Zalewski (PPE). – *(PL)* Chcel by som zablahoželať pánovi Belderovi ku skvelej správe. Treba uvítať aj to, že správa bola zmenená a doplnená v priebehu rokovaní. Myslím si, že vďaka pozmeňujúcim a doplňujúcim návrhom teraz nadobudla vhodné znenie. Celé medzinárodné spoločenstvo, ktoré pripisuje veľkú dôležitosť demokracii a ľudským právam, je znepokojené tým, čo sa celé roky deje v Iráne, a my sa snažíme dohodnúť na tom, aké kroky podniknúť. Musia, samozrejme, pochádzať zvnútra Iránu. Je teda pochopiteľné, že Európska únia podporuje iránsku opozíciu.

Myslím si, že sú tu tri otázky, o ktorých by sme mali teraz diskutovať a ktoré môžu ovplyvniť politiku v Iráne. Prvá otázka sa týka našej politiky spolupráce s Tureckom v súvislosti s Iránom. Turecko je pre Európsku úniu dôležitým partnerom. Je to krajina, v ktorej vládne

strana považujúca islamskú tradíciu za dôležitú, ale vládne spôsobom, ktorý je oveľa bližší európskym štandardom. Druhou otázkou je spolupráca s Ruskom. Mali by sme vyvíjať nátlak na Rusko, aby ešte užšie spolupracovalo s Európskou úniou a Spojenými štátmi, aby spolupráca s Iránom nevyzerala tak, ako vyzerá dnes. Po tretie, poslednou otázkou, a veľmi dôležitou, je otázka protiraketového štítu. Európska únia by mala spolupracovať so Severoatlantickou alianciou (NATO) a Spojenými štátmi, aby zaistila, že štít sa vybuduje v Európe.

Pino Arlacchi (S&D). – Pôvodný text tejto správy bol kritizovaný za jeho agresívny jazyk, pričom sa zameriaval hlavne na iránsky jadrový program, no nevenoval sa otázke ľudských práv a neobsahoval pozitívne vyhlídky na budúcu spoluprácu. Viaceré pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, ktoré predložila naša skupina a ďalšie skupiny, naprávajú tieto nedostatky a súčasný text je vyvážený. Sú v ňom obsiahnuté dve hlavné témy: porušovanie ľudských práv súčasnou vládou a iránsky jadrový program.

Tieto dve témy nie sú rovnaké a je nezodpovedné vyhrážať sa Iránu vojnou alebo medzinárodným zásahom, ako som počul dnes navrhovať v Parlamente. Ak chcete posilniť Ahmadínedžáda, len tak pokračujte, pretože všetci Iránci bez ohľadu na ich politické názory sa postavia proti akémukoľvek zásahu zvonka. Súčasná politika Európskej rady a tiež vysokej predstaviteľky je správna, pretože je založená na starostlivom zvážení situácie v krajine.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Predovšetkým chcem zablahoželať pánovi Belderovi k jeho vynikajúcej správe. Irán má potenciálny vplyv a bohatstvo, aby bol buď dobrou mocnosťou, alebo zlou mocnosťou na Blízkom východe. Jeho režim sa stal, žiaľ, zlou mocnosťou, ktorá sa oháňa náboženským plášťom. Iránsky program vývoja jadrových zbraní spôsobuje veľké obavy v regióne a na medzinárodnej scéne. Irán sa stal zdrojom extrémistickej doktríny, vykonáva a sponzoruje činy medzinárodného terorizmu, má nebezpečný vplyv na populácie mladých šiítov v štátoch Perzského zálivu, v Iraku a v Libanone a neváha sa spojiť so sunnitskými teroristickými skupinami v Gaze a inde. Pomáhal vycvičiť a vyzbrojiť teroristov, ktorí zaútočili na jednotky NATO v Afganistane, a porušuje ľudské práva. Bolo by krutou iróniou, keby tyrania, ako je Irán, získala najväčší prínos z túžby po väčšej slobode, ktorú sme za posledné týždne videli vyjadrenú za takých dramatických okolností v celom arabskom svete. Prezident Ahmadínedžád s tým najúbohejším prejavom pokrytectva – už končím, pán predsedajúci – povedal egyptskému ľudu, že má právo vyjadrovať vlastné názory na svoju krajinu.

(Predsedajúci prerušil rečníka.)

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Medzinárodné spoločenstvo sa takmer bezmocne prizerá, ako sa v Iráne situácia v oblasti ľudských práv zhoršuje. Nesmieme však zabúdať na nástroje, ktoré máme k dispozícii na vyjadrenie svojho názoru. Lisabonská zmluva nám prostredníctvom pozície vysokej predstaviteľky poskytuje možnosť, ako presvedčiť iránsku vládu o tom, že ľudské práva sa nesmú obmedzovať pomocou represie. Sú nescudziteľným právom jednotlivca a žiadny politický režim ich nesmie spochybňovať. Masové popravy, najmä popravy mladistvých osôb, kameňovanie, diskriminácia žien a menšín a mučenie sú, žiaľ, súčasťou oveľa dlhšieho zoznamu.

Demokratickú zmenu nemožno nanútiť zvonka. Európska únia však musí nielen robením vyhlásení neustále podporovať ľudí žijúcich v tejto krajine, ktorí každý deň riskujú svoje životy, keď protestujú proti týmto nespravodlivostiam.

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Vzhľadom na to, čo sa deje v arabskom svete, v Líbyi, Egypte, Tunisku a inde, je strnulosť a nehybnosť iránskeho režimu ešte očividnejšia. Tento režim je netolerantný, fundamentalistický, je to režim, ktorý vraždí politických oponentov a na ktorý musí medzinárodné spoločenstvo vyvíjať nátlak. Musíme podporovať iránsku opozíciu v exile, ktorá je legítimná, a na to máme uznesenia Európskeho parlamentu. Okrem iného je potrebné monitorovať situáciu v utečeneckom tábore Ašraf v Iraku, kde sa nachádza viac ako 3 000 iránskych utečencov z exilových opozičných organizácií a kde hrozí prepuknutie humanitárnej katastrofy, a týmto ľuďom je potrebné poskytnúť ochranu. Rád by som preto počul stanovisko pani barónky Ashtonovej k tejto záležitosti a tiež jasné vyhlásenie o tom, ako pod jej vedením bude EÚ pomáhať týmto utečencom v tábore Ašraf.

Tunne Kelam (PPE). – Teraz, keď EÚ vyzýva na okamžité ukončenie brutálnej Kaddáfího diktatúry a trvá na jeho úplnej izolácii, to isté sa týka aj brutálneho a krvavého iránskeho režimu. Robiť si nádeje na vybudovanie dôvery už nie je realistickou možnosťou, najmä odvtedy, čo Teherán úplne stratil dôveryhodnosť v súvislosti s jeho jadrovým programom.

Namiesto toho by sme mali využiť veľký potenciál na demokratickú zmenu v Iráne pod vedením ľudu. Je pravda, že demokratickú zmenu nemožno nanútiť zvonka. Prioritou EÚ by však malo byť rozšírenie našej jednoznačnej morálnej a politickej podpory pre tieto sily. Mám na mysli najmä vytvorenie čiernej listiny najvyšších iránskych predstaviteľov (pani Schaakeová spomenula osemdesiat mien), podporu vysielania kanála Euronews v perzštine a trvanie na tom, aby sa parlamentné vzťahy – ak nejaké budú – uskutočňovali za prísnych podmienok.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Súčasnou dogmou je to, že Irán sa stane veľkým víťazom revolúcií v severnej Afrike a inde. To je možné, ale menej pravdepodobné.

Po prvé, iránsky model nie je práve to, o čo sa usilujú mladí ľudia búriaci sa v týchto krajinách. Po druhé, režim nemá doma pokojnú situáciu, aby sa mohol sústrediť výlučne na presadzovanie dôraznejšej zahraničnej politiky. Napokon, pretože krajiny ako Turecko – alebo dokonca Egypt po zmene, ale aj počas nej – sú veľkými konkurentmi pre ambície Iránu.

Samozrejme, Irán môže získať určitý vplyv prostredníctvom zástupcov, ale to by asi nebolo rozhodujúce pri získavaní kontroly v týchto krajinách. Paradoxne, jediným spôsobom, ako získať výhodu, by bolo nazerať na súčasný vývoj ako na príležitosť začať začleňovať Irán do medzinárodného spoločenstva. Bola by to síce dlhá, ale jediná rozumná cesta pre Irán.

Blahoželám pánovi Belderovi ku skvelej správe.

Antonija Parvanova (ALDE). – Chcela by som pánovi Belderovi poďakovať za vynikajúcu správu. Iba deň po oslavách 100. výročia Medzinárodného dňa žien by som chcela osobitne upozorniť na situáciu žien v Iráne a dovoľte mi, prosím, venovať toto vystúpenie nielen Sakíne Áštíániovej a Zahre Bahrámiovej, ale aj všetkým ženám, ktoré sú vo väzení, a tým, ktoré sú nezvestné z dôvodu súčasnej iránskej represie.

EÚ musí zohľadniť túžbu iránskeho ľudu po demokratickej zmene a neprijateľnú situáciu, ktorú musia znášať iránske ženy. Vieme, že v tejto krajine dochádza k diskriminácii a dokonca k politickej a sociálnej represii žien, a tieto neprijateľné skutočnosti by sa mali odrážať v našom prístupe k Iránu.

Hoci sa situácia v súčasnosti zhoršuje, aktivistky za práva žien v krajine pokračujú vo vedení protestov proti súčasnej represii a potláčaniu občianskych slobôd a ľudských práv. Práva žien by nemali byť nepovinným bodom rokovaní a dúfam, pani podpredsedníčka a vysoká predstaviteľka, že EÚ zastaví toto násilie bez toho, aby robila kompromisy v tejto oblasti.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Správa pán Beldera, tak ako nám ju predložil, je presná, vyvážená a objektívna. Ja osobne súcitím s ľuďmi Iránu, ktorý je starobylým národom so starobylou kultúrou a významnými tradíciami. Irán je bohatou krajinou produkujúcou ropu a má dôležitú geopolitickú polohu na Blízkom východe. Systematické porušovanie ľudských práv, na ktoré upozorňuje správa a všetci rečníci, neprislúcha takémuto národu s takými tradíciami. Predovšetkým si to však musí uvedomiť Ahmadínedžádova vláda a urobiť potrebné opatrenia. Nástojenie tejto krajiny na uskutočňovaní jadrového programu, ktorý je neprijateľný pre medzinárodné spoločenstvo, spôsobilo obrovské napätie v tejto oblasti a vyvolalo množstvo otázok. Keď nič iné, vôbec to neprispieva ku geopolitickej stabilite v tejto oblasti.

Nesmieme zabúdať na masívne povstania v severnej Afrike a na Blízkom východe a na skutočnosť, že spoločenstvá moslimov sa obracajú k politickému islamu, a ani ich prehliadať.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Zelená revolúcia a posledné protesty celkom jasne ukazujú, že v Iráne je veľký potenciál pre fungovanie občianskej spoločnosti. To musíme podporovať, pretože to je jediný spôsob, ako začať rozvíjať demokraciu.

Žiaľ, sankcie často zasahujú práve túto mladú a aktívnu občiansku spoločnosť. Prestali sa napríklad vykonávať testy TOEFL – test z angličtiny ako cudzieho jazyka. Tento test je však nevyhnutnou podmienkou pre štúdium na väčšine anglo-amerických univerzít. Obeťami tohto zrušenia sú teda medzinárodne zmýšľajúci študenti.

Správa nekriticky navrhuje ďalšie sankcie, ako napríklad obmedzenia vývozu technológií pre mobilné a telekomunikačné siete, a pritom práve tieto rýchle komunikačné a informačné technológie sú potrebné na šírenie pluralistických myšlienok. Nakoniec to budú tretie krajiny ako Čína, Rusko a India, ktoré budú pokračovať v obchodovaní, budú vyvážať a zabezpečovať pre seba suroviny, a ktoré, žiaľ, nebudú uplatňovať tieto sankcie a budú sa nám smiať.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) V súčasnosti sa Irán pripája k arabským štátom, ktoré si hľadajú cestu k demokracii, a situáciu v krajine podrobne opisuje správa, ktorú predložil pán Belder. Režim v Teheráne je rozhodne proti zmenám, preto potláča demonštrácie a zatýka vedúcich predstaviteľov hnutia. Dôrazne odsudzujem tento prístup, ktorý v iránskej spoločnosti prevláda mnohé roky. Ľudia požadujú svoje právo na slobodu prejavu a vláda by mala počúvať ich požiadavky.

Navyše iránske orgány si zvykli na porušovanie ľudských práv. Pri tejto príležitosti by som chcel spomenúť Nedu nazývanú „anjel Iránu“. Podporujú využívanie trestu smrti, kameňovania, popráv mladistvých zločincov, a to všetko ignorujúc svoje medzinárodné záväzky. Jadrové ambície Iránu tiež ohrozujú obyvateľov. Operácie v najnovšej jadrovej elektrárni museli byť nedávno zastavené z dôvodu rizika kontaminácie.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Táto správa je mimoriadne vítaná, pretože Európska únia musí mať jasnú a dôslednú stratégiu pre krajiny ako Irán. V priebehu iba 18 mesiacov v rokoch 2008 a 2009 Parlament prijal pozície o prístupe k spravodlivosti pre 36 občanov Iránu

v súvislosti s jednotlivými porušeniami ľudských práv. Je to viac, než v prípade ktorejkoľvek inej krajiny. Navyše by si každý z týchto prípadov zaslúžil, aby sme ho spomenuli a pripomenuli si ho dokonca aj teraz.

Pokiaľ ide o Irán, ľudské práva by nemali byť na druhom mieste za obchodnými a colnými preferenciami. To je nemorálne a EÚ by sa mala hanbiť. Z tohto dôvodu musia Európska únia a Parlament v budúcnosti pozorne sledovať vývoj situácie v oblasti ľudských práv v Iráne.

Peter Šťastný (PPE). – Chcem sa pripojiť k svojim kolegom a vyzvať na podporu iránskej opozície a na poskytovanie lepšej ochrany pre utečencov v tábore Ašraf. Títo úbohí ľudia a ich rodiny sú neustále terčom brutálneho a podlého iránskeho režimu. K ich ťažkej situácii sa pridáva každodenné prenasledovanie a nepriateľský postoj irackých síl, ktoré ich majú ochraňovať.

Vážená pani vysoká predstaviteľka, nezabúdajme na týchto ťažko skúšaných ľuďoch. Spoločne musíme zabezpečiť, aby EÚ zohrávala kľúčovú úlohu pri ich premene z prenasledovanej opozície na demokratickú vládu. Napokon je v záujme všetkých uvidieť – a dúfam, že čoskoro – stabilný a demokratický Irán, ktorého občania budú mať rovnakú slobodu a práva ako my tu v EÚ.

Catherine Ashton, *podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku.* – Myslím si, že toto bola zaujímavá rozprava, a chcela by som sa vyjadriť iba k dvom konkrétnym otázkam, ktoré boli položené v určitom zmysle mimo rozpravy, a potom sa vyjadriť k tejto téme.

Pani Paulsenová sa ma opýtala, či by sme mohli nájsť miesto v novej – myslím, že použila slovo „úžasnej“ – budove, kde by mohli ľudia pracovať na problematických otázkach ľudských práv. Chcela by som len povedať, že som sa potešila, keď mi pani Hautalová, predsedníčka Podvýboru pre ľudské práva, napísala, že je spokojná s tým, akým spôsobom máme v úmysle riešiť otázky v oblasti ľudských práv v rámci novej organizácie. Teraz však iba sťahujem ľudí do jednej budovy z ôsmich rôznych budov roztrúsených v súčasnosti po celom Bruseli, pretože som presvedčená, že keď budeme pracovať spoločne, budeme efektívnejší. Budeme ich tam musieť vtessať, pretože sa zároveň snažím touto cestou ušetriť peniaze. Dúfam preto, že keď uvidíte, čo robíme, slovo „úžasný“ bude pekným slovom a nie slovom, ktoré naznačuje, ako sa obávam, že sa pokúšam robiť niečo, čo v skutočnosti nerobím.

Pani Sinclairovej chcem povedať: na základe rozhodnutia Parlamentu mi Parlament povedal, že k otázkam ľudských práv sa mám vyjadrovať tak, že sa mám pravidelne zúčastňovať na zasadnutiach Výboru pre zahraničné veci, na ktoré budú pozvané podvýbory – jedným z ktorých je aj Podvýbor pre ľudské práva – a kde mi budú môcť klásť otázky. To aj robím a som veľmi rada, že sa môžem stretávať s pani Hautalovou a odpovedať na jej otázky, ako aj zúčastňovať sa rozpráv v pléne tu v Parlamente. Veľmi rada sa pokúsim urobiť viac; chcem vás len požiadať, aby ste pochopili, že mám za deň k dispozícii len obmedzený počet hodín a je obmedzené množstvo vecí, ktoré stihnem urobiť. Nie je to však vôbec preto, že by som si nevážila výbor alebo dokonca vás osobne, to určite nie. Dúfam, že budete mať možnosť kontaktovať moju kanceláriu s problematickými otázkami a že sa budem môcť zúčastňovať zasadnutí, na ktoré budem môcť prísť a diskutovať.

Veľmi dobre si uvedomujem okolnosti môjho pôsobenia ako vedúcej predstaviteľky Parlamentu a to, že som nebola zvolená, ale mala som tú česť byť zvolená týmto

Parlamentom a, samozrejme, do tejto funkcie ma navrhlo 27 hláv štátov a predseda Komisie. Čo sa toho týka, veľmi dobre si uvedomujem svoju zodpovednosť.

Čo sa týka samotnej rozpravy a otázok ľudských práv, ktoré v určitom zmysle prevládali v našej rozprave: snažím sa zistiť, čo viac by sme mohli urobiť. Nebudem hovoriť o tom, čím sa teraz konkrétne zaoberáme, pretože to chcem predložiť, keď dokončíme túto prácu, ale rozprávame sa s aktivistami za ľudské práva a s organizáciami a takisto zvažujeme v rámci 27 členských štátov, ako by sme mohli účinnejšie konať v súvislosti s touto problematikou a vyvíjať čo najväčší nátlak.

Čo sa týka pána Karrúbího a pána Músavího, ako som povedala, je ťažké presne zistiť dokonca aj to, či sú vo väzení, alebo v domácom väzení. Stále sa snažím to objasniť. Samozrejme, podporujeme rezolúciu zo Ženevy o vymenovaní osobitného spravodajcu pre Irán. Aj k týmto otázkam sa stavíme priamo; je skutočne dôležité, aby sme všetci spoločne presadzovali dodržiavanie ľudských práv v Iráne. Mnohí poslanci hovorili o konkrétnych prípadoch a o otrasnej situácii v tejto krajine, a my musíme urobiť všetko, čo je v našich silách, a myslím si, že sa nám bude dariť lepšie, ak budeme pracovať spolu.

Nakoniec sa vyjadrím k otázke jadrovej problematiky: strávila som štyri a pol dňa priamymi diskusiami s iránskymi vyjednávačmi a hovorím veľmi jasne, o čo sa snažím. Chcem poskytnúť tejto krajine, Iránu, príležitosť, aby splnil to, čo neustále opakuje, aby dokázal, že sa posúva smerom k civilnému využitiu jadrovej energie a nie smerom k výrobe jadrových zbraní. Ako som im povedala, nie je to ťažké: musia byť len otvorení a transparentní, umožniť inšpektorom, aby vykonávali svoju prácu, a budovať dôveru, o ktorej sme im často podrobne rozprávali. Je na nich, aby si vybrali. Hovorím tiež celkom jasne, že Bezpečnostná rada a ja v mene skupiny E3 + 3 budeme naďalej vyvíjať nátlak, aby sme zaistili, že sa tak stane. Skutočne povzbudzujúce je to, že hoci vediem rokovania, zástupcovia skupiny E3 + 3 sedia po mojom boku a to jasne ukazuje Iránu, že sme úplne zjednotení v našom postupe, a chcem vzdať hold všetkým, ktorí so mnou pracujú. Budú musieť preukázať politickú vôľu urobiť to, čo je potrebné; a ak to neurobia, hovorím váženým poslancom a váženým poslankyniam, že budeme musieť urobiť viac, aby sme ďalej vyvíjali nátlak.

PRESEDA: ALEJO VIDAL-QUADRAS

podpredseda

Bastiaan Belder, *spravodajca*. – (NL) Najskôr by som sa vám chcel úprimne poďakovať za vaše cenné príspevky do tejto rozpravy. Pozorne som počúval vaše slová. Vaše príspevky jasne ukazujú, čo je mojím zámerom v tejto správe, a to dôraz na to, že naše základné práva – naše ľudské práva, ktoré sú také podstatné a predstavujú základ našej existencie – sú tiež právami Iráncov. Podľa mňa sú identické. Inými slovami: pozornosť, ktorú venujeme základným právam a ich dodržiavaniu, je nevyhnutná. Som presvedčený, že ich dodržiavanie takisto vytvára vyhliadky do budúcnosti pre Irán a konkrétne pre mládež v tejto krajine. Počas rozpravy ma zaujalo, keď pani Lösingová – ktorá tu už, žiaľ, nie je – udrela kliniec po hlavičke, pokiaľ ide o vyhliadky do budúcnosti. To je určite niečo, na čom mi záleží.

Ak sa iba pozrieme na fakty, vidíme, že za celé roky postupne opustilo islamskú republiku vyše 1 500 000 mladých, veľmi vzdelaných Iráncov práve preto, že nemali žiadne vyhliadky do budúcnosti. Urobili to nielen z dôvodu represie, ale aj z dôvodu neznesiteľnej sociálno-ekonomickej situácie a atmosféry nedostatku slobody. Rozhodujúce však je –

a to mi povedal zdroj, ktorý je zároveň ekonómom –, že len tento odliv spôsobuje stratu 40 miliárd ročne, a to nezahŕňa únik mozgov. Prostredníctvom svojej správy som chcel zdôrazniť práve to, že pozornosť, ktorú venujeme, a podpora, ktorú poskytujeme v záujme dosiahnutia väčšej voľnosti a dodržiavania ľudských práv, skutočne prinášajú Iránu vyhliadky do budúcnosti. Je to tiež prínosom pre región, čo sa týka celkovej bezpečnosti.

Na záver chcem povedať, pani barónka Ashtonová, že ma naozaj zaujalo, keď som zistil – nevedel som o tom, ale spomenuli to kolegovia poslanci –, že pred niekoľkými týždňami v americkej tlači bola zverejnená správa, že skutočne má byť vytvorený zoznam vážnych porušení ľudských práv v Iránskej islamskej republike a tých, ktorí sú za to zodpovední, všetkých zhora nadol až po žalárnikov vo väzniciach. Nesmierne by som ocenil, keby ste nasledovali príklad Američanov a vytvorili podobný zoznam, takže by sme sa všetci nezameriavali iba na tých, ktorí sú zodpovední za šírenie jadrových zbraní a tým ohrozujú svetovú bezpečnosť, ale aj na otrasnú atmosféru, ktorá vládne v Iráne. Zároveň to vyslala signál Iráncom, že sa zaujímate o celkovú situáciu v Iráne, nielen o jadrovú hrozbu, a že napriek všetkému veríme, že Irán by mal byť normálnou občianskou spoločnosťou v súlade s vysokou úrovňou civilizácie, ktorou sa krajina tradične pýšila v rámci svojej histórie.

Na záver chcem povedať, aby ste nepochopili nesprávne to, že ako pre protestanta je pre mňa sloboda náboženského vyznania nesmierne dôležitá. Dovoľte mi však jasne povedať: pre sunnitov – menšinu –, pre bahaistov, pre kresťanov a židov – je to veľmi zahanbujúce – je moja správa už, žiaľ, zastaraná, to otvorene priznávam. Hovorím to preto, že najmä v posledných mesiacoch zasiahla sunnitov, bahaistov a kresťanov vlna represíí, a ja sa ospravedlňujem kolegom poslancom za to, že moja správa nie je v tejto súvislosti aktuálna. Pre mňa je to podnet, aby som sa Iránu venoval viac – pracujem na základe politiky otvorených dverí – a dúfam, že budem s vami v pravidelnom kontakte s cieľom pomôcť vytvoriť Irán s budúcnosťou pre všetkých jeho občanov.

Predseda júci. – Rozprava sa skončila.

Hlasovanie sa uskutoční napoludnie vo štvrtok 10. marca.

15. 16. zasadnutie Rady OSN pre ľudské práva (Ženeva, 28. februára – 25. marca 2011) (rozprava)

Predseda júci. – Ďalším bodom programu je vyhlásenie podpredsedníčky Komisie/vysokej predstaviteľky Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku o 16. zasadnutí Rady OSN pre ľudské práva (Ženeva 28. februára – 25. marca 2011).

Catherine Ashton, *podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku.* – Teší ma, že máme dnes popoludní príležitosť hovoriť aj o práci Rady OSN pre ľudské práva a v istom zmysle preskúmať, ako môžeme posilniť jej celkový dosah.

Ako vážené poslankyne a vážení poslanci možno vedieť, minulý týždeň som mala spolu s mnohými ministrami zahraničných vecí z celého sveta prejav pred touto radou. Zo zrejmých dôvodov bola pri tejto príležitosti hlavnou témou našich diskusií situácia v Líbyi.

Som rada, že medzinárodné spoločenstvo vyslalo silný a jednotný politický signál v súvislosti s pokračujúcim porušovaním ľudských práv v Líbyi. Rada vyzývala na vyšetrovanie a odporúčala pozastavenie členstva Líbye v rade ešte pred skupinou na vysokej úrovni. Ako viete, Valné zhromaždenie to už jednohlasne schválilo.

To všetko dokazuje, že viacstranné inštitúcie môžu plniť svoj mandát a konať v takzvanom reálnom čase. Rada OSN pre ľudské práva, ako som tu už vo svojich pripomienkach zdôraznila, je zodpovedná zabezpečiť, aby sa stanovené zámery premietli do skutočných opatrení a skutočného pokroku. Myslím si, že vysoká komisárka OSN pre ľudské práva, pani Pillayová, s ktorou som sa stretla v Ženeve, vedie radu v politickej oblasti presne tým správnym smerom s cieľom dosiahnuť zmeny v praxi. Nakoniec nie je dôležité množstvo schválených uznesení, ale výsledky v skutočnom svete, ktoré majú význam pre ľudí v núdzi.

Okrem toho som zdôraznila, že ľudské práva sú všeobecné. Upozornila som, že v Európe odmietame obvinenie, že sa EÚ nejakým spôsobom snaží „vyvážať“ takzvané európske hodnoty do iných krajín. Právo na slobodu prejavu, právo na slobodu zhromažďovania a právo na spravodlivé a rovné zaobchádzanie nie sú európske práva – sú to všeobecné práva. Nesmieme nikdy podľahnúť viere, že ľudia v iných častiach sveta, či už v Afrike, Ázii alebo Latinskej Amerike, by mali mať menej nadšenia pre svoje práva. Preto sa vyjadrujeme aj konáme proti porušeniam ľudských práv, nech sa dejú kdekoľvek.

Uvedomujeme si, že ani v Európe cesta k ochrane ľudských práv nebola priamočiara a že aj v Európe je potrebné neustále úsilie. V Rade OSN pre ľudské práva sme pripravení diskutovať o našich vlastných problémoch, podeliť sa o skúsenosti a ponúknuť podporu tým, ktorí sa snažia zlepšiť dodržiavanie ľudských práv vo svete.

Na 16. zasadnutí Rady pre ľudské práva máme viacero priorít a aktívne sme o nich hovorili s našimi partnermi.

EÚ predloží iniciatívu o slobode náboženstva alebo vierovyznania. Po tom, čo sme v minulých mesiacoch boli svedkami rastúceho počtu prípadov diskriminácie na základe náboženstva a násilia v rôznych častiach sveta, musíme vyslať silný, spoločný odkaz proti náboženskej netolerancii a v prospech slobody náboženstva alebo vierovyznania pre všetkých ľudí všade na svete.

Predložíme aj uznesenie o Barme/Mjanmarsku a Kórejskej ľudovodemokratickej republike. Myslíme si, že v oboch prípadoch oprávňuje závažnosť a množstvo porušení ľudských práv rozšírenie mandátov príslušných osobitných spravodajcov OSN.

Okrem toho EÚ podporuje iniciatívu vytvoriť osobitného spravodajcu pre situáciu v oblasti ľudských práv v Iráne v podobe, akú navrhli viaceré krajiny a regióny. Máme vážne obavy zo zhoršujúcej sa situácie v oblasti ľudských práv v Iráne. Zdôraznila to vysoká komisárka OSN pre ľudské práva pani Navi Pillayová. Mimoriadne znepokojivý je dramatický nárast počtu udelených trestov smrti – tento rok to zatiaľ bolo viac než 100, ako sme hovorili v predchádzajúcej rozprave – a rovnako znepokojivé je potláčanie tých, ktorí si uplatňujú práva na slobodu prejavu a zhromažďovania.

Máme pocit, že rada by sa mala vhodným spôsobom venovať situácii v Egypte tak, aby zobrala do úvahy rýchlo sa meniacu situáciu v tejto krajine. EÚ víta pozvanie Egypta, aby pani Pillayová poslala do krajiny členov svojho úradu. Dúfame, že táto misia sa bezodkladne vybaví.

EÚ okrem toho pracuje s tuniskými orgánmi na spoločnom predložení návrhu uznesenia o otázke posilnenia technickej pomoci OSN v oblasti ľudských práv v kontexte prebiehajúcej premeny.

Ostatné kľúčové situácie, ktorým je potrebné sa venovať na tomto zasadnutí Rady pre ľudské práva, sú Bielorusko, kde sme veľmi znepokojení počtom politických väzňov,

Konžská demokratická republika, kde sú znepokojivé správy o pokračujúcich porušeníach ľudských práv, predovšetkým o rozšírenom sexuálnom násilí, ako aj Pobrežie Slonoviny.

Dovoľte mi na záver opäť zdôrazniť dôležitosť Rady pre ľudské práva pre EÚ: rozpravy, uznesenia a spravodajcov. No nakoniec sú to len vstupy. To, čo je naozaj podstatné, sú výstupy. Skutočným testom je, či dokážeme meniť situáciu k lepšiemu v praxi. Preto sa bude EÚ veľmi snažiť posilniť Radu OSN pre ľudské práva a najmä jej schopnosť reakcie na naliehavé situácie. Toto je kľúčový cieľ prebiehajúceho procesu hodnotenia. Budeme naďalej presadzovať ambiciózny výsledok.

Laima Liucija Andrikienė, *v mene poslaneckého klubu PPE*. – Chcela by som využiť túto príležitosť, aby som vyjadrila plnú podporu rozhodnutiu Valného zhromaždenia OSN z 1. marca pozastaviť členstvo Líbye v Rade OSN pre ľudské práva. Myslím si, že to vysiela silný signál nielen plukovníkovi Kaddáfimu a jeho režimu, ale aj krajinám vo svete, v ktorých sú porušenia ľudských práv časté a rozšírené.

V našej správe o Rade OSN pre ľudské práva a úlohe EÚ v nej, ktorú tento Parlament prijal vo februári 2009, som dôrazne obhajovala zavedenie kritérií členstva v tomto dôležitom orgáne OSN.

Valné zhromaždenie Organizácie Spojených národov v prípade Líbye konalo v súlade s uznesením Európskeho parlamentu a prijalo správne a včasné rozhodnutie.

Čo sa týka 16. zasadnutia, chcela by som osobitne upozorniť na proces hodnotenia rady. Je dôležité, aby sa členské štáty EÚ a Európska služba pre vonkajšiu činnosť aktívne zúčastňovali na hodnotení rady z roku 2011, aby posilnili dodržiavanie jej mandátu.

Rada OSN pre ľudské práva (UNHRC) by sa mala stať skôr mechanizmom včasného varovania a prevencie. Je potrebný aj transparentný a všestranný proces hodnotenia, ktorý zohľadní názory mimovládnych organizácií, občianskej spoločnosti a všetkých ostatných zúčastnených strán.

V neposlednom rade by som chcela privítať založenie riaditeľstva pre ľudské práva a demokraciu v rámci služby pre vonkajšiu činnosť. Založenie služby pre vonkajšiu činnosť nám okrem toho poskytuje jedinečnú príležitosť zefektívniť našu činnosť v oblasti ochrany ľudských práv v Rade OSN pre ľudské práva.

Chcem preto vyzvať vysokú predstaviteľku, aby zabezpečila, že európske úsilie v Rade OSN pre ľudské práva je dobre koordinované a že členské štáty EÚ, ktoré sú členmi tohto orgánu, sú jednotné a efektívne ako nikdy predtým.

Richard Howitt, *v mene skupiny S&D*. – Chcel by som začať tým, že privítam vymenovanie Mariangely Zappiovej za predsedníčku delegácie v Ženeve. Jej vymenovanie prispieva k rozvoju rodovej rovnosti v službe pre vonkajšiu činnosť. Tešíme sa na spoluprácu s ňou.

Náš Parlament bude prítomný v rozhodujúcom čase pre hodnotenie Rady pre ľudské práva ako globálny oporný bod pre dodržiavanie ľudských práv, všeobecné pravidelné hodnotenie všetkých členov OSN, nezávislosť jej expertov alebo takzvané osobitné postupy a posilnenú úlohu účasti občianskej spoločnosti. Sú to kľúčové charakteristiky rady, ktoré by sme sa mali za každú cenu usilovať chrániť.

Som sklamaný, že výsledný dokument pre pracovnú skupinu pre hodnotenie neobsahuje žiadny nezávislý spúšťač mechanizmu pre osobitné zasadnutia, neobsahuje požiadavku, aby členské krajiny zdôvodnili nedodržanie odporúčaní a vôbec neexistuje ustanovenie,

ktoré by sa venovalo konkrétnym situáciám krajín. Je iróniou, že na tomto zasadnutí sa bude preberať sedem situácií jednotlivých krajín. Rovnako, ako to robí v prípade Líbye a Pobrežia Slonoviny, EÚ musí naďalej nachádzať kreatívne spôsoby v rámci existujúcich pravidiel, aby zabezpečila, že tí, čo porušujú ľudské práva, nikdy nedokážu ujsť pred spravodlivosťou.

Aby sme v tejto rozprave dokázali, že vysoká predstaviteľka odpovedá na otázky, môžem jej položiť tri? Po prvé, vzhľadom na to, čo povedala o Konžskej demokratickej republike, podporia Európania vymenovanie držiteľa osobitného mandátu v tejto krajine? Po druhé, súhlasí s tým, že v určitom štádiu sa bude musieť posúdiť, či palestínske a izraelské vyšetrovania v súvislosti s Goldstonovou správou spĺňajú medzinárodné normy, a uvažovať o možnom presunutí na Medzinárodný trestný súd, ak ich nespĺňajú? Po tretie, vysloví EÚ námietku proti pakistanskej výhrade voči článku 40 – oznamovacia povinnosť – Medzinárodného dohovoru o občianskych a politických právach?

Na záver chcem povedať, že si myslím, že pozastavenie členstva Líbye v Rade OSN pre ľudské práva predstavuje historický precedens pre dodržiavanie ľudských práv v systéme OSN, ktorý predstavuje svetielko nádeje v týchto temných časoch.

Marietje Schaake, v mene skupiny ALDE. – Rada OSN pre ľudské práva má potenciál riešiť stále naliehavšie a zložitejšie porušenia ľudských práv vo svete v rôznych krajinách – Iráne, Bielorusku, Mjanmarsku, Tunisku, Líbyi atď., je ich priveľa, aby sa dali vymenovať –, ale aj horizontálne témy, ako sú práva lesbičiek, homosexuálov, bisexuálov a transsexuálov, sloboda prejavu, znásilnenie ako vojnový zločin a úloha ochrancov ľudských práv.

V istom zmysle je Rada OSN pre ľudské práva v podobnej pozícii ako EÚ a musí fungovať ako globálny aktér. Obidva orgány však majú ten istý problém – nedostatok dôveryhodnosti, niekedy dvojaký meter a to, že nedokážu konať dostatočne rýchlo. EÚ preto dosiaľ nechcela dostatočne preskúmať svoj vlastný stav v oblasti ľudských práv, napríklad účasť na vydávaní osôb a nedostatok slobody tlače v niektorých našich členských štátoch.

Až do minulého týždňa bola Líbya členom Rady OSN pre ľudské práva. Je správne, že jej členstvo bolo pozastavené. Je to veľmi dôležitý precedens.

Heidi Hautala, v mene skupiny Verts/ALE. – EÚ a Rada OSN pre ľudské práva pri prijatí rozhodných a včasných opatrení voči Líbyi v skutočnosti preukázali, že dokážu prijať opatrenia, keď je to potrebné. Samozrejme, že to dokážu. Môžu ukázať, že rôzne regionálne skupiny sa dokážu spojiť a môžu ukázať, že Rada OSN nemusí byť rozdelená.

Dnes už neexistuje dôvod, prečo by nemohlo nasledovať prijatie opatrení voči Iránu, Severnej Kórei, Konžskej demokratickej republike, Mjanmarsku a Sudánu.

Tentoraz je to významné z iného dôvodu. Skončilo sa prvé komplexné hodnotenie pracovných metód tejto rady a rovnako ako moji kolegovia poslanci, aj ja som sklamaná, že rada neocenila dôležitosť tohto hodnotenia.

EÚ sa pripravila dobre, ale nedokázala získať podporu ostatných. No prinajmenšom sa nepoškodila nezávislosť komisárky pre ľudské práva a nezávislosť osobitného postupu, takže už toto je v súčasných podmienkach úspech.

V budúcich diskusiách o práci Rady OSN musí byť Európska únia schopná vytvárať spojenectvá a spolupracovať s ostatnými partnermi. Musí byť tiež ochotná počúvať a schopná robiť ústupky. Myslím, že sme veľmi privítali účasť vysokej predstaviteľky na

stretnutí pred niekoľkými týždňami. Pani vysoká predstaviteľka, vzdávam vám poctu za to, že ste spravili tento krok a urobili tam veľmi pôsobivú prezentáciu.

Mojím posledným bodom je výkon EÚ. Po vytvorení riaditeľstva pre ľudské práva a demokraciu v rámci Európskej služby pre vonkajšiu činnosť, bude mať delegácia EÚ v Ženeve ústrednú úlohu v politike EÚ v oblasti ľudských práv vo svete. Potrebuje viac zdrojov a jej práca sa musí integrovať do všetkých oblastí zahraničnej politiky EÚ.

Je mi veľkou ctou, že budem na budúci týždeň viesť parlamentnú delegáciu na 16. zasadnutie Rady pre ľudské práva v tomto rozhodujúcom období.

Willy Meyer, v mene skupiny GUE/NGL. – (ES) Pani Ashtonová, začali ste pracovať v období svetového chaosu, vo svete uprostred finančnej, potravinovej a energetickej krízy, spôsobenej pokusmi o reguláciu trhov. V skutočnosti sú vaše ťažkosti dôsledkom prístupu, keďže neregulovaný voľný trh určuje naše životy: spôsobilo to vážne problémy v oblasti ľudských práv v rozvinutých aj v rozvojových krajinách. To je náš problém, ktorý sme nedokázali doteraz vyriešiť. Napriek tomu nie sú ani náznaky iniciatív na zmenu hospodárskej politiky, ktorá vedie celé ľudstvo do slepej uličky.

Myslím si, že je to problém, ktorý je nutné vyriešiť v prvom rade, a následne treba urobiť komplexnú revíziu našej zahraničnej a susedskej politiky vzhľadom na povstania v severnej Afrike, ako aj revíziu cynického zneužívania ľudských práv Európskou úniou.

V zahraničnej politike, ktorú ste zdedili, sme vyvolávali dojem, že nás viac zaujíma voľný obchod ako ľudské práva. Nikdy sme nevyužili článok 2 dohôd o pridružení. Nevyužili sme ho s Tuniskom, ani s Egyptom, ani v dohodách o pridružení, ktoré sa snažíme uzavrieť s plukovníkom Kaddáfím, premiérom Netanjahuom alebo kráľom Muhammadom VI. Tento článok sa nikdy neuplatnil, čo pôsobí, akoby nás nezaujímal prísne dodržiavanie záväzkov v oblasti ľudských práv stanovených v dohodách o pridružení. Táto záležitosť sa ešte musí vyriešiť a dúfam, že Parlament a Európska únia niekedy prijmú opatrenia.

Nikolaos Salavrakos, v mene skupiny EFD. – (EL) Nepoviem, že tento muž je pokrytec, ale poviem, že si protirečí. Celý filozofický a literárny svet, každý vzdelaný človek a všetci z nás v tomto Parlamente uznávame ľudské práva a napriek tomu, ako ste povedali, polovica členov OSN porušuje ľudské práva. Máme veľké reči, ale chýbajú činy. Vieme, že pre veľké myšlienky sme sa stali najhoršími zločincami ľudstva.

V tejto situácii vítam 16. zasadnutie Rady OSN pre ľudské práva a verím, že pri súčasnom vývoji a ponaučeníach, ktoré sme si vzali zo skúseností, prijme zásadné uznesenia. Ako viete, som štyridsať rokov právnikom a pochopil som a som presvedčený, že dodržiavanie ľudských práv je spôsobom života a nie je ľahké ho nariadiť. Prosím, prijmite v tejto oblasti zásadnejšiu politiku.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Rada OSN pre ľudské práva je jedinečnou medzinárodnou platformou, ktorá bola vytvorená s cieľom podpory ľudských práv a demokracie vo svete. Jej pracovný program je náročný a mimoriadne dôležitý. Dosiahlo sa veľa dobrého vrátane vyslania osobitnej misie do Egypta a rozhodnutia o Líbyi. Napriek tomu je možné radu viniť z nedostatku politickej dôslednosti, aktívnych opatrení a rýchlej reakcie. V prvom rade je presne z tohto dôvodu veľmi dôležité vykonať objektívne a transparentné hodnotenie práce rady. Rada musí zlepšiť svoj spôsob práce, aby mohla efektívne pracovať na dlhodobých problémoch, ako napríklad tých, ktoré môžeme vidieť v Iráne, Bielorusku, Rusku a inde, ako aj aby rýchlo reagovala na mimoriadne situácie, ako napríklad...

(Predsedajúci prerušil rečníčku.)

...aktívny dialóg medzi členmi rady by sa mal viesť aj v období medzi zasadnutiami. Politika blokov krajín, ktorá začína v práci rady prevažovať, sa musí odstrániť, keďže vedie k selektívnemu posudzovaniu problémov, čo ohrozuje právomoci rady a jej politickú spoľahlivosť. Po druhé, táto rada musí viesť aktívnejší dialóg s občianskou spoločnosťou a mimovládnyimi organizáciami. Po tretie, chcela by som zdôrazniť potrebu aktívnejšej úlohy Európskej únie v Rade OSN pre ľudské práva, kde by sme mali mať spoločnú pozíciu. Práve preto vyzývam vysokú predstaviteľku, aby zabezpečila, aby sme mali jasné a silné zastúpenie v rade a koordinovali v nej našu prácu. Čo sa týka Európskej služby pre vonkajšiu činnosť, tá musí predkladať Parlamentu vrátane Podvýboru pre ľudské práva pravidelné správy o práci tejto rady a hodnotenia tejto práce. Rada pre ľudské práva stojí pred dôležitou úlohou, a to podporou mierového procesu demokratickej zmeny na Blízkom východe. Musí sa snažiť zabrániť šíreniu radikalizmu, ktorý by zhoršil stav ľudských práv v regióne, ohrozil medzinárodnú bezpečnosť a tiež právo Izraela na existenciu. Preto musia po misii do Egypta nasledovať nové misie do iných blízkovýchodných krajín, kde boli a sú protesty ešte agresívnejšie a politická situácia ešte zložitejšia.

Ďakujem.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Ľudské práva, sloboda a rovnosť sú pre nás všetkých príliš dôležité na to, aby sme umožnili, aby sa s nimi zahrávalo, aby sa porovnávali s mocnými záujmami a aby obchodné záujmy možno dostali prednosť pred týmito hodnotami, ktoré sú také dôležité. Zaslúžia si našu plnú podporu a je mimoriadne dôležité, aby medzinárodné spoločenstvo pomáhalo v záležitostiach týkajúcich sa ľudských práv rýchlo, účinne a cielene.

Rada ľudských práv je v tejto otázke na správnej ceste. Videli sme, že misia do Tuniska mala význam a misia do Egypta mala význam. Strata členstva Líbye v Rade OSN pre ľudské práva bola vhodným a dôležitým signálom, že veci nemôžu takto pokračovať. Napriek tomu bývajú niekedy misie, uznesenia a možno aj iné veci, ktoré sa týmto spôsobom dejú, porazené. Máte pravdu, pani barónka Ashtonová: nestačí sa rozhodnúť niečo urobiť, musíme aj zabezpečiť, aby sa to vykonávalo. Európska únia by k tomu stále mohla prispieť viac, než v súčasnosti prispieva.

Okrem toho je však dôležité, aby Organizácia Spojených národov uznala, že pozícia Európskej únie sa po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy zmenila. Chcel by som vás požiadať, pani barónka Ashtonová, aby ste zabezpečili, aby si hlavne tí, ktorí sa vždy nazývali našimi priateľmi a ktorých aj my považujeme za našich priateľov a na ktorých berieme veľký ohľad (predovšetkým v oblasti obchodnej politiky), v budúcnosti pamätali, že sú našimi priateľmi, a nenechali Európsku úniu v štichu, ako to urobili pri hlasovaní v septembri.

Charles Goerens (ALDE) . – (FR) V tejto rozprave opäť zdôrazníme dôležitosť dávania...

(Predsedajúci prerušil rečníka.)

sociálnych, kultúrnych, občianskych a politických práv na rovnaké základy. V poriadku. Túto požiadavku, ktorá je určite oprávnená, nie je, bohužiaľ, v praxi až také jednoduché v plnej miere splniť. Prečo nedokážeme spraviť ľudské práva druhej generácie rovnako záväznými, ako sú ľudské práva prvej generácie? Lebo tradičné ľudské práva, tie, ktoré vychádzajú z Francúzskej revolúcie, sú dnes náležite kodifikované, čo, bohužiaľ, neplatí napríklad pre sociálne práva. Nemali by sme však byť fatalisti. Európska únia so svojím

zástupom nástrojov môže využiť všetku svoju silu, a to najmä v Organizácii Spojených národov, aby vylepšila texty týkajúce sa práv, ktoré ešte nie sú náležite kodifikované, a najmä sociálnych práv. Chcel by som dodať, že s rozvojovou spoluprácou a humanitárnou pomocou sa táto požiadavka stáva menej nerealistickou.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Pani Ashtonová, priznám sa, že som nebol veľkým zástancam toho, aby ste dostali vysokú funkciu, ktorú dnes máte. No musím povedať, že dnes som príjemne prekvapený minimálne tromi vecami, ktoré ste spomenuli vo svojom prejave. Chcel by som to zdôrazniť a pochváliť vás za to. V prvom rade ste zdôraznili všeobecnú platnosť ľudských práv. Úplne s tým súhlasím bez ohľadu na to, kde sa nachádzame – v Štrasburgu, v Líbyi, v Rusku alebo v Iráne. Táto všeobecná platnosť sa musí plne dodržiavať. Som veľmi rád, že sme na rovnakej vlnovej dĺžke. Po druhé, zdôraznili ste náboženskú netoleranciu alebo skôr boj proti nej. Uznesenie Európskeho parlamentu v skutočnosti vyzýva zástupcov členských štátov, aby sa touto záležitosťou zaoberali. Som veľmi rád, že ste to zdôraznili. Tretia vec, ktorá ma teší ako člena delegácie pre vzťahy s Bieloruskom, je, že ste zdôraznili možnosť zasiahnuť do záležitostí týkajúcich sa Bieloruska, kde sa porušujú základné ľudské práva. Je nádej, že bude zriadená regionálna rada. Veľmi ma teší, že to podporujete, pretože to je niečo, čo by sme mali robiť. Ďakujem veľmi pekne.

Gay Mitchell (PPE). – Vítam príležitosť zúčastniť sa na tejto rozprave a dovoľte mi hneď na začiatku povedať, že oceňujem informačné stretnutie, ktoré včera zorganizovala vysoká predstaviteľka na témy týkajúce sa Líbye.

Počas druhej svetovej vojny bolo v Európe zavraždených šesť miliónov Židov. Medzi dvoma svetovými vojnami – prvou a druhou svetovou vojnou – bolo zavraždených 60 miliónov Európanov, nehovoriac o ľuďoch zo všetkých ostatných častí sveta, ktorí zahynuli.

Podľa nového vydania magazínu *The Economist* pre potraty na základe pohlavia plodu chýba 100 miliónov žien. Nemá to nič spoločné s potratmi pri ohrození života matky, ani s tým, že je matka ohrozená neodborným potratom. Je to preto, že je ženou.

Včera bol Medzinárodný deň žien. O tom sa tu nehovorilo. Kedy sa už prekoná politická korektnosť, aby sme mohli viesť zdvorilé rozpravy, neodvracali tvár tak, ako sa to stalo v prvej polovici minulého storočia, aby sme sa zaoberali týmito problémami, aby sme sa pýtali, čo je príčinou tohto stavu?

Tento Parlament sám seba zahanbil. Neschválil pozmeňujúci a doplňujúci návrh s cieľom, aby sa neposkytovali finančné prostriedky na zabíjanie novorodencov. Aby sa neposkytovali finančné prostriedky na nútené umelé prerušenie tehotenstva. Ako sme mohli v mene Božom neschváliť niečo také? Je mi zle z politickej korektnosti, ktorá neumožňuje v tomto Parlamente zdvorilú diskusiu o záležitostiach, ktorá umožňuje, aby sa vyjadrili rozdielne názory.

Chcel by som vedieť, pani vysoká predstaviteľka, či sa budete venovať tejto otázke na pôde OSN.

Dovoľte mi na záver povedať, že považujem prístup a niektoré rozhodnutia súdu pre ľudské práva tu v Štrasburgu, ktorý nie je inštitúciou Európskej únie, za úplne mimoriadne.

Kedy budeme schopní diskutovať o tejto otázke? Prečo tu včera žiadna žena nepoložila otázku o 100 miliónoch chýbajúcich žien, ktoré sa nenarodili preto, že sú ženami? Je to

nesprávne a o tejto konkrétnej otázke by v tomto Parlamente nemali vládnuť žiadne nezhody.

(Rečník prijal otázku podľa postupu zdvihnutia modrej karty v súlade s článkom 149 ods. 8.)

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Na Medzinárodný deň žien ste si možno nevšimli v správe členky vášho poslaneckého klubu pani Nedelčevovej (Nedelcheva), že umelé prerušenie tehotenstva nebolo témou, ktorá by bola tabu, zaoberala sa ňou, diskutovalo sa o nej a demokraticky sa o nej hlasovalo. Nie je to téma, ktorá by bola tabu. Toto je demokracia.

Gay Mitchell (PPE). – Poznám stanovisko pani De Keyserovej na túto tému a rešpektujem ho. Je to viac, než som dostal od nej, čo sa týka môjho názoru.

Musíme mať v tomto Parlamente zdvorilú rozpravu, v ktorej ľudia počúvajú názory ostatných, a až potom robiť závery. Nepočul som nikoho zo socialistov alebo liberálov zaoberať sa v tomto Parlamente otázkou potratov na základe pohlavia plodu. Nielen, že sa tým nezaoberali, ale ani neschválili uznesenie predložené tomuto Parlamentu s cieľom neposkytovať finančné prostriedky na zabíjanie novorodencov alebo nútené umelé prerušenie tehotenstva. Je to – a to uvádzam do protokolu tohto Parlamentu – hanebná udalosť pre ľudí, ktorí to urobili.

Prosím, diskutujme v tomto Parlamente zdvorilo. Práve o toto by malo ísť v tejto Európskej únii – o jednotu v rozmanitosti.

(Rečník prijal otázku podľa postupu zdvihnutia modrej karty v súlade s článkom 149 ods. 8.)

Annemie Neyts-Uyttebroeck (ALDE). – Samozrejme, rešpektujem názory pána Mitchella. Rovnako ako väčšina poslancov tohto Parlamentu, ak nie všetci jeho poslanci, odsudzujem skutočnosť, že v mnohých spoločnostiach sveta prichádza k potratom plodov ženského pohlavia, či už so súhlasom matky, alebo pod nátlakom.

Bojím sa však, že miešaním tejto otázky s témou reprodukčnej slobody pán Mitchell zahmlieva túto otázku. Ak by sme sa zaoberali len otázkou potratov plodov ženského pohlavia, mohlo by byť jednoduchšie, aby sme sa na nej dohodli.

Gay Mitchell (PPE). – Chcel by som sa poďakovať váženej poslankyni za túto poznámku. Ak by sme o trochu viac vzájomne rešpektovali stanoviská toho druhého a pokúsili sa nájsť spoločnú reč, zistili by sme, že v tejto problematike by sme vedeli toho veľa odsunúť, ale mohli by sme k tomu, prosím, pristúpiť s otvorenou myslou?

Skutočne považujem za nevhodné, aby Parlament neschválil pozmeňujúci a doplňujúci návrh s cieľom neposkytovať finančné prostriedky na nútené umelé prerušenie tehotenstva, na zabíjanie novorodencov. Poďme o tom diskutovať, aby sme zistili, čo môžeme urobiť, aby sme zastavili tieto potraty založené na pohlaví plodu. V iných oblastiach môžeme nesúhlasiť.

Osobne nemám problém podporiť reprodukčné zdravie. Mám problém, až keď ide o oblasť potratov. Je to z veľmi dobrých dôvodov a rád by som o nich diskutoval. Nie som strašidlo, nie som človek z minulosti. Mám dobre premyslený názor na túto tému a rád o ňom budem s kýmkoľvek diskutovať. Ďakujem kolegyniam poslankyniam za to, čo povedali.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Zasadnutie Rady pre ľudské práva sa tento rok koná v tieni udalostí v severnej Afrike a v arabskom svete vo všeobecnosti, ktoré nás môžu

mnohému naučiť. My v Európe sa musíme uistiť, že sme na túto úlohu pripravení. Toto je preto príležitosť, aby sme urobili základné hodnotenie rady, čo sa týka toho, či je potrebné ďalej zlepšovať jej pracovné metódy a zdôrazňovať našu podporu jej nezávislosti a jej úlohy pri ochrane ľudských práv vo svete.

V tomto období historických zmien v našej časti sveta je odkaz všeobecnej platnosti ľudských práv aktuálnejší než kedykoľvek predtým. Zároveň sa však všetky zainteresované medzinárodné strany musia snažiť odstrániť prax dvojakoého metra, keď ide o pripomínanie ľudských práv. Musíme byť spravodliví a jednotní. Tak ako vítame nedávne schválenie uznesenia, ktoré odsudzuje porušenia ľudských práv v Líbyi, musíme zaujať rovnako nekompromisný postoj aj k pokračujúcej nelegálnej kolonizácii okupovaných palestínskych území.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Chcela by som oceniť prejav pána Mitchella, keďže, samozrejme, základné ľudské právo každého dievčaťa a chlapca je právo narodiť sa na tento svet.

Rada pre ľudské práva je hlavným orgánom OSN, ktorý zodpovedá za ľudské práva, a teraz sa konečne musíme odvážiť kriticky posúdiť jeho postavenie a politiky. Rada môže mať v tom najlepšom prípade rozhodujúcu úlohu pri podpore ľudských práv a demokracie. Bohužiaľ, pre jej prácu sú typické dvojaký meter, selektívnosť, politizácia a vytváranie blokov v otázkach ľudských práv.

Je typické, že rada bola veľmi blízko k tomu, aby schválila uznesenie o pokroku (predstavte si, pokroku!) v oblasti ľudských práv v Líbyi. Medzi krajinami, ktoré uznávali pokrok Líbye, boli Irán, Severná Kórea, Egypt, Sudán a Pakistan. Majú vyhlásenia týchto krajín nejakú váhu? Nemali by tieto krajiny tiež byť vylúčené z Rady pre ľudské práva? Už len skutočnosť, že sa o takomto uznesení uvažovalo, dokazuje, aké nevšímavé medzinárodné spoločenstvo bolo alebo chcelo byť, čo sa týka situácie v Líbyi.

Počas posledných niekoľkých desaťročí sa však asi dve tretiny schválených odsudzujúcich uznesení Rady pre ľudské práva týkali Izraela, ktorý je napriek tomu jedinou demokraciou v oblasti Blízkeho východu. Zároveň rada ignorovala zlý stav práv žien a menšín vo všetkých okolitých arabských krajinách. Práca Rady pre ľudské práva nebude dôveryhodná, pokiaľ nezmení túto prácu a svoje pracovné postupy.

Raimon Obiols (S&D). – (ES) Nechcem opakovať dôležité poznámky, ktoré už povedali kolegovia poslanci, takže jednoducho dodám, že rád počujem, že pani Ashtonová sa zúčastňuje na zasadnutí Rady pre ľudské práva, ktoré sa koná v tomto veľmi dôležitom období.

Dúfame, že zasadnutie bude predstavovať krok vpred, ktorý umožní Európskej únii, aby jej opatrenia boli jednotnejšie a umožní tieto opatrenia zviditeľniť, dosiahnuť spoločné pozície o všetkých dôležitých otázkach v oblasti ľudských práv a využiť Radu OSN pre ľudské práva na vytváranie koalícií s krajinami, občianskou spoločnosťou a relevantnými medzinárodnými organizáciami s cieľom urobiť skutočný pokrok v oblasti ľudských práv, ako povedala vo svojom prejave pani Ashtonová. Okrem toho dúfame, že Európska únia bude schopná presadzovať všeobecnú platnosť ľudských práv tvárou v tvár relativizujúcim argumentom a že nakoniec dosiahne niečo, čo je v dosahu našej generácie. Dúfame, že dosiahne niečo porovnateľné, ako bolo v minulosti zrušenie otroctva všade na svete, konkrétne zrušenie trestu smrti všade na svete.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Niet pochyb o tom, že nedotknuteľnosť ľudských práv je skutočnou podstatou všetkých spoločností, čo vlastne vedie k vzniku demokratických

hodnôt. Zasadnutie Rady pre ľudské práva, ktoré sa bude konať v Ženeve, preto musí mať presné a náležité priority. Tie, samozrejme, zahŕňajú boj proti rôznym formám diskriminácie – na základe rasy, pohlavia, náboženstva, politického presvedčenia –, zatiaľ čo na druhej strane zahŕňajú aj otázku ochrany menších a zraniteľných skupín.

Zasadnutie tejto rady sa koná v mimoriadne chúlостivej atmosfére. Všetci vieme, čo sa deje v severnej Afrike a predovšetkým v Líbyi. Dnes sme v dlhej rozprave počúvali a zväčša privítali prejavy pani barónky Ashtonovej. Napriek tomu je tu aj problém Blízkeho východu a zároveň nás Lisabonská zmluva vyzýva, aby sme prijali ešte dôraznejšie a rozhodnejšie stanovisko v prospech Európskej únie.

Potrebujeme silu rozhodnúť sa a solidaritu, ktoré musia usmerňovať skutočné a rozhodné opatrenia, pretože v konečnom dôsledku chcú Líbyjčania, Tunisanania a Maročania zostať tam, kde v súčasnosti žijú. Musíme konať rýchlo, aby sme to umožnili.

Chcel by som na záver vysloviť jednu myšlienku, ktorá je zároveň otázkou pre pani barónku Ashtonovú: počúvali sme vaše prejavy, ako som práve povedal, a zväčša sme ich privítali. Jedna podoba vážnej diskriminácie sa týka náboženstva. Ako ste len mohli v prejave zabudnúť spomenúť „kresťanofóbiu“ vzhľadom na to, že kresťania museli čeliť najkrvavejšiemu násiliu za posledné obdobie?

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Neviem, či toto prebiehajúce zasadnutie nakoniec bude úspešné alebo neúspešné. Viem však, že by bolo bývalo užitočné, keby sme túto rozpravu mali už oveľa skôr, pretože Európsku úniu bude na tomto zasadnutí počuť a jej vyjadrenie bude jednotné, jednoznačné a predovšetkým efektívne. Toto hodnotenie, ktoré práve prebieha, čiastočne v New Yorku a čiastočne v Ženeve, vysiela veľmi komplexný signál svetlu, ktorý sa mení a má veľký problém so zlyhaním určitého typu politiky v oblasti ľudských práv.

Kolegovia poslanci, myslím si, že budeme musieť veľmi vážne diskutovať o tomto inštitucionálnom mechanizme vytvorenom OSN, určite bez toho, aby sme uprednostňovali konkrétne práva. Musíme však diskutovať o jeho účinnosti a najmä rozmýšľať o tom, či by nestálo za to, aby bola jedna zo svetových agentúr zapojená do rýchlej prevencie. V tejto súvislosti si nemyslím, že sa musíme obmedzovať len na sledovanie toho, čo sa už stalo, ale mali by sme sa aj snažiť tomu predchádzať. Myslím si, že čoskoro dôjde k zmene postoja k ľudským právam.

Charles Tannock (ECR). – Skutočnosť, že Líbya bola členom Rady OSN pre ľudské práva, nám hovorí všetko, čo potrebujeme vedieť o tejto zdiskreditovanej a spolitizovanej organizácii. Kaddáfího vláda trvajúca 42 rokov systematicky potláčala akýkoľvek náznak ľudských práv v jeho krajine a teraz vidíme dôsledky kultúry násilia, na ktorej bol založený jeho režim vládnucci terorom.

Bolo by však nespravodlivé vybrať len Líbyu. Členmi rady sú aj ďalší, ktorí porušujú ľudské práva, vrátane Číny, Kuby, Saudskej Arábie, Pakistanu a Ugandy, kde sú prenasledovaní homosexuáli. Je zvláštne, že sa v istom období dokonca diskutovalo o tom, že by Irán mohol predsedáť komisii pre rovnosť žien. Rada OSN pre ľudské práva (UNHRC) okrem toho venuje veľa času hanobeniu nášho demokratického spojenca Izraela.

Po úvahe však predpokladám, že táto rada je to jediné, čo máme v oblasti ľudských práv na úrovni OSN, takže sa v nej budeme musieť angažovať, aj keď si plne uvedomujeme základné protirečenie toho, že členmi Rady OSN pre ľudské práva sú brutálne nedemokratické režimy.

Struan Stevenson (ECR). – Chcel by som povedať barónke Ashtonovej, že neodpovedala v poslednej rozprave o Iráne nášmu kolegovi poslancovi Janovi Zahradilovi na otázku o tábore Ašraf. V tábore trpí 3400 ľudí psychickým týraním. Je to porušenie ich ľudských práv. Dávame 1,2 miliardy EUR na rekonštrukciu Iraku, a napriek tomu vždy, keď prijmeme uznesenie v tomto Parlamente, vždy, keď prijmeme veľkou väčšinou písomné vyhlásenie, iracká vláda a jej iránska kohorta nás jednoducho ignorujú.

Už rok psychicky týrajú ľudí v tábore Ašraf 210 reproduktormi, z ktorých hučí hlasná propaganda a vyhrážky vo dne, v noci. Odopierajú prístup k liekom a prístup do nemocnice zraneným a ľuďom zomierajúcim na rakovinu.

Prečo nehovoríme: „Prestaňte, lebo inak už nedostanete žiadne peniaze od tohto Parlamentu“?

Diane Dodds (NI). – Chcela by som sa spýtať vysokej predstaviteľky vzhľadom na všetky udalosti, ktoré sa práve teraz odohrávajú v Líbyi, a na tak často spomínané obavy, ktoré oprávnené prejavujeme v súvislosti s porušovaním ľudských práv v Líbyi, či podporí prípad tých ľudí v Spojenom kráľovstve, ktorých príbuzní, priatelia a blízki zahynuli po výbuchu semtexových náloží alebo boli zabití pištoľami, ktoré dodal plukovník Kaddáfí a jeho vražedný režim v Líbyi. Podporí ich vec v akomkoľvek novom režime, ktorý vznikne po konflikte v Líbyi?

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) V súvislosti s našou diskusiou o súčasnej situácii v oblasti ľudských práv a vzhľadom na poslednú správu, o ktorej sa diskutovalo, by som chcel pani Ashtonovej položiť nasledujúcu otázku.

Máte pocit vzhľadom na súčasnú situáciu v niektorých krajinách severnej Afriky a v rámci regiónu, že teraz je ten správny čas, aby sme otvárali delegáciu Európskej únie v Iráne?

Catherine Ashton, *podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku.* – Bola to opäť veľmi zaujímavá a informačne bohatá rozprava, v ktorej sa hovorilo o množstve záležitostí, o ktoré sa vážené poslankyne a vážení poslanci tak veľmi zaujímajú.

Chcela by som sa najskôr poďakovať váženým poslankyniam a váženým poslancom za energiu a zapálenie, s ktorými viedli túto rozpravu. Rozmýšľam o tom, že sú to dva roky od vydania správy pani Andrikenéovej o vývoji v Rade OSN pre ľudské práva vrátane úlohy EÚ, a rozmýšľam o uzneseniach, ktoré boli prijaté od vypracovania tejto správy. Chcela by som jej poďakovať za poznámky o práci, ktorú robíme v službe pre vonkajšiu činnosť, a začiatkoch nášho úsilia pri rozvíjaní nových aktivít v oblasti ľudských práv.

Veľmi rada vidím, že pani Hautalová má prísť na zasadnutie tejto rady. Myslím si, že je mimoriadne dôležité, že sa na ňom vzhľadom na jej vzdelanie a kvalifikáciu môže zúčastniť. Okrem toho dúfam, že podporí úsilie, ktoré sme vyvíjali a vyvíjame na to, aby sme sa pokúsili zabezpečiť, že sa práca tejto rady zlepší a rozšíri. Počula som kritiku tejto snahy. Myslím si, že sme sa pri hodnotení všetci veľmi snažili, aby bolo čo najdôslednejšie. Určite nie je také, aké by sme si ho boli želali, ale po tom, čo sa niektoré diskusie presunuli do New Yorku, môžeme pokračovať v práci aj tam. Toto je skutočne pracovná oblasť, v ktorej môžu poslanci, ktorí s nami spolupracujú, významne prispieť k zmene. Pani Hautalová má moju plnú dôveru, že bude dosť silná, aby to presadila.

Chcela by som sa venovať niektorým konkrétnym otázkam, ktoré mi boli položené. Začnem s otázkami pána Howitta, pretože povedal, že ide najmä o tri otázky. V súvislosti s Konžskou

demokratickou republikou podporujeme dôrazné uznesenie a v skutočnosti sme povedali, že je v súčasnosti potrebný osobitný mandát pre túto konkrétnu situáciu. Pri Goldstonovej správe sa snažíme zapojiť, aby sme našli konsenzuálne uznesenie. To v súčasnosti robíme. V Pakistane sme 5. marca podali demarš konkrétne o článku 40, ktorý je problémovým miestom.

Dovoľte mi v prvom rade povedať tým váženým poslankyniam a váženým poslancom, ktorí hovorili konkrétne o slobode náboženstva a vierovyznania, že v skutočnosti hovorím o hrozných tragédiách kresťanských spoločenstiev kdekoľvek vo svete, kde sa tieto hrozné tragédie dejú. Mám všeobecnú poznámku, že veríme v právo na slobodu náboženstva a vierovyznania, nech ide v tejto súvislosti o ktorékoľvek náboženstvo alebo vierovyznanie. Je dôležité, aby sme naďalej čo najjasnejšie robili tieto vyhlásenia, keď sme konfrontovaní s terorizmom alebo s útokmi na ktorékoľvek náboženstvá vrátane kresťanstva.

Môj tím sa práve stretol so skupinou poslancov Európskeho parlamentu, aby ďalej diskutoval o tom, čo by sme v tejto súvislosti ešte mali robiť. Ako som už povedala, máme v úmysle niečo urobiť na tomto zasadnutí Rady OSN pre ľudské práva konkrétne v tejto otázke, pretože je taká dôležitá.

Ospravedlňujem sa, že som neodpovedala na otázku o tábore Ašraf. Mala som to v úmysle, ale príliš rýchlo som obrátila list. Myslím, že máme celkovo 3000 ľudí – alebo možno 3400, číselné údaje sú rôzne –, a sme každý týždeň v kontakte s OSN, ktorá, ako viete, tábor navštevuje. Ubezpečujú ma, že základné potreby sú naplnené. Pri skúmaní, čo sa dá urobiť v otázke tábora Ašraf, sú naozaj zložité otázky, ako vážený poslanec veľmi dobre vie. Veľmi dobre si uvedomujem veľmi rozdielne názory, ktoré na túto tému počúvame. Vážený pán poslanec má však úplnú pravdu, že je dôležité najmä sa zabezpečiť, že sa neporušujú ľudské práva a že zabezpečujeme, aby bola k dispozícii humanitárna podpora. To v skutočnosti robíme. Preto viem o týždenných správach. To nie je náhodou. Je to preto, že sa zapájame do riešenia tohto problému a rokujeme s miestnou vládou, aby sme sa to pokúsili vyriešiť tým najlepším možným spôsobom, ako dokážeme.

Súhlasím aj s tým, že je v súčasnosti dôležité dostať do Ženevy silnú delegáciu. Pani Hautalová opäť konkrétne vyzdvihla skutočnosť, že sme práve vymenovali novú predsedníčku delegácie. V Ženeve som hovorila s tímom. Rozdelili sme delegáciu na dve časti, aby sa jedna mohla sústrediť na problémy hlavne Svetovej obchodnej organizácie a druhá sa mohla oveľa viac sústrediť na agentúry OSN.

V rozhovoroch na túto tému sa tiež jasne vyjadrujem o potrebe lepšie a kreatívnejšie rozmyšľať o našej práci v Ženeve. Potrebujeme vytvárať spojenectvá v oblasti ľudských práv a potrebujeme mať príležitosť hovoriť s partnermi vo svete, s ktorými dokážeme nájsť spoločnú reč o niektorých najdôležitejších problémoch, ktoré sa nás týkajú. Dúfam, že sa v tejto otázke dokážeme v najbližších týždňoch a mesiacoch pohnúť vpred.

Ak dovoľíte, skončila by som tým, že ma veľmi zaujalo to, čo povedal pán Salavrakos o tom, že ľudské práva sú spôsobom života. Myslím si, že má zrejme pravdu. Definujem to takto jednoducho: na to, aby pre vás platili ľudské práva, jednoducho musíte byť tu a musíte byť človek. Nemali by pre to platiť žiadne iné kritériá. Myslím si, že je skutočne dôležité, aby sme vo všetkom, čo robíme, nezabúdali na túto veľmi jednoduchú základnú zásadu.

Vážené poslankyne, vážení poslanci, na mnohých otázkach sa nezhodneme, mnohé otázky vzbudzujú, ako som mohla vidieť, skutočný zápal a obavy, ale schopnosť dokázať o týchto

otázkach diskutovať a schopnosť považovať za stredobod nášho rozmýšľania naše silné cítenie o ľudských právach je absolútne nevyhnutná.

Úplne na záver chcem povedať, že som ešte nerozhodla o otvorení delegácie v Iráne. Je to čiastočne otázka finančných prostriedkov, ale, samozrejme, budem o tom vážene poslankyne a vážene poslancov informovať.

Medzitým by som chcela všetkým poďakovať za túto rozpravu a chcela by som ubezpečiť vážene poslankyne a vážene poslancov, že urobím všetko, čo je v mojich silách, aby bola Rada OSN pre ľudské práva čo najefektívnejšia, a čo je ešte dôležitejšie, budem čo najefektívnejšie zastupovať Európsky parlament a Európsku úniu v otázkach ľudských práv.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Úplne som neporozumel odpovedi pani Ashtonovej. Nie som si istý, či mi odpovedala na moju otázku, či je správny čas otvárať delegáciu Európskej únie v Iráne vzhľadom na súčasné obavy v oblasti ľudských práv, či mi povedala, že na ňu odpovie neskôr, alebo na ňu v skutočnosti neodpovedala. Keďže som odpovedi neporozumel, chcel by som zopakovať svoju otázku.

Catherine Ashton, *podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku.* – Pri odpovedi na otázku pána Salafrancu Sáncheza-Neyru som sa snažila povedať, že sú v tejto súvislosti dva problémy. Jedným sú nevyhnutne finančné prostriedky. Druhým je, že si to bude vyžadovať rozhodnutie a podanie návrhov na otvorenie delegácie z mojej strany, samozrejme nielen Komisii. Bude diskusia v Rade pre zahraničné veci a Parlament tiež k tomu zaujme stanovisko. V súčasnosti som s nikým nehovorila o tom, že by som to urobila. V súčasnosti, ako dobre viete, sa moja účasť v Iráne do veľkej miery týka rokovaní o jadrovom programe a otázok ľudských práv.

Predsedajúci. – V súlade s článkom 110 ods. 2 rokovacieho poriadku som dostal šesť návrhov uznesení⁽²⁾.

Rozprava sa skončila.

Hlasovanie sa uskutoční napoludnie vo štvrtok 10. marca.

Písomné vyhlásenia (článok 149)

Tunne Kelam (PPE), *písomne.* – Vzhľadom na súčasnú situáciu v severnej Afrike a berúc do úvahy skutočnosť, že ľudské práva vo svete sa porušujú viac než kedykoľvek predtým, práca UNHRC sa musí reformovať. UNHRC musí konať včasne a účinne reagovať na nové problémy. Bohužiaľ, v praxi to takto nefunguje. Problém by sa dal čiastočne vyriešiť, ak by sa zorganizovalo viac zasadnutí, než je v súčasnosti naplánované. Okrem toho UNHRC potrebuje dôkladnú revíziu svojho členstva, aby sa uistila, že jej členovia spĺňajú minimálne požiadavky. Je hanebné, že diktatúry, akou je Líbya, dokázali tak ľahko získať kreslo v orgáne, ktorý je určený na ochranu ľudských práv. Dôveryhodnosť UNHRC je viac než kedykoľvek predtým ohrozená politicky motivovaným správaním. Vďaka EEA má EÚ teraz príležitosť vystupovať jednotne a fungovať ako globálny hráč. Podpredsedníčka/vysoká predstaviteľka sa musí ubezpečiť, že opatrenia sú jednotné a že koordinácia medzi zastúpeniami EÚ v Ženeve a v New Yorku je účinná. Neexistuje praktická alternatíva k zahraničnej politike EÚ založenej na hodnotách.

(2) Pozri zápisnicu.

Alexander Mirsky (S&D), písomne. – Nie je možné prijať žiadne presvedčivé a účinné uznesenie, kým sa vážne porušujú ľudské práva v rámci Európskej únie. Všetky silné vyhlásenia a slová sa menia na cynizmus a podkopávajú základy boja proti globálnej nespravodlivosti a klamstvám. Európska únia by nemala radiť tretím krajinám, kým sa na jej vlastnom území, konkrétne v Lotyšsku, vláda správa k uzneseniu Parlamentu z 11. marca 2004 pohrdavo a výsmešne. Je neprijateľné žiadať od iných krajín, aby robili to, čo nedokáže Európska únia žiadať, aby robila Lotyšská republika. Ako možno hovoriť o tom, že EÚ je jednotná, keď pravidlá neplatia pre všetky členské štáty? Kým sa nezačne uplatňovať uznesenie o 335 000 cudzích štátnych príslušníkoch v Lotyšsku, nemá zmysel žiadať zmeny v oblasti ľudských práv v tretích krajinách. Je to hrubý výsmech demokracie a ľudských práv.

Joanna Senyszyn (S&D), písomne. – (PL) Treba privítať, že v programe 16. zasadnutia Rady OSN pre ľudské práva (UNHRC) boli popri všeobecnom probléme dodržiavania ľudských práv zahrnuté správy a panely týkajúce sa práv dieťaťa, násilia voči ženám, práv národnostných, etnických, náboženských a jazykových menšín a boja proti terorizmu. Na zasadnutí má byť predložené aj medziregionálne vyhlásenie o právach lesbičiek, homosexuálov, bisexuálov a transsexuálov. UNHRC potrebuje nové právne nástroje na kontinuálne monitorovanie neustálych porušení ľudských práv a na to, aby bola schopná rýchlo reagovať na naliehavé situácie, ktoré vznikajú pre politickú situáciu vo svete (Tunisko, Egypt, Irán, Bielorusko). Podporujem preto myšlienku navrhnutú v uznesení na vytvorenie nezávislých spúšťačích mechanizmov, ktoré umožnia rýchlu reakciu na krízové situácie týkajúce sa porušovania ľudských práv. Víтам vytvorenie nového riaditeľstva pre ľudské práva a demokraciu a vytvorenie pracovnej skupiny Rady EÚ pre ľudské práva so sídlom v Bruseli, pretože to umožní lepšiu koordináciu a monitorovanie politiky EÚ v oblasti ľudských práv. Osobitný predstaviteľ EÚ na vysokej úrovni pre ľudské práva by mal zohrávať rozhodujúcu úlohu. Panely UNHRC by sa mali využívať aj v období medzi zasadnutiami a samotné zasadnutia by sa mali presunúť do iných regiónov vrátane oblastí, kde práve prebiehajú konflikty. Na záver tiež vyzývam členské štáty EÚ, aby dodržiavali ľudské práva vo svojej vnútroštátnej politike, pretože keď to nerobia, oslabuje to pozíciu Únie v rámci UNHRC.

PRESEDÁ: LIBOR ROUČEK

podpredseda

16. Súčasný stav mierového procesu na Blízkom východe (rozprava)

Predsedajúci. – Ďalším bodom programu je vyhlásenie podpredsedníčky Komisie, vysokej predstaviteľky Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku, o súčasnom stave mierového procesu na Blízkom východe.

Catherine Ashton, *podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku.* – Som vďačná za možnosť uskutočniť dnes rozpravu o mierovom procese na Blízkom východe a s mimoriadnym záujmom si vypočujem názory vážených poslankyň a vážených poslancov. Domnievam sa, že dosiahnutie pokroku v mierovom procese je naliehavo potrebné a veľmi dôležité.

Dnes sme už v Parlamente diskutovali o tom, že naše južné susedstvo a širšia oblasť Blízkeho východu sa rýchlo menia. Boli sme svedkami historických udalostí v Tunisku a Egypte a trvajúceho násilia v Líbyi a vieme aj o pokračujúcich protestoch v Jemene, Bahrajne a inde.

Vzhľadom na prevratné zmeny v tomto regióne niektorí ľudia tvrdia, že teraz nie je čas sústrediť sa na prerušený izraelsko-palestínsky mierový proces, ja sa však domnievam, že je to práve naopak. Teraz je ešte dôležitejšie pokúsiť sa o ukončenie tohto konfliktu, čo by rozhodne prispelo k mieru a stabilite regiónu.

Odkaz, ktorý som vyjadrila počas svojej januárovej a februárovej návštevy tohto regiónu a v rozhovoroch s prezidentom Abbásom a premiérom Netanjahuom, znel: v záujme väčšej bezpečnosti oboch národov treba nájsť dohodu. Som tiež presvedčená, že Európska únia má v tomto procese významnú úlohu. Rada pre zahraničné veci veľmi jasne vyjadrila svoje stanovisko naposledy v decembrových záveroch Rady.

Jedinou prijateľnou možnosťou je dohoda o všetkých otázkach konečného statusu. Na dosiahnutie skutočného mieru je potrebné riešenie postavenia Jeruzalemu ako budúceho hlavného mesta dvoch štátov, Izraelského štátu a nezávislého, demokratického, súvislého a životaschopného Palestínskeho štátu, ktoré budú žiť bok po boku v mieri a bezpečí. Pozícia EÚ v súvislosti s osadami je jasná: osady sú nelegálne, predstavujú prekážku dosiahnutia mieru a znemožňujú riešenie s vytvorením dvoch štátov.

5. februára som viedla schôdzu Kvarteta v Mníchove. EÚ šla na túto schôdzu s cieľom Kvartetu posilniť a myslím si, že sa nám to podarilo dosiahnuť. Spolu s našimi partnermi z OSN, USA a Ruska sme sa dohodli na ambicióznom pláne. Vyslanci Kvarteta pod vedením pani Helgy Schmidovej, politickej riaditeľky a zástupkyne generálneho tajomníka Európskej služby pre vonkajšiu činnosť, sa minulý týždeň v Bruseli po prvýkrát stretli s palestínskymi vyjednávačmi. Zajtra sa vyslanci Kvarteta po prvýkrát stretnú s izraelskými vyjednávačmi.

Vyslanci teraz začínajú pripravovať ďalšiu vrcholnú schôdzku, na ktorej sa opäť stretnem s pánom Pan Ki-munom, ruským ministrom zahraničných vecí pánom Lavrovom a pani ministerkou Clintonovou. Na riešenie s vytvorením dvoch štátov však musia byť oba štáty životaschopné. Preto je dôležité, že EÚ poskytuje Palestínčanom najväčšie príspevky. Aj naďalej sme odhodlaní pokračovať v politickej a finančnej podpore vykonávania ich plánu na budovanie štátu.

V tejto súvislosti sme už schválili prvý balík vo výške 100 miliónov EUR z celkových 300 miliónov EUR vyčlenených na rok 2011. Finančné prostriedky na budovanie inštitúcií sa ešte zvýšili s cieľom posilniť palestínske kapacity na ich ceste k štátnosti. Táto činnosť je rozhodujúca pre vznik budúceho palestínskeho štátu a kľúčová pre nájdenie cesty k riešeniu s vytvorením dvoch štátov.

Vážené poslankyne, vážení poslanci, viete, že som dvakrát navštívila Gazu a po stretnutiach s podnikateľmi, predstaviteľmi občianskej spoločnosti a najmä s mnohými deťmi sme navrhli ucelený balík podpory zameraný na infraštruktúru, vybavenie a odborné vzdelávanie na hraničnom prechode Kerem Šalom. Osobitným zámerom tohto opatrenia je podpora väčšieho pohybu tovaru s cieľom napomôcť hospodárske oživenie prostredníctvom vývozu. Počas oboch svojich návštev Gazy som žiadala väčšie možnosti hospodárskeho rozvoja a vytváranie pracovných miest pre tamojších ľudí, aby mohli svojim deťom zabezpečiť budúcnosť. Žiadala som tiež a naďalej žiadam prepustenie Gilada Šalita.

13. apríla budem hostiteľkou styčného výboru ad hoc, ktorému predsedá Nórsko. Budeme diskutovať o možnostiach usporiadania júrovej konferencie darcov. Vážené poslankyne, vážení poslanci, viete, že 22. februára sa na zasadnutí Asociačnej rady uskutočnila užitočná a produktívna výmena názorov s Izraelom, kde sa diskutovalo o mierovom procese na Blízkom východe, ako aj o ďalších regionálnych otázkach, najmä o zmenách, ktoré v tomto

regióny nastali. Diskutovalo sa aj o našich dvojstranných vzťahoch a o možnostiach lepšej ďalšej spolupráce v súvislosti so súčasným akčným plánom a v rámci úsilia o dosiahnutie riešenia.

Vítam tiež ochotu Izraelčanov stretnúť sa zajtra s vyslancami Kvarteta, naliehavo však žiadam, aby teraz Izrael podnikol pozitívne kroky na nájdenie riešenia a na presadzovanie a podporu krokov vedúcich k priamym rozhovorom. Ako som už povedala, som presvedčená, že je to v záujme oboch národov tohto regiónu, a domnievam sa, že podpora ďalších rozhovorov je dôležitou úlohou pána premiéra Netanjahua.

Vážené poslankyne, vážení poslanci, veľmi sa teším na vaše vystúpenia, preto v tejto chvíli končím. Som presvedčená, že všetci tu v Parlamente spoločne túžime po tom, aby sa tento konflikt konečne skončil a aby obe strany našli riešenie, ktoré zabezpečí stabilitu pre obyvateľov Izraela aj pre obyvateľov Palestíny a ktoré zároveň pomôže posilniť stabilitu a bezpečnosť v regióne. Vyslovujem naliehavú žiadosť a nádej, že sa tak čoskoro stane.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *v mene poslaneckého klubu PPE.* – (ES) Pani barónka Ashtonová, celkom správne ste povedali, že situácia v južnom Stredozemí odpútava pozornosť od konfliktu na Blízkom východe a od mierového procesu, ktorý trvá už takmer 30 rokov a zdá sa, že sa dostal do slepej uličky.

Vaša návšteva dokázala, že na tento proces majú dosah súčasné udalosti a všeobecná situácia v regióne. Vo vzťahu k tejto návšteve by som sa vás rád opýtal na váš názor na niekoľko otázok.

Dnes dopoludnia sme diskutovali o tom, aké problémy má Bezpečnostná rada OSN so schválením ďalšej rezolúcie o vyhlásení bezletovej zóny v Líbyi. Do akej miery, podľa vás, ovplyvnilo mierový proces a dôveryhodnosť jedného z kľúčových subjektov jeho nedávne veto týkajúce sa navrhovanej rezolúcie na odsúdenie osád na palestínskych územiach? Aký vplyv má, podľa vášho názoru, neprijatie rozhodnutia Bezpečnostnej rady na vnímanie záväzku Obamovej administratívy pokračovať v tomto procese?

Po druhé, ako vnímate rozhodnutie Palestínskej samosprávy uskutočniť do septembra prezidentské a parlamentné voľby a rozhodnutie Hamasu nezúčastniť sa na týchto voľbách?

Pani barónka Ashtonová, na záver by som rád počul, čo si myslíte o odstúpení palestínskeho hlavného vyjednávača po uverejnení dokumentov na stránke WikiLeaks, o zmenách v Palestínskej samospráve a o dôsledkoch uverejnených dokumentov pre palestínsku stranu, izraelskú vládu či pre obe strany ako celok.

Véronique De Keyser, *v mene skupiny S&D.* – (FR) Hovoríme o tom celý deň: obrovská nádej, ktorá vznikla po revolúciách v arabskom svete nám ukazuje, že všetci túžime po demokracii a že na demokracii nie je nič výlučné. Právo na slobodný život musí byť všeobecne uznané.

Týka sa to aj Palestínčanov, pričom práve v tejto dobe, predovšetkým v Gaze, mladí Palestínčania, ktorých je tam nesmierne veľa, nemajú žiadne vyhliadky, žiadnu budúcnosť, žiadnu možnosť vzdelávania sa, voľného pohybu, ba niekedy dokonca ani prístup k zdravotnej starostlivosti či jedlu. To je absolútne neprijateľné. Máme rovnaké pocity. Myslím si, že úplne všetci máme rovnaké pocity.

Dovoľte mi však jasne povedať, že potom si kladiem otázku a neviem pochopiť, čo sa Európska únia snaží dosiahnuť svojou dohodou o pridružení. Hovorili ste o tom. Znovu a znovu som si čítala zápisnicu z dohody o pridružení. Napriek tomu, že Európska únia

v mnohých ohľadoch odsúdila porušovanie medzinárodného práva, ako ste predtým uviedli, poskytli sme súbor pozitívnych podnetov – môžeme ich nazvať pozitívnymi podnetmi – v oblasti poľnohospodárstva, rybného hospodárstva, životného prostredia, policajnej spolupráce, súdnej spolupráce, dopravy, spolupráce vo výskume vesmíru, rozšírenej vedeckej spolupráce a v dohode o posudzovaní zhody a uznávaní priemyselných výrobkov (ACCA), a to bez akýchkoľvek záruk či náhrad.

Pozvali ste Izraelčanov na schôdzku Kvarteta, ale oni neprišli. Nechcem vás preto kritizovať, pani Ashtonová. Som si vedomá vášho úsilia, vkladáte do tejto záležitosti veľa. Nechcem dokonca povedať ani to, že tieto pozitívne podnety nefungujú. Chcem sa vás len opýtať, či ešte stále máme právo vzdať sa všetkých foriem nátlaku okrem sankcií. Máme právo poskytovať hospodárske a obchodné podnety, keď sa sústavne porušuje toľko ľudských práv a toľko aspektov medzinárodného práva? Nemyslím si to a navyše som presvedčená, že vzhľadom na revolúcie, ktoré dnes prebiehajú v arabskom svete, ide o politický omyl.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, v mene skupiny ALDE. – Vážená pani vysoká predstaviteľka, v mene našej skupiny by som na začiatku rada povedala, že úplne súhlasíme s vašim úvodom, so zámermi, ktoré ste predložili, a s vašim úsilím o oživenie mierového procesu, ktorý sa, podľa vašich slov, dostal do slepej uličky.

Domnievam sa, že mierový proces sa zastavil a že ho treba znovu naštartovať, aby sme sa dočkali nejakého pokroku. Parlament mal minulý týždeň tú česť privítať námestníka izraelského ministra zahraničných vecí, ktorý nám prišiel vysvetliť situáciu. Naliehavo nás žiadal, aby sme sa stále nesústredili na to, čo sa deje na okupovaných palestínskych územiach, a aby sme zároveň preorientovali našu pozornosť na to, čo môžu Izrael a Európska únia urobiť spoločne.

Bolo by to pre nás jednoduchšie, keby sme mali vážne náznaky, že Izrael je skutočne ochotný vdýchnuť mierovému procesu nový život.

Nemôžem si pomôcť, ale mám pocit, že Izrael sa domnieva, že prevraty vo viacerých arabských krajinách mu poskytujú viac priestoru na dýchanie. Podobne ako pani De Keyserová sa domnievam, že by sa to mohlo ukázať ako veľký politický omyl. Naopak, Izrael by mal využiť dnešné dianie na urýchlenie tohto procesu a mal by sa snažiť čo najskôr uzavrieť mierovú dohodu.

Margrete Auken, v mene skupiny Verts/ALE. – (DA) Chcela by som poďakovať pani barónke Ashtonovej za jej vystúpenie, ktoré ma však trochu sklamalalo. Celkom súhlasím s pani Ashtonovou v tom, že v tejto historickej situácii nastal čas, aby sa palestínsko-izraelská otázka dostala do popredia. Prečo sa potom nepovedalo ani slovo o uznaní Palestíny teraz v septembri?

Všetci veľmi dobre vieme, že čas beží. Všetci veľmi dobre vieme, že táto otázka si naliehavo vyžaduje riešenie a že zúfalo potrebujeme najmä od hlavnej predstaviteľky EÚ počuť, že na tom pracujeme. Mnohí z nás boli pyšní a hrdo stáli, keď sme nedávno dostali spoločné kreslo EÚ v Bezpečnostnej rade. Bolo to výborné a rada by som za to poďakovala. Malo to aj prospešný účinok. Na najvyššej úrovni sa prednáša množstvo vznešených výrokov, v najvyšších sférach sa toho veľa deje. Hrozné na tom je, že keď sa z týchto vznešených výšok vrátíme na zem, do skutočnosti, stretávame sa so značnými problémami.

Pani De Keyserová už povedala, že EÚ akceptovala ďalšie zintenzívnenie vzťahov s Izraelom. Aby sa zabránilo konfliktu s Parlamentom, nazvali to obyčajnou technickou záležitosťou. Oveľa horšie však je, že izraelské osady sa rozširujú ako nikdy predtým. Obliehanie Gazy

sa určite neskončilo a pani Ashtonová sa, žiaľ, zmienila len o prechode Kerem Šalom namiesto otvorenosti voči všetkým stranám. V skutočnosti ide o veľmi vážnu vec. Prečo stále počúvame iba o peniazoch? Platili sme a platili a to je dôležité. Dali sme peniaze Salámovi Fajjádovi, ale ak mu nedáme šancu vybudovať svoj štát, bude to všetko zbytočné.

Dovoľte mi na záver povedať, že dôveryhodnosť EÚ v tejto historickej situácii je teraz skutočne na hrane. Ak naozaj nepochopíme, že všetky svoje vznešené slová musíme podporiť činmi, kam sa podeje naša dôveryhodnosť vo vzťahu k ostatným severoafrickým a arabským krajinám? Zdá sa, že vždy, keď nastane rozhodujúci okamih, v najlepšom prípade poskytneme peniaze, ale inak nepodnikneme žiadne ďalšie politické kroky.

Struan Stevenson, *v mene skupiny ECR.* – Som hlboko znepokojený vývojom situácie v Iraku. Nedávne povstanie v tejto krajine, pri ktorom ľudia vyšli do ulíc, pričom išlo najmä o mladých, ktorí sa nemôžu zamestnať a ktorí vidia zničené hospodárstvo, nedostatočnú bezpečnosť a sektárske násilie, bolo brutálne potlačené. Dvadsaťdeväť ľudí bolo zabitých, ďalšie stovky utrpeli zranenia. Teraz sa objavujú náznaky, že Ajád Aláví, ktorého strana al-Irakíja minulý rok v marci vyhrala voľby, sa chystá odísť z koalície, pretože premiér Núrí al-Málíkí nespĺnil množstvo sľubov, ktoré dal strane al-Irakíja v koalícnej zmluve.

Ak sa tak stane, vrátíme sa späť na začiatok k sektárskej vláde podporovanej al-Hakimom aj Muktadom al-Sadrom na príkaz Teheránu a budeme mať destabilizovanú situáciu, keď strana, ktorá vyhrala voľby, vôbec nebude vo vláde. Vzhľadom na budúcnosť Blízkeho východu je to určite neprijateľné.

Kyriacos Triantaphyllides, *v mene skupiny GUE/NGL.* – (EL) Rád by som využil túto príležitosť, aby som sa po tom, čo dnes bolo povedané, vyjadril k postoju EÚ k udalostiam, ktoré sa dejú okolo nás v arabskom svete. Tento postoj si pletie stagnáciu so stabilitou a je trestuhodný, pretože nedbá na požiadavky ľudí v oblasti slobody a sociálnej spravodlivosti. Európska únia sa však môže správať inak, môže sa správať správne. Ukázalo sa to v prípade Palestíny, aspoň pokiaľ ide o takzvané „budovanie štátu“. Aj keď v arabskom konflikte Európska únia opäť premeškala možnosť vyslať silný politický odkaz, aspoň v posledných dvoch či troch rokoch podporovala vládu prezidenta Abbása a premiéra Fajjáda, ktorí potom mohli vybudovať potrebné inštitúcie. Premiér Fajjád tak bude môcť do septembra požiadať OSN o uznanie nezávislého palestínskeho štátu a dúfam, že keď sa tak stane, Európska únia túto žiadosť podporí.

Európska únia by mohla v krajinách v tejto oblasti zohrávať podobnú úlohu. Dúfam a modlím sa, aby to tak bolo, a vyzývam Európsku úniu, aby začala rokovať o uzatvorení dohôd s každou z krajín, ktorých obyvatelia žiadajú zmenu, a aby spolu so zástupcami týchto ľudí určila odvetvia, v ktorých by Európska únia mohla pomôcť finančne alebo inak prostredníctvom výmeny odborných znalostí a vytvorenia spoločných programov na sociálny a hospodársky rozvoj tejto oblasti. Európska únia tak zároveň bude riešiť ciele, ktoré si stanovila vo svojej susedskej politike.

Bastiaan Belder, *v mene skupiny EFD.* – (NL) Vážená pani vysoká predstaviteľka, rád by som vás podporil v dvoch bodoch vášho úvodného vystúpenia. Hovorili ste o priamych rokovaníach. Minulý týždeň som mal to privilegium organizovať rozsiahle rozhovory s predstaviteľmi izraelskej vlády a izraelského parlamentu Knesetu. Svojim diskusným partnerom musíte veriť a dôverovať a oni povedali, že chcú priame rokovania s Palestínskou samosprávou. Chcel by som vás preto požiadať, aby ste na začatie týchto priamych rokovaní využili všetku svoju diplomatickú vynachádzavosť. Veď na uzavretie mieru napokon potrebujete mať pri stole obe strany konfliktu. Vzhľadom na pozadie udalostí, v ktorých

masy Arabov žiadajú zodpovedné vlády, môžeme vysloviť záver, že podnet na dosiahnutie zmeny je tu.

Druhým bodom je moja veľká radosť z toho, že ste sa zmienili o smutnom osude Gilada Šalita, ktorý je uväznený už takmer päť rokov. Presne pred týždňom som hovoril s jeho otcom v centre Jeruzalemu. Chcel vedieť, či sa Európa ešte stále zaujíma o osud jeho syna. Dali ste mi odpoveď. Dúfam, že sa sústavne usilujete o čo najskoršie spojenie otca so synom.

Hans-Gert Pöttering (PPE). – (DE) Arabský svet je v zovretí zásadnej zmeny. Ľudia bojujú za svoju dôstojnosť, chcú žiť v slobode, v demokracii a v právnom štáte, tak ako my. Je našou politickou a morálnou povinnosťou poskytnúť obyvateľom arabského sveta, ktorí sa podieľajú na týchto udalostiach, našu plnú a odhodlanú podporu.

Minulý víkend som bol v Káhire a na námestí Tahrír som sa stretol s mnohými mladými ľuďmi. Otvorenosť, sebavedomie, odvaha a optimizmus káhirskej mládeže vo mne zanechali hlboký dojem. Egypt a ďalšie arabské krajiny teraz majú príležitosť na demokratický vývoj.

Zároveň je to možnosť pre Izrael, že nezostane jedinou blízkovýchodnou demokraciou okrem Libanonu. Zmenu, ktorá sa uskutočňuje v Arábii, treba využiť ako príležitosť na mier medzi Izraelom a Palestínou. Musíme sa zdržať všetkého, čo je prekážkou tohto mieru. To znamená, že budovanie izraelských osád je provokáciou voči Palestínčanom a rakety Hamasu sú provokáciou voči Izraelčanom. Aj jedno aj druhé sa musí skončiť. Mier medzi Izraelom a Palestínou je možný – dva štáty, ktoré pokojne spolunažívajú za bezpečnými hranicami ako susedia.

Teraz nie je čas na nerozhodnosť a neurčité dohody. Teraz nastal čas na odvahu, rozhodnosť a štátnické správanie, nastal čas na mier na Blízkom východe, nastal čas na demokraciu v arabských krajinách.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Budme úprimní, bezvojnový stav, pretože o mieri na Blízkom východe sa nedá hovoriť, aspoň umožnil diktátorom a autoritárskym režimom udržať vlastné obyvateľstvo pod kontrolou a uzavrieť s Izraelom dohodu o neútočení a to isté umožnil Izraelu. Videli sme však, že takéto opory a takéto piliere sú veľmi krehké a môžu sa nečakane zrútiť. A teraz sa zrútili.

Teší ma, že Izrael nezasiahol do vnútorného arabského vývoja. Nezasahovanie však nestačí. Ako povedal pán Pöttering, musíme využiť príležitosť, to znamená, že Izrael musí využiť príležitosť na uzavretie trvalého mieru s demokratickými štátmi, mieru, ktorý nebude spočívať na pleciah hŕstky diktátorov, ale bude skutočne založený na vôli ľudí dosiahnuť mier. Výstavba osád v tejto súvislosti nie je len trňom v oku, akým vždy bola, ale aj prekážkou. Ba čo viac, keď námestník ministra zahraničných vecí, ktorý tu už dnes bol spomínaný, počas našich bruselských rozhovorov povie, že Palestínčanom v žiadnom prípade neuberajú ďalšie nové územia, je to hra so slovami a tiež cynizmus. Výstavba osád musí prestať. Je mi veľmi smutno z toho, že Američania tu využili svoje veto, pretože tým dokázali, že o mierový proces nemajú skutočný záujem.

A teraz stručne k voľbám, ku ktorým už boli položené otázky. Dúfam, že voľby uznáme. Voľby a výsledok volieb musíme uznať ako demokratický krok. To neznamená, že musíme uznať každú politiku, ktorá sa bude vykonávať ako výsledok volieb. Nesmieme však zopakovať tú chybu, že budeme rozhodovať o tom, kto je dobrým a kto zlým víťazom volieb. Namiesto toho musíme uznať demokratický vývoj.

Na záver opäť niečo, v čom sme všetci zajedno. Dúfam, že posilníte svoje úsilie na oslobodenie pána Šalita, aby sa tento problém konečne vyriešil. Uväznenie pána Šalita stále je rovnakou prekážkou skutočne zmysluplného dialógu ako výstavba osád. Dúfam, že dokážeme k obom problémom pristúpiť tak, aby sme konečne dosiahli rozumné a konštruktívne mierové rozhovory na Blízkom východe.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Ten rozdiel je zarážajúci! Revolúcia, zmena, ktorá sa uskutočňuje v arabskom svete, nás všetkých fascinuje. Snažíme sa pomôcť. Dnes sme diskutovali o Líbyi. V uplynulých dňoch a týždňoch sme diskutovali o Egypte a Tunisku. Zároveň však máme prerušený mierový proces. Vzhľadom na túto situáciu musíme veľmi jasne povedať, pani barónka Ashtonová, že ste nám vykonali službu, keď sa vám podarilo usporiadať stretnutie Kvarteta. Dosiahnuť pohyb v tomto období hlbokoj neistoty v regióne a hlbokoj neistoty v Izraeli bolo mimoriadne pozitívnou službou. To by som chcel veľmi jasne povedať. Občas v Parlamente musíte zniesť aj kritiku. Určitá pochvala je preto azda tiež v poriadku.

Pokiaľ ide o obsah, rád by som vysvetlil, že Izrael, podľa mňa, nie je k demokracii v arabských krajinách skepticky naladený. Ide len o to, že tieto zmeny sa ešte neskončili. Úplne súhlasím s pánom Pötteringom a tiež s vami, pán Swoboda, že keď a ak sa tam vytvorí demokracia, vznikne konečne obrovská príležitosť na pokračovanie mierového procesu na Blízkom východe. Výstavba osád musí prestať, to je v každom prípade jasné, a musia prestať aj rafinované reči na jej obhajobu. Na tom sa zhodnú všetky skupiny v Parlamente.

V spojení s povstaním v arabskom svete sme boli tiež svedkami protestov proti režimu Hamasu v pásme Gazy. Situácia na palestínskych územiach vôbec nie je jednoduchá. Aj tam musí uspieť demokratizácia. Našťastie, v Predjordánsku máme momentálne umierneného a konzervatívneho partnera, čo však vôbec neplatí pre pásmo Gazy.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Všimla som si v Európskej únii zvláštnu tendenciu: členské štáty a Komisia napriek vyhláseniam kritizujúcim Izrael pre porušovanie ľudských práv neúnavne pracujú na posilnení politických a hospodárskych vzťahov s Izraelom bez akýchkoľvek podmienok.

Únia 22. februára v skutočnosti rozšírila dohodu o pridružení s Izraelom a prisľúbila zvýšiť mieru spolupráce prostredníctvom viacerých očividne technických dohôd v rôznych oblastiach: hospodárska súťaž, prístup k verejným zákazkám, začlenenie Izraela do európskej výskumnej oblasti a do európskych agentúr vrátane Europolu, Európskej vesmírnej agentúry atď.

Komisia 31. januára schválila prenos osobných údajov občanov EÚ do Izraela, krajiny podozrivej z použitia pasov občanov EÚ na spáchanie minuloročných vražd v Dubaji.

Izrael, ktorý sa už podieľa na viac než 800 projektoch európskych univerzít a podnikov, získa v roku 2013 viac ako 500 miliónov EUR dotácií. Medzi príjemcami budú výrobcovia zbraní, spoločnosti Elbit a Israel Aerospace Industries, ktoré vyrábajú bezpilotné letecké zariadenia a lietadlá používané proti obyvateľom Gazy.

Európska únia na zasadnutí Asociačnej rady privítala nové opatrenia pre Gazu a Predjordánsko, o ktorých informoval pán Netanjahu.

Pani barónka Ashtonová, mohli by ste, prosím, uviesť, z čoho pozostáva toto nápomocné opatrenie, keď práve teraz protestujú v Gaze stovky vodičov nákladných áut proti zatvoreniu

hraničného prechodu Karni? Mohli by ste tiež povedať, ako plánuje pán Netanjahu zastaviť rýchlu kolonizáciu Jeruzalemu a Predjordánska?

Pani barónka Ashtonová, bola by som vďačná, keby ste mohli vyslať signál podpory a skutočný signál nádeje všetkým ženám, ktoré vyšli včera v Palestíne do ulíc a ktoré od Európskej únie veľa očakávajú.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Revolúcie v arabskom svete sú v súlade s túžbami Palestínčanov. Je tu však jeden rozdiel: Palestínčania nebojujú proti svojmu vodcovi, ale proti vonkajšej mocnosti, ktorá ich ovláda, ponizuje, drancuje, kolonizuje, väzní, kradne ich zem a ich domovy, stavia múry a zavádza blokádu Gazy, pričom milión ich obyvateľov núti zostať v utečeneckých táboroch v rozpore s medzinárodným právom.

Pani barónka Ashtonová, vypočul som si vaše vysvetlenia, ale Európska únia musí byť pevnejšia a aktívnejšia. Arabské národy nás sledujú. Na Blízkom východe sa uskutočňujú veľké zmeny. Veľké zmeny sú potrebné aj v izraelskom vedení, ktoré musí rešpektovať všeobecné hodnoty ustanovené zákonom. Využite všetky zdroje, ktoré máte k dispozícii, vrátane spochybnenia dohody o pridružení. Súhlasím s tým, čo ste povedali o Giladovi Šalitovi, ale už som sa vás pýtal na to, ako plánujete zabezpečiť prepustenie mladého francúzskeho Palestínčana Saláha Hamúrího, ktorý bezdôvodne hnie v izraelskom väzení.

A napokon, pani barónka Ashtonová, vykonajte dôrazný politický krok, politický krok najvyššieho významu: zabezpečte, aby Európska únia bezodkladne oficiálne uznala Palestínsky štát v rámci hraníc z roku 1967 s východným Jeruzalemom ako hlavným mestom.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Európska únia je hlavným poskytovateľom finančnej podpory pre Palestínsku samosprávu, ktorej poskytuje približne 1 miliardu EUR ročne, politická úloha Európy v mierovom procese je však napriek tomu naďalej okrajová.

Táto rozsiahla finančná pomoc nám dáva právo požiadať Palestínsku samosprávu, aby sa vrátila k rokovaciemu stolu. V otázke uznania Palestíny musíme mať jasno. Problém mierového spoluzitia s Izraelom sa nevyrieši jednostranným uznaním Palestínskeho štátu, ktorý navyše ešte stále nebol vyhlásený.

Palestínska samospráva sa namiesto toho musí vrátiť k aktívnej úlohe, sadnúť si za rokovací stôl a vyriešiť trvalé spory týkajúce sa najmä bezpečnosti hraníc, postavenia Jeruzalemu a otázky utečencov. Dokonca aj čiastková dohoda by posilnila umiernené krídla oboch strán a obmedzila vplyv extrémizmu.

Diane Dodds (NI). – Blízky východ veje nový vietor, ktorý je príslubom demokratizácie, a žiadny skutočný demokrat nemôže poprieť, že obyvatelia Egypta, Tuniska a teraz aj Líbye si zaslúžia slobodu aj demokraciu.

Môžem tiež plne súhlasiť s vysokou predstaviteľkou, že tieto udalosti si vyžadujú, aby sme pozornosť znovu sústredili na mierový proces, a nemajú našu pozornosť odpútať. Počas nedávnych návštev v tejto oblasti som sa stretla s odôvodnene nervóznymi Izraelčanmi. V minulosti zažili, ako politické vákuum vyplnil Hamas a Hizballáh.

V tejto situácii musíme zvážiť, ako čo najlepšie napomôcť mierový proces a stabilitu regiónu.

Dôležitými piliermi sú uznanie potreby bezpečnosti Izraela a platnosť dohôd so susednými krajinami. Musíme tiež pripustiť, že susedská politika zlyhala. Na túto politiku v súčasnosti

vynakladáme 1,5 miliardy EUR ročne. Musíme posúdiť jej hmatateľné výhody. Ak si vezmeme Egypt, kde na trhu práce každý rok pribudnú desaťtisíce ľudí bez hospodárskej budúcnosti a bez akejkoľvek nádeje, mali by sme asi realisticky priznať, že semienka budúcej revolúcie sú už tam.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Ako sa uvádzalo v mníchovskom vyhlásení Kvarteta o Blízkom východe, všetci by sme boli radi, keby sa rokovania medzi Izraelom a Palestínou skončili v septembri 2011 dohodnutým riešením pre dva štáty, ktoré prinesie mier a bezpečnosť. Žiaľ, vyhliadky nie sú ružové. Zostáva len šesť mesiacov, ale rokovania boli prerušené, dostali sa do slepej uličky v otázke osád.

Myslím si, že strata vzácneho času nepomôže Izraelu ani neprispieje k nájdeniu úspešného riešenia. Na jednej strane sa obávam, že bude ešte ťažšie nájsť v Palestíne umiernených predstaviteľov s dostatočnou politickou podporou, ktorí budú môcť uzavrieť dohody s Izraelom, čo vôbec nie je ľahká úloha. Na druhej strane, keď zostanú osady, bude ešte ťažšie vytvoriť skutočne životaschopný palestínsky štát.

Pani Ashtonová, súhlasím s tým, že mierový proces by sa nemal zastaviť pre politické zmeny v regióne. Keď výsledkom súčasných udalostí bude vznik demokratických režimov, v čo všetci dúfame, režimov, ktoré budú načúvať želaniam ľudí, atmosféra v regióne bude pre Izrael ešte menej priaznivá. Môže sa stať, že Izrael bude ešte izolovanejší a dostane sa pod väčší tlak niektorých svojich arabských susedov.

Na záver chcem povedať, že z čoho najskoršieho riešenia by mal prospech každý vrátane Izraela. Chcel by som preto Európsku úniu naliehavo požiadať, aby aktívne prispela k obnoveniu mierového procesu v úzkej spolupráci so Spojenými štátmi a ďalšími členmi Kvarteta.

Pani Ashtonová, dúfam, že tento mesiac sa uskutoční schôdzka Kvarteta na najvyššej úrovni, ako sa to uvádza v mníchovskom vyhlásení. Môžete potvrdiť, či to tak bude?

Proinsias De Rossa (S&D). – Súčasná situácia v regióne je plná rizík a zároveň plná nádeje. Pre mňa je vznik demokratických hnutí u susedov Izraela dôvodom na oslavu. Musíme odmietnuť rasistický stereotyp, ktorý ich považuje za hrozbu.

V decembri 2010 som viedol parlamentnú delegáciu v Gaze a Predjordánsku. Najsrdcervúcejším príbehom bol príbeh o malom chlapcovi, ktorý si každý deň nosil do školy hračky, pretože nevedel, či po návrate zo školy nájde svoj dom a svoju rodinu.

Rodičia toho dieťaťa si želajú mier. Každý člen Palestínskej zákonodarnej rady v Predjordánsku i Gaze, s ktorým sme sa stretli, si želá bezpečné izraelsko-palestínske hranice na základe zelenej línie z roku 1967. Chcú tiež, aby sa zastavila výstavba osád. Je nepochopiteľné, že premiér Netanjahu odmietol výzvy všetkých izraelských spojencov na zastavenie výstavby osád. Len na zastavenie. Nie na odstránenie. Na zastavenie.

Výstavbu týchto osád treba zastaviť, aby sa mohli začať seriózne rokovania. Chcel by som vyzvať pani Ashtonovú, aby znovu zabezpečila doručenie tejto výzvy izraelským orgánom: prosím zastavte osady a pokračujte v rozhovoroch.

Musíme podporiť úsilie prezidenta Abbása a premiéra Fajjáda o mierovú cestu Palestínčanov k palestínskemu štátu. Nevieme, aké budú dôsledky, keď sa tak čoskoro nestane.

Chris Davies (ALDE). – Izrael nemá v Európskej únii väčšieho priateľa ako Nemecko, preto keď sme sa dočítali, že kancelárka Merkelová na premiéra Netanjahua kričala, že neurobil nič na presadenie mieru, aby niečo urobil, bolo to niečo nevidané. Naozaj nevidané!

Kancelárka má, samozrejme, pravdu. Izrael hrá o čas. Rád vedie rozhovory o rozhovoroch, pretože všetok ten čas mu dáva možnosť neustále meniť skutočnosti na mieste a sťažovať dosiahnutie riešenia s vytvorením dvoch štátov.

Pani vysoká predstaviteľka, je vo vašej moci to zmeniť. Tu je vyhlásenie Európskej únie o dohode o pridružení z minulého mesiaca: šesť strán odsudzujúcich porušovanie ľudských práv, nezákonné konanie a porušovanie zákonov zo strany Izraela – a napokon záver, v ktorom sa hovorí, že sa usilujeme o užšiu spoluprácu s Izraelom.

Čo to má znamenať? Prekvapí nás, že podľa Palestínčanov má Európska únia dvojitého meter? Vkladáte dôveru do príjemného dialógu. Ale Izrael si myslí, že sme slabí, slabí a ešte raz slabí. A kým nevyužijete svoju moc, kým nevstanete a nepoviete Izraelu slovo, na ktoré nie je zvyknutý, nič sa nezmení. Tým slovom je „nie“.

David Campbell Bannerman (EFD). – Kým Kaddáfí bombarduje a terorizuje obyčajných Líbyjčanov, EÚ financuje v Líbyi také projekty ako „posilnenie dodržiavania medzinárodného humanitárneho práva“. Je úplne jasné, že to nefunguje. Pani barónka Ashtonová tu medzitým žiada ďalšie zdroje okrem tých takmer 3 miliárd EUR, ktoré má dostať Európska služba pre vonkajšiu činnosť. Namiesto ďalšieho ponárania sa do tejto nafúknutej, duplicitnej a nenásytnej zahraničnej služby EÚ a Európskej obrannej agentúry by Británia mala vynaložiť tých 48 miliónov GBP denne, ktoré platíme za členstvo v EÚ, na naše vlastné záujmy v oblasti národnej obrany.

Líbyjská kríza ukázala, aké dôležité je mať lietadlové lode s rýchlymi prúdovými lietadlami umiestnené mimo krízových zón. Vyzývam pána Davida Camerona, aby konal zodpovedne a ponechal v prevádzke lietadlovú loď HMS Ark Royal a aspoň minimálny počet lietadiel typu Harrier. Počas Falklandskej krízy pani Thatcherová s úspechom ponechala v prevádzke loď HMS Invincible, sesterskú loď lode Ark Royal. To isté musíme urobiť aj v prípade lode Ark Royal.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Na začiatku by som sa rád zmienil o veľmi skeptických, pesimistických hlasoch, ktoré po povstaniach v regióne Stredozemia nedávno vyslovili názor, že mierovému procesu na Blízkom východe hrozí, že sa stane akousi vedľajšou obeťou týchto udalostí. Podľa týchto tvrdení sa proces zablokuje ešte viac ako doteraz, čo spôsobí jeho ďalšie prerušenie. Som presvedčený, že veci nemusíme vnímať tak pesimisticky.

V skutočnosti sa domnievam, že práve nedávne udalosti nám ukazujú potrebu významného pokroku v mierovom procese. V tejto súvislosti potrebujeme európske vedenie, a to najmä na splnenie cieľa dosiahnuť dohodu do septembra 2011. Z tohto pohľadu by som vysokej predstaviteľke rád zablahoželel k odhodlaniu, ktoré preukazuje, a k úsiliu, ktoré v posledných mesiacoch vynakladá.

Som presvedčený, že na uskutočnenie riešenia s vytvorením dvoch štátov a na presadzovanie otázky všeobecného arabsko-izraelského mieru je potrebné, aby obe strany opäť zasadli k rokovaciemu stolu, pričom iniciatíva Kvarteta týkajúca sa samostatných konzultácií s izraelskými a palestínskymi vyjednávačmi v tejto súvislosti zaznamenala prvý krok. Určite musíme vykonať aj ďalší krok. Domnievam sa, že revolučná atmosféra v Stredozemí môže dodať mierovému procesu nový impulz. Musíme sa však postarať o to, aby prebiehajúce

zmeny nevedli k prehodnoteniu doterajších záväzkov niektorých krajín tohto regiónu voči Izraelu.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Stredozemie zažilo dramatický návrat na svetovú politickú scénu a Európa zistila, že je v skutočnosti veľmi slabá.

Neinvestovali sme do susedskej politiky pre Blízky východ a krajiny Magrebu, nepodporili sme oblasť voľného obchodu ani spoločnú prisťahovaleckú politiku, a pritom to, čo sa deje v severnej Afrike, má vplyv na Blízky východ, kde sa mierový proces zastavil. Pani barónka Ashtonová, Európa musí pomôcť Izraelu a Palestínčanom obnoviť rokovania na základe návrhov, ktoré teraz podporuje Rada aj Parlament.

Prebiehajúce zmeny majú vplyv aj na Izrael a investovaním do zmeny môžeme spojiť bezpečnosť s mierom. Európa musí vyvíjať tlak, aby Izrael uvoľnil zovretie okupovaných území a zastavil politiku výstavby osád, čo je nevyhnutnou podmienkou na obnovenie rokovaní. V týchto dňoch vidíme, že keď príde k takémuto výbuchu túžby po slobode, nikto nie je nedotknuteľný.

Akýkoľvek ďalší odklad riešenia konfliktu ohrozuje izraelské a palestínske nádeje na dosiahnutie spravodlivého riešenia a ohrozuje budúcnosť takej citlivej oblasti, akou je Stredozemie a Blízky východ.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Každý vidí, že vďaka tejto demokratickej vlne, ktorá sa valí krajinami Magrebu cez Egypt do krajín Mašreku, sa mení situácia na Blízkom východe.

Toto historické povstanie, ktoré prebieha v arabských krajinách, musia Izrael a palestínski predstavitelia vnímať ako príležitosť, nie ako riziko. Skutočne som presvedčená, že náhly vznik demokratických hnutí na hraniciach Izraela a palestínskych území je príležitosťou, ktorú musia využiť obe strany.

Izraelčania a Palestínčania sa dnes musia pozrieť skutočnosti do očí: svet okolo nich sa mení a nastal čas, aby sa zmenili aj oni. Preto nastal čas, aby Európa presadila dialóg, otvorila skutočné rokovania a začala ozajstný mierový proces s cieľom nájsť trvalé riešenie, vďaka ktorému budú oba národy žiť vedľa seba v mieri.

V tomto rozhodujúcom okamihu by však bolo nepochopiteľné a nevhodné, aby sa Únia vzdala svojho osobitného vyslanca pre Blízky východ. Bola by som preto rada, keby ste nám mohli túto vec nejako objasniť, pani barónka Ashtonová.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Ako poslanec Európskeho parlamentu som mal v posledných mesiacoch príležitosť navštíviť viaceré krajiny na Blízkom východe vrátane Sýrie, Palestínskej samosprávy a Izraela. Jeden z vedúcich predstaviteľov v tomto regióne mi povedal: „Prosím, povedzte európskym vedúcim predstaviteľom, aby sa výraznejšie angažovali, pretože ak sa vďaka tejto angažovanosti dosiahne úspech, bude to politický úspech, za aký sa udeľuje Nobelova cena mieru.“ Venujem tieto slová pani Ashtonovej. S plnou vážnosťou však môžem povedať, že všetci vedúci predstavitelia mi hovorili to isté: Európska únia sa musí výraznejšie zapojiť do procesu na Blízkom východe. Spojené štáty sú napríklad postihnuté určitými politickými obmedzeniami, pričom naša účasť musí, naopak, zahŕňať spoluprácu so Spojenými štátmi ako partnerom, keď už pre nič iné, tak pre strategické vzťahy USA s Izraelom. Po druhé, my všetci vrátane pani Ashtonovej by sme mali využiť každú príležitosť, ktorú má Európska únia k dispozícii. Minulý týždeň sa napríklad uskutočnilo doposiaľ nevídané spoločné rokovanie vlád Poľska a Izraela v podobe

medzivládnych konzultácií. Pán premiér Tusk a minister zahraničných vecí pán Sikorski boli v Izraeli. Z takýchto príležitostí by sme mali získať čo najviac.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Komplikovaná otázka Blízkeho východu sa teraz ešte viac skomplikovala. Prirodzene, pre každého by bolo najistejšie počkať, ako sa to vyvinie.

Na strane Palestínčanov otázka znie, kto vychýli váhy vo svoj prospech: Hamas podporovaný Iránom, ktorý získa postavenie v Predjordánsku, čo je pravdepodobnejšie, alebo Fatah, ktorý znovu presadí svoju prítomnosť v Gaze, čo je menej pravdepodobné. Potom je tu Jordánsko, kľúčová krajina, ktorá sa zmieta v nepokojoch a môže zničiť celý mierový proces. Pokiaľ ide o Izrael, očividne tam existujú dva myšlienkové prúdy: jeden uprednostňuje obnovenie súčasných rokovaní prostredníctvom zlomových návrhov, druhý favorizuje rovnakú politiku „počkáme a uvidíme“.

S víziou a odhodlaním správne zabočiť na každej z týchto križovatiek však existuje šanca, že sa zo súčasnej slepej uličky nájde východisko, akokoľvek ďaleko sa to dnes môže zdať.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Súhlasím s poznámkou pani vysokej predstaviteľky, že na Blízkom východe nastal čas na zásadný zásah a riadne rokovania. Po prvé preto, lebo nikto nevie, čo sa v severnej Afrike najbližšie stane, a po druhé preto, lebo je zrejmé, že situácia medzi Izraelom a Palestínou slúži ako zámienka na celosvetový terorizmus a napätie, najmä na podnecovanie napätia v moslimskom svete.

Mierový proces si preto vyžaduje okamžitý zásah, váš zásah, pani Ashtonová, a zásah osobitného vyslanca. Bude to zároveň šanca pre Európu, aby zistila, či dokáže skutočne zasiahnuť a zohrávať úlohu, akú kedysi zohrávali Spojené štáty, ale s inými výsledkami.

Finančná pomoc je, samozrejme, potrebná, ale vyžaduje si osobitnú právnu úpravu a osobitnú kontrolu, pretože všetci vieme, čo sa s finančnou pomocou dialo v minulosti. Samozrejme, je tu aj veľmi dôležitá otázka demokratizácie, pretože bez demokratickej spoločnosti bude mierový proces určite veľmi zložitý. Osobitný vyjednávač so samostatným tímom s úlohou napomôcť riadnu demokratizáciu a ústavný poriadok by mal preto veľký význam, a z toho, čo ste povedali, pani Ashtonová, mám dojem, že budete vyvíjať úsilie v tomto smere.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Keď som sa rozprávala s politikmi na Blízkom východe, často mi hovorili, že Európska únia platí, ale nekoná. Hovorili tiež, že Únia musí aj konať, nielen platiť, pretože Európska únia je jednou z inštitúcií Kvarteta, ktorej každý dôveruje. Niektorí dôverujú Rusku, kým druhá strana konfliktu je otvorenejšia voči Spojeným štátom. Európska únia je na túto úlohu predurčená. Hovorilo sa, že Únia nemá spoločnú politiku, pretože členské štáty majú veľmi odlišné postoje k jednotlivým stranám konfliktu a k spôsobom riešenia týchto problémov. Teraz máme mimoriadnu príležitosť, pretože je tu pani Ashtonová, máme Európsku službu pre vonkajšiu činnosť a môžeme vytvoriť spoločnú politiku týkajúcu sa tohto konfliktu.

Komisia tento týždeň uverejnila nový dokument o pomoci krajinám v regióne Stredozemia s názvom Partnerstvo pre demokraciu a spoločnú prosperitu s južným Stredozemím. Vyzývam, aby sme preskúmali našu politiku pre Blízky východ a pre východnú Európu a aby sme sa poučili z týchto skúseností, ktoré sa potom môžu použiť pri budovaní novej politiky voči krajinám Stredozemia. Európska únia poskytla pomoc inštitúciám v Poľsku a ďalších desiatich členských štátoch. Pomohla občianskej spoločnosti na Blízkom východe. Využime preto túto skúsenosť pri budovaní novej politiky.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Na dosiahnutie mieru musia všetky strany najprv prijať určité záväzky, počínajúc úplným uznaním Izraela, čo niektoré krajiny doposiaľ neurobili, a preto všetky krajiny v oblasti musia ponúknuť základné, zásadné záruky s cieľom vytvoriť vzťahy založené na vzájomnom rešpekte.

Ak sa dnes obchodná politika stala novou formou zahraničnej politiky, potom sa musíme snažiť navrhnúť a dosiahnuť riešenia nielen demokratickou cestou, ale aj prostredníctvom obchodných dohôd. Je nemysliteľné, aby Únia aj naďalej financovala projekty, ktoré neprinášajú výsledky, na ktoré boli finančné prostriedky určené, ba neprinášajú ani najmenšie zlepšenie demokratického procesu a mierového procesu.

Izrael nemožno nechať osamotený a Palestínčania majú právo na štát. Musíme však tiež prijať opatrenia hospodárskeho charakteru s pozorovateľskými strediskami, ktoré budú schopné sledovať využívanie poskytovanej pomoci.

Nová situácia, ktorá vznikla v posledných mesiacoch a zahŕňa širšiu zemepisnú oblasť, konečne núti Európu k prijatiu dôraznejších a rozhodnejších politických opatrení a k užšej spolupráci s mladými ľuďmi, ktorí môžu pomôcť pri budovaní bezpečnejšej a demokratickejšej spoločnosti, ktorú sme novým generáciám ešte stále nedokázali poskytnúť.

Pino Arlacchi (S&D). – Po vypočutí vyhlásenia pani barónky Ashtonovej by som chcel položiť dve otázky o tom, ako hodnotí dosah súčasných udalostí v severnej Afrike na blízkovýchodný mierový proces.

Pani barónka Ashtonová, nemyslíte si, že máme novú príležitosť, keďže celosvetová úroveň ochrany ľudských práv je teraz omnoho vyššia a prah tolerancie jasného porušovania medzinárodného práva a ľudských práv na Blízkom východe, napríklad pokiaľ ide o Gazu či osady, je omnoho nižší?

Moja druhá otázka znie: Nemyslíte si, že izraelská psychológia obkľúčenej pevnosti, ktorá bola v minulosti hybnou silou v pozadí izraelskej zahraničnej politiky, má teraz omnoho menšie opodstatnenie, pretože hrozba zo strany režimov, ktoré sú teraz na ceste k demokracii, je omnoho nižšia, a tiež preto, lebo demokracie medzi sebou nebojujú? Nepripraviajú všetky tieto činitele výrazným spôsobom k potenciálnemu zníženiu napätia na Blízkom východe?

Charles Tannock (ECR). – EÚ je súčasťou Kvarteta, v mierovom procese medzi Izraelom a Palestínčanmi však, žiaľ, v súčasnosti neprichádza k veľkému pokroku. Kým bude v arabskom svete toľko nepokoja a neistoty, situácia zrejme zostane na mŕtvom bode. Z pohľadu Izraela nepredvídateľná situácia v Egypte určite odpútava pozornosť od mierového procesu. Vyhlasujem pritom, že som podpredsedom iniciatívy Európski priatelia Izraela.

Vítam záväzok vojenskej vlády v Egypte dodržať mierovú zmluvu s Izraelom z roku 1979. Dúfajme, že Moslimské bratstvo v Káhire nezvíťazí. Bez ohľadu na to, čo sa stane, by sme mali zabezpečiť, aby budúca pomoc EÚ Egyptu bola podmienená zachovaním mierovej zmluvy s Izraelom. Najväčšou prekážkou mieru je určite skutočnosť, že v časti predpokladaného budúceho palestínskeho štátu vládne Hamas, ktorý je stále odhodlaný zničiť Izrael.

Ohrozenie samotnej existencie Izraela predstavuje aj Irán. Mier v regióne nebude možný, kým Teherán neprestane financovať a vyzbrojovať fanatikov Hizballáhu v Libanone.

Chápem preto nedávno vyslovené obavy Izraela týkajúce sa prechodu dvoch iránskych vojnových lodí cez Suezský prieplyv na ceste do Sýrie. Niečo také sa mohlo stať prvýkrát od roku 1979. Zbližovanie Egypta s Iránom je veľmi znepokojujúcim trendom. Vysokiej predstaviteľke preto želám veľa úspechov na tomto diplomatickom mínovom poli, ktoré pred nami leží.

Jaroslav Paška (EFD). - (SK) Mierový proces na Blízkom východe, myslím si, prechádza v týchto dňoch zaťažkavou skúškou. Arabský svet sa mení a málokto vie odhadnúť, aké vlády či režimy preberú moc v arabských krajinách.

Situácia je o to zložitejšia, že izraelská administratíva v poslednom čase opäť provokovala arabský svet výstavbou nových osád na palestínskom území. V takomto čase nám, myslím si, ostáva jediná možnosť – silná angažovanosť na všetkých stranách.

Musíme presvedčiť našich izraelských priateľov, aby sa zdržali akýchkoľvek aktivít, ktoré by mohli vyvolať zbytočný hnev arabského obyvateľstva. Súčasne sa však musíme citlivo snažiť a dôrazne angažovať v arabskom svete, najmä v krajinách, kde sa dnes rozhoduje o budúcej orientácii, aby sme podporili slušné, demokratické politické sily, ktoré dokážu prípadné spory riešiť pokojne, vecne, bez predsudkov a nenávisťi.

Viem, že cesta k posilneniu mieru na Blízkom východe nebude jednoduchá, ale dúfam, že aj izraelská vláda už dnes chápe, že sa jej dnes naskytá jedna z posledných možností na pokojné, pragmatické usporiadanie vzťahov s Palestínou.

Hannes Swoboda (S&D). - (DE) Pán Tannock sa zmienil o iránskych lodiach, ktoré prešli cez Suezský prieplyv. Moja otázka pre vysokú predstaviteľku pani barónku Ashtonovú znie: Je isté, že podľa medzinárodného práva Egypt nemá vôbec žiadnu možnosť odoprieť lodiam prechod, či už by chcel alebo nie? Chcel som sa len opýtať, či to bolo založené na medzinárodnom práve, alebo tu zohrávali úlohu nejaké politické spojivosti.

Catherine Ashton, *podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku.* - Pokúsim sa odpovedať na čo najviac položených otázok, aj keď ako vždy počas rozpravy o mierovom procese na Blízkom východe Parlament vyjadruje ozajstný pocit naliehavosti a silnú túžbu dosiahnuť pokrok. Dovoľte mi len povedať, že sa to tisíckami spôsobmi odráža v mojom úsilí dokázať, čo vieme dosiahnuť ako Európska únia.

Mojím absolútnym želaním je, aby sme navždy opustili frázu „platí, ale nekoná“. Je mi z nej zle. Už som sa jej napočúvala dosť. Nekritizujem poslancov za to, že to hovoria. Ide prasto len o zosmiešňovanie úlohy Európskej únie, ale domnievam sa, že sa v tom naozaj odráža spôsob, akým sme možno boli v minulosti vnímaní. Počas tohto roka som naozaj intenzívne pracovala na tom, aby som to zmenila aspoň na mieste, ale o tom poviem viac o chvíľu.

Chcem začať vašimi otázkami, pán Salafranca, pretože ste sa ma pýtali na niektoré veľmi konkrétne veci. Začali sme otázkou veta Spojených štátov v Bezpečnostnej rade. Ako viete, toto hlasovanie v pomere 14 : 1 o návrhu týkajúcom sa osád, čiže o rezolúcii, ktorú vtedy predložil Libanon ako člen Bezpečnostnej rady, vyvolalo obrovský šum v systéme i mimo neho. Počas záverečných dní vedúcich k tomuto hlasovaniu som bola s Palestínčanmi na Blízkom východe. Všetky krajiny EÚ v Bezpečnostnej rade hlasovali proti americkému stanovisku a hlasovali za rezolúciu.

Naše stanovisko je úplne jasné. Všetci spoločne uznávame, že podľa medzinárodného práva sú osady nelegálne. Tí z vás, ktorí podobne ako ja tieto osady videli, vedia, že

v skutočnosti nie sú v nikoho dlhodobom záujme a museli by sa napokon vyriešiť určením hraníc. My sme navrhovali hranice z roku 1967 s primeranou výmenou územia, o tom však nerozhodujeme my, ale musia sa na tom dohodnúť zúčastnené strany. Som si však istá, že by sa pri tom prihliadalo na realitu života ľudí a na to, kde žijú.

Nemyslím si, že by to malo dramatický dlhodobý účinok na vzťah s USA, keďže Spojené štáty sa veľmi usilovali o vysvetlenie svojho stanoviska, ktoré sa tu nebudem snažiť vysvetliť za ne, a o ďalšiu spoluprácu s Palestínčanmi. Domnievam sa, že Palestínčania pochopili, v akej situácii sa Spojené štáty nachádzali. Stále sa teda vykonáva obrovské množstvo práce, nechcem však v žiadnom prípade naznačiť, že to neboli ťažké chvíle. Veľmi dobre som si to uvedomovala.

Pýtali ste sa ma na palestínske voľby vyhlásené na september, na ktorých sa Hamas odmietol zúčastniť. Viete tiež a vidíte, že premiér Fajjád sa usilovne snaží nájsť možnosti na určité zmierenie. Čoskoro s ním budem hovoriť okrem iného aj o tom. Nie som si istá, či teraz budú voľby pokračovať. O tom rozhodnú oni. Viem, že hľadajú najlepšie riešenie.

Pýtali ste sa ma tiež na únik informácií, ku ktorému prišlo na palestínskej strane. Viete, že pán Erkat, ktorý bol hlavným vyjednávačom, odchádza na novú pozíciu hlavného poradcu prezidenta Abbása, pretože k úniku prišlo v jeho úrade a on za to musí niesť zodpovednosť. Myslím si, že to malo dvojaký účinok. Na jednej strane sú, samozrejme, veľké obavy z toho, čo sa stalo. Pri zostavovaní stanoviska na rokovanie sa povie veľa vecí. Mnohé z nich sa nedostanú do záverečných dokumentov, ale ľudia venujú čas premýšľaniu o rôznych stanoviskách a to je dobré a správne. To, čo sa povedalo, preto určite vyvolalo znepokojenie v Ramalláhu a Predjordánsku, ale i mimo nich. Zaujímavé je, že vznikla aj opačná reakcia, keď sa v časti izraelskej tlače po prečítaní údajného palestínskeho stanoviska pýtali, prečo sa tým nezaoberajú. Malo to teda zaujímavý účinok na vznik diskusie. Hoci nikdy nie som zástankyňou úniku informácií, pretože to ľuďom bráni vypracovať dobrú politiku, z dlhodobého hľadiska to možno nebude mať taký účinok, ako sme pôvodne videli.

Dovoľte mi skončiť s diskusiou o dohode o pridružení, nad ktorou som krútila hlavou. Určite neprišlo k zmene súčasného rámca ani stanoviska. Pokrok v dohode o pridružení aj naďalej závisí od pokroku blízkovýchodného mierového procesu. Písalo sa o túžbe mať pevnejšie vzťahy, pretože veríme v usporiadanie s vytvorením dvoch štátov a veríme v budúcnosť Izraela. Chceme vidieť Izrael, ktorý bude silný hospodársky, politicky a tak ďalej, a rovnako chceme vidieť silný palestínsky štát, ale nemôžeme napredovať, kým nenastane pokrok v blízkovýchodnom mierovom procese. Súhlasím s pani Neytsovou-Uyttebroeckovou, že je naozaj dôležité, aby sme začali zrýchľovať. Sústavne som o tom hovorila v Izraeli aj s Palestínskou samosprávou. Musíme sa pohnúť.

Dôvody sú dva. Jedným je, že tento región sa mení a tieto zmeny si to vyžadujú, a ako povedal pán Arlacchi, zmena v tomto regióne si vyžaduje, aby sme uznali, že Egypt, demokratický a napredujúci Egypt, sa bude znovu chcieť zaoberať otázkou, čo sa deje na jeho prahu, čím vôbec nechcem povedať, že Egypt chce vyvolať vojenský problém s Izraelom, to vôbec nie. Myslím si, že je to v záujme oboch strán. Skutočne si myslím, že je v záujme Izraelčanov aj Palestínčanov, aby sa teraz našlo riešenie. Mohlo by to byť naozaj dôležitou súčasťou bezpečného a stabilného regiónu. To som povedala a budem to aj naďalej hovoriť, a budem to aj naďalej hovoriť všetkým našim partnerom vrátane všetkých členov Kvarteta.

Pán Belder, musíme sa dostať k priamym rokovaniam, tak ako hovoríte, ale musíme pritom zabezpečiť, aby boli stanoviská zúčastnených strán dôveryhodné a aby boli dôveryhodné

aj navzájom. Je naozaj dôležité, aby Palestínčania zasadli za rokovací stôl s podporou Ligy arabských štátov. Hovorila som o tejto téme s pánom Amrom Músom. Znovu sa s ním stretnem v Káhire. V máji odchádza z Ligy arabských štátov, myslím, že to má byť 14. mája. Podľa mojich informácií sa má stať prezidentským kandidátom v Egypte. Veľmi dôležité je, aby Palestínčania dokázali presvedčiť ľudí. Dôležité je to pre nich, pre Izrael, aj pre ich vzájomnú bezpečnosť. To všetko je preto spojené s úsilím zabezpečiť, aby bol pokrok spojený s istotou o schopnosti presvedčiť ľudí a ďalších partnerov, ktorí sa na tom majú podieľať.

Pán Lambsdorff, ďakujem za vaše poznámky. Myslím si, že Kvarteto je naozaj dôležitým prostriedkom, nie je však všetkým. Snažím sa zabezpečiť, aby sme v tom dosiahli pokrok. Mám veľmi silný pocit, že zohrávame dôležitú úlohu. Myslím si, že v posledných týždňoch a mesiacoch zohrávame mimoriadne dôležitú úlohu v tom, že sme dokázali zabezpečiť, aby sa veci hýbali. Musíme pokračovať ďalej a rýchlejšie. Musíme využiť túto príležitosť na prebiehajúcich schôdkach vyslancov Kvarteta. Keď minulý týždeň prišli vyslanci do Bruselu, hodinu som s nimi diskutovala o tom, ako vnímam možnosti, a aby som im vštepila význam využitia týchto schôdzí s Izraelčanmi a Palestínčanmi. Nezáleží mi na tom, kde sa s vyslancami stretneme. Chápem, že Palestínčania a Izraelčania sú niekedy veľmi nervózni z toho, čo sa deje. Ak sa preto máme stretnúť s izraelským vyjednávačom v Jeruzaleme, nezáleží mi na tom, kam pôjdeme. Len nech sa stretávame, pričom vyslanci a vyjednávači sa vlastne stretnú úplne po prvýkrát a budú mať možnosť preskúmať stanoviská ako nikdy predtým. To je pre mňa naozaj dôležité.

Keď som hovorila o Gaze a o prechode Kerem Šalom, naozaj som sa nesnažila naznačiť, že existuje len jeden hraničný prechod. Pri skúmaní celej infraštruktúry hraničných prechodov sme vykonali všetko, čo bolo treba, pretože najmä počas stretnutí s podnikateľmi v Gaze, ale aj v rozhovoroch s mladými ľuďmi počas minuloročnej návštevy letných škôl, ktoré financujeme, som mala dojem, že pre Gazu je jednou z najdôležitejších otázok čo najrýchlejšie rozhybanie hospodárstva. Rešpektujem skutočnosť, že tam existuje určitý pohyb, pričom sa stretávam s izraelským generálom, ktorý zodpovedá za otvorenie prechodu vždy, keď sa prídem informovať. To si cením. Chceli sme však predovšetkým dosiahnuť, aby sa umožnil vývoz, ktorý je nevyhnutný pre prechody a nevyhnutný pre hospodárstvo, pretože keď nemáte hospodárstvo, viac tovaru vám nepomôže natoľko, ako keby ste mali tovar aj hospodárstvo. Preto záležalo na tom, aby sa tak stalo.

Kerem Šalom bol prechodom, na ktorom sa, podľa nás, dali urobiť tri veci. Predovšetkým sme mohli dodať infraštruktúru – cestu, ktorá by umožnila jeho častejšie využívanie, a ako druhé sme mohli dodať zariadenie, ktoré by umožnilo omnoho rýchlejšie skenovanie, čím by sa zrýchlil tok tovaru. Po tretie, v rámci svojej misie sme tiež mohli vyškoliť Palestínčanov. Bude to stáť 5,3 milióna EUR. Môžeme to urobiť a sme na to pripravení. Dôležité je, aby sme našu podporu ponúkli tam, kde to umožní rýchle uskutočnenie vecí, ktoré môžu pomôcť zmierniť túto situáciu, a to je dôvod, na ktorom záleží. Samozrejme, očakávam, že pre Gazu sa nájde omnoho väčšie riešenie. Preto som sa osobitne zmienila o prechode Kerem Šalom. Zaoberali sme sa aj prechodom Karni. Zaoberali sme sa tiež ďalšími prechodmi, ale toto je prechod, kde môžeme prispieť konkrétne a hneď. Pokúsime sa o to, nemení sa tým však základný predpoklad, ktorý sme vyslovili, že prechody sa musia otvoriť, aby sa ľudia mohli voľne pohybovať a aby tak mohli robiť čo najrýchlejšie.

Pánovi Campbellovi Bannermanovi chcem povedať len toľko, že mi nevaďí, keď na mňa útočí, uveďme však, prosím, fakty na pravú mieru. Väčšina peňazí, o ktorých hovoríte, pričom v skutočnosti je toho viac, sa používa na vonkajšie výdavky. Vôbec nie sú určené

pre môj útvár. Určené sú na budovanie demokratických štátov, na podporu ľudských práv, nástroja stability, rozvoja atď. a viem, že vy a ďalší členovia vašej skupiny, a myslím si, že každý v tomto Parlamente, tieto ciele podporuje absolútne na sto percent. Chcete, aby sme podporili obyvateľov Egypta, obyvateľov Tuniska a obyvateľov Líbye. Nuž, časť peňazí využívame práve na to, aby sme to priebežne robili na celom svete. Rozpočet Európskej služby pre vonkajšiu činnosť je 460 miliónov EUR. Z toho sa financuje 135 delegácií, zamestnanci ústredia, všetko, čo robíme na celom svete. Je to menej ako polovica rozpočtu britského ministerstva zahraničných vecí. Ak pre to na mňa chcete útočiť, nech sa páči, neobviňujte ma však, prosím, z toho, že mám celé miliardy eur, ktoré akosi používam na vyblýskanú budovu či niečo iné. To je suma, ktorú momentálne mám a ktorú môžem podľa súčasného rozpočtu použiť. Pokúsím sa použiť tieto prostriedky čo najlepšie v záujme vecí, v ktoré verím a v ktoré verí Parlament. Zvyšok dáme ďalším ľuďom, ktorí ich potrebujú, aby dosiahli to, čo považujeme za správne.

Hovorím už dlho, ale chcem povedať pánovi Arlacchimu, že veci na Blízkom východe sa naozaj menia a aj podmienky sa menia. Pri budovaní platformy, na ktorej pôsobíme, je naozaj zaujímavé to, že dokážeme sledovať potenciál regiónu, nech už je to Libanon a možnosti, ktoré by sa tam dali uskutočniť, alebo blízkovýchodný mierový proces a určite aj to, čo sa deje v Egypte, a tiež rozhovory s jordánskym ministrom zahraničných vecí, s ktorým sa často rozprávam. Hovoríme o možnostiach, ktoré tam máme. Myslím si preto, že je to moment, keď môžeme skutočne dosiahnuť zmeny.

Chcem ešte povedať niečo o našich vzťahoch. Veľmi usilovne pracujem na vzťahoch s Izraelom a Palestínčanmi a zhováram sa s množstvom ľudí. Celé hodiny sa súkromne zhováram s vedúcimi predstaviteľmi oboch strán a s ďalšími ľuďmi sa zhováram na schôdzach. Tieto rozhovory si veľmi vážim, ale poviem vám, že Európsku úniu rešpektujú v oboch krajinách a ja chcem, aby to tak zostalo, pretože ide o riešenie s vytvorením dvoch štátov. Povedia mi, čo sa im nepáči. Som rada, že je to tak, myslím si však, že rešpektujú pozíciu, ktorú sa snažíme zaujať. Nemáme okrajovú úlohu. Máme realistickú úlohu. Rozumiem úlohe, ktorú sme schopní zohrávať, a využívam ju čo najlepšie. Nemôžem robiť to, čo môžu robiť iné krajiny. Nemám právomoc robiť niektoré veci, môžeme však urobiť to, že využijeme svoju hospodársku a politickú moc – v tom najlepšom zmysle slova – a pokúsime sa podporiť napredovanie tohto procesu. Venujem tomu možno viac energie ako všetkým našim ostatným činnostiam.

Pani Doddsová sa pýtala, či susedská politika zlyhala. Nezlyhala, ale určite patrí do kategórie s názvom „dalo by sa to robiť lepšie“. Už dávno som povedala, že túto politiku musíme revidovať. Začala som na tom pracovať s pánom Štefanom Füleom. Udalosti uplynulých týždňov sú dôkazom, že to musíme urobiť, aby bola táto politika účinnejšia, aby dokázala lepšie dosiahnuť to, čo chceme, a aby bola pružnejšia, a musíme uznať, že v jednotlivých krajinách potrebujeme odlišný prístup, ktorý miestnym obyvateľom skutočne prinesie to, čo chcú, na pozadí hodnôt a túžob, ktoré sú dôležité pre nich aj pre nás.

Dočasne som posilnila postavenie osobitného vyslanca námestníčky generálneho tajomníka, pretože považujem za dôležité, aby vyslancom Kvarteta bol človek, ktorý je v úplnom centre diania a ktorý je naším politickým riaditeľom. Ďakujem pánovi Marcovi Ottemu za jeho príspevok. Keď pani Helga Schmidová dokončí túto úlohu a uvidíme, kam smerujeme, pozriem sa na to, čo by sme v budúcnosti mali robiť, aby sme pre seba zabezpečili riadne zastúpenie v tomto regióne.

Pán Swoboda, na záver ste sa ma pýtali na iránsku loď. Pokiaľ viem, podľa stanoviska Iránci robili cvičenie na podporu boja proti pirátstvu pri pobreží Somálska. Na základe toho

dostali povolenie na prechod. Pokiaľ viem, a to je posledná informácia, ktorú mám, pretože, samozrejme, hneď ako sme sa o tom dozvedeli, požiadali sme o informácie, myslím si, že vzhľadom na to, že išlo o cvičenie, Egypťania nemali žiadny dôvod odprieť im prístup. Či to bolo naozaj tak, je úplne iná vec.

Vážené poslankyne, vážení poslanci, ďakujem vám veľmi pekne za túto rozpravu. Dúfam, že vo svojom vystúpení som odpovedala na čo najviac otázok.

Predsedajúci. – Pani barónka Ashtonová, ďakujeme vám veľmi pekne, pretože ste mali veľmi náročný deň. Dnes ste v tejto rokovacej sále veľmi usilovne pracovali, preto vám ďakujeme, že ste k nám prišli a že ste nám dali také vynikajúce a podrobné odpovede.

Rozprava sa skončila.

Písomné vyhlásenia (článok 149)

Elena Băsescu (PPE), písomne. – (RO) Situácia na Blízkom východe a v regióne Stredozemia je mimoriadne citlivým bodom, čo vo svojom vystúpení uviedla aj pani vysoká predstaviteľka. Domnievam sa, že EÚ má teraz vhodnú príležitosť sústrediť sa na mierový proces v tomto regióne. Izrael je jedným z najväčších obchodných partnerov Európskej únie a študenti z celej Európy majú prístup do izraelských vzdelávacích stredísk vďaka medzinárodným výmenným programom vysokých škôl.

Maľa by som tiež povedať, že na Blízkom východe sa už formujú problémy budúcnosti. Jedným z príkladov je zabezpečenie pitnej vody. Arabské revolúcie vytvorili v regióne Stredozemia atmosféru nestability, ktorá má osobitný účinok na Izrael. Vzhľadom na takéto bezpečnostné riziká bolo nedávno prijaté opatrenie uzavrieť jeden hraničný prechod. Prechod Kerem Šalom tak zostal jediným prechodom využívaným na obchodné účely, ktorý je úplne bezpečný. Izraelské orgány sústreďujú na toto miesto svoje úsilie s cieľom zabezpečiť plynulý tok civilnej a obchodnej dopravy. V tejto súvislosti sa domnievam, že je nevyhnutné čo najskôr obnoviť rokovania o dosiahnutí mierového riešenia. Účasť EÚ v tomto procese môže skutočne zabezpečiť podporu potrebnú na to, aby sa tento dialóg uskutočnil v ideálnych podmienkach.

Dominique Baudis (PPE), písomne. – (FR) Revolúcie v arabskom svete nesmú odpútať našu pozornosť od blízkovýchodného mierového procesu. Naopak, sú príležitosťou, ktorú musíme využiť. V Palestíne sa majú do leta uskutočniť prezidentské a parlamentné voľby a Palestínska samospráva chce ustanoviť legitímne inštitúcie a zabezpečiť svoju bezpečnosť. Sústavná výstavba izraelských osád je nespravodlivá a je provokáciou voči Palestínčanom. S týmto vetrom slobody, ktorý veje nad celým arabským svetom, máme dnes príležitosť obnoviť rokovania. EÚ musí vyvinúť iniciatívu na ich obnovenie. Prečo to neurobiť v rámci Únie pre Stredozemie?

17. Program rokovania na nasledujúci deň: pozri zápisnicu

18. Skončenie rokovania

(Rokovanie sa skončilo o 18.20 hod.)